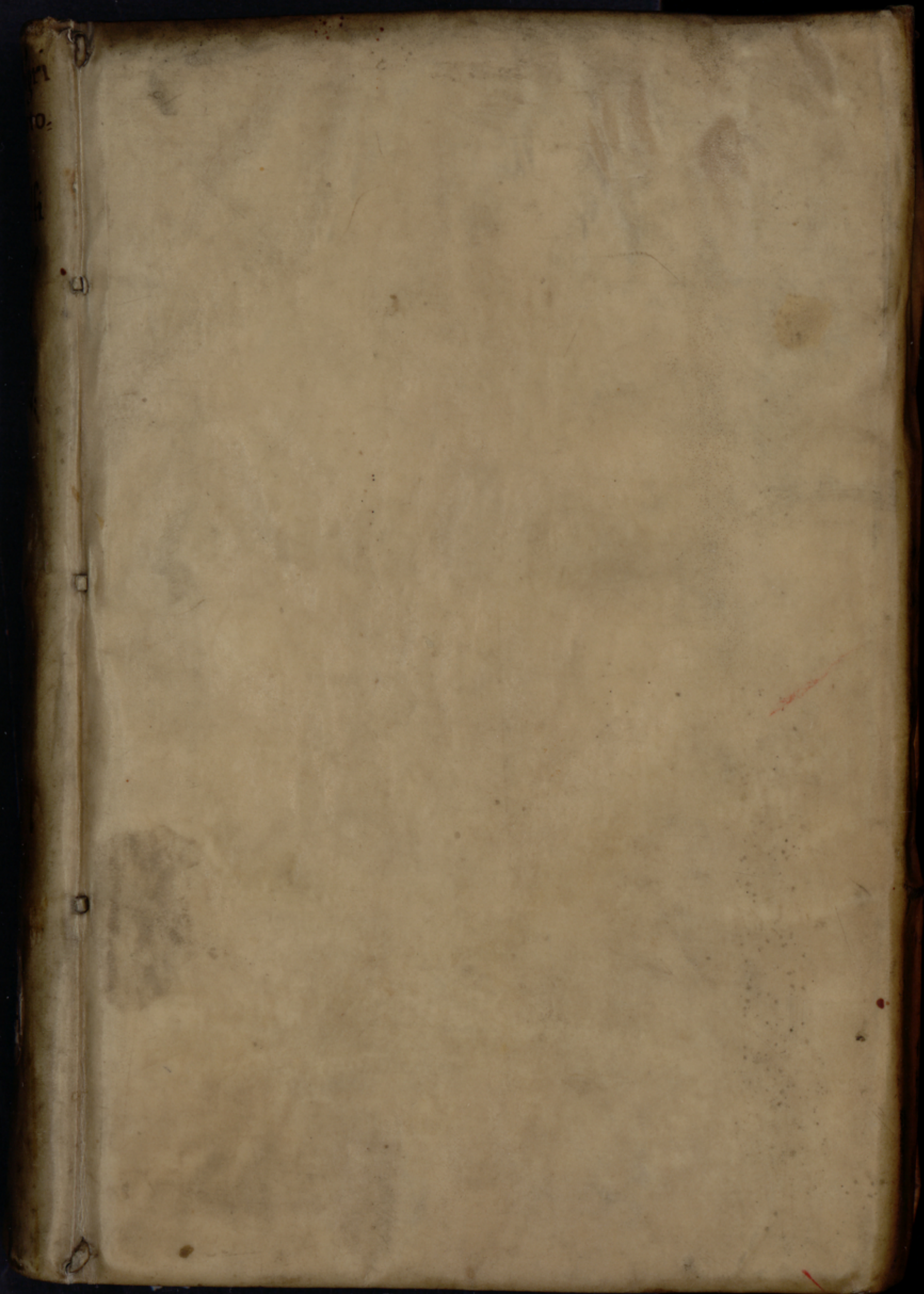
Franc. Nigri
Ars Episto-
landi.
Fr. Philelfi
Epistolæ
Selectæ:
Karuli
Epistolæ:

3 pièces.

Epistole karoli

¶ Incipit Tabula Epistolarum.

¶ Finis hui⁹ tabule.

¶Epistolarꝫ formule in omni genere scribendi. iuxta maiorꝫ nostrorū doctrinam. ꝛ veram epistolādi artem Per dn̄m karolū menigken. studiȷ̈ Louaniēsis magistꝫ. multarꝫ scientiarum virum peritissimum ex epistolis familiaribꝰ Marci Tulliȷ̈ Ciceronis. Quem merito eloquētie patrē appellāt Et Enee siluiȷ̈ poete laureati extracte. Vnicuiqꝫ exēplorꝫ grā ꝑ necessarie. Et q̄maxīe vtiles feliciť incipiūt

¶Intimatᷓ amico impletio sue petitionis q̊ ad collectionē ep̄larꝫ

Salutes plurimas q̄ꝫ effundere possit hic calamus aut ferre papirꝰ. Multis me lrīs incessanter amice fidissime. multaqꝫ sꝑ prece ꝓseq̄ris. ꝙ in vnū libellum formulas aliq̄s epistolares. q̄ scolaribꝰ Louaniȷ̈ in collegio liliȷ̈. ꝓ emēdis ꝓnūciari ꝯsueuerūt. ꝛ q̇dē correctas. tibiqꝫ mittēdas colligerē. maximeqꝫ illas. q̄s imitationi communiqꝫ scriptioni magis accōmodas. ac ornatu ꝛ sensu venustiores iudicarim Quo. vel ep̄l'as struendi. vel imitādi pluria tibi ad manū starēt exemplaria. Et si vir optime rem mihi factu difficilē petis. ꝓuocat tn̄ me amor in te meꝰ. vt tuis votꝫ fauere velim. humanitas q̄ꝫ tua. ꝙ audeā. meritaqꝫ in me tua ꝙ debeā. Formulas igiť illas absqꝫ ordine. ꝓut casu aliquo prius posteriusue in manꝰ ceciderūt. in vnū aceruū redactas. atqꝫ ad vnguem (vt aiūt) castigatas. tibi missas facio Usus em̄ sū. qua valui industria. vt prima harꝫ ep̄l'arꝫ ꝓiecta. prout ex manu cōpositoris ceciderāt. assequerer exemplorꝫ gratia. nō satis fisus scolariū codicibꝰ qui oīa scribere ꝯsueuerūt truncati atqꝫ corrupte iam cōnexim. iam seiunctim. vt nō satis distinguas. etiā si tibi appollo suū ingenium infuderit lrās ꝛ syllabas. que quibꝰ cohereāt. ex q̇bꝰ egrius sensum q̄ꝫ ex limate sanguinē ex-

traxeris Nihil em̄ illic sine vicio est. q̄ʒ vbi calam⁹ non migra uit. Sext⁹ iam mensis agit̄ ab eo tp̄e quo ꝓ te labor is implet⁹ est. quem magistri pedagogij lilij optarūt at rogarūt. ad scola rium etiam cōmoditatē collatum iri. itaqʒ multiplicatiōe plu rima. impressis iā litteris. collectiō hec depicta ē. quo facilius capiāt. ꝛ discāt que correctoria videbunt. Tu felix vale. ꝛ qui dem valentius q̄ʒ qui valentissime

¶ Additio ad ep̄lam p̄cedētē ꝑ nouā ep̄laʒ.

Dum lator harum fidissime vir ad iter se accinxerat. tā nubi losus. turbidusqʒ aer subortꝰ. vt vix alio sub celo me positū cre diderim. quo cogit̄ abcessum suū ad crastinū ꝓtrahere. quo la tius scribēdi plus mihi temporis erat ꝛ animi. Didici em̄ rela tu nūcij obinde has epistolares formulas. te petere. quoniā fili os duos habes grāmaticam doctos . quos cupis his epistolis erudiri. quo aliqua eloquētie pregustamēta assequātur. vt licʒ forte nō certo sapore ac odore tamē quodam succēsi ad huma nitatis studia tandem alacrius rapiātur. in quo nō parum tu am collaudo prudentiam . nihil em̄ censeo in institutione iuue num vtilius esse q̄ʒ ꝙ aptis terminis. pulchris clausulis. dul cibusqʒ numeris etate prima insuescāt . maximeqʒ illis quarū apud priscos scriptoris origo est. que sono . sensuqʒ sint fecūde quas multas his epistolis inseminatas inuenies. quas doctus facile nouerit. ad suaqʒ loca remiserit . quodcūqʒ em̄ totiēs vn gue. vt aiunt sub tenero animis suis adiungūt . nouissime affi gant. necesse est. cum nihil sit assuetudine potius. Et si Quin tiliano credim⁹. frequens imitatio trāsit in mores et nisi Se necam abnegemus. longum est iter per precepta sed breue ꝛ ef ficax ꝑ exempla. non enim facile quis dixerit. quid virium ha beant imitatio ꝛ applicatio. ad quas assequēdas nihil eque cō ducit. q̄ʒ multa videre. multa quoqʒ visitata manu legere. ha bent em̄ omnes clausule que dupliciter sonāt. naturam picis. et visci suis lectorib⁹ adhesuram. Quia tamen voto non viuit̄ vno. Nec maior similitudo animorum q̄ʒ frontium est sʒ va rijs varia placent. Hinc non vnus hic stilus obseruabitur. cū varijs auribus oblectamēta querūtur. more vinariorum. qui de quolibet vase probam tradere consueuerunt . nunc etiam qui merces vendunt varias . oculis coram ostentant quo te natius merx vnaqueqʒ suū emptorem allexerit. Sed finiendo

longus fui. caret freno calamus Tu letius vale. q̄z apis in thimo q̄z piscis in vndis.

¶Rogat amic⁹ amicum vt frequētius scribat ne ob nō scriptionem amicicia minuat̄

Mmēsas perēni fauore salutes Nescio vnde tibi amice pcare pter solitum in scribēdo desidia creuit nisi tu⁹ ille decreuerit amor. q̄ multos iam dies versus me fulsit plucidus. cui si adhuc scintilla supest non cessabo donec epistolarum clamorumq̄z flatu luminosior fiat. Clamo igit̄ iterū atq̄z iterum clamo. hortor. rogo. supplico digneris dormientem calamum excitare. Nec partiaris vel dilui vel remitti nostram amiciciam tam lōga fide excultam. tam quoq̄z pulchris inicijs ortam. ⁊ facias me tui loci nouorꝫ. tuiq̄z stat⁹ tuis lrīs certiorē Vale cū satirico tibi opto. sit mens sana ī corpe sano.

¶Responsio ad epistolā precedētem

Ut sepe ad te scribā. nūc tuis me lrīs. nūc alienis. nūc nunciorū voce excitare nō desistis Crebras ex te lrās habeo oīmq̄z vn⁹ clamor. vna hec sentētia ē Sollicite petis tibi intimari quid apud nos noui deferat̄ Uagat̄ apud nos varia ac multiplex fama. nescio q̄b⁹ autorib⁹ disseminata. q̄ spero suo more nō nūciā veri. sꝫ ficti. vaniq̄z vulgatrix erit. Parui habeo q̄d narret mēdacij ī puid⁹ passionūq̄z sequax popul⁹ Qui q̄d nocte somnio haurit vel euentum optat. hoc iā asserit euenisse nō facile adducor vt credā. Nam tātam q̄ dicunt̄ spēm sepe hn̄t verisilitudinis. q̄ntā cygn⁹ corui gestat effigiē. Nihil hic loci scriptu dignū noui extat nihilq̄z audio. q̄z īpudica mēdacia magnis mōtibus grossiora In psperꝫ ducat oīa de⁹. letioraq̄z faciat q̄z narrant̄. qui tibi dignet̄ etiam pstare vitam cū salute. Raptim ex Parisi⁹ octobris. xxvi. acta iā cena cadēte lumine solis.

¶Ciuis rogat curialē vt q̄ in curia secreta agant̄ ei reuelare dignet̄.

¶Salueto. certū habeo int̄ primates curie nostri pncipis illustrissimi. vbi ꝯtinuo ꝯsaris te plurimi fieri vt facile ītelligat q̄ nūc gerant̄. q̄ q̄z iā gesta sunt. etiā atq̄z etiā q̄s rerꝫ cursus sit qui sit futur⁹. exit⁹ Tu in portu oīm nouorꝫ nauigas tam vere tam recēter ad te oīa deferūtur. vt ea geri ppe videas. Te igit̄

pro tua incredibili in me beniuolētia. meaqȝ item in te parita te vehemētissime rogo. facias me oīm. q̄ȝ diligētissime certiorem Lōgioꝛ essem. sȝ plurimū huiꝰ latoꝛ festinus erat. ꝛ moꝛe impatiēs. vt vix mihi scribenti momentum indulsit. quo fuit necesse sistere. Uale. letus sanus atqȝ longeuus

¶Responsio ad precedentem

Salutem plurimā. Non sum nescius. viroꝝ optime quanto laboꝝ freno. vti deceat. facta principū enarrātem. quātiqȝ sit periculi in his linguā laxari indulgētius. cui vix vnq̄ȝ. quisq̄s fuerit exactā satis custodiā adhibet ꝑ tāti periculi quātitate. lucet eñi iam mihi velut ī speculo videā. effigiem pn̄s cui altissimꝰ adesse dignet̄. illud satiricū. sꝑ dum viuēt. ꝑin oꝛe dicētis. digito cōpesce labellū. Noli q̄so secretioꝛes res ex me req̄rere. quas prudētioꝛes. rectissimas tenēt. ꝛ q̄s attingē non audere Si q̄d inciderit. qḋ tua ītersit certo habeas me tibiˀ nō futurū alienū. nec abesse te putes me pn̄te. sȝ senties q̄d iuris habeat. intˀ nos amicicia vetꝰ. ꝛ quanq̄ȝ pauculo tp̄e strictioꝛis me videas. latissimi tn̄ coꝛdis sꝑ ac sꝑ ꝑmāebo. Uale ī eo q̄ fcit valē

¶Responsio ad aliam sententiam

¶Inter multa que a me sedulo petiuisti. hoc fuit precipuū ꝙ sepe scriberem. ꝙ multis iam datis ad te litterulis. implesse videoꝛ: hac tua ex sollicitudine plane ꝑpendo. quem apud te amicicie gradum teneā. qui vreris. angeris. estuas. afflictaris. et dum maxime siles. clamat humanitas tua vbi sim. quid agā. quid moliar qḋ non nisi ex amiciciarū. ditissima vena ꝓcedere potest. De nouis autem quid scribam. nō habeo nisi ꝙ magna est apud nos belloꝝ vis. neqȝ minoꝛ celeritas quo factum est. ꝙ coꝛpoꝛa iam omnes exercēt. ingenia nulli. Nos vero pauidi stamꝰ. futuriqȝ nescij. Quolibet momēto. aures nostras inuolant mendacia millia vanis hominū cōflata fabellis. q̄ moꝛ pereunt leuitate sui. Dignet̄ rectoꝛ ethereus nos ꝓtegere. vt q̄ viribꝰ nostris stare nō possumus. illiˀ misericoꝛdia ꝯseruemur Ualeto longioꝛ fui. vt scribendi raritatem. prolixitate compēsarem. Rursum vale.

¶Excusat se amicus de rara scriptione intermiscēs pauca de habitudine sui statꝰ.

¶Scripsissem frequētius charissime vir ad te de singulis. nisi varie occupatiões aīm meū in alia diuersa rapuissent. ꝛ si interdū quid ocij nact⁹ fuerim. nō erat astās nūci⁹. Sꝫ nūc isto cū oportuno gerulo: te scire exopto. me varijs īuolui miserijs. multisqꝫ curis implicari. vt q̇d actur⁹ sim. q̄ ꝯsilia secutur⁹. incerte me res incertū faciunt. Si tibi animi mei. anxias curas. quas dira tempoꝝ calamitas pepit. scribere conabor. nō erit hec mea epistola. vel modū vel exitū habitura. Plani⁹ ad ea que me pungūt. puncta descēderem. nisi quoddā secretum obstaret. qd non oberit siluisse. Decreui hec omnia in temp⁹ reliquū ꝓtrahenda donec alterno perfrui colloquio dabitur. Interea vale superisqꝫ charissimus esto.

¶Consulit amicus amico ne patriā redeat belli furore turbatam.

Charissime frater. Nescio q̇d mihi ad aurem cecidit. ꝙ ex vrbe ad nos q̄ꝓximū descendere paras. Frater si mihi credas. ꝛ te ad iter nondū accinxeris. tuū reditum ad hyemē vsqꝫ ꝓtrahes. donec parumper nacti fuerim⁹. tp̄is maiorē clemētiam. Nā apud nos. vndiqꝫ multa surgūt maloꝝ inicia. et horrēda semina belli vt vix vsquā sine lapsu pedem figas. Et quātum ego hanc rerū seriem perspicio. attētiusqꝫ mecū singula voluo. habebit meo iudicio felix. qui poterit int̄ tāta belloꝝ incēdia. absqꝫ omni prorsus lesione abire. Caue. cōsulo. qui honesta absentia tutissimus es. ne ꝓ festino reditu in pericula ꝓlabaris. Uale lōga die. ꝛ voto felici. Ex Louañ. Iulij. vij. tarde dū sera traherēt crepuscula noctem.

¶Intimatio nouoꝝ acerbus sup diritate belloꝝ ad amicū in ytalia cōmorantem

Plurimas iocūdo corde salutes. Frater charissime nostra patria bellis se grauib⁹ attenuat. Quassať motib⁹ intestinis. ꝛ ardet iā proprijs flāmis. que diu trepidans tanqꝫ dubia videreť. in q̄m partem esset casura. iam supina iacet nec video quomodo se erigere posset. Que ꝛ si forsan aliqñ in cubitum erecta. spem surgentis preferre videať. mox nō nisi suoꝝ manib⁹ impulsa relabitur. Nec video q̇d restat. nisi que magna gloria floruit. misera seruitute senescat. Nusquā viatorib⁹ tutus est trāsitus. Tota regio

obsessa est latrunculis. Fac igitur cōsilio. quod immūda anima lia solent. fortes timētia. que vbi cauernulis egressa. locum sceno obsitum vident. pedem retrahunt. et intra latibulum suum se rursus receptant. Mane igitur vbi es eo felicior. quo remotior. vbi gaudeas. vbi nullo turbante quiescas. Uale in eo. qui mare. qui terras. qui sidera fecit

¶ Responsio amici in ytalia commorātis ad cisalpinum quendam

¶ Salutes felicium votorum datrices. Si omnes calamitates quas vndiqꝫ in ytalia vidi. scribere pergo. citius carebo ꝑbis qꝫ rebus. prius qꝫ tempore qꝫ animo. Castra vndiqꝫ equites volant. strepunt arma. cōcrepant turbe. Et vt Augustini verbum est. ferree tunice virorum fortia membra constringūt. Intensus geritur arcus. nudus ensis. et hasta leuata. sacra spoliantur polluūtur. et ꝓphanantur. Maleficiorum enim licentia cadunt vniuersa in predam. Nihil miseris relinquitur agricolis quo vitam trahere terrā colere. cōiuges aut liberos educare possint. Jam video quid noceat bellorꝫ tumultus. et agitans discordia ciuium. Si sortem patriarum luctus. et squalorem cernēs vastitates et clades. quibus premitur pauper popellus. iam lucem odires. mortem optares. clamaresqꝫ illud poeticum. Jam satis est superi. vestro qꝫ numine viui Parcito queso. iuuat te tēporis iactura conqueri. et cordis angustias denudare. Succurrat ille qui nouit planare sublimia. et altius eleuare ꝓstrata Uale in eo qui dat escam omni carni

¶ Rursus cisalpinus rescribit ad amicum ytalū mala malis comparando.

¶ Amiciciam (supra quam scribi potest) ꝓ salute. Ubi ytalie crudelia bella narrasti. que multis malorꝫ aculeis oppressa. iacet vbi tuo trāsitu. flāmiferas vndiqꝫ faces volitaē vidisti. vt multa iam opida ī ciuerem et fauillam redacta sunt. Minora tamē omnia sunt. si ea ad patriam nostram acerbis cladibus plenam comparabis. que iam ita deperijt. vt ne domuncula salua permansit. cuius si incensas villas cerneres. castra diruta. sanguinem per riuos fluere. cadauera cesorum in campis constrata. se minuos plerosqꝫ fame tabescere. crudeli supplicio animas exala

re. audiresqz vt audio cuncta querelis. gemitu. vlulatuqz perso-
nare. clamares cōcusso pectore. tensisqz ad ethera palmis. felix
et nimium sua morte. felix qui ante has erumnas e luce excessit
nec tantos videre dolores. longiori vita coactus est. Uale feli-
cemqz te faciat pia cura tonantis.

Victoriam intimat et modū. cum pluri-bus malis bellorum conditionibus

Seruitium promptissime ad queqz placita pro salute. Forsan ab alijs audiuisti. spectabilis domine. quod ad te iam scribere pago forsanqz hāc epistolam velox fama sua celeritate ad aures tuas preuenit. nuncius has deferēs. eo tibi relator certior erit. quo omnia oculis vidit. O crudeles qui bella gerunt. qui in amica patria. scamna. mensas. sedilia exurunt. vidit nuncius is domos innumeras demoliri. trabes deijcere. tigilla detrahere. tegmina cōuellere. tegulas confringere. et quod omnium impijssimū est. matronarum lectos gladijs decerpere. plumasqz in ventus spergere. virginum oppressiōes adulteriaqz committere. loca sacra spoliare. et grauiora. que pudicus calamus exhorret depingere. Eo tamen deuentum est. vt nunqz fui quam hodie de patria bene sperandi erectior. victoriam enim plenam habemus. qui potius aliorum imbecillitate. qz nostra virtute triumphamus. Multi in bello ceciderunt. et ex periculo omnium pessimi euaserunt. siue quia seruat multos fortuna nocentes. vt inquit Lucanus Siue quia dijs aliter visum est. vt ait Uirgilius. Siue vt intelligi detur. illos inter mortis pericula tutiores. quibus vilior vita est. vt ait Petrarcha. Uale in eo qui cuncta potest regere dominantum.

Scribit magister vt completo iam artium cursu libros legum pater pro filio emat

Filius tuus generose indolis adolescēs ornatissime vir cursum in artibus adimpleuit. cui acre ingenium et multiplex est. inuētionis quoqz magna vis. ac nobilis impetus. memoriam certe pacem habet. et quod optimū est tenacem. quo eum sacratissimarum legum aptissimū iudico auditorem Tu igitur nisi consiliū spreueris meū. sibi de corpore legū indilate prouidebis. qz studijs plurimū incūbere optat. Tuū iā ē emptiōe librorum augē conatū

spōte fluentē. ad quē etiā excitare debēs rēnuentē Uale ex Bruxella octobris decima. veloci⁹ euro. dū nox tulerat silētia terre.

Epistola scolarē patri cōmendās idemq3 vt supra petens

Libros aristotelis ꝑ gradu artiū legi solitos. tu⁹ fili⁹. amice dilecte. plene didicit. Quoꝝ tenorē ita h3 memorit. vt singula recitet. q̄si sub oculis liber esset. splēdidū sibi ingeniū est. cōcep/t⁹ velox. memoria seruās. atq3 vt breui ac succincte dixero. plurima habet nature pulcherrima dona. legib⁹ apta Quib⁹ se in h̄ nouo ordiuario discipulū dabit. me cōsulente. ꝑsertim si sibi de corpe legum dignaberis ꝓuidere. quod meo iudicio obmittere non poteris tua prudentia conseruata. Uale. ⁊ veteres nostros in longum trahe fauores

Idem cum prioribus petens

Fili⁹ tuus honorāde preceptor solida sibi litterarum fundamenta coniecit. vt ꝑ vberiori ingenio spem sui faciat. ꝙ prestātiam singularē. in discendis legib⁹ consecutu⁹ videat̄ si corpus legū sibi donādo ingenij cultum accēdas. temp⁹ est ꝙ altiorem facultatem adeat. creuit in annos. fluūt dies. ⁊ irreparabile tempus decurrit. veloxq3 in terga reuoluit̄ annus. Tāti ingenij est vt q̄ sub magistro scripsit nunq3 relegit. edidicit illa cū scrisit. Diu eum sub freno tenuisti. verit⁹ si ei liberior pes cōcederet̄. ꝙ petulantem etatis sue vigorem. nō facile a voluptatum seruaret incursu. Sed donec ille rumor prorsus ceciderit expectare nō poteris. Nunq3 nauigabit per equora. qui semꝑ expectet ne mare se cōcitet in ꝓcellam. Uale. optata leta. faustaq3 valitudine

Responsio patris ad magistrum cum quadam facetia derisoria.

Quāti fecerim semꝑ consilia tua. charissime vir plurimi nouit. quib⁹ etiam quantum tribuerim paruerimq3. tuipse ꝑfecto nō ignoras. Sed nunc vbi ꝑ filio meo quem tardum. quem desidem nosco. qui multum habet habet in capite plumbū. libros legum emi cōsulis. tā mihi fatue in aures cecidit. vt tua pace dixerim tuū cōsilium ac diceres. emas talpe speculum boui alas. et azello citharā. Pridie ad me lrās dedit. q̄b⁹ nō erat syllaba syllabe nec vox voci. ꝯgrue iūcta Mirū quo fuerit tūc illud cādi/

dum ingeniū. velamīe tectum vbi tūc(vt tuis lrīs vtar)cōcei-
ptus velox vbi memoria seruans. Priusq̄ȝ ab hac dies aderit
septim⁹. presens tibi fuero de eo aliter dispositur⁹ fauente opi-
fice summo. qui te dignetur felicissimum conseruare Ex. N.
mane dum iam cessarūt perfecto sole tenebre

Responsio in idem tendens.

Beniuolum obsequiū loco salutis Scias me amice ad cor
vsq̄ȝ dilecte eplā tua plecta. risum cohibere nequisse. noui em̄
filij mei ingeniū suūq̄ȝ terebellū bonis artib⁹ prorsus ineptum
cui nihil inculcari p̄t. quem vbi disertū magnis sudoribus de-
scripsisti. Nil aliud mihi dicere videbaris. ac si nitidam te-
studinem velocē. ꝛ coruū candidum appellasses. Heri ad me
lrās dedit tā ineptas. vt eas nemo vel ignot⁹ absq̄ȝ alto cachi-
no legē posset. quarꝫ inspectio vt verꝫ fatear mihi dolorem pe-
perit ꝛ furorem. nec mihi anim⁹ minus indoluit. q̄ȝ exarsit. Po
tuisset tuti⁹ si sapuisset silētio suam ignorātiam velauisse. quo
sibiipsi min⁹ vicij ꝛ mihi doloris min⁹ conflauisset. q̄ eum do-
cere cōtendit. nil aliud agit q̄ȝ si ceco colores. ꝛ surdo sonos i-
gerat. Uale propeq̄ȝ diem me expecta. interea quoq̄ȝ me infra
tuum cor firmare digneris.

Epistola responsiua idem sonans

Salutes ad astra vsq̄ȝ tendētes. Dū mihi oblatas lrās tu-
as amice colēdissime inter cenādum plegerē. mult⁹ mihi sub-
ort⁹ est risus. quem vix manib⁹ mappaq̄ȝ repmerē. Nō sec⁹ cō
silium tuū aures meas psonuit. q̄ȝ dicēs. emas molari plumas
vt volitet. Quid q̄so legib⁹ incumberet. qui nondū pueriles il-
las regulas primis vel labijs degustasse videt̄. qui vix nomen a
verbo secernēt. credo vix noscat. quot digitos manib⁹ habeat.
quib⁹ potius velim caudam aratri ducat. q̄ȝ legum volumina
voluat que voluēdo. terēdoq̄ȝ prius oēs deleuerit leges. q̄ȝ vni
cam intellexerit. Uale valētius q̄ȝ qui felicissime.

Eplā excusatiua priorꝫ responsionū de nō imputādo magistro q̄ fili⁹ male didicerit

Felicitatē sine cariturā loco salutis. Ignosce queso venerā
de magister. si hacten⁹ me scribēdi calor euexit. Scio in docen
do puero. vt in serēdo agro. tria reqri. Ut terra sit fertil'. aptā

semina. peritus agricola. Comptum habeo q̄ ex ingenij vicio nō magistri. nō doctrine indoctus remansit. Qd̄ ⁊ si male me habeat. quia tamē non est a tergo cōsilinm nihil superest. q̄ȝ q̄ ludum meum (vt aiunt) p ioco teneam. pspectur⁹. vt remissio p̄teriti intēsione futuri cōpensef. Uolo igit̄ redidscat q̄ didicit. Post malam segetem etiam serēdum est. Sepe q̄ vni⁹ anni sterilitas abstulit alteri⁹ anni vbertas donauit. Magis vellem si possem filios meos sciētie q̄ȝ diuitiaꝝ locupletes relinq̄re. id mecum enitere. Et bene vale.

Intimat p̄r mḡro ne filiū studio legū icūbē p(mittat

Salutes equātes maris arenas. Nolo (sincere p̄ceptor) q̄ adhuc legib⁹ filius me⁹ incumbat. donec ex fontib⁹ artium qb⁹ laborē ingeniūq̄ȝ accōmodat. qd̄ satis erit hauserit. in quibus dum satis pfecerit. tūc ceteris studijs operā dabit No mihi desunt. q̄ consulāt. q̄ artes cōtinuādo etiam ad lat⁹ q̄nq̄ȝ instituta videat. put quidā sui sodales faciūt. Cui ꝯsilio non possum cōdescēdere ne filio eueniat. qd̄ euenire solet In augusto multa serētib⁹ vt impediāt se sata cōcursu. Licet eñ sui eq̄les plurib⁹ sciētijs vno t̄pe insudēt. nō tamē illis inferior erit. si vnā bene didicerit. Nō vno agmine oīa discēda sunt. Laudat̄ pluuia. q̄ sēsim descēdit i t̄rā Uale san⁹ eātq̄ȝ tibi felicib⁹ oīa fatis

Responsio ad idem cū priorib⁹

Salute p̄missa quā tibi adesse largiter opto. Eas q̄s ad me literas fili⁹ meus p̄die misit amice charissime sui studij suiq̄ȝ ingenij fideles testes tibi trāsmitto. vbi nō syllabā videbis errore carētem. Dichic videbis eruditum iuuenem vix dum primis elemētis inbutū. Uidebis q̄ȝ illam p̄clari ingenij lucē. quā pe diuinā tuis lr̄is extulisti. vbi tu varios nature splēdores sibi adesse arbitraris. quos ppter sic laudib⁹ eum leuare videris. quasi redirȝ exuscitat⁹ socrates ac pdiret in aciem nouus achilles. oīb⁹ priorib⁹ omnem splēdorem noīs ⁊ fame direpturus. Ego ex aduerso eum excuso. qui vere famā suam Uirgilio nō eripiet. veꝝ in eū hec nomīa iustissime cadere scio. asinus stipes truncus molaris. Non tam ouis lupum. q̄ȝ ipse libꝝ aut odit aut metuit Nunq̄ȝ cōtempti libri nunquam sp̄rete littere fructum spernētibus cōtulerūt. Qd̄ autē leges studere desiderat. nō vtiq̄ȝ leges. sȝ libertates ⁊ ocia querit. cui nō pfect⁹. sȝ de-

clinādi laboris. p̄cipua cura est. breui reuocabit̄ ad op⁹ mechanicum disponendus Non secus vale q̄ʒ tibi amicissim⁹ optat. Has litteras nemo post te q̄ʒ ignis videat. omninoqʒ careant lectore secundo.

Ad idem sub alio modo tendens.

Animū ad placita paratum ꝓ salute. Nescio vir optime que nam rōnis morbo laboras. qui tuis litteris vsqʒ adeo filij mei. euehis ingenium q̄si magni cuiusdā viri futuri specimē miraret. qui potius meo iudicio pre se fert durum ⁊ rudem asellū. In grāmatice em̄ principijs atqʒ puerilib⁹ radicib⁹ tenuiter nimiū est instructus. volo illum in grāmatica manere ⁊ cum etate ꝯcoqui ac maturescere. ne si ante temp⁹ exeat. pomoꝝ more que immatura ramis decerpūtur. asperior euaserit. nō volādo sʒ ascēdendo discit. nihil me mouet ꝙ sui socij iam legibus student. nō volo filij mei stillā illoꝝ flumini. nec ei⁹ vmbrā illorum lumini cōparare q̄ non alioꝝ est ingenijs. sʒ suis virib⁹ estimādus Uale let⁹ ⁊ faust⁹ optatoqʒ voto fruare

Scribit amic⁹ amico ī curia pricipis morāti ne taxilloꝝ ludis incumbat.

Plurime salutis largum affluxum. Non expressero facile charissime frater quāta me ceperit admiratio ꝙ tāto temporis fluxu litterarum ad me dederis nihil. Sed audio te quod tristi calamo scribo. taxilloꝝ quotidie ludis implicari. ⁊ ꝙ hinc tua scribēdi venerit intermissio. quo non minus miratus sum ac dolui. Nam ī alearum ludo qui poti⁹ furor q̄ʒ ludus est nū q̄ʒ virtus fuit. nunq̄ʒ decor morum mās̄it. nec verbi modestia. nec in eo quicq̄ʒ preter ludētium vult⁹ humanum est. nec mihi acceptum est. si dixeris te maiores imitari ⁊ seniores. nam omne tūc vicium peius est cui autorum pond⁹ vel annoꝝ annectitur. nō errorē altitudo peccātium culpā minuit. sʒ adauget. Cessabis igitur si sapis vel virtutis amore vel cura pudoris. Nā omne lucꝝ damni exordiū est. diripiēt mille qd̄ lucraris. sed qd̄ pdis restituet nemo Taxill⁹ nunq̄ʒ tibi applaudet. nisi vt dolosius fallat. ⁊ certe q̄ magis alludit atqʒ blandit̄ eo tandē nocebit acerbi⁹ Scis ꝙ multi te colūt ⁊ faciūt plurimi sed quo magis apud illos vales. autoritate ⁊ gratia eo magis tibi cauendum ne quid mali inuidia tibi pareat. scis etiam ex

aduerso qꝛ nō oēs tibi fauentquos curia nutrit. ⁊ satis noscis qꝫ mūdas man⁹ gestare debet. q̄ habet aduersarios. Dino igit̄ his ludis abstinēdū ē carissime frat̄ si statui tuo velis salubrit̄ esse ꝯsultū. ne inimicis paraueris q̄ gaudeāt. amicis quo dole/ant. Parcito tn̄ si forte ꝓbosius nimis ⁊ audax fuerim. nā vis amoris me coegit. vt hec ardenti⁹ scriberem. Sꝫ hec q̄ dixi oīa pro tua singulari prudētia. in bonā partem accipies. Ceterꝫ ⁊ hec ⁊ alia pleraqꝫ omnia. ꝑpe diem latius vna cōmētabimur. interea me vt tuo vtere. Et bene vale.

Responsio ad precedentem

Cētenas salutes millesies resumptas Lrās semꝑ tuas amā tissime frater video libēter. lego libentius q̄ mihi sꝑ gratissime fuerūt. ⁊ iam qꝫ ante gratiores. nam pre se ferūt ꝑspicuū argu mētum singularis beniuolētie erga me tue. Quib⁹ non frater ne min⁹ qꝫ eloquēter cōtendis nebulā quādā in famā meā ca/surā esse. nisi a me abiecero ludi ꝯsuetudinē Facile frater tuis monitis acquiescā. qui nondū monit⁹ iam oēm ludū deuoue/rim. Leuaui igit̄ te atqꝫ solui. ne longo dolore torqueris. ⁊ vt oīs tibi in futorꝫ timor absit. vera fide polliceor me nunqꝫ fore taxillis vsurꝫ. neqꝫ illis vnqꝫ plus tribuerim qꝫ virtuti. Fidas mihi dum fidem meā vadem cōstituo nunqꝫ splēdori tāti nois iniurias egero. Docuit me cicero fidem ex eo dictā qm̄ fiat qḋ dicit̄. Finē do. ignoscas rogo breuitati. nā nūciꝫ velox abitio nō est passa. vt tecū lōgior essem. ꝑsuadeqꝫ tibi nihil me maius velle qꝫ tibi me sꝑ obsequētissimū esse Faust⁹ ⁊ let⁹ viuas sicqꝫ in christo valeas. vt q̄ sibi placeāt solū cupias faciasqꝫ

Studēs studēti vt libros ei accōmodet

Plurimū forte miraberis venerabilis dn̄e. quo fiducie ti/tulo fret⁹. te p̄cib⁹ meis aggredi ꝑsumpserim. Cum nihil placi ti ꝑ me tibi impēsum memoror. quo merito possem. mutue a te beniuolētie vicissitudinē reposcere. Hāc plane cōfidentiam de te mihi māsueti tui mores prestāt. tuaqꝫ sepe audita prestat benignitas ad vltimū ꝗqꝫ regionis orientis cōmunio. Mul/ta ꝑfecto dum oculos aperio amiciciarꝫ int̄ nos incitamēta ꝑ/spicio. vt que nobiscū crescāt ⁊ robora sumāt firmiora. te inti/me rogo. ne dedigneris priorib⁹ tuis meritis me tibi astrictum reddere. q̄ prius oneri esse cogor. qꝫ seruicio potuerim. Tu tui

bonitate huic ordini preces. quo ad te prius rogās. q̄ meritis ac cessero. nec tibi permittas fore molestum q meritis. τ ꝟtutibꝰ antecedas. quo nihil fore pulchrius seneca putat. Habes Macrobium in saturnalibꝰ. habes etiam vt audio donatum sup therentio quos libros. si mihi cōcedere non recusaueris. magno me fauore pstrinxeris. Ex memoria donec viuam nō casuro. eosq̄ ante trimestre ristituere. fide bona polliceor. τ quidem illesos. rupturis. τ maculis. nō labefactos Uale. et si qd ex me velis. pcipe qui mox desiderijs tuis datur fuero manꝰ pectus τ aures.

Responsio ad epistolā precedētem.

Incredibili quodam affectꝰ sum gaudio (colēde pceptor) dum tuas dulcissimas lrās harum gerulus psentasset. Opto felicibꝰ auspicijs. nostꝝ amorem inchoari. addi. τ trahi i dies. q̄ lōgissimos Nihil igit moratꝰ inspectis tuis lris. petitos tibi libros eodem tuo cum nuncio mitto maiora facturꝰ dum exposces. nam cōcessionem libroꝝ nihilipēdo quam bono viro nunq̄ vel incognito abnegaui. q̄ primū hac via libros ceperim possidere. vt illos abditos cōclusosq̄ teneam velim lacerētur vt pereāt edax q̄ q̄ ignis. eos i cineres vertat. Odi illum (quisquis est) tanq̄ vltime fecis virum. qui libros eousq̄ vel celat vel abnegat. vt soli sibi eos ad ostētationem τ gloriam seruat. cum damno τ libroꝝ et postulātis. τ cum graui ipsiꝰ posteritatis τ autoꝝ iniuria. qui luculētissimos suos libros multo labore editos. transmiserūt in posteros. Qui si libero gressu ipublicum nō occultati ambulassent. cōstarent adhuc infiniti in tenebris plapsi libri. quoꝝ iam monumēta nisi celum intereat perire nō possent Uale felix teq̄ in euum seruare dignetur. creator astroꝝ

Deplangitur fratris matrimoniū.

Maximas intēsas. plurimasq̄ salutes. Cogar ergo iā tibi cordialis amice. quiddā quod me angit. τ vrit deuelare amauit misere perdite. afflictimq̄ frater meꝰ. natu senior paupculā puellam. forma fulgētem. nō sic moribꝰ τ animo qui tandem vt carnis ardorem expleret. cum id aliter nō potuit suū illi fidem sese q̄ cōiugem dedit. Qui caro heus nimium caro. emit parui momentuli voluptatē. eandem iam multis doloribꝰ recompēsans. Cui iam omnis vita supplicium est onerosum. Tanto em̄ iam miserabilius simul viuere icipiūt. quāto abinuicem minꝰ liceat

separi. Quid em̄ tristius est q̄z hos semꝑ iugi debere. qui animo
cōuenire nō pn̄t Quid quoqz durius q̄z nunq̄z discordem sociū
vel rectius hostem dixero. habere sepatum Erat ꝓfecto frat᷑ me
us ad alia nat⁹ quem natura dum eum in lucem ꝓduxit. lōge ad
preclariora cogitauit. q̄z ꝙ sese infaustis nuptijs tā misere inne
cteret. ⁊ sepm̄ vt aiūt tā ꝑdite vltra sepē ꝓijcēt cui vxor vt clare
q̄si ī speculo video nil boni nilqz placiti factura ē nisi cū ipsa mo
riet᷑ Uale de⁹ scit q̄z triste q̄z q̄z raptim hec scripsi q̇ te cōseruet

Respōsio consolatoria ad p̄cedentē

Salutes supra q̄z scribi pōt letiores. Rogo atqz obtestor amice
carissime. ꝙ ei⁹ rei dolorem exuas. q̄ iam emēdari nō potest Nā
superi omnes (⁊ si omnia cōsilia sua in vnum cōgesserit) nō effi-
ciēt ꝙ iā factū sit infectū Nihil in iuuētute cadit ipso amore de
lirius. nihil ceci⁹. nihil ꝑiculo pleni⁹. Etenim omnis amās nil
recte opat᷑. ⁊ se. ⁊ omnia nescit. Eris forte mēte sedacior si alio-
rum casus inspexeris. Multos ꝑdidit amor. varijsqz angorib⁹
afflixit. Pluries deplāgo. ꝙ frat᷑ tu⁹ vir maioris ingenij q̄z for-
tune vxorem ꝑuerse cōsuetudīs. q̄z ꝙ pauperem nact⁹ sit. facile
sua industria facultates adauxerit. sz certe facili⁹ mille pulicum
legiones in sole iacētes. ne se moueāt. refrenaret q̄z vxorem vni
cam si mala sit a cōsuetudine deflecteret cum nulla fere res adeo
parua sit qua nō mala vxor cum marito mox litem mouerit aut
bellum. sz dolorem queso nō spem deieceris. Sepe visa sunt du
ra inicia. int᷑ molles ⁊ gratos exitus prodijsse. Letusqz viuas et
firma valitudine potiare

Scholaris scribit ad patrē vt ꝓ determi nātijs ei denarios mittat.

Subiectionē humilimā loco salutis. Oēs mei socij. metuē
dissime pater vnico pene me relicto. determinātiaꝝ gradum ad-
epti sunt vel iam breui adepturi. Ne igit᷑ a vobis reb⁹ ī meis iu
dicer q̄z par sit negligētior. vel parti mee nō vsqz satis fidere. sz
videor more aselli palestram in scholastico cōflictu diffugere. ⁊
forte vereri. ne honorifice tādem gradum magisterij cum socijs
meis assequi possem. Ad vestram benignitatem cōfugere decre-
ui. humilima prece rogādo. vt ꝓ hoc gradu mihi vestrum assen
sum. ⁊ denarios pie dignemini elargiri. ne socijs meis. quos plu
rimos etate preuenio. ordine fiam posterior atqz post eoꝝ terga

relinquar. Id bona fide polliceor daturum me operam. ne plus annis q̄ʒ scientijs crescam. quodqʒ pecuniam labore redimam. ⁊ tempus diligentia. Ualete in eo qui omnia valet

¶ Rn̄sio patris sup filij petitione

Fili q ad gradum tāto desiderio aspiras. gaudeo. Argumētum id mihi esse videtur animi volentis atqʒ fidentis. satisqʒ sibi de seipso conscij. ad quoqʒ honestam laudem erecti. Acquiescēs igitur tibi altiora conāti. honesta petenti pecuniam pro determinātijs requisitam mitto idem expecta in ceteris que ex me iusta honestaqʒ prece postulabis. eo tamen pacto si interim parce. virtuose laborioseqʒ vixeris. sed secus si feceris secus habebis. Uale illius semp sydonij memor quē vt⁹ extollit. hʒ qd̄ p̄ferat auro

¶ Scribit scholaris ad suum priorem magistrum vt patrem inducat. q eū determinare permittat

¶ Humilitatem subiectionem seruiciumqʒ debitum pro salute Longo iam temporis cursu compertum habui magister mi pre cunctis mortalibus honorāde vestrum cōsilium in meorum parentum aures perdulciter cadere quos vel in his que directionē meam respiciūt. poterit etiam tenuissima admonitio vestra efficaciter inclinare. Diu etiam noui affectionem in me vestram lōga constantia cōfirmatam. Hinc mihi fiducia surgit vt ad sinū beniuolentie vestre cōuolem. in ipsum qʒ supplices preces effundam. Instant iam Parisius determinantiarum tempora. quib⁹ multi lectionis mee consodales pro graduū in artibus quodam prohemio determinantes fiunt. Parentes mei huius rei nec ritus nec formas nec quid prosit. satis cognoscunt. Rogo igitur vos magister optime. dignemini parētes meos carissimos vt ad gradum in artibus me sublleuent inducere eisqʒ eorum oculis coram ponendo. quid his habitus proderit. et quid noceret fore neglectus qʒqʒ tempora iam assunt que nunquam huic rei apta redeunt. et quod rarissime in hoc casu fit quod in cursu et idoneo tempore non fit. Hic industria vestra parentibus occurrendum est. qui protractionibus gaudent. omniaqʒ ad crastina ducunt. Non equis oculis aspicere potero. socios meos antecedere me. premijs et honoribus, quos indefessa diligentia

nitor scientijs p̄uenire. Nam donec viuam turpe duxero cedere pari pulchrum vicisse minores. Vos igitur magister colendissime ad supstructionem. erectionemq̃ʒ meam intendite qui in me fidelissimo nisu prima litterarū cōiecistis fundamēta. vt virtus que a vobis incepit. cepta nō decidat. sʒ quod per vos ortum ē. per vos sumat incremētum. Habebitis me donec viuam ꝓ vestra salute. ad eum qui omnipotens est deuotissimū oratorem. q̇ vobis tribuere digneť. qđ vobis noscit salutare

¶ Responsio magistri sup epistola priori.

Quia tua petitio studiosissime adolescens honore fuit rationeq̃ʒ plena. mox illi volens parui. nec egui monitore secūdo facturus pro te plura si pari iusticia poscas. Patri tuo ordine longo consilia dedi. non tuis votis dissona. que eum non modo tetigerunt in corde. sed ossa penetrarūt. insidentq̃ʒ medullis. quib⁹ facile quod postulas assequaris. Verbis equare non valeo. q̃ʒ gaudeat pater te gradum ardenter expetere. tuosq̃ʒ socios. generoso quodam conatu velle scientijs ⁊ gradib⁹ superare. quod sibi statuit vt aiunt vrbem in corde. Ad magistrum tuum pater litteras mittit. sui animi testes. Tu ergo cum socijs tuis ꝓgredere. ac semper enitere tuis scriptis tua studia cōformare. ne que scripsisti in calamo nata videantur ⁊ non ex corde emanasse. Grad⁹ enim nil aliud est quam signum foris exhibitum. quod quidem mendax est. nisi intus suum respondeat fundamentum. Non enim magister. sed potius ydolum ⁊ statua est. qui scientia carens. vano honore inaniq̃ʒ nomine gloriať. Vale. ⁊ tuam naturam tuāq̃ʒ ꝓmissionem sequere. in p̄clara te vocātes

¶ Pater filiū parisius mittēs scribit regēti.

¶ Egregie vir filium meum ex pluribus vnum ad te mitto scientijs ⁊ moribus educandum. quem in cōmuni porcione collocatum iri velim. cupiens eum scientijs locupletari ⁊ moribus non ita mensa vel epulis. Sitq̃ʒ in camera magistri. qui est tā moribus. q̃ʒ eloquentia prestans. qui dicere simul ⁊ facere doceat. In quo non nimia emineat austeritas. nimiaq̃ʒ comitas. ne inde odium huic contemptus oriatur. qui neq̃ʒ vicia habeat. neq̃ʒ ferat. quem filius libenter audiat. dictis credat ⁊ se similem illi fieri concupiscat cui pro suo labore me satisfacturum sponsor adesto. Valeto perhilariter

¶Respondet regens collegij patri

Filius tu9. dignissime vir. quē ad domū meā educandū destinasti. dum secū suo introitu de grāmatice rudimentis disceptarē. visus est mihi de numero eoꝝ. qui suos annos antecesserūt. Cui magistꝛ dedi. ingenij sui ducem. qui operā datur9 est. vt doctus efficiat doctissim9 ipse: cui summa cura erit in eo vicia. ꝟtutesq3 distinguere. itaq3 frenis eum cohibere. ne in illicita prorumpat. ne quoq3 prius vicijs insuescat. q3 sciat vicia esse Ex quo nihil non profutuꝝ audiet. nihilq3 discet. qd vel dediscere. vel necesse rectius esset. Qui diurni ei9 laboris. vesperi semꝑ rationem ꝑ ei9 captu exiget. ꝑ cui9 labore nobilia duo pollicit9 sum. vt eo detur intentioꝛ. ⁊ vt spe p̄mij laboꝛ ei dulcioꝛ fiat. Uale. vt apud Plautum est. vsq3 dum regnum optinet Jupiter.

¶Scribit filio studēti vt diligēter studeat

Fili sis salu9 Jd nam primū est. qd opto. ꝑrimū illi vt toto conatu. ꝑma tue iuuentutis face. lr̄is ita incūbas. vt tandē ex lr̄aꝝ semie tu senioꝛ dulces fruct9 colligas. Sciasq3 ī te cunctoꝝ tui generis oc'los esse cōuersos. oēsq3 ad tue vite spectaculū esse attētos. Caue. ne eoꝝ animi ī te offendant. ne q3 min9 in te īueniāt q3 requirāt maxime cū non iubētium ḡrat cōmodū. sed vtilitas obsequētis. Ualde lōgioꝛ essem. sed ad quietē sopoꝛ me inuocat

¶Responsio studētis ad predicta

Dici nō potest. celerrime vir. quāta suauitate. littere animū perfuderint meum. admonitiōe dulci abunde. q̄ eo mihi gratioꝛ esse debeat. quo magis eā mihi ꝑfecturā video. Jamiam mētem meā vehemēs doloꝛ occupat Nam cum neglecti tp̄is recolo q̄si post tergum ductis oculis suspiro. qui sero. heus nimiū sero. ad vniuersitatē applicui. tempusq3 quod natura cuiq3 tam parca manu largit. tam ꝑdigo iactu effudi. Cui9 non tantam mihi porciunculam relictā video. vt faciat ammodo. minimā partem ꝑdere. Curaboq3. ne a vestris cōsilijs animum deflexero studijs litterisq3 intentum nō opus ꝟbis est. surgit fides e factis. Intentio em mentis. gloꝛiosius re. q3 verbis expꝛimit. Ualete. mihiq3 p̄ cipite. nihil mihi dulcius erit. vestris votis paruisse

¶Scribit studēs ad priorē magistꝛ vt pr̄ē3 infoꝛmet. ꝙ ei denarios ꝑ studoꝛio mittat

¶ Felicitatis cōstantiā. charissime magister. pater meꝰ summe mihi metuēdus. in collegio me locauit. ⁊ quidem in camera magistri. qui vitam meā diligēter obseruat. studia mea circūspicit cōtinue interrogat. instruit. dirigit. nec boni gubernatoris officium negligit. Habeo tum lectiōis. tum camere socios ingenio et diligētia singulari. Nihil mihi deesset. si studoriū haberē. quo res meas ⁊ collocarē tutiꝰ ⁊ studerem secretiꝰ Hoc habꝫ optima ratio. nō ita posse collegi aīm. ingeniiqꝫ vires in vnum cōtrahi: in frequētia scolariū ⁊ strepitu socioꝝ sicut in loco silēti ⁊ quieto. ab omni fremitu sepato. Uob igit̄ magister optime. humilime vsqꝫ ad pedes supplico. apd̄ patrem ꝑ hac re mihi mediator adsitis. qui habet vobis ꝓpe modum. non modo huiꝰ. sꝫ aliarū rerum omnium plenissimam fidem. vestra ꝟtute ꝑmerēte. Ualete in eo. sine quo valor esse non potest.

¶ Respōsio magistri sup studētis petitiōe

Delectarūt me insignis adolescēs littere tue vehemēter. tui ingenii pulcherrime imagiēs. quaꝝ verba dum ad sentētias cōfero q̄d tibi anteponā. ignoro. alterum. alteriꝰ venustate cōsplendet. At ne lōgius vager desideriis tuis honestis ⁊ iustis. nō modo paratum. sꝫ cupidissimū patrem tuū reddidi. qui gratulatur proposito. fidit perseuerātie. tuū erit suam fiduciam cōfirmare ne ego suadendo. tu petēdo. pater credendo. vel fallamꝰ. vel fallamur Tu vale in eo. qui neqꝫ fallitur. neqꝫ fallit

¶ Intimatur atqꝫ deplangitur pestis.

Salutes tibi offerrem gratiosissime p̄ceptor iocūde hilariter atqꝫ gaudenter. nisi hec aduerbia multo hoc tēpe ꝑdidissem. sꝫ que perdidi. tu inueneris ꝓ salute. Nō fieri pt̄. qui cum multum te diligā. tibi absenti. q̄si p̄nti. nostros animi tp̄is lociqꝫ angores non aperiā. Irrepsit apud nos. ꝑ hos estiuos calores. dire pestis calamitas ⁊ quidem adeo inclemēter adeoqꝫ funesta. vt horrescat calamus luem huiōi depingere q̄ plurimos iuuenes strauit. innumerosqꝫ ciues extinxit. vt oīs pene ciuitas extincta iaceat. nec aliud videmus q̄ꝫ multos timore. pauoreqꝫ tabescere. Jam pestifer annꝰ nobis incubuit mortiqꝫ fauit densissimꝰ aer. Multus vndiqꝫ dolor. multiqꝫ lugubres eiulatꝰ Quid multa dicam. En lachrymis defluimꝰ. in errore cōficimur. dolore vexamur acerbo Det deꝰ meliora piis. horrorem hostibꝰ illum. qui

vos tñ interea sua faciat gratia letum sp̄ atq̧ felicē.

¶Responsio cōsolatoria sup̄ predictis.

Pulchra illa aduerbia. quoꝝ ep̄la meministi. ne p̄ieceris. charissime frat. p̄ salute Nō animū deseras. sꝫ letum te tentas Nil prodest dolor. nil p̄sunt lachryme. nec p̄nt fata moueri. Scio ꝙ natura lachrymis stimulos dedit. sꝫ modum v̄tuti rationiq̧ reliquit. Quid mirādum. ꝙ nūc frondes. nūc fruct⁹ defluūt arborib⁹. paria sūt hec. que fatales hominū casus respiciūt. Quotidie mala incremētum capiūt. Quis eñ est annus. priore non deterior. que lux sequēs que p̄cedenti aliq̄d incōmodi nō adiecerit. Uerum pl⁹ dixero. quis nostrū. tam letum mane. bene vixerit. vt non ante crepusculū cura. merorq̧ surrepserit. Noli igit̄ animū tuū exulcerare fletib⁹. ⁊ nō tam lachrymis. q̄ȝ ad temp⁹ loci absentie fidas Et felix valeas corpore sano

¶Remittitur ad patrē in artib⁹ graduat⁹.

Salutes omni gaudio letiores Filium tuū. celeberrime vir. ad dominationes tuas. sanū ⁊ saluū. auctūq̧ sciētia ⁊ graduatum remitto. Qui abcedēs. laudem memoriamqꝫ honestā. Parisi⁹ sue fame reliq̄t. Ideoqꝫ grate recipies. atqꝫ benigne operā meā in eum cōiectam. quam ceteris votis tuis. in omnib⁹ paratam semp̄ habebis. Te q̄ȝ rogo. per veterē nostrū. qui rumpi neq̄t. amorem vel sic poti⁹ velis cōsulo. vt filium tuū ad l̄ras natum a scolis nō distrahas sꝫ rursus ad vniuersitatem parisiēsem vel aliam quāpiam mittas neqꝫ sinas adolescētie sue florem in perditionem decidere. Nā doctrinari qui sistit. negligit. retrocedit qui non progreditur. Non fructum arbor dabit. que in flore deficit. nec dij dabunt messem agrum non serentibus. Ualeto. tuum filium valere facito

¶Intimat frater fratri patris obitum cum doloroso planctu

¶Charissime frater. Dum dies augusti. vij. suā auroram p̄tulisset. genitor noster extinguit̄. ⁊ vt necesse erat nature cōcessit. eiqꝫ soluit q̄d debuit. adeoqꝫ deuota vita defungit̄. vt potius de tam salubri dulciqꝫ exitu. gaudendū. q̄ȝ lachrymādum esset. nisi natura stimulis nos suis ip̄elleret. Qui oēs domi. dure iā sorte p̄stringimur. Mater nostra. q̄ nos peperit. i lucēq̧ duxit

terciam iam noctem insomnem egit. mente carens nonlachry-
mis. q̄ tpa iam trahit. multis fletib⁹ atq̃ lamētis. Cui spero tu
am p pñtiam multum doloris abrumpere posses. Ad nos igit
mox venito. id etiam tua res expostulat. indut⁹ vestes lugubres
huicq̃ sorti cōgruas. Interea q̃ patrem nostꝝ eternam requiē
assequi deprecemur. hoc vnicū illi ꝓdesse poterit. hoc agam⁹ Li
bellos atq̃ ceruicolas tuas. N. dimittas. illuc q̄ꝫ primū reditu
rus. studium tuū ꝓsecuturus eo feruentius. quo pater noster. id
moriēs exoptauit instātius. eiusq̃ volūtatem vltimam in hoc
impletur⁹. que sibi tam vehemēs pmansit. vt ne vicina quidem
morte lentescēt. Persuade tibi ꝙ me fratrem semp esse iueneris
si qd̓ inicium est oīs prestātie lrīs diligēter incūbas ⁊ cum virtu
te gradiaris Uale. atq̃ sic studeas. vt semp magis valeas

¶Amic⁹ libꝝ repetit quē timet venditū esse

Salutem. fideiq̃ seruātiam. amice charissime. inflauit aurib⁹
meis fama omni cursore velocior. ꝙ libꝝ illum meū quem accō
modato possideres. alteri vendideris. sepe rogaui vt eundem mi
hi remitteres. qui neq̃ libꝝ. neq̃ respōsum sum assecut⁹ Nosti
amice. ꝙ sola fides seruat amicum. Scis etiam q̄ꝫ libera letaq̃
fronte. omnib⁹ desiderijs tuis. me semp paratissimū habuisti qui
semp cupiui stricto amore tibi connecti. Rursus igit ad preces
cōuolo. attēta mente rogitās. ne me diuti⁹ protractiōe ꝯducas
quo cogar iuris remediū querere. tibi nec vtile nec honestū. Et
summe vite ne cult⁹ spernas. ⁊ amatus odias. Et vale in eo qui
cunctoꝝ cotda cernit ab alto.

¶Remittitur liber cū excusatione honesta.

Salutem. amorisq̃ cōstantiam. solidissimū ac precipuū vere
amicicie fundamētum ē amice colende vt de amico nunq̄ꝫ aliq̄d
dubitet Nam vbi dubitatio irrepserit. mox deficiat nomē ami-
ci necesse est Graui ego dolore cōsternor. videns ꝙ me existimas
promissionū largiorē. q̄ꝫ fidei Scio ꝙ nil turpius sol videt. fide
frago Libꝝ tuum multa cū gratiarū actione remitto. ne nostrā
amicitiā turbet dilatio. Semp nam ego id animo fixum tenui
me tui animi principalissimā sedem occupare Caue ampli⁹ rogo
ne labia maliuola. apud tuū iustissimū pectus lumen veritatis
extinguāt vbi nunq̄ꝫ defuero. vel fide vel seruitio. qui mihi sal⁹
es pcipuū dec⁹ atq̃ leuamē Uale felix teq̃ ꝯseruet regtor olipbi

Scribit senex se picl'a climaterici ãni trãsiuisse

Largas habundo fluxu salutes Ago iam annum sexagesimũ tercium. prestãtissime vir. quem caldei climatericum ꝛ stalariũ atqȝ fatalam vocãt. Quem pictagorici. aut ꝓpter latẽtem vim septenariȷ́ numeri. atqȝ binariȷ́ in sese septies multiplicati. Aut forte ꝓpter q̃si vltimũ. cõmunis etatis hoı̃m fluxum Aut ab occulti fati quampiã aliam latẽtiam. periculosum esse putarunt. Qui ann⁹ suo primo aggressu. subrigidul⁹ mihi visus est in quo senectutis incõmoda graui⁹ solito in oculis. ꝛ tibiȷ́s sum ꝑpessus atqȝ adeo. vt cum Uirgiliano euandro. ceperim suspirio multo exclamare. O mihi p̃teritos referat si iupiter annos. Atqȝ illd maximiãi O q̃ȝ dura premit miseros ꝯditio vite Nec mors humano subiacet arbitrio Nõ sum qd fueram periȷ́t pars maxima nostri. Sȝ post paruule ꝑtis anni fluxum. rediȷ́t pristin⁹ mihi vigor in mẽbris. ea certe integritate vt caldaic⁹ ille annus ı̄ me nihil egisse videat: nisi forte q̄ in mul. ͭis in me etiam ceciderit. id scȝ q̄ illi mors sepe vicinior est. cui videt absentior. cui tamẽ natura incertũ finem statuit. vt ꝓpior semꝑ crederet. Sȝ vale. hora em̃ iam tarda est. letissima mihi. letis cũ sociȷ́s cena fuit. qui pariter eq̃tatu fessi. ex Brugis gandauũ tarde applicuim⁹ Suadet igit somnos. vt inq̃t naso. tẽp⁹. motusqȝ. merũqȝ.

Rogat pater ne filius suus cum quodã discolo cõuersetur

Letissimas cũ felicitate salutes. Nescio q̃d audio. venerande mgr̃. tuo in collegio. quendã curati nr̃i nepotulũ esse receptum quẽ a filio meo tuã ꝑ prudentiã ita arceri desidero vt nulla prorsus int eos cõmunio cadat. nã si is tua ı̄ domo bn̄ se rexerit. int ꝓdigia memineri. didicit iã ille cellulas mẽtricũ adire. vectesqȝ eaꝝ in forib⁹. subita vi cõfringẽ. linguã hȝ cui silentiũ pena est. nã q̃ scit ꝛ q̃ nescit pari audacia loquit. nihilqȝ petit. nisi qd vẽter. soporqȝ suaserit. atqȝ libido. si quẽ se peiorẽ videat. paratuȝ sꝑ digitũ hȝ. q̃ illi oculũ eruat (ex q̃ nil aliud q̃ȝ tediũ expecto cũ quo si fili⁹ meus ꝯsaret. nõ illesus euadẽt Plurimũ mihi placiti feceris. si a filio sacietatẽ hãc malã omnẽ quoqȝ silẽm semoueris Quodqȝ ꝑfecto si feceris. radicem mali succideris. simulqȝ errorem ꝑtopuleris

Rn̄sio regẽtis sup ꝯtẽtis in p̃cedẽte ep̃la

¶ Salutes plurimas omni salute letiores Vera omnia reppe ri. q̄ mihi celeberrime dn̄e. tuas p lr̄as iuuene de quodā intimasti. q̄ me p̄mis dieb⁹ mentita pbitate delusit. Sȝ dum paulo p̄pius aspicerem. mox ppēdi. qꝛ multum stulticie succū pbiberet Habet ingenium pertinax. ad praua promptū honesti inscium asfixum est erroꝛib⁹. itaqȝ viue incipit vt nihil int̄ eum pecudē qȝ distare putares. pulchꝛ ducit. in domib⁹ meretricum hostijs vulsis e cardine omnia puertere. vbi denarios patris quos largiter habuit q̄si ad vastādum cōduct⁹ non tm̄ deuorauit sȝ verius spersit. qd̄ inde venit qꝛ pater eum misere afflictim pdite diligit. Multum vt scribis loquacul⁹ est. qd̄ mihi displicet. Nam cadit perrarum dec⁹ in loquaces. Dabo operā ne cū filio v̄sct. ne quoqȝ cōtagio ledat. Tu valeto pualēter ꝛ viuito mēte quieta.

¶ Mittit filius ad amicū vt eū in collegio ponat quē pater q̄lificat. vt et cauti⁹ p̄spiciat

¶ Multaꝝ salutū plenissimū sinū. Precolēde dn̄e vbi sederam sub ramis arboꝝū. vmbram q̄rēs caloꝛis ppulsandi grā aduenit is nūci⁹. has qui pfert. quē mox rogatū feci. parūper vt sisteret donec eas ppingerē. Ecce optime vir. qꝛ filiū meum ad capiendū ingenij cultū. parisi⁹ mittere pposui. Et qꝛ mihi p̄spect⁹ semper fuit. tue in me fidei nitoꝛ singularis. hinc te p̄cib⁹ meis aggredioꝛ. vt ei de pedagogo p̄spicias. maxie qui linguā ei⁹ vt par erit instituat. ne v̄bis laxātib⁹ defluat eamqȝ neqȝ liberam neqȝ vagam dimittat. sȝ rationis. pudoꝛisqȝ vinculis gubernatam. Nam ex sui natura tam garrul⁹. tāqȝ cupid⁹ sermonis est. vt si denarios habeat mox cōducat qui auscultēt Loquiturqȝ v̄ba mlta incōpta stupētia graculoꝝ similia ex q̄b⁹ sensus null⁹ excipetur. nō magis q̄ȝ sanguis e saxo. Id gen⁹ in iuuenū vetere appellarūt blaterones. atqȝ linguaces. Blaterare eīn is optim⁹ est sȝ loqui ineptissim⁹. ꝛ qd̄ deterius est ad tacēdum penit⁹ impos. Scis q̄d velim. facito vt soles. sȝ ad me scribe q̄ȝ soles freq̄nti⁹

¶ Amicus meritoꝝ. amici meminit sui ppetim seruitijs oblatione

¶ Salutes plures q̄ȝ valeat is calam⁹ depingere. Quanq̄ȝ tibi colēde p̄ceptoꝛ gratia a me referri tāta nō p̄t. quāta debet haben da tamē est tāta quātam maximam anim⁹ meus poterit cōcipe

nunq̄ȝ videbit. qui videt ⁊ oīa pheb⁹. quod merita illa in me tua vlla fuerit obliuionis nube cōtecta. Me certe totum. nihil mei retinēs. tibi deuoueo. Plura in hac re dicerē nisi nos ambos agnoscerem. Scio illum te esse. qui blādicias reijcis. neqȝ petere soles inanes applausus Neqȝ ego quidē ille sum. qui adulari soleam. vel insufflare vesicas. nec tali thure gaudes. nec ego tali sacrificio. Sȝ amiciciam semꝑ nutrire conabor reb⁹ ⁊ aīo. Finem do verit⁹ ne tibi ꝓlixitas. tedia daret Valeto felix. estoqȝ faust⁹ in euū. Ex. N. volāte manu. leuissima pēna. iunij sole tercio

Petit̄ cōsiliū ⁊ auxiliū ⁊ nūcij credētia.

Ineffabiles spe multa salutes. Ad te venirē colēde p̄ceptor nisi iā asperꝝ gelu essȝ. terreretqȝ auster euntes. ꝓ pedib⁹ igit̄ calamo vtar Impiū mihi (care p̄ceptor sid⁹ illuxit. ceciditqȝ ī me illd̉ autēticū tulij ꝟbū. meror me q̄tidian⁹ lacerat. ⁊ ꝯficit. Itaqȝ sum aīo ꝑculsu atqȝ abiecto. ꝙ vix me misereqȝ sustēto. Mittit̄ igit̄ ad te famul⁹ me⁹ clare singl'a narratur⁹. a te ꝯsiliū. auxiliū spem salutē. expetēs. assūpsi te ꝓtectorē meū tuoqȝ scuto tect⁹. nihil ego ꝑtinescā Vale ex ꝑisi⁹ februarij luce tercia. eo calami cursu q̄ (lep⁹ segnior essȝ

Ad idē ꝓ celere iuuamīe

Ingētes cumulo ꝓfundo. salutes. meridianas hodie lrās ad te dedi. casus iam cogit. ꝙ vesꝑtinas adiungā. Sedeo iam carissime vir in cōpedib⁹ ⁊ captiuitate detent⁹ Proinde. si nūcius meus te sedentē inueniat. mox surge. si stātem vade. si vadentē. curre. si currētem. aduola. Op⁹ est summa acceleratione. grauitas rei multas preces expostulat. sȝ nostra amicicia pauciores Vale ex Louanio. tā rapido cursu digitoꝝ. vt vix oculi sequerent̄.

Rn̄sio ad lrās binas precedētes.

Plurimas abūdo fauore salutes Nō viuit q̄s vspiā loci c⁹ amiciciā tāti fecerim. quin tuā lōge ꝓtulerim. Qd̉ igit̄ mun⁹ habeo maximū memetipm tibi totū offero. atqȝ mille milliū lrāꝝ. ꝟborūqȝ loco hec sola sit sūma. me tibi votisqȝ tuis deditissimū esse. In re igit̄ tua tantū mihi cōcedere dignet̄ oīpotēs vt possim. nā vt velim ꝟtus meritaqȝ tua diu quidēqȝ impetrarūt p̄currit ad te nunci⁹ tuus quē ꝑceleriter sequor a tergo. ecce mox. iā adero.

Lr̄e ꝯmēdaticie q̄b⁹ amic⁹ cōmēdat̄ amico

Ad te proficiscitur. multa sua spe ⁊ me consule. has qui perfert

adolescēs quem ideo vt filium amo. q semp ei⁹ seruitium .i me extiterit singulare. Uet⁹ illa amicicia nr̄a. tam fortib⁹ nodis cō suta. vt nulla etate nullaqꝫ vi dissui possit. spem mihi cōtulit. q ad te p cōfident scribere. eūdemqꝫ tibi cōmendarem. Amor diffidere nescit aspirat is q̄dd̄a pmotiōis: q̄d i pendēti est asseq. ad quam rem auctior sibi spes accessꝫ. si te habēt cōfautorē Hūc ergo tibi magnope cōmendo. ꝛ plane rogo. atqꝫ ita. vt maiore studio. iustiore de causa. magis ex aīo rogare nihil possum. vt eum tuo more humanissime recipias. pie audies. suisqꝫ dictis fidem prestes. sentiatqꝫ nō reb⁹ modo. sed ꝟbis vultu ꝛ oculis. tuam beniuolam operam sibi nequaqꝫ defuturam. Quo mihi qꝫ maximas qꝫ primū qꝫ sepissime gratias agat. Uale ex louanio. adeo cursim vt visus est calam⁹. ventos supare fugaces

¶Responsio ad epistolā predictā

Adolescēti illi quē mihi p tuas lrās cōmendasti me ꝛ mea obtuli. Eritqꝫ sibi posthac opera mea presto. ea si vti volet. Sic me tua p̄stina merita. tua ꝟtus tueqꝫ supfluse preces inclinarūt vi-dero qꝫ ne vel te negligēter scripsisse. vel me obinduisse. putabit pretermittā nihil. q̄d opis mee fuerit. ꝛ illi⁹ intersit. Si q̄d alter ex me postulas. pcipe. nunqꝫ tibi vel tuis defuero prius defi cerēt astra celo. ꝛ calor igni Uale ex. N. mane Octobris vltima. dum vix depulerāt aurore lumina noctem

¶Detestatio tarde ꝛ rare scriptionis

Salutes innumeras votaqꝫ assequi ꝛ sanitatem. Nunqꝫ tam grata fuerit ruriculis. dulcissima pluuia. tpe lōgo siccitatis. neqꝫ sol post lōgas nebulas. qꝫ essent mihi littere tue longū post silentiū. Nō igit̄ pmittas q̄so. fidentissime vir. lōgiori taciturnitate. amiciciam nr̄am obliuiōis nube fuscari. Surripe rogo tē poris aliq̄d q̄d amicicie tribuas. Accusarem ego te vehementi⁹ negligētie multe. si putarē te huiōi ꝟba magnifacere. Sꝫ noui ingeniū tuū. q̄ nō min⁹ surd⁹ es. qꝫ mut⁹. cū id tibi cōducē putas. sꝫ certe more hoīm venit. vt ditiores effecti paupiores negligant. Est mihi certe grata illa taciturnitas. ex tā vtili causa suborta. Placēti⁹ eīn est mihi te locupletē esse tacēdo. qꝫ scribendo inopem. Sꝫ obsecro. ne tibi diuti⁹ attramentū balsamus sit ne calamus bissinus. neue papirus aurea. q̄ cuncta dissipare formidas. vel harū si rerum apud te tanta caritas sit. scribe queso

more vetusto. in tabellis cereis. vel arborum corticibus Uale. tibique persuade. nihil esse quod magis velim. quam tibi obsequentissimum esse.

¶ Admonitio fidei seruande super beneficij permutatione

¶ Sanus et saluus esto. Quod cum alio. quam mecum. nunquam tuum beneficium permutasses. venerabilis domine. assertione multa crebro mihi pollicitus es. Sed nescio quid iam audio. quod eadem super re. cum alio quodam plurimum verbi habuisses. tu videris queso. si id facere satis tibi sit integrum. Nihil duco honorabilius. nihilque antiquius fide. Scis enim quam clarissimi luminis. ipsa fides lampas est. Habet namque. Tullio teste. hoc nomen. fides. syllabas duas. vnam a dicto. alteram a facto. quasi tunc vera fides sit. si fiat quod dicitur. Fac igitur optime frater. quod dixisti. sic enim fides stabit. que vtique casura est. nisi factum dicto coherеat. Facito. rogo. in hac re. ne mihi. neque fidei desis. cum vitam pro tua salute. tum opes omnes profunderem. Parcito queso. si me audentius loqui. quam par est prospexeris. calamus meus garrulus est. et plurimi fluxus nescitque debito puncto sistere. potens est vetus amor noster. omnia in rectum flectere. Uale. atque fausta felicique sospitate fruaris

¶ Habentur gratie amico. et desideratur eius aduentus

Salutes amicissimas. Cum litteras tuas. excultissimo ingenio scriptas acciperem ornatissime vir. vix dici queat. quanta sim leticia. gaudioque confectus. cum per eas me feceris certiorem. desiderio meo satis datum esse qui mea opera accuratissime explesti omnia. que tue fidei commendaram. nec video sane quicquam a te pretermissum. quod mea interesse arbitrari potuisses. tamen etiam maxime quod prope diem vt scribis. te ad nos vsque recipies. quod quam primum fore vehementer. etiam atque etiam opto. Sat nosti. quam sint omnia desideranti tardiora. Tunc enim inter nos. que sunt archana. semotis arbitris. libere commentabitur. Et si interea quicquam est. quod a me fieri postulabis id totum. in tua fore potestate confide. Nam ego profecto tam tuus sum. quam qui omnium maxime. Tuo igitur me arbitratu vtere. Et bene vale. Ex Ualencenis. maij prima. Tarde. dum nigre contraxerant latitantia sidera nubes

¶ Littere deprecatorie ad primam missam.

Immensas. innumerasque salutes Parentum et amicorum consilio.

vrgēte quoqȝ me deuotionis spū ad sacerdotium me cōtuli. Pri
mam missam fauēte dei clemētia celebratur⁹ septembris decima
que dies vt cōuentu amicoꝝ meoꝝ solemnissima fiat vehemēter
exopto. Quos dum mēte recolere cepi. ipse inter p̄mos occurri
stis. Rogo igit̄ vos amātissime vir vt q̄ prius semꝑ beniuolētia
me cōplecti fauoreqȝ ꝓsequi cōsueuistis. hāc diem q̄ omnē expe
ctationē diuturni desiderij mei repletura est vestra p̄ntia vestris
qȝ fauorib⁹ coornetis. Dabo vices dum vires erūt ⁊ reposcetis.
Me em̄ vobis deuoueo meqȝ totum polliceor. ⁊ offero. Valete
in christo. cui⁹ vestris aspiret gratia votis

Ad amicū vt frater ex carcē liberet̄.

Ingētes. fauētissimo corde salutes. Si humanissimi. modestissi
miqȝ mores tui amice carissime ab ineūte ꝑpe adolescētia nō mi
hi ꝑlucide cogniti essent: nō arderem ꝑfecto tāta cum fiducia id
a te postulare qđ mihi gratissimū sis factur⁹. Solēt nōnulli q̄
splēdidiorem fortunam sunt assecuti reddi suis amicis tardio-
res. At nescire nō possum q̄ȝ benigna semꝑ vrbanitate q̄ȝ ꝓmp
to facili liberaliqȝ animo mihi semꝑ in vsum accesseris quotiēs
mihi op⁹ erat tuo ꝑfrui adiumēto. Nec vlla fortune traheris te
meritate. sȝ rōne semꝑ cōsilioqȝ cōduceris. Sȝ ne videar diffi-
cillimū quicq̄ȝ a te petitur⁹. rem accipe breuite : fratrem habeo.
qui gandaui postea q̄ȝ coram scabinis causam suam instituerat
cōiectus est in carcerem. q̄ me dedit de casu nō de suo errato certi
orem. nisi cōmuni vsitatoqȝ planctu vt solēt omnes qui iudicio
plectunt̄ ꝙ multum iniuste sit detent⁹ Te plurimū rogo eundē
visita: ⁊ quoad poteris ei⁹ liberatōi intēde. Subeger a me abijt
et omnia aduersa ꝓfunde recipit. Festina igit̄ ne mors ꝑueniat q̄
alteram carceris clauem habet. Poteris em̄ magis ꝟbis q̄ȝ alij
factis ꝓdesse. Etsi q̄d ex me petieris. me tibi omniaqȝ mea offero
oblatione fraterna Et vale gaudentissime

Littere deꝑcatorie ad nuptias

Ex intimo cordis oblatas mille salutes. Maioꝝ meoꝝ consua
sit. amicorūqȝ ductu. quib⁹ non cōgruit obluctari. in vxorem de
legi mihi in dei honorem vicini mei optimi viri filiam. parū ge-
neris ⁊ dotis sȝ morum ⁊ forme oculo meo iudice p̄diuitē Que
sua diligētia cōiugaliqȝ fide curas domesticas gerat componat
et instruat astetqȝ mihi vxorio more in spem ꝓcreādarum pluū

quibus et generis nomē et si que mihi supersint bona relinquam Constitutus est nuptiarum dies octobris penultima. quam rogo mihi tua optata pñtia tuisqȝ fauorib⁹ digneris honestiorem iocundioremqȝ efficere. Interea vale: Ex louanio sancti Luce festo tarde. iam terris luce dimota.

Petit̃ puisio de fructib⁹ quadragesimalib⁹.

Cōmendationes atqȝ salutes p̄tereo. quas nisi inmēsas meo tibi noie is nunci⁹ obtulerit. velim eum existimes mee cōmissionis sueqȝ pmissionis neglectorē. Possis optare carissime frater q̄ a te distātior essem vnde tibi ex me amoris tantundē sȝ molestie min⁹ esset. Tacuissem iam ego sola verecūdia tent⁹ si nō eam cōfidentia supasset. Eo nāqȝ fidentius rogo quo meis pcib⁹ sepe volētib⁹ annuisti: Fert. dactilos. ficus. racemos. ceteraqȝ q̄dragesime alimēta. brugis multa copia aductasse. de quib⁹ vt soles adhuc mihi pspicias rogo. Ita tñ vt quo meli⁹ fieri possit et rex lectioni cōsulat̃ et nūmoꝝ parcitati. Si q̄d ex me velis. is sum qui me velim admoneri. Si eñ scirem q̄d ex me cuperes pfecto citius q̄ȝ vocitat⁹ adessem. Vale frater et felix esto Ex louanio februarij quinta tarde dum nox aderat crescētib⁹ astris

Responsio ad lrās precedētes

Nō sol estiu⁹ tot pducit radios quot mihi salutes is tu⁹ nuncius tuo nomie dixit. Nō igit̃ est quo eū appelles tui cōmissi oblitorem. Tu ex aduerso salutes ex me totidem habe. vel fieri si possit duplicatas. Fruct⁹ quos p te compari petiuisti vir pcolende in naui sunt i magno dolio clausi. ne vel naute inscicia cambiantur vel manib⁹ astantiū minuant̃ Huiuscemodi eñ minuta esculēta oculis manibusqȝ patētia praro crescere ꝯsueuerūt. Si fides sit ocul' rē habes electissimā et certe suo p̄cio dignā Nūci⁹ rē agi vidit ipse merces et p̄ciū et oīa nouit Si q̄d āpli⁹ ex me velis āpli⁹ māda et optie vale Ex brugis pceleri februarij luce decima

Inquiritur conditio et qualificatio cuiusdam domicelle

Dum nundinarū tpe disertissime vir te antwerpie diu quesitū nō inuenissem gandauū pgo tecū loquēdi grā. Illic dum venerā tu antwerpiam v̄sus inieras. Dū rursus antwerpiā peto tū gandauū remigraueras Defuitqȝ mihi sid⁹ benignū q̄ te i via vl'

in termis vel interea vspiā loci cōuenissem. pcupid⁹ eram tecum loq̄ sub fide secretissima in re nō pui pōderis. q̄ dum diuti⁹ ptrahi neq̄t. cogor p lingua. calamo vti Fuit tibi vicin⁹. dum viuēt mercator venet⁹ inter mercatores nō obscuri nomis. is reliq̄t viduam. cui⁹ conditiones. fortunas ⁊ statū queso. mihi rectissime pandas. Res em̄ huiōi agit̄. in q̄ facile possit. si feceris mea vtilitas. vel si neglexeris. magna iactura consistere. Dum colloqui dabitur omnia nosces. Uale. ex Louanio. Februarij vltima. digitorum motu non segni.

Rn̄sio ad p̄cedentē epistolam.

Aueto vir ornatissime. Mulieri illi p qua petis. cordialis amice. etas iam ingrauescēs est. hʒ tamē adhuc infractā valitudinē que numerose sobolis multitudinē ex se pgenitam videt filios. filiorūqʒ filios. atqʒ nepotes. foris ⁊ domi. summe autoritatis ē Itaqʒ absqʒ viro mercātiam exercet. ⁊ singula regit. vt nemo cōsilium prudētiamqʒ viri deesse sentiat. integerrimū nomē gerit prestantissime mulieris. ⁊ addo. fortunatissime. Sic dicē cogit gen⁹. forma. liberi. ⁊ sua possessio. quib⁹ non desunt. prudētia. v̄tus. ⁊ pbitas Uitam em̄ huiusmodi ducit. sub multo sue fame splēdore. vt mihi multiplex pateat campus. v̄tutes vt narrem. vt vicia null⁹ Uale ex gandauo. clamitāte nuncio. tarde post cenam. post vina. palpebris sic vigilia fessis. vt singula perspecta bina mihi viderētur. parcito igit̄ si vix legas. que vix scripsi. calamo sine lege currente.

Rogat̄ patern⁹ p leuatiōe p̄lis ex sacro fōte.

Noctis hui⁹ circiter mediū pepit mihi vxor. dono dei. labore benigno. filium. quem dum a matronis audiui. illius roboris esse vt in puula baptisimi. ptractiōe periculū viderent nullum. mox ego dum hodierna luce. declināte iam nocte cepat parūper albescere celum. has ad te scribo pfestine. ad cor vsqʒ rogitans. vt ad horam post prādij quartā. louanij adsis. in sanctiqʒ petri basilica ad sacrʒ fontem. filio meo manū accōmodes. teqʒ mihi cōpatrem ⁊ nato patrinū p̄beas. vt sic multis amiciciarū nodis connectamur. sanctū illud cōpaternitatis vinculum nobis etiā atqʒ etiam sit adiunctū Cupioqʒ filium meū tuo noīe appellari. q̄ min⁹ a te dissideat. cui in morib⁹. ⁊ vita simillimū fieri exopto. quo secū aliq̄d tui semp deferat. rationēqʒ habeat sibi cōiunctā.

eo tibi parcēdi alacri⁹: te imitādi ⁊ obseruādi vt alterꝫ parentem vt vite censorē. Uale q̄ꝫ queas optare felicius

¶Responsio ad precedētem

Cū hodierna die cāpana octauā horā annūciat seruitor tu⁹ per ingētem pluuiā ꝓperāter aduolat aduſqꝫ cutē madid⁹. ꝑ vestes vndiqꝫ stillās. Quo viso ꝑma frōte obstupui erāqꝫ ancipiti mē te subpauid⁹ quidnā sibi vellet tāta ei⁹ celeritas. Ueritusqꝫ fuis sem ne q̄d mali nūciatur⁹ aduenisset. nisi visa fuissꝫ leticia sui ge stus suiqꝫ vult⁹ quiddā iocūdi polliceri. tacitus em̄ ipse mox lit teras affert ex cursu quidem flāte pulmone. tam calid⁹ vt vix pri mū salue posset exꝓmere Quas dum celerit̄ ꝑlegissem qnantum mihi succreuerit gaudiū nec lingua dabit nec calam⁹. dum a spi cerem ꝙ tua bonitate te mihi fieri cōpatrem ardēter expeteres. ⁊ primogenitū tibi natum mihi filiolū dedicares q̄d maximi mihi muneris ⁊ ornamēti loco est. Harū gerul⁹ paulisꝑ respirijs visus ac modico cibi ad te festinās reuertit̄ vt in tp̄e te mei aduēt⁹ cer tum faciat. Nosti ex lōgo me vexari calculo cui etiā ruptura se iunxit. sic eunt res vt bona ꝑ se ⁊ sola veniāt. sꝫ mala sempꝑ gemi nata. A motu em̄ equi vel curr⁹ multum abhorreo Priusquam tamē ad horā signatā tibi defuero. manib⁹ genibusqꝫ poti⁹ ad te repsero: nec ab illo me diuellet egritudo. nec itinerꝫ malicia. nec inclemētia celi. Fauēte altissimo. cui⁹ gr̄a te valē desidero.

¶Rogat̄ amic⁹ vt certos mutuo det denarios

¶Fidem meā amice carissime cōtuli vadem. ꝙ ante hui⁹ hebdo made finē coronas decē exoluerē: quas vbi sperauerā recipe nō poterā. Honorem igit̄ meum saluāqꝫ fidem cōseruare nō valeo nisi te habeā subleuātem. Te igit̄ exoratū velim vt totidem coro nas hoc cū nuncio fido sub mutuo mihi trāsmittas. Tibi eandē fidem meā quam tuo iuuamie redimē conor rursus vadē consti tuo ꝙ an̄ instās martini festū eas restituero. Q̄d si feceris hoc tuū meritū cum priorib⁹ profunda mēte recondam ac fuero me mor donec supstes vixero. Tu felix valeas ⁊ lōgos in annos.

¶Responsio ad priorem.

Saluus sis. letusqꝫ viuas humanissime vir. mitto tibi coronas decē. missur⁹ plures si postules. Uelim em̄ hoc tibi sempꝑ persua deas maximo mihi gaudio esse si tibi quiddā facē possim q̄d tuo placito accedat vel cōmodo. Illustrissim⁹ dn̄s noster dux ad bel

la pperat. secū vocor ad arma. vñ mihi iam occupatio maior est q̃ȝ paucis ꝟbis dici queat. Tu igit̃ vale. breuitatiq̃ȝ pce ad quā cogit me anim⁹ varijs iam curis occupat⁹ vtinam tam meritis i te q̃ȝ fide ꝛ fauoribus plenus.

Repetūtur denarij mutuo dati.

Spectabilis vir cui opto sanitas gaudiū ꝛ honor assint loco sa lutis. Dum decē coronas titulo amicabil' mutui tibi mitti peti uisti. euētui sum gratulat⁹. quo tpis aliqñ tuis possem votis ad esse. Qui repente tuis pcib⁹ obtempaui ꝛ dictas coronas illico misi. q̃s licet restitue certū ad terminū tunc affutur nūc vero ef fluxū dederas fidē. nihil tñ preter ꝟba vanaq̃ȝ spem monitiōib⁹ meis sum assecut⁹. Tu nouos termios ꝛ iter nouos ꝛ q̇dē pplu res statuisti q̇ nūc oēs a tergo sunt. Adhuc igit̃ ex abundanti te etiā atq̃ȝ etiā rogo. si tibi p̄stita fides in p̄cio est vt in dilate omis sa lōgiori mora. dictas coronas mihi trāsmittas vīnq̃ȝ ꝟbis tu is tribuas. effectuq̃ȝ p̄stes qd̓ tua fide roborasti. Ne si nō feceris fidem scindas. amiciciāq̃ȝ nrām. q̄ vel sp summa fuit. vel pxima summe vel dissuas vel minuas. Ne q̃ȝ dilationib⁹ tuis in lōgū nimiū ptensis te cogar in ius vocare. Qd̓ nec p̄stite fidei tue cō grueret nec tuo cōmodo nec honori. Tu viue incolum⁹ ꝛ psperē. Vale ex louanio leporino cursu ꝛ quidē ocius q̃ȝ corp⁹ opacum soli obiectum causauerit vmbram.

Littere excitatiue ad scribendū puocātes

Et si nos sors nr̄a loco seiūgi coegerit. saltē lrīs q̄ lōgissime vo lāt piūgamur. Te nam abesse mea causa moleste fero sȝ tua gau deo. Nemo enī vspiā viuit q̇ cū libēti⁹ essem q̃ȝ tecū. ꝛ pauci qb⁹ cū eque libenter. Cū neminē tibi in amicicia anteponā ꝛ cōparē paucos. Hāc epl'am ꝟbis breuem sȝ affectiōe lōgissimā potius scripsi vt ex te lrās excuderē. q̃ȝ vt q̇d habeā qd̓ magnope nouis se te vellē. Tu igit̃ scribe plixi⁹ magno q̇dē gratoq̃ȝ cum fenore Vale ex louāio martij decima dum caderet sol ꝛ diem nigra sub nocte reliquit.

Respōsio ad p̄cedentē epistolā

Breuitas litterarū tuarum me breuiorem effecit. Quas vt tu as nō vt breues letissimus legi. Si tamen hac breuitate leteris crebriores cōfice vt numerus suppleat quod longitudini deest. Quod si feceris ex aduerso ita te litterarum fascibus obruam vt

mox rogare incipias q rarius scribam breuiusqз. Non enim te nebo te pluribus. ponam in calce quod omnium caput est me tã tuum esse amicum qз qui maxime Nam tu quidem meus es aut quod ioco dixerim tu perbelle simulas. Uale ex louanio celerit oculi trepidantis in ictu.

¶ Intimat aduẽtus amici ad amicũ

¶ Litteras plurimum gratiosas ex te multe amicicie testes. Quam nec locorum tractus nec temporis cursus eluere quiuit ad me dedit dies martij tercius. Sed venit nuncius vesperi vt non nisi noctu scribere potui. Qui ex thoro surgens ⁊ vestibus multa celeritate resumptis has velut in ictu trepidantis oculi conscripsi. Uelim firme teneas q ante pascha me videbis. ita dico. nisi vel tibi citius vel fortune placuerit tardius. Hoc intimare volui ne ab alio prius audias quo desidiam meam culpes. Intereaqз fuero velis nolis summus amicus. Hec pauca scripsi longioris epistole me confitens primo cum nuncio debitorem Uale sorte felici ⁊ tempore longo Ex cortraco tarde cum somn⁹ omnia inuaserat. et pecudes armenta viros genus omne ferarum.

¶ Excusatio rare scriptiõis ex qualitate nũciorum et rerum

¶ Salutes felicib⁹ votis ornatas Dum tuas litteras carissime fautor miro lepore circumlitas. maximis ornatibus expolitas. Sed qз optarim breuiores accepissem. Mox curis sepositis incaluit anim⁹ respondendi auidus scribam aperte vt amicicia postulat. non permittam locorum temporumqз interualla vt corpus sic animos seiungere. Si tamen rarius qз expectabis scripsero. id erit cause. q non eius generis littere mee erunt vt eas audeam temere cõmittere. Sed cum mihi certorum nunciorũ potestas fuerit quib⁹ recte dem. non pretermittam scribere. interea videro vt tue voluntati meisqз moribus seruiero. neqз mihi omni in vita res tam erit vlla preposita qз vt quotidie vehemẽtius me optime in te meritum esse leteris. Uale teqз ille custodiat in cuius manus nos ⁊ nostra consistunt.

¶ Increpatio filij non bene viuentis

¶ Fili. tua vita me tibi odiosissimū facit quē fecerat natura carissimū Ad aures em̄ meas vsqꝫ delatū est. te in ꝑditissimos mores ꝓlabi. teqꝫ maiorū tuoꝝ p̄ceptis obsurdescē. Tu misere tua tpa terēdo. denarios multos breui tpe dissipasti. cōtinuoqꝫ scribis ꝛ petis. nec satis ꝑpēdis q̄ꝫ multis sum ꝓlibus oneratus Te mea facilitas ꝑdidit. Sꝫ nunc faciam ne te amādo ꝑdidisse videar. nec volo in te vnū ꝓfundē qđ equa rō trahit in multos. Mox domum redi mihi daturus vite tue rationem Intēa emēdatius viue.

¶ Alie littere ad idē cum priorib⁹

Fili: siue hoc phetonico spū sciuerim. siue vt aiūt in pollice viderim. siue paulo ore more sturionis sursum erecto hauserim ex ethere. Id saltē comptū habeo ꝙ mīme vacas studio Nocte dieqꝫ ꝑ adulteriā ꝑgis. cōfringis hostia. hūc pulsas. illi cōtumeliosus es. ꝛ multas huiōi turbatiōes exerces. q̄s ne patiētissim⁹ quidem equo possit aīo ferre: Male ꝑpendis ꝙ multis sperata nox insperato fuit vltima. Quotiens audiuisti multis modo heus nimio cōstare suas lasciuias ꝛ impudicos amplexus vulnerib⁹ resiolutos quod omnes eo calle gradiētes terruisse potuit. Sed bene adhuc res se hꝫ ꝙ fortuna in te mitior q̄ꝫ tu tibi fuit.

¶ Ad idē cum penaꝝ cōminationib⁹.

Audio fili ꝙ vilem mulierem. vento leuiorem bellicosi viri coniugem ꝓsequeris. quod amicicie velo tegere studes ꝛ pulcherrio nomīe turpissimū scelus obumbrare: Nō times miser ambiguā sortem. indignam maculam ꝛ irrecupabile damnum, ꝛ indelebilem eternamqꝫ diffamiam. times ne ꝙ irato marito re sibi cognita. tu tandem veneris victima fias. vbi in te nō flendam mortē que omnibus equa est. non gladios quos multi sepe magna gloria pertulerūt sed errorem tuū improbum flendum cēserem in quē relicto planissimo calle spretis cōsilijs ꝓruisses Reuertē misselle reuertē. fugito illam adulterā tui erroris fomitē. tibi quoqꝫ ꝓspice ne diuti⁹ pedes tui duces oculos antecedāt. Tue parti vehemēter timeo. certum mō habeo ꝙ meis consilijs sensus tui moresqꝫ repugnāt. Vereor quoqꝫ ꝙ non facile vicia expurgabis que inherent ossibus. Si ineuitabiliter pereundum est nobiliori morbo perijsse iuuaret. ꝛ vt vulgi prouerbium est. si mergi iuuat hoc non in sceno. sed in aqua limpida fiat. Sed vale

vale ita quoqz vicia hec a te piice. ne amplius odor vllus naribus me
is occurrat Nō enim tute est prope serpentem versari virus habentem

Responsio filij excusationem continens

Filiali obedientia. humillime premissa loco salutis Quantus is iam do
lor. vestris mihi ex lris partus. animum meum occupet metuendis
sime pater. nō est mihi qui exprimere possit. nō quod erroris cōscius
sim. sed quod paternum animū vestrum versus me inquietū sentio. ma
lis linguis prouocatū. retroiecta veritate Satis cōijcio. si nō au
gurio fallor. qui huius fame sunt autores. quos potius liuor. quam ve
ritas cōcitare cōsueuit. quorum ne vlla temperantia labiorum est quod ne
sileant. ne quoqz linguam a malo deflectant gratis que loquūtur
ex digitis sugūt. a quibus : pater optime rogo. nō permittite oculos
vestros falso vel odio obscurari. vestrasqz aures falsa fabula per
forari Si malis moribus insuesco. si bona vestra et tempora perdo.
si vestris mādatis obsurdesco. nihil est quod me expurgē. magistros
meos interrogate. studij mei viteqz mee certissimos testes . Si
delatores illi apud vos. patulas aures. non inuenirent. vos suis
mēdacijs nec mouerent. nec turbarent. quod de me predicare libet nō
vnius assis estimarem. potius velim. hi me arguant moresqz meos et
vitam damnent. cum quibus minime velim. de vita et moribus per
mutare. quibus omni conatu semper studij studeboqz semper dissimili
mus esse. Docuit me Seneca. nō minus turpe esse. a turpibus
quam ob turpia cōmendari . Has lrās. optime pater. festino cursu
preuenissem. nisi inflatio pedis mihi adesset et quidem tāta. vt vi
sus mihi esset. molaris pedi appēsus. nec mouere me potui. etiā
adiutus baculo Partim tamen tumor abcedere incepit. mox a de
ro me perlucide purgatur Sic dante deo qui vos tueri digneē.
nec minus feliciter quam longeue

Excusatio alia filij super studij tepiditate.

Si parum his annis profeci. metuendissime pater. satis perpendet
prudentia vestra. nō omnes eodem esse ingenio. nec eadem habere
ad discendum adiumenta Nō omnium est. altos mōtes cōscen
dere. summa iuga. summosqz vertices attingere Si tamen soci
orum meorum splendores ingenij equare non possum. prohemia ta
men etatis mee honestis curis destinabo. Si quid temporis extra
libros quomodoqz expendero. id totum perditū iudicabo Si ex numero
equalium meorum. vobis inferior videar. bona fide polliceor quod ita

omnem moram corrigam vt nō modo seq̄ sȝ eos p̄currē iudica-
bor daboqȝ operam vt me talem efficiam cui inimici mei inuide-
ant ⁊ amici gratulent̄. Si tamē intēa aliq̄ obtrectatores inuidie
facibꝰ agitati. aliq̄ aduersum me ficta disseminēt. vestre erit gra
uitatis illis nec aurem p̄bere nec quid fidei cōmodare Ualete pa
ter optime. in eo cui nullꝰ prefuit autor.

¶ Rogat̄ amicꝰ vt secrete inq̄rat male fa-
me suggestorem

¶ Lete viuē p̄ salute Spem mihi plurimā fidentissime vir tua
fides qua facile velis. tuaqȝ industria q̄ facile possis impsserūt.
vt plene cōfidam paucis me obtentuꝝ qd̄ rogaturꝰ accedo Sūt
qui sola prurigine lingue concitati patri meo de me mala multa
suggesserūt. quo ventū est ꝙ multas in me pater dignas conce-
perit iras. multa audiuit. peiora veret̄ vnde graui dolore affectꝰ
sum. qui nunq̄ȝ tristicias potui p̄ferre parētum q̄s eo grauiores
esse ppendo quo que pater meꝰ de p̄libꝰ audit in animū altissime
cadūt herētqȝ tenaciter. sic suus mos ē. sic sua natura. Alioq̄n
parui estimarem mēdosam famam nō rebus sȝ ventoso flatu cō
structam. quam mox casuram certissime scio more exuberantis
flamme. q̄ mox emorit̄ si cōgruis careat nutrimētis Duo igitur
facias te ad cor vsqȝ depcor. patrem scȝ digneris quo meliꝰ pote
ris mitigare. studeasqȝ scrutari hincinde secretissime subpalpādo
qui sint illi qui mihi suas tam faciles linguas in mea scandala
accōmodarūt In aliq̄s me vehemēs suspicio trahit quoꝝ nomi
nibꝰ adhuc prestiterit pepercisse donec me feceris certiorē. Est
em̄ creberrime suspicio fallax. quos dum tuam p̄ iquisitionē cog
nouero mox coram effecero eos cum rubore negaturos qd̄ post
tergum impudēter astruūt. Parcito rogo. longꝰ sum. tacere ne
scio Plenꝰ enim mihi est animꝰ quem si scriptis explere conarer
breuitas ipsa in immēsum euaderet. scedula in mēbranam exur
geret. epistolaqȝ mea trāsiret in libꝝ. Uale cursim ex louanio eā
die eaqȝ etiā hora diei dum int̄ oēs minimas sol p̄ereat vmbras.

¶ Respōsio amici ad precedētem

Hoc erat carissime vir tue fortune p̄sidio ꝙ mihi tue littere ex-
hibite sunt cōueniētissimo tempore. dum scȝ cenandi gratia ad
domum patris tui p̄ficiscebar. Intercenādum de te multus ser
mo subortus studui attenuare patris verba iram multam sonā

tia sed q̄ꝫ primum fame autorem ex eo cognouissem ita illum vt ab vngue tenero noueram sic eum descripsi vt nil aliud lucri fe ceri q̄ꝫ solent qui inter malleum ⁊ incudem. ianuam ⁊ limē di gitos tendere cōsueuerunt. Feciq̄ꝫ illum mendosum loquaculū huius fame cōfictorem rursum ad patrem me presente vocitari. Ubi compertis mendacijs suis eum cōtudi durissimis verbis mutumq̄ꝫ reddidi atq̄ꝫ elinguem similem saxo. Ostendi patri tuo ꝙ totus ex mendacijs pendet ex ficticijs ꝯfectus est non enim tot puluerum minuta corpuscula aerem peruolitāt quot men dacia continuo ex ore suo decidunt. Qualis enim sit frontis ha bitus ⁊ verba testantur sed ne tuum animū suspensum reliquā qui multum anhelat ipsum noscere conflatorem. Studet loua nij filius vidue ad dexteram domus mee cōmorantis. ille ille est cuius nomen de industria pretereo. ne hanc sedulam defedaret. Hec carissime vir tanto cursu scripsi vt manus cōceptum pre curreret. Hoc ideo dico vt si ingenio parcere non dignaberis. ig noscas vel tempori Uale in eo qui ventris ocia mandat. altum q̄ꝫ ponthum littore claudit.

¶Alia respōsio sub alio modo

¶Legi litteras tuas carissime vir. Cure mihi erit tua petitio. iusta quidem ⁊ iusti plena doloris. Est certe non secus ac scribis nescio cuius pater tuus sed profecto maledici oris flatibus ac census animo simul et fronte permotus. cuius modestiam vis doloris exsuperat. Sed quod melius caderet vidi nihil. Non dum littere tue manibus in meis caluerant. dum ecce pater mi hi fit obuius. famam illam de te auribus suis iniectam longo or dine narrans. omniaq̄ꝫ alto principio repetens. Itaq̄ꝫ procul cepto vt merito quiuis de eo oratiano possit sale ludere. ⁊ gemino bellum troianum orditur ab ouo. ꝙ scilicet non ita natus. non ita a parentibus eruditus. nec tuam progeniem fuisses imitatꝰ multaq̄ꝫ alia verba protulit longissima dictu. Tandem ego cō tra. spernenda esse mendacia dixi. atq̄ꝫ vanam famam sine ca pite sine auctore volantem. vel quam maliuolentia texuerat. quibus verbis ex patris auribus tandem noui quisnam ille conflator mendaciorum fuerat. quem tigride peiorem diu ag noui. qui ingenio vtitur maliciose et perperam. nec potest iste facile satis fama et hominum sanguine saturari.

Nō dum patris tui pleniꝰ in aures cōcusseram. sedatioꝛ animo abiuit. Scias ergo multa superesse que. speres. nec desinam. do nec recederit patris omnis imperꝰ. videroq; semp̱ vt ad plautū est. ne fixem fluxam gessero Tu interea letioꝛ vale

Epistola diffidatoria

Salutationē. quam dare solet suo pressori scoꝛpio. Comptum habeo. bone vir. te grat; ad aures patris mei. mēdacia de me plurima cōflauisse. tuamq; nūc diu tectam īuidiam euomuisse. quā nisi resoꝛbeas ꝛ veritate mox reuoces. cōdigneq; repares. quod mēdacio peccasti. atq; etiam dederis tempꝰ in reliquū. frena maxillis. nō leui effugies iram meam. cui facile pareo hanc iniuriā propulsantē. Valeto. valeto. quod verbum dum. ad contraria trahitur. si adhuc inuidia prestas. velim in malam significationem accipias.

Responsio ad precedentem.

Reddite sunt mihi littere tue. v̄bis breues. nō ita sentētijs que cōminationes redolere videnť. ab amāte duriores. Arguis me. ꝙ liuoꝛe cōmotus. ad patris aures linguam meam in tuam infamiam inflexissē. nihil errabis. si diligētius veritatē p̄quiras. que facile seipsam palam efferet tuas lr̄as. suo pudoꝛe damnaturam Nec plus. cum sepe excusatiōe suspicio crescat pronū dicturus fuero. nisi ꝙ faciliꝰ blandicijs. q̄ȝ cōminationibꝰ vincoꝛ Uale. ꝛ si potes me ama. sin minus. saltem non odi sin adhuc minus. fac vt libet

Rursus alia diffidatoria.

Salutes quas inter vngulas milui. assequiť pullus Miroꝛ bone deꝰ bone vir. quo titulo iusti eo vsq; in aīo tuo sedem liuoꝛ inuenit. qui melli venenū inseris. ꝛ me blāda sub imagine prodis qui post tergum linguam aspidis. os scoꝛpionis. ꝛ flatum geris basilisci. tu moꝛem aranee assumpsisti. qui ꝛ si mel sugit id mox vertit in venenū. nec dissimilis api es. mel in oꝛe gereti. in cauda aculeū. est tibi coꝛam hoīe. lingua dulcis. ꝛ mitis. s; a tergo asperioꝛ tribulis. ꝛ calcato. īmitioꝛ hydꝛo Tu rides i facie. mulces in aure. necas in cauda. sardanino veneno persimilis. quod quos perimit. risu perire facit Tu mihi faciem blandā poꝛrigis nō aliter q̄ȝ scoꝛpio solet. qui prius lingit. q̄ȝ pungit. ꝛ tandē p̱ijcis ignem. ꝛ flammā moꝛe serpētis. Male scis q̄ȝ paratā vin-

dicte vngulam habeo Tu (si viuam) doceberis. qui more sangui sugę alieno sanguini insultas. quō sanguisuga quo auidi⁹ sugit. eo se pleni⁹ interimit. eodem em̄ loco. semꝑ duxi vitam ⁊ famā ꝑ dere. nullum discrimē faciēs. inter hostem vite ⁊ fame. Tu den te ⁊ vngue. in famā meam nō cessas irruere. quam malo susurro premis. ⁊ vt mordax erugo voras. vt tinea sulcas. faciam. vt p⁹ hac neminem tua voce lacesses. vetus ꝓuerbiū est. maliciā partē semꝑ maximā sui veneni bibere. Uale. vale. vt me valere exop tas. ⁊ vt planissimo ꝟbo loquar. iacebis nisi caueas. Ebulit mi hi sanguis. noli furori fidere.

Rn̄sio ad ꝑcedentē cū duricia verbi

Salutes ille. quas mihi optas. in te redeāt ꝓ salute Scripsisti ad me lrās. colera plenas. tui simillimas. tueq̃ demētie ⁊ exhau sti cerebri testes. quib⁹ gaudes. sermonē vti apud plautum ē. ore temerario. effrenato. ꝓdigo. petulante vite tue. parē effundere. Cōtingit. patrem filium sepe dissimilē generare. orō autē dis ꝑ morib⁹. vix vnq̃ potest reꝑiri. que semꝑ est animi certissima ꝓ les. Certum tamē habeto. ꝙ nō facile me sermone terrebis. q̄ de te dixi nō q̄ dixi· ſ; quia vera doleas. Tu ꝟba fudisti. pūcto cu spidis magis acuta. cōtumeliosa ꝯminacia digna. ꝙ a te. ſ; non ꝙ mihi dicerenṫ. q̄ poti⁹ tēnēda q̃ refellēda iudico Caput igiṫ ego quatiēs. ꝟba tua ita abijcio. vt nihil hereat aurib⁹ rapiēt ea vēti et tuū augurium ſpergant ꝓcelle. Si q̄d virile te delectet. domi sum. nec forib⁹ obdam pessulum. S; si sapis ex aīo tuo. ranco rem deponito. turgidumq̃ pect⁹ sedato. Qd̄ nisi feceris. ex ad uerso ita pect⁹ opponam. vt quātum vires mee ꝑualeāt. sera pe nitētia nosces. ⁊ nisi furor impius tu⁹. limitem accepit. ſ; libue rit semꝑ. vt soles. mentis maliuolētia liuoreq̃ tabescere. nunq̃ processeris libere. licēter impune. Tu vt facis me min⁹ semper. Ualeto vt mereris qui si solita semꝑ tua maliuolētia perstiteris ea bn̄dictione fruaris. quā oues a lupoꝝ dentib⁹ accipe solēt.

Alia epl'a diffidatoria ⁊ durior

Salutem quam cretheēses suis hostibus optauere. mala scꝫ cō suetudine. delectari. Tu bone vir tam cordis tui archana. longa simulatione contecta euomuisti. tui maliuoli animi feces. cala mus tu⁹ expuit. Tu cani rabido persimilis. qui mordet manus porrigētis. eoq̃ tamen deterior. quo canis linguā medicinalem

gerit tu venenosam . qui omnem sermonē inquinas. maledictis
qꝫ cōsumis. Dic cerebꝝ plumbeum q̇d furis. quid despumas. q̇
dente tuo canino in rabiem ꝟso. me clam mordes. oculis cares
et luscis inuidens. bulienteqꝫ pectore. famam meam conaris cō-
fundere. Sꝫ ne lōgior fiam. cerebellumqꝫ tuū mole ꝟboꝝ oppri
mam perge quo te inuidia ducet nec desine omniū hominum au
res. ⁊ ora implere. fuero quādoqꝫ. si me deꝰ supstitem sinat. dig-
nam tāta beniuolētia tua gratiam relaturꝰ. calamū sisto. Piget
em̄. ⁊ pudet tecum diutiꝰ occupar. qui nō lrīs dignꝰ es. sꝫ nudo
ferro visitari. qꝫ te valere velim breui senties.

¶ Frater ad frēm vt vindictā auocet.

Pridie qꝫ has scriberem. auribꝰ insonuerat meis. carissime frat.
te in misellum quēdam vsqꝫ adeo motum. vt capitalem in iram
sanguīs auidam psiliūsses. In quem nulle prorsus fortune. vel
animi. dotes confluxere. Noui quis est. ⁊ qꝫ facile cōtemnēdus
qui linguam gerit odioꝝ. tam seminatricem vt muscas. ⁊ puli-
ces ad bella mouēt. alteriꝰ laudem in sui iniuriam reputat ⁊ quo
miserrimꝰ est omnibꝰ inuidet nemo sibi. Te ꝑ ꝟtutis amorem ca
rissime frat obsecro. ꝑqꝫ prudentiam. qui nulli cedis ꝑ pacem et
caritatem q̈ cunctos exupas. postremo ꝑ quinqꝫ christi vulnera
quibꝰ innocētissimꝰ sauguis effluxit. tuas ne manꝰ in hūc misel-
lum cōmacules Nec cures q̇d aduersum te moliat. qui tuo spre
tu. nō quidem odio tuo. dignꝰ est. ipseqꝫ gratulaberis. ꝙ sibi ma
teriam inuidie nō cōtemptꝰ prebuisti. nō quid ille mereat. sꝫ q̇d
te deceat. aspice Nō indꝰ elephas culicem curat. ad quēpiam ali
um migret vltorem Nō em̄ tandem castigator sibi defuerit. q̇ su
um errorem. furoremqꝫ cōfregerit. Vale. sꝫ quid tibi in abdito
dixi in abdito serua.

¶ Alia epistola ad idem cum ꝑcedēte.

Salutem. rogo te frat. exue beluinos mores. ⁊ fedos effectus.
Vlcisci em̄ effeꝝ est ⁊ viro indignū. beluaꝝ ꝓprium. nec quidē
oīm sꝫ ꝑmordatiū. atqꝫ ꝑferociū. nō curabis. si sapis q̇d mali de
te ꝓferāt. qui nō iudicio. sꝫ morbo laborāt. nil em̄ clemētia hūa-
niꝰ est honestauit clemētia multos. vltio nullū Si dicas ꝙ tibi
iniuriam ītulit. cū Seneca peto q̇d q̄lo refert. an primꝰ pecces
vel vltiꝰ. mors forte quā paras. hosti ei ad ceruicē sine vllo tui
discrimīe pēdet quā forte ⁊ si valde velis. nulla potestate posses

enecllere. Quid igit rogo iuuat fatum fato repellere? ꝛ morituri sanguine morituras manus inficere. Quid ad te si maliuolorum lingue loquātur. ꝛ oblatrēt modo quod solēt. non quidem quod meruisti. Linque inuidis inuidiam. neqꝫ illis alterꝫ cupias tortorem. Satis ipsi se torquent qui alienis angūtur Si velis a linguis malis tut⁹ esse bñ viue. nil ꝟtute securi⁹ Et bñ vale

Adhuc alia epl'a idē suadēs aliꝫs medijs.

Pacem et si quid pace rerum optabilius. Obstupui fluctuatusqꝫ sum vehemēter (optime frater) audiens mentemqꝫ reuoluens. quid id negocij esset. ꝙ tanto tempore ad vindictam exarsisti Cauebis. rogo carissime frater. per illū qui me ita cegit amorem in te meum. ne manū tuam sanguine defedaueris. Ne, opes quas omnis vita tua cōgescit. breuis hora eripiat. ꝛ tui nomīs celebritatem diluat. quo tibi periculum amicis tristicia non deesset. cōsule tuo facto. cōpesce hāc ire violētiam. permitte. te mitigare. ꝛ inhumaniorē vertas sentētiam. Nulla maledicentis oratio te ledere potest quippe vera necesse est. bona predicet. falsam vita moresqꝫ tui superāt. Floccipēdis si sapias. quid ille mendacior decoctor suis bubalinis mugitibus in te obganniat Quis enim poterit cum dicaci rabula verbis cōtendere. cuius verba potius tanqꝫ insulsi alelli rugit⁹ estimabis. Cōtemnesqꝫ si sapis alto animo illum imbecillem trunculū vilissimū fungū ex terre putredine natum omniūqꝫ hominū fecem. q̄ vt ait Flaccus alteri⁹ rebus marcescit opimus. Velim igit illam partē luti vilissimā. illam vltime fecis sorditiē despicias tanqꝫ illum lepusculū. quem canes alexis nō inuaserūt. Nec tibi sit cure quid insulsissim⁹ ille cōuiciator tu⁹. nulla ꝟtute redempt⁹ dicat. agat vel moliat. Nō est viri ranarum cōuicijs. aut muscaꝝ murmure deterreri. Inimicus solum volūtate est. nō potestate ledendi. Parui habebis prorsus illi⁹ miseri pediculi morsum. quem facile poteris. si voles. inter vugues cōfringere. Noli sua ventositatis tuba moueri. de cuius gladio nō paueres. qui vix tibi calcetenus se erigit. qui nō tam morsu qꝫ sibulo potens est. Clamaui clamo. semperqꝫ clamabo. nihili pendas quid tremule cicade murmurant. Spernit leo pampiliones Valeto. non minus qꝫ qui omnium maxime

Rñsio fr̄is in ꝓposito suo cōstantis.

¶ Frater fratri felicitatem dicit. Est ꝛ fuit. sempq̃ʒ erit. optĩe frater. facilius cõsulere. q̃ʒ obsequi cõsilijs. Permanet ille. de q̃ scribis sua in maliuolẽtia semꝑ. vt sulphurea vena calens ꝛ fumans. omniũ qui viuũt. deterrim⁹. Qui nõ desinit me indefesse nouis cõuicijs infestare. quem si patiar. tua cõsilia consecutus. cornua dedero viciatori. videborq̃ʒ tacẽs que de me predicat concessisse. ꝛ lucem fugere ac latitare. tenebrisq̃ʒ celare pudorẽ frontem illi opponere statui. sua fronte duriorem. vt qui bene loqui nescit. discat bene cõticere. fiatq̃ʒ doctior terrore magistro. ne latius in peiora diffluat. omni terrore depulso tam magn⁹ est mihi animi estus vt meipsum mihi abesse sentiam. tantusq̃ʒ passionum impet⁹. tuum sanctũ cõsilium superaturus inuasit. vt si illi obuius fiam. nõ manus potero cõtinere. que nõ eo tendãt. quo eas ducat impet⁹ Nescio quis vspiam sibi satis cõstet. qui equo animo omnia ferat. qui vbiq̃ʒ ꝛ semper sibi ipsi par idemq̃ʒ ꝑmaneat. Fortune omnia mando vincatq̃ʒ ille. quẽ vincere mauult Uale ꝛ te diligentem dilige.

¶ Responsio alia fratris consilijs. fraternis obedientis.

¶ Mille item. ꝛ mille millesiesq̃ʒ mille salutes Nõ satis penes me eram. dum tue lr̃e fraterno ꝛ sancto cõsilio plene. mihi sunt exhibite. q̃b⁹ ego sic redij ad me. vt iamiã nihil magis exopto. q̃ʒ int illum. de q̃ scribis. ꝛ me mur⁹ semꝑ intersit. q̃ vtriusq̃ʒ saluti cõsulat. Crede mihi magno aĩo eum cõtemno. ac ip̃m sic estio vt neminẽ minus. Tanta em̃ rõne cõfulget tuũ cõsilium. vt nemo. nisi mẽtis iops. illi nõ obtẽꝑat Eatq̃ʒ igit suis spacijs suis vtatur morib⁹. tãdẽ se ĩ sceno sue malicie sbmersur⁹ Uale has aptas linq̃. non em̃ temp⁹ erat. nec fuit op⁹ firmare sigillo

¶ Alia responsio in optimam partem adiunctis rationibus

¶ Salutes. numero multas. mole magnas. põdereq̃ʒ onustas. Accepi lr̃as tuas. frater vsq̃ʒ ad cor dilecte. sani cõsilij plenas. patiẽtiam suadẽtes. omni vindicta semota Sʒ vt apto tibi cor deloq̃r. vt soleo. facilius queres q̃ʒ inuenies. qui oĩa equanimit patiat. vix vsquã reperit. qui nõ interdũ passione vincatur licet multi. cũ valẽt recta cõsilia egrotis prebẽt. At ipsi. vt pace tua

dixerim si doleāt mēte excidūt. Nō possum fateor obliuisci vul nex q̄ nouis ictib⁹ cōtinuo incrudescūt. Nō digne ferre possum nouo sp̄ obprobrio nonoq̄ ludibrio lesum ac lusum iri. Et vbi ī mediū ꝑpulchre ducis poeticum hoc ꝙ culicē elephas mīme curat. facile ex aduerso poeticū eq̄ vulgatū reddidero elephantes. sc̄ porcina voce deterreri. Nec esse facile iuxta viperā securum somnū agē. Perstat ille vesan⁹ cōuiciator me⁹ in suo sibilatu serpētino. oīm q̄ viuūt truculētissim⁹. qui semꝑ frēdet vt lup⁹. spumat vt aper. nec desinit ī me acuere dentes ⁊ vngues. cui nisi restitero iam ꝟt⁹ vicio victa putabit Viterboꝛq̄ tacēdo cōcessisse q̄ poti⁹ liuori q̄ veritati accōmodat. cui⁹ malicia vsq̄ adeo iā exarsit vt nūc ei⁹ flāma conteni nō possit. Fecit lōga patiētia mea ꝙ errores suos securos existimat. hinc in oēm maliciā defluxit ōni timore depulso. imūde lingue ē illoti sermonis. cui⁹ rostꝝ longa multaq̄ dicacitate crebras vndiq̄ lites exagitat. vsq̄ adeo impetuosi periculosiq̄ flat⁹ est vt etiā saxa cogēt irruē saxis. Dabit si vixero sue malicie penas. calet mihi anim⁹ quē velim poti⁹ re q̄ ꝟbis ostēdere. nō est q̄ sec⁹ eius furori quove alit̄ suis insolētijs temerarijsq̄ conatib⁹ occurrat. Statui ego hoc in casu ꝑpo sensui credē fortune oīa mandās. sꝫ reliq̄s in oīb⁹ tibi obtemꝑabo. nō minus quam hasta militi ⁊ folia ventis. Vale optime frater meq̄ semꝑ animo gesta.

¶ Iterum alia responsio ad idem in aliam sententiam.

Letissimaꝝ salutum immēsam abundātiam. Accepi lrās tuas carissime frat̄ multa rōne cōtextas q̄s si cōtemnerem nulli⁹ rationis gustum haberem. Nescius tamē sum si mihi obuij⁹ essꝫ. an ardorem rō. vel rōnem ipse ardor superaret. ꝙ tamē poti⁹ tua cōsilia amplectar spem iam habeo nondum fiduciam Paulatim tn̄ ad me redeo q̄ mihi ipsi absens fui. Spero ꝙ tua ego autoritate propulsus caueo ne temerariam incautamq̄ manum in misellum illum extēdero. Nam clare perpēdo superuacuū esse ab homine tentati quod vindex ethereus est facturus. Est enim mihi magno ponderi consilium tuum. qui te mihi alterum semper scipionem. alterumq̄ piladem sum expert⁹. a quo rectam mihi viuendi normam sp̄ conabor elicere. citiusq̄ illum amore tui odisse desinam q̄ illius odio quicq̄ de nostra beniuolētia detraham.

Scio eñ sapiētum esse delicto suo. nō alioꝝ iniuria cōmoueri. Licet eñ sua inuidia male mihi placuerit. inuidie tamē causa nū q̄ȝ displicuit. Ideo eñ mihi molestior est quo eū pressius intue/or. Incipio oīa sua puihabere grās agēs imortali deo q̄ me eius dissimilem fecit. id mihi magne spei argumētum fuerit si eidem valde displiceam. q̄ oīs honoris oīsqȝ pudoris exclusit officium Intēa poterit cōtra murū virgis certare atqȝ inuidia acerboqȝ odio insanire. tādemqȝ flāma inuidie sue in solū fumū resoluet. Et quo magis ei oculi crepent dolore. sp̄ studebo mihi ꝟtuosior meisqȝ officiosior esse. sic satis quo angat̄ habitur⁹ est. nos autē quo rideam⁹. Uale i eo q̄ oīa valet. Ex louanio tarde tercia mar tij luce cadente. volāte noctua nūcia noctis.

Auisatur amicus super emulorum machinatione.

Felicissimas aceruo magno salutes. Habes carissime vir i curia principis vbi fidēter ꝟsaris vehemētes tui nōis inimicos q̄ nisi tibi caute ꝓspexeris tue fame maculā mox ipīngēt. atqȝ eorum maliciā tandē senties lati⁹ in tuū malū erupturā. si nō tam pru dent̄ q̄ȝ vigilāter occurras. Tacē nō potui amoris incendio cō/citat⁹. Sȝ nō loq̄r apti⁹ tibi qui reꝝ tuaꝝ ꝑspicax es quo ex his paucis facile cuncta colliges. Oīa nāqȝ narrare ꝓlixa res esset longiori tp̄e debita multo atramēto digna lōgaqȝ papiro. Care vir sis bona valitudīe firm⁹. Et si q̄d ex me velis māda fidēter. nunq̄ȝ fuerit mihi laboris genus vllum durum q̄d mihi grē tue preciū ponat. Ex bruxellis iulij tercia sole cadente cena pacta. ocius q̄ȝ sol sua lumina spargit.

Responsio ad precedentem

Plurimas amore sincero salutes. Sūt mihi sp̄ lr̄e tue fidelissi/me vir validissimū pign⁹ amoris. Que tñ vt veꝝ fatear itulerūt nūc cordi meo puncturā acutā iniecerūtqȝ aurib⁹ meis vt aiunt pulicē qui noctes plures motu suo atqȝ susurro mihi oēm quie/tē ademit. Cōtra q̄d sola fuerit medela alia ep̄la tua q̄ q̄d tectius explicaueras significantius ꝓmas. Tu igit̄ cura vt oīa planissi me norim sȝ magis vt valeas. ⁊ plurimū rogo scribēdi ineptie ꝑ cas. nā q̄ magis i caractē in q̄ȝ stilo deficio est eo mag̃ aīm meū in te hesisse putabis. amicā fidē nō picturā nō ꝟba querētem

Alia rñsio ad idē in aliā sententiam.

Integerrimas bona mēte salutes Lrās tuas ornatissime vir nō quas optauerā sʒ quales esse sinūt fata mea tādem accepi. In q̄bus etsi nō ceteris hoc vno tñ oblectat⁹ sum qꝫ ꝓpensum itegrū qꝫ amorem in me tuū ꝓspicio Pro quo si grās tibi satis dignas satis plenas satisqꝫ maximas nō valeā repēdere dij bñficioꝝ me mores multa tibi cumulata mercede repēdant. Satis cōijcio si nō augurio fallor q̄s tua ꝟba respectāt. Sʒ figā in vela ꝯstātes oculos inuenietqꝫ me eis colubꝝ esse si mihi sese ꝓbeāt scorpiones. Uale valeātqꝫ nr̄i amatores sʒ osores valeāt vt me valere cupiunt. Interea quoqꝫ si sic libeat clament oblatrent suoqꝫ latratu ilia rumpant.

Rogat amicus vt libros nouo caractisandi stilo impssos emat ꝓ amico

Letissimas hilarissimo corde salutes. Mitto hūc nunciū antwerpiam honorāde ꝑceptor ꝓ libris de hac noua impssura currēte ꝯpandis. Sʒ qm̄ nō est ipse ei⁹ rei cert⁹ satis cognitor scribo ad te vt illi in hac re pstes īdustriā tuā videlʒ vt caracteres atramētum pelles emēdationē ꝛ cuncta aspicias pciumqꝫ ponas iudicio tuo qd̄ mihi vt in ceteris oib⁹ ita hoc in negocio erit potissimū. Pecuniā paratam hʒ. tm̄ supest vt te adiutore hui⁹ facti falli nō metuat. Curam igit̄ suscipies hui⁹. causa mea. simulqꝫ mihi mādabis vt tibi paratissimo qd̄ ꝓ me fieri voles. Si petis q̄ꝫ valeā ꝑfecto letius dono dei q̄ꝫ piscis in vndis Opto sic. etiā valeas ꝛ quidem fenice diuturnius

Rñsio ad ꝑcedentē epistolā.

Desiderijs tuis prompto cū aio famuatū. Nihil mihi amice ꝑcare iucūdi⁹ est q̄ꝫ amicoꝝ patere desiderijs maxieqꝫ tuis q̄ me sꝑ plenis affectib⁹ dilexisti. atqꝫ oia amicicie iura incōcussa solidaqꝫ sꝑ cōseruasti. Quoquouersum enim flector fauoris in me tui splēdores multos video. Nihil igit̄ mihi iucūdius q̄ꝫ tibi seruitio ꝛ vsui esse. Curabo libros quāti equū erit emere. Secus non delectaret emisse. Nā mala emptio sꝑ ingrata est. eo maxie qꝫ exprobrare stulticiā emētis videt̄. Multi tibi hac in re seruirēt lōge cauti⁹. sʒ cōtendere ausim qꝫ nemo libētius. Faciam q̄ potero tam diligēter q̄ꝫ volēter nec fidelitas aberit. si forte industria de-

sit. Et si q̇d reliquū ex me velis. tibi ꝑsuade ꝙ nō hercle tam tua sunt q̄ tua sunt. q̃ꝫ q̄ mea. int̃ que ego drā̃ꝫ nullā statuo nisi ꝙ il lo differāt ꝙ intēti⁹ me tua q̄ꝫ mea excipiunt q̄ tuoꝝ denarioꝝ q̄ꝫ meoꝝ in emptionib⁹ parcioꝛ essem. Uale in eo qui terre flores sparsit ꝛ sidera polo.

¶ Petuntur littere ab amico

Salutē. Non desinā optīe frat̃ te aīo seq̇ ꝛ lrīs. donec te videro redeuntē Intēa tñ etiā atqꝫ etiā tuas lrās peto nr̄e amicicie cla ues ꝛ anchoras. quib⁹ amoꝛ noster apt⁹ semꝑ reluceat maneatqꝫ cōfixus. Et si q̇d ex me vis p̄cipito nullū mihi pond⁹ graue erit q̇d meis humeris adieceris. Uale san⁹. viue quietus.

¶ Alia epistola idē petēs cum p̄cedēte

Salutem cum felicitate ꝑhēni Absentia tua plurimū mihi mo lesta est fidentissime frat̃. que cogitatiōes meas in girum rotat ꝛ moꝛe pile huc illucqꝫ iactat. Ferre em̄ nō valeo me nullas lrās memoꝛie testes ex te recipe. qui tamē nunq̄ꝫ tam absens es q̄ nō mecum quaqueuersum flectoꝛ viuas. habites. colloq̄ris. Apto nam vt auīt pectoꝛe nō ficta frōte te dulci amoꝛe cōplectoꝛ. teqꝫ in amiciciaꝝ tabellis adamātinis vnde nō facile delearis insculp tum teneo semꝑq̄ꝫ tenebo. q̇ absens tibi aīo tñ pn̄s ꝛ lōginqu⁹ fuero sane ꝓpinqu⁹. Expecto tuas lrās vel q̇d poti⁹ velim te re deuntē. qui certe veniēs tm̄ mihi gaudij tecū adduces quātū mi hi doloꝛis abscedēs ipse reliquisti Sis valēs ꝛ viuito let⁹. par citoqꝫ ineptie. dedit nam festinantia calcar calamo. digitis quo qꝫ pennas.

¶ Rn̄sio ad p̄dictas.

Salutes plurimas ex cētro cordis egressas. Non ↄsueui optīe frat̃ amicis vt floꝛib⁹ vti. tam diu caris q̄ꝫ diu recentib⁹. Sed vt purissimo auro cui⁹ vetustas in p̄cium addit. nec sic alta obli uia letheo ex flumīe bibi. vt nō veteris nostre amicicie tuiqꝫ in me fauoꝛis plene meminerim. Omnia em̄ merita in me tua mlt̃ tas splēdoꝛis sui in me ostendūt imagines crementūqꝫ nouū q̄ libet die capiūt quasi vnūq̇dqꝫ grad⁹ esset in alteꝝ. Uelim ergo tibi ꝑsuadeas me tui veꝝ ac fidū amicū esse. q̇ p̄e me sꝑ cepi ip sam amiciciā aīo ꝛ reb⁹ esse fouēdam quam nunq̄ꝫ curaui ad cal culū trahere. eāqꝫ buccinari ṽbis vel pingere loquacib⁹ pennis. Sis valēs ꝛ felix ꝛ ānis viuito multis.

¶Rogatur amicus vt certo in loco cum amico conueniat

¶Plurimas. affectu immēso salutes. Dum reficiēdi mei gra. vir p̄dilecte. hesternam post cenam. in deambulatione me contu lissem. aduenit mihi nunci⁹ tuus suauissimas lrās deferēs. In q̄ bus visus sum mihi animi tui vultū. tanq̄ȝ in speculo cōtempla ri. quem nunciū letissimo mox vultu. bipatētibus vlnis excepi. Eiq̄ȝ has p̄ntes multa celeritate cōscriptas. ad te rursus feren das cōmisi. Quib⁹ te certiorem efficerem. mihi eodem momēto inopinata quedā noua aduenisse. q̄ me Antwerpiā ire cōpellūt Et q꞉ semꝑ tua amicicia delectat⁹ sum. atq̄ȝ cōuicti Te rogo. ꝑ dulce illud amicicie nomē. perq̄ȝ reliqua omnia que ī amicicia dulcia noris: illic mihi feria quarta obuius fias vbi si te non inuenero. lux mihi tenebre. ⁊ candida nigra fient. cunctaq̄ȝ mihi tristia erunt. nec panis edenti nec sapiēt vina bibēti Ubi tamē ex aduerso si fueris p̄ns. amara dulcia videbunt. ⁊ aqua vi ni vigorem habebit. illic iam oīa coram agem⁹. liberēq̄ȝ cōfere m⁹. atq̄ȝ vuaꝝ liq̄res iocūde bibem⁹ Intēa esto valitudīe ꝓsꝑer Ex Louanio adeo festine. vt calam⁹ suo cursu lepusculū equet.

¶Petit̄ ꝯsiliū ⁊ iuuamē in ꝑmutatiōe b̄nficij

Accepi celeberrime vir carissime ꝑ alienas linguas. alienosq̄ȝ ca lamos. tui noīs dulces salutes. Poti⁹ tamē optarem lrās tuis digitis scriptas. sȝ lōge poti⁹ tuos vult⁹. ⁊ spirātia ora intueri. que mihi alto ī pectore sculpsit aōr. ⁊ fixa tenet illa Que lrīs cō misissem alio ꝓperāte. haꝝ lator mee mentis fict⁹ ianitor resera bit. petitur⁹ a te opem ⁊ cōsilium de ꝑmutādo b̄nficio cum tuo vicino cū quo mihi clara ē amicicia. ⁊ familiaritas ingēs breui exorta. ⁊ letis cōuiuijs cōfirmata. Cupida diu mēte desideraui. ad locum natalem vn̄ puer excessi redire illiq̄ȝ terre. q̄ me pauit infantē. vite reliquias. dedicare. ⁊ mori. vbi ortus sum. ⁊ vbi re putaui sepeliri. Sȝ vale putabā colamū frenare sȝ rapior

¶Epistole credētie cū petitiōe respōsi

Salutes ꝓsperas. atq̄ȝ felices Lrās tuas recipiēs vir carissime videor mihi videre. humana q̄dā ora cordis tui. q̄ mihi tm̄ gau dij attulerūt. quātum magis habere possimus q̄ȝ dicē. nō tam miles equis gaudet. nō tam piscator aquis. nō tam marte pugil

les. metrisq3 poete. quãtum ego tuis lrīs exulto. in quas apollo suū ingeniū fudisse videt. Rogo igit̄ ꝑ harum latorem. quem affectus mei arbitrum teneo ⁊ mētis mee interpretē ad me iudiciū tuū scribito. super his que tibi is lator reuelabit. qui mei pectoris clauem gerit. Uale in summo ioue. qui tibi adaugeat vires ⁊ annos.

¶Responsio ad precedētes epistolas

Uarijs occupor. amice ad cordis centrū vsq3 dilecte. Nec ociū fuit ꝑamāde pceptor vt lati⁹ scriběm. nec hora sustinuit Tu igit̄ lrāꝝ mearum ineptie ꝑcas. quā festinantia struxit. Hec duo ad uerbia nō coeunt. cito. ⁊ bene. Tacē tamen nō potui. tui amore deuict⁹ Errat ille vt autor est Seneca. qui amicū in atrio q̄rit. et ꝓbat in cōuiuio. multū interest quib⁹ auspicijs amicicia ichoatur. facile abcedūt vase exhausto. qui solā vini dulcedinē querūt. apud em̄ tales. raro de pastu ouiū. s3 de lana questio est. Uereor ei. vicin⁹ me⁹ seip̄m spectet. ⁊ vtilitatis sue causate attrahat Hec amicicia si ita geminata sit vt incepit. ita desinet. ⁊ que desinit vera nunq̄3 fuit. Necesse est em̄ in amicicijs. inicia inter se. et exit⁹ cōgruere s3 de hoc lati⁹: nūci⁹ quoddē secretum cordi tuo inculcabit cui⁹ clauem possidere scripsisti. Nunq̄3 siti cōfectus tam gauisus est lapsu clarissimi fontis. q̄3 fuerim ego amemissimo tuaꝝ lrāꝝ sono. que tuā ad origis patriā te rediturum dulci augurio nūciabāt. Ubi neō donec viuā me a tuo latē tuoq3 amore semouerit. nec tanq̄3 pilam vt tuli⁹ in q̄t retorserit. Amice me mihi carior. si valeas gaudeo. si gaudes ego triūpho.

¶Arguit̄ amic⁹ domi semꝑ ꝑmanēs

Fortunas ꝑatas cū salute Scribis crebro. amice luce mihi carior. q̄ q̄3 ꝑmū me visitatur⁹ es. S3 huiōi q̄3 primū nondū vsquā appuit. S3 hoc ē idq3 ip̄m sꝑ fuit ⁊ erit. qd leuiori fluxu ex calamo ṽba q̄3 hoies e domo ꝓsiliāt. Si scribere ⁊ facē ex eq̄ essent iā lōge me retracto tp̄e visitasses. Nolito. rogo te diuti⁹ lucifugā facē. no cticoraci silem. lumis hostē. Quid em̄ sibi hoc vult q̄ sꝑ domi ꝑmanes. caq3 vteris vt sepulchro. in q̄ teip̄m totum infodis. ac tibi ꝑpetua mā sio ess3. q̄ videris nulla re alia. q̄3 solius quietis ꝯgnoīe soli⁹ q3 ocij gloriari. Proijce q̄so plumbū e pede. indue poti⁹ plumas ⁊ alas. ⁊ noli in latibulis in furnisq3 delitescē. ⁊ te more talpaꝝ. in cauernis abscōdere. Qd nisi feceris

te cũ Juuenali ignauissimi generꝫ dixero. q̃si tecto gaudes. ꝛ vm bra. Sꝫ vale felicit. mei sꝑ memor ꝛ amãs Ex Lo. ianuarij. vij noctis ꝓfundo. dum clara iam lumĩa stelle fuderũt.

¶ Opera amici presentatur amico ad vrbẽ romam migraturo.

Si vales optĩe vir. ꝑmultũ gaudeo. nihil iã est qđ magis exoptẽ Aures adusqꝫ meas ꝑuenit te ad nos nõ rediturꝫ sꝫ fore te romanã ꝓfecturꝫ. ad vrbẽ. bñficiorꝫ ĩpetrãdorꝫ grã Fuit mihi gˀtissima sempꝫ tua pñtia. q̃ iã mihi molestior ẽ tuꝰ abcessus. Cõptum diu habui. qꝫ lõgo retro tp̃e atꝫ q̃ꝫ alto aĩo tuo amorẽ mei ĩsculpseris. hoc tibi sꝑ in vsũ fuit te amantes amore ꝑuenire. ꝛ supare. Rogo creberrime ad me scribas oblectamĩe em̃ lrãꝫ vix mentẽ valeo saturare intẽa pãdat deꝰ iter eũti ꝛ si qđ huc loci curari sollicitariqꝫ velis ꝑcipe volenti. mãda parato. sarcinis em̃ tuis delector. adeo quoqꝫ. vt mihi dulcissimũ dixero. sub fasce tua succumbere. Tu vale felicit frater optime. atqꝫ equus te amet iuppiter. teqꝫ sanũ ꝛ faustũ cõducat atqꝫ reducat.

¶ Respõsio amici ad precedẽtem

Salutes plurimas cordiali amore cõnexas. Accepi lrãs tuas. amice ꝑamabil' fauoris plenissimas. q̃ntũ mihi ꝓdesse potes non sum ignarꝰ. et q̃ntũ velis sepe expꝰtꝰ. cũ vtilitas mea. cordis sꝑ tui vltĩa tãgat. scribe nũc q̃so q̃ tibi ĩ vrbe auxilio ꝓsim. q̃ etiã si tacueris. dabõ tñ operã vt filio tuo de bñficio aliq̃. aplica grã ꝓuideat. Tu intẽa curabˀ ne ꝑ incuriã nimiãqꝫ molliciẽ obsopire eiꝰ ingeniũ sinas. neqꝫ eũ familiaritate inicio ꝑdas Peruigili ei ingenio. memoriaqꝫ tenacissima viget. Que audet mox cõcipit itaqꝫ ad manũ recitat. vt nullo vnq̃ꝫ v̄bo eũ memoria soleat decipere. Cõsulo ne eũ a studio detrahas. q̃ ad lrãs natꝰ est. nec vereraris expẽsas. oĩs em̃ adolescẽs. ingenio. indole. bonaqꝫ pollens volũtate. silis ẽ agris fertilibꝰ. que lõge plꝰ reddũt q̃ꝫ acceperũt Quid em̃ tibi dulcius ĩgenioso filio. qđ ẽ cariꝰ tuo. qđ amabilius vnigenito. q̃ suauius eo quẽ sup suo merito. coactꝰ es diligere. Finem do. ꝑcito mihi. nõ plura scribẽti. q̃ hac hora meipsum mihimetipsi furatꝰ sum. ex magno occupationũ mearꝫ aceruo. q̃ dum plura volui. vix ista potui. Uale.

Cõmẽdat cãm mr̃is aduocato lr̃is ĩcōdaticijs

¶ Salutes innumeras rosis ꝛ violis ameniores. Si quid re-
toris apud te meis in p̄cib⁹ situm est. optime vir. adeo etiam de-
ctissime ex intimo cordis affectu p̄cor. veriusqꝫ supplico. vt ma-
tri mee q̄ ad te ꝓficiscit̃ adiutor sis atqꝫ patron⁹. cui adiunxi co-
mitem bn̄ instructū reꝝ ꝛ cause. quam cām cupio in iudicio cla-
ritate tui v̄bi illustrari vt potētius in aīm iudicis cadat. vi sua
instructa ꝛ luce orōnis ornata. essem ego scribēdo ꝓlix⁹. ꝛ onere
precū valde molest⁹ nisi vsqꝫ eo mihi de tua bonitate ꝑsuasissem.
vt nō tam necessariū putem tibi mei animi est⁹. desideriaqꝫ mea
lōgis v̄bis cōmendari. q̄ꝫ int̃ tuas amplissimas occupatiōes cō-
memorari: itaqꝫ recordaticias magis nūc q̄ꝫ cōmendaticias lit-
teras scribo. Satis ē si scias. nō op⁹ est te moneri vt facias. q̄ ad
mea vota ī aīo semꝑ tuo calcaria geris: videro ex aduerso ego ꝙ
tibi semꝑ parat⁹ vtilisqꝫ fuero. si passeris aliq̄d officiū ad aqui-
lā sit. De nouis paucum certi scribere possum. nisi ꝙ multa apd̄
nos surgāt belloꝝ tonitrua ꝛ choruscatiōes. vtinam pluuiā nō
grandinē haberem⁹ De conamīe regis nr̄i. q̄d. quo. qua. ignora-
mus oēs. In periculo res nr̄e sunt. qui in hac area v̄samur. vbi
huiōi palea terit̃. Uale. ꝛ q̄dē valēti⁹. q̄ꝫ in siccis stipulis ignis
et me extra memorie tue sinum nō ꝑmittas decidere quātuluscū-
qꝫ eīn sum. semꝑ ego tu⁹ sum. hoc certi⁹ oraculis vatum habeto
nunq̄ꝫ mihi ad tua vota conatū defuturꝫ si forte potētia desit Ex
Bo. celeri⁹. q̄ꝫ suos spergat radios phebus.

¶ Intimatio pecuniaꝝ leuatarū cum despe-ratione recuperationis

¶ Salutes plurimas. ameno splēdore fecūdas Lr̄ās q̄s hester-
no vespi a te accepi. amice fidentissime. gressu vt aiunt testitudi-
neo frete sunt. q̄ maij decima a te ꝓfecte vix ei⁹ vltima tandem fo-
res meas pulsauere. det de⁹ reliq̄s q̄s ad me daturus fueris. vel
leporinos pedes. aut plumas. aut alas. vt celeriores aduenient.
Q̄d hortat⁹ es. multa diligētia implē curaui. Sꝫ q̄d oīm mi-
nime velim. id significare cōpellor. nihil tibi esse sperandum de
nūmis recuperādis q̄s dn̄o. P. ꝑ te leuādos credisti Pugnauit
eīn cum inopia diu ꝛ ꝓstrat⁹ cecidit. Qui q̄ min⁹ soluere p̄t. eo
verboꝝ pl⁹ habet Pollicet̃ ꝑpulchra ꝛ plurimum. ꝛ termis q̄ꝫ bre-
uissimis. Utit̃. tam dulci quadā suaui loquētia qui durissimos
lapides demolire posse videt̃. Sꝫ ex eo p̄ter v̄ba nil expecta. Nā

qui antea rerum et mercium. iam solorum verborum mercator existit fidem multam habere in verbis vendentium verba. nō expedit. Absens tibi fuit tua prudentia dum illi denarios tuos leuandos committeres. Ubi nil secus visus es facere q̄ʒ si famelico catto pisces custodire iuberes. Sʒ eant hec et letus esto. arras soluisti q̄ te faciāt cautiorem Rursus clamarem optime vir vt in calce literarum omnium clamo. qꝫ creberrime ad me lrās dares. in quibus mihi nunq̄ʒ sacietas vlla fuit nisi vererer vt iocari soles qꝫ me cuculum appellares vnice semper cātilene cantorem. Quo eīn diutius desidero lrās tuas. eo magis magisqʒ earum apud me desiderium augescit. Gratissimū mihi feceris si huic mee tāte et tam suauissime siti aliquādo potum afferas. atqʒ etiam perpēdas qꝫ sitiēti cātalo nō sufficit guttula roris: Valeto locumqʒ meum tuo in pectore saluū teneto. Nam tu in meo habitas. a quo nunq̄ʒ temporis te qua vis euulserit: Ex mechlinia maij die vltima et vltima hora: gallus eīn preco temporum mediū iam noctis incinit.

¶ Petūtur freque̅tiores littere amici et sua presentia

Immēsas fauētissimo corde salutes. Etate fili. caritate frater. dignitate iam pater et p̄ceptor amātissime Licet tuo nomīe. tuaqʒ fama plenus sum impleri tamē potius tua p̄ntia exopto. Crebrioribus te lacesso q̄ʒ par est litterulis. trāsgressor fio. nisi tua humanitas mihi pateat. meqʒ apud se in amoris dulcedine nō seponat: Ceterum nisi vererer in trāsgressionem addere. summe te de crebrioribus mittēdis lrīs infestarem. p̄ceptor carissime opto te diu et bene valere. cui semper seruus fuero quātumlibet absens. Si aūt ipse petas q̄ʒ valeam. ita perfecto vt nihil mihi seruo tuo p̄ter tuā presentiam abesse videtur.

¶ Responsio ad precedentem

Salutem plurimam amorisqʒ cōstantiam. Miror vir prestantissime q̄s tibi mei imaginem adeo impsserit qꝫ tu p̄ceptor meus et dominus. me patrem. me p̄ceptorem atqʒ te seruū appellares. nisi hoc effecerit magnus in me amor tuus. qui me fingis qualē me optas. Conaris quoqʒ me extollere et vbi neq̄ʒ ipse descendis vt me tibi vel p̄feras vel cōmodius eques. quo me illudi atqʒ rideri crederem. nisi tue virtutis et notissime fidei candor obstaret. Sed

mihi crede sic me existimãs terrebis emptores. Discute igit non mei oris sz tui erroris imaginem. noli sic habitum mee mentis induere quem coact⁹ exuas dum ppius aspexeris nec lati⁹ rogo q̄z est de me dicito sz certe min⁹. si q̄d minimo min⁹ est: Judicium omne cecum est vbi amor impat. nec poti⁹ amatori credendum q̄z osori. in iudicio pares sunt. errãt ambo. sz alter honesti⁹ Breui ad te ventur⁹ sum. quo anim⁹ meus q̄ scriptu plane ostẽdi nequit v̄bo appareat. Interea vale

¶ Rogatur amicus vt fratrem inducat cautius mercari.

Salutes plurĩas sine atq̄z mẽsura carẽtes Nõ ego nesci⁹ sum fidissime vir quãt⁹ sit amor in me tu⁹. que fides. q̄ obseruãtia Noui etiam modestiam tuam q̄ egre latur⁹ fueris si plurib⁹ verbis abs te petam q̄d tua spõte sis factur⁹. Soror mea moriẽs filiũ reliq̄t qui sepe ad loca tua nauigio pficiscit. magna aggreditur formidat nihil. ꝛ alta conat. Nimis autem vẽtis fidit ꝛ pelago nimisq̄z fortune. cui⁹ ars est metum demere vt licẽti⁹ feriat. Nescio quo astro nat⁹ omnia appetit supra vires Rogo v̄bis dulcibus ei⁹ compescas impetum. ne sua pdat. seseq̄z pcipitem dedat. Probis est morib⁹ ꝛ ingenio claro sz quiddam habet. nescio q̄d. lõge se alti⁹. Tenes q̄d velim. Cupio scire q̄d agas q̄z valeas. et quo in statu res tuas collocaueris: Uale omni validitate psperius. Ex ypris septembris sole decimo raptius casu corusci luminis.

¶ Cõmendat causa vicini amico.

Salutes partim tibi nũcius meo nomĩe dabit. q̄ tamen si oẽs quas tibi adesse velim pergat depromere citi⁹ lunam manib⁹ captauerit. vel vltimam attigerit equoris guttam. Habet oneri rẽ vicinũ meum tangẽtem tibi exponere. quam si duxeris. foueris adiuueris nõ me videbis fauoris immemorẽ. totum eñ id mihi factum accipiam quodcũq̄z in eum cõgesseris Omitto rem narrare serie ꝛ circumstãtijs longiorem q̄z paucis dici queat. quam ei⁹ qui has defert organo cõmodius audies. Nõ tamẽ dedignaberis rogo si vel tue dignitati vel mee volũtati sermo ei⁹ nõ vsq̄z satis cõgruat cui⁹ simplicitatem facile fueris tua industria suppletur⁹. quem nec pallas docuit nec instruxit cicero. tenuis ei sapiẽtia est ꝛ minor eloquẽtia. sz quãto prudentia deficit ꝛ facũdia

tanto fide prestat et veritate. sicqz alterum alterum purgat. vt quod horum perditur aliorsum affluat. tu felix vale tēpore lō go. Volatim ex brugis iulij quinta rapida velocius aura. Tuo queso genitori me cōmendatum facito. qui quotiēs amicos me moria voluo mox semꝑ inter primos emergit.

Excusatur scribendi ineptia cum credentia latoris.

Salutes ꝛ gaudij altum acervum. Non tam gaudet vlmis aureis ceres. nec maturo palmite bachus. quanto gaudio tuis litteris sum affectus. suauissimis quidem. miro artificio subtilissimoqz filo contextis. quibus vix ausim respondere. ne videar eloquentiam violare. Projicio igitur pauidum calamum non potentem quod par est. vel te dignum effundere: Litterarū igitur vices lator suppleturus est. qui te teste fidus ꝛ verax est. Nil aliud restat qz assit ei memoria tenax. Parcito ineptie stili deformiqz caracteri Fecit festinantia ꝙ non tam litteras qz muscarum lituras depinxisse videor. Si quid reliqui ex me velis mihi fidenter precipito. qui plus oblectamenti tuis semper in seruitijs sumpturus sum. qz in melle musce. vel in neputa cattus. Vale iocundissime. Ex colonia iulij vltima eo mane dū adhuc nondum fulgor phebi vmbras noctis absterserat

Conquestio fit de socij immatura morte

Dum famul⁹ tuus sese mihi obuium daret cōtinere nequiui. qui nō immaturam cōsodalis mei mortem in tuo sinu defleuissē Qui rapt⁹ fatis septembris ꝑma īmatura morte mergiť vestem mortalem exut⁹. Quis nō doleat tante indolis iuuenem primo iuuētutis flore extinctum. summa cōsecutuꝝ. si eius ꝟtutes maturuissent. Qui si lachrymis redimi possꝫ omnes sui cōsodales in lachrymas liquesceret Mirum dictu est qz dulciť vita defungiť: ita em̄ ꝑpinq̄re videbať ad exitum vt si ī portu nauigās paulatim vela deponēt. Vale hoc scripsi noctu ieiun⁹ qui die pacta nō adhuc panis micellā gustassem vel liquoris guttulā. Sic lachryme. sic gemit⁹. sic dolor ipse imparūt. Lōgior essem. sꝫ tristis est anim⁹. tristis calam⁹. ꝛ triste sigillum.

Rñsio ꝯsolatoria suꝑ epistola ꝑcedēte

Plurimas depulso dolore salutes: Lr̄as tuas legi singularis

amice quib⁹ lachrymarum guttulas ibibitas vidi q̄ cari socij tui interruptam int̄ prima incremēta in dolem ⁊ tuū dolorem nūciarūt Sȝ cōsulo carissime frat̄ desine diuti⁹ dolori intabescere modumqȝ serues q̄ nec impietatem patiat̄ neqȝ insaniam. Dis mod⁹ in medio est. Scio ꝙ nihil difficilius est q̄ȝ magno dolori imperia dare. Sȝ nihil mulierib⁹ q̄ȝ cōsumēdum se dolori cōmittere Lachryme em̄ sunt arma mulierꝝ. Quid em̄ mirum iuuenē mori. cum nihil aliud vita nostra q̄ȝ ad mortem iter est Que q̄ȝ furia: ꝓ eo tātope dolere qui nūqȝ dolitur⁹ est. nō reliq̄t ille te sȝ antecessit q̄ ex mortali carcē emissus hec mūdana. ex alto iā despicit ⁊ deum ꝓpius intuet̄. fruit̄ nūc apto ⁊ libero celo. lucem nō perdidit sȝ maiorem nact⁹ est Scias ei nihil ꝓfuturꝝ ꝙ doleas ⁊ oculos tuis fletib⁹ exhauras. facili⁹ em̄ te dolor tu⁹ ei adducet q̄ȝ eum ad te reduxerit: Uale non latius scribo preuētus noctis ab vmbra.

Rūsio ad idē sub alia forma

Ingētes salutes cum sincere dilectiōis affectu. Quāprimū carissime vir cōsodalis mei ꝑcordialisqȝ amici obitum scissem. ad primā rei famā corrui miser ⁊ velut repētino fulmīs fragore diriqui. atqȝ mox mihi mortalia cūcta viluerūt In eo tanq̄ȝ in speculo video quāta rerum nostrarꝝ firmitas. ⁊ q̄d mihi nūc spei superſit admoneor Idē nobis anim⁹ erat. vna etas. vna fides. vnaqȝ volūtas. summa q̄ȝ studiorꝝ paritas. Uno em̄ calle gradiebamur. vnum terminū petebam⁹. vn⁹ labor. vna erat intētio. vn⁹ vtinam finis essȝ. idemqȝ sepulchrꝝ. Et q̄ȝq̄ȝ scio optime frat̄ viri esse p̄mū quidē dolorem ꝓpellere. ꝓximū extinguere. tercium moderari. vltimū abscondere. me tamē dolor vsqȝ adeo euexit. vt quid agam nescio. Moriar nisi dolorem in fletū lamētaqȝ ꝓfudero. Forte dabit ꝓtractio t̄pis q̄d ratio non potuit. Oculi madent lachrymis. saliūt mihi p̄cordia. tremēt man⁹. dissilit e digitis calam⁹. vix valēs depingere. sȝ vale tamē

Alia rūsio ad idē sub alia sentētia.

Plurimarꝝ salutum felicissima incremēta: Dum diei septēbris quinta vesper adessȝ carissime frat̄. oblate sūt mihi lr̄e tue tui doloris quo duriter affligeris testes. quib⁹ socium tuū deplāgis p̄mo vt sic dixerim etatis in vere p̄reptū. Maxime vellem ꝙ lachrymas spōte fluentes rōnis freno substringēs. Non molliter

feras. et effeminate qd mutari nō pt id illi accidit. qd oēs ante se passi sunt. oēsqz passuri Quicqd nā incepit desinet. nemo ad vitam edit. qui nō ad morte destinat. Nescio cur ei⁹ morte im maturā appellasti. atqz tātope doleas. sociū tuū pmis annis q̄si añ tēp⁹ ereptū. cū nemi sit pfinitū tēp⁹ sine termio oēs debitores' sim⁹. sic de celeritate conqri nō possum⁹. q̄si añ diē repetat qd statim dū accepim⁹ debuissemus. qs nō videt añ oculos q̄tidie iuuenū deferri funera. nō eñ pmatuꝝ dici debet. qd tota vita denūciat futuꝝ nec valet. si dixeris poterat lōgi⁹ viuē. poterat etiā et citi⁹ mori poterat et alit et diuti⁹ mori. aliū nam citi⁹. aliūqz tardius fata dephendūt: Dicito queso qd habet amplius qui centum vixit annos q̄z q ab vbere ad sepulchꝝ rapit. qñ q̄dē et vtriusqz finis adest tractu aliq̄d exitu nil infest. Nō sic accipias velim q̄ si amicis morietib⁹. eos amisim⁹ sz in patriā premi sim⁹ qui et si ad nos nō sunt illi reuersuri. nos tñ ad illos oportet satis celeriter pficisci. Uale letissime siccatis oculis dolore seiecto

Dantur gratie ei qui amico bursam munere dedit.

Immensas plena bucca salutes. q̄z gratū mihi mun⁹ tuū fuerit dilectissime frat. nec poterit os nec calam⁹ vsqz satis explicare. Est eñ pciosum poti⁹ mittēte q̄z recipiēte dignū. tu more vterꝫ alexādri magni. q sp ex se dona metiri cōsueuit. Faxit de⁹ vt bene sit ppulcre illi xgini nepti tue pnobili. q hui⁹ muneris artifex ē que aregnē supat. et paladē equat. eueniat illi vir dign⁹ tāta xtute. q sobolē generet sue matris imitatricē Ceteꝝ te maiori desidero vidē cupio. q̄z nūc paschalē adesse diē quo piscib⁹ atqz olerib⁹. oleoqz semotis vesci carnib⁹ possim. Scriberē amicis meis nisi mihi tēpus pcū. et nūci⁹ pfestin⁹ esset. Sz te rogo. mea nūc sis epl'a. dicesqz oībus. salutes plurias. mihiqz bñ esse. et sospitē me ducē vitā. Uale dignitate parēs etate frat dilectiōeqz sodal et me vt facis ama. sz magis q̄z facis vtere. Nunq̄z ex me qd frustra petes si mō qd petieris in mea fuerit ptāte. Ex colonia die qua palmaꝝ rami ecclesias' ornant.

Excusatio super non responsione ad litteras missas

Promptū seruiēdi affectū loco salutis Nō satis itelligo carissi-

me vir. cur vel ioco vt soles l' serio vt vereor supbie me accusas
q tibi rn̄deā nihil Quasi ea sint tpa qb⁹ cuiq3 liceat loq̄ q sentit
Jtaq3 magis eligo abs te supbie accusari q3 dānari stulticie. Te
igit̄ rogo equo aio patiare silētium meū. me q3 tāti sinas habere
salutis mee rōem donec aliūde letior dies illuxerit. cū em̄ liberi⁹
scribē licuerit obtundā te multitudie ꝛ plixitate vboꝝ Nō esset
hoc tpe leue mihi emergē si vltro me incauto vbo fluctib⁹ imerse
rim. Satis scis qđ dicē velim. hec nō attigo pfundi⁹. Jn reb⁹
alijs oib⁹ me tuo vtere tuo arbitratu Patri salutes plurias meo
noie dicas atq3 eū in mei cordis cētro sedē habē. Faxit de⁹ vt lō
gissimo nestorisq3 euo fruatur. Uale sitq3 tibi sanitas multa. et
vita cornicis.

Cōsulit amic⁹ amico q louaniū veniat lecturus poeticas artes

Honores plurios psalute. Si louaniū venire velis lectur⁹
poeticas artes. scio q nunq3 tā let⁹ herculē suscepit euander aut
acheſtes anchisem q3 te sint studēten oēs recepturi. Jd tibi puti
le cēseo qr frugifer illic cāpus ē. ꝛ pauci messores. ꝛ licet plures
essent. tibi tn̄. sic tua sunt merita. pores ptes debēnt Honor tibi
plurim⁹ esset. ꝛ qđ forte libēti⁹ audies. bono lucro comitat⁹ Nā
is honor iocūdissim⁹ est cui lucra cōnectunt. Caduca nā res ho
nor ē si nō pecunia sustētet. Uale cōfideq3 me nō tm̄ mei q3 tui
boni cupidū. dabis veniā ꝯsilijs meis. tā pfunde mihi i corde lo
caris vt reb⁹ de tuis nō possum nō esse sollicit⁹ Uellē vno essem⁹
atq3 eodē loco q̄ alt̄ altero frui assidue posset. Rescribe qđ decre
ueris. nā tamdiu pēdebo q3diu tua tardauerit rn̄sio. Dicit se bre
ui rediturum nunci⁹ qui pmissu leuiuscul⁹ est. s3 frequēter factu
morosus. Rursus vale. Ex louanio festina leuiq3 arūdine mar
tij sole tercio

Responsio ad epistolam precedētem

Salutes in cōstantiā multas Tantum mihi honoris ꝛ beni
uolētie q̄tidie tribuis amice meis mihi oculis carior. vt me pu
deat tāti cult⁹ Nā iusta statera min⁹ in me pōderis inuenerit q3
tu conaris adijcē. Jtaq3 tibi cauendum est ne aut te. aut me. aut
vtrūq3 nostrū fallas ꝛ ne qn̄q3 van⁹ laudator īueniaris. si quis
me casus ad tuū locū appulerit vbi mea pn̄tia nomē obumbret
Nō em̄ is sum q̄ meipsi⁹ sum nescius. De me rogo loq̄ris parci

us. ne qui grauissim⁹ ꝛ sis ꝛ habearis minoris iudicij estimeris. Sꝫ tamē monstras animi benignitatē quo eos oēs similes tui iudicas q̄s in amiciciā admisisti. Qd̄ aūt in tā florēti studio poesim legā. q̄ nunq̄ꝫ suos me choros intrare ꝑmisit tā ꝯsultū mihi est facē q̄ꝫ nomē ꝛ famā ꝑdere. Neqꝫ in reliquū temp⁹ multū his musis insistē curo. Stultū est id velle seq̄ qd̄ ab oib⁹ deserit̄ misere iam muse gemūt. extinct⁹ orpheus ē. extinctus ꝟgili⁹ atqꝫ homer⁹ ieiunus cātat lucanus in ortis. Nō video q̄ꝛ sic vnq̄ꝫ muse resurgēt vt sertis ornate leta carmīa canāt. Etiam esto q̄ꝛ aptior essem non video me facile louaniū assecuturū quātum domi negligerē. Uis ergo vt cordis mei nucleū pandā. Pl⁹ mihi placet hodiernum ouū q̄ꝫ gallina crastina plane loq̄r. Amicicia eñ claudi nō vult sꝫ gaudet aptis. Uale omni valore valenti⁹. Si quid vis precipito. paratus semꝑ fuero. si velim esse q̄ debeo Ex morino iunij septima hirūdineo volatu raptius

Hec epistola replicat cōtra precedētis epistole responsionem

Salutem in eo a quo omnis sal⁹ est. Te sanum audiēs plurimū letor amice ꝑcare tanq̄ꝫ ille q̄ tibi vera sim dilectiōe cōnex⁹. nec sec⁹ intelligo q̄ꝫ q̄ꝛ omnia q̄ te tangāt me pari neruo ꝯtingāt Sꝫ vt tibi tua pace patuloqꝫ qd̄ laudas ore loq̄r q̄ vbi es manē decreuisti pl⁹ captum laudās passerem q̄ꝫ volautem aquilā nihil mihi videt̄ tua opīone delirius. Cum louanij pluris valeat aeris vncia q̄ꝫ vbi es plenissima libra vix q̄ꝫ sunt vbi moram geris riuuli qui vni sitienti possint extinguere sitim. Procedes si sapis ad aquas latas ꝛ altas vbi erit tibi natandi atqꝫ piscandi ampla facultas Quid tam pōderas id paruū quod habes. timēs ne minora succedāt. Pone hūc metum. Sub fortuna viuimus omnes. infelix semꝑ manet qui nunq̄ꝫ alta tentauit semꝑ iacet cuncta formidās. Nam vt antiquū ꝓuerbium est magni pisces capiuntur in alto. Non agam nunc tecum pluribus. si hec nō monuerint iocans dico vale valenter. etsi sic libet. tua prudentia submergaris.

Scribit secretarius oppidi bergeñ ad regentē pedagogū in louanio vt de rectore scholarū oppido ꝓuideat

¶ Salutem et si quid salute iucūdius poterit exoptari. Habuimus venerande magister et domine magistrum scholarem beneficio longe etatis expertum pulcherrimis viuendi modestijs ornatum. qui velut sanctissimus censor studia iuuenum incitauit Eloquentia quoqꝫ scientia et moribus prestantissimus ipse. ad phenicis homerici exemplum. puerilem teneritatem ita composuit vt simul dicere scire facereqꝫ doceret. Qui iam plenus dierum tanti laboris impatiens dictas scholas in manus oppidi resignauit. Ad te igitur iussu oppidi scribo vt ei nunc assis adiumento quo successor habeatur qui pre se indicia boni rectoris ferre videatur. Qui etate litteris et vita talis sit ꝙ virtutis bonorū qꝫ morum curam a litterarū studijs non seiungat. Sed simul scholares instituat tam ad bene agendi q̄ꝫ bene sentiendi rationem. Quo pariter virtuti vacent et litteris et bone menti. Uale in eo qui preside omni creato. Ex brugis ea festinantia qua calamus sua celeritate volucrem ac pendētem in aere leporem preuerteret.

¶ Respondet regens in louanio petitioni secretarij.

¶ Amiciciam nunq̄ꝫ ruituram loco salutis. Uenit ad te colende vir. me quidem cōsule. magister hic qui has perfert tecum loquēdi gratia. ac sese statuēdi certiorem de loco vestro de scholarū onere de aere de lucro et alijs que hāc rem respectāt. et quo certior fias quid legislatoribꝰ oppidi tui consulas. Testor ego optima fide me nosse neminem qui huic rei prefici vellet cui preter diuitias pauciora q̄ꝫ huic desint. gramatice atqꝫ poetice valde peritꝰ est. et in cantu firmus et promptus. Nemo quoqꝫ vel vni tam gratus q̄ꝫ hic omnibus. nec quisquā est qui eum non parum laudat quod non tam etatis maturitate q̄ꝫ vite meretur. De quo mihi benedicendi citius tempus q̄ꝫ causa deficeret. priusquam verba. q̄ꝫ animus: sic sua merente bonitate. Hunc igitur tibi trado de manu (vt aiunt) in manum. eumqꝫ in tua amiciciarū pharetra vt electam sagittam abscon de. Pro aperto habeo scholis p eū vberiꝰ q̄ꝫ sibi p scolas fore ꝓspectū Nā mgr̄ iste tal' erit q̄lis achillis pedagogꝰ phenix erat. cuius ep̄la tua meministi. quē idcirco peleus. vt est apud homerum achillis cure prefecisse

dicit vt dicẽdi pariter atq₃ faciẽdi ductor foret atq₃ mgr. Uale optata valitudīe. Prolixi⁹ scriberem nisi fames ꝛ hora cibum exposcerent. si autem mea opa aliqñ egueris paratiorē me inuenieris q̄₃ tuos tuis pruritib⁹ vngues

Cōmēdat fili⁹ suo magistro ꝑ patrē filium suū paterno. quodā errore laudātem.

Salutes amicissimas. Juuenis hic venerabil' mgr ꝛ domīe. cui⁹ e manib⁹ has accipias ingenij diues semꝑ fuit. cui⁹ si nō pater essem lati⁹ nobilis indolis generosum specimē cōmendarem Qui si nō fallor. aut nimia spe ludor. facile indoctum virū euaserit. Ex cui⁹ ingenio ꝛ tibi solaciū ꝛ illi ꝑsidiū spero futuꝝ. Nā si ingeniū cum ānis cōferas mox annos videbis ipso ingenio superatos. Hec summa ē tn⁹ esse incipit tarde desitur⁹ Int' dilectissimos eū cōnumera atq₃ quo ꝑpius poteris tui silem effice Qđ eo facili⁹ spero futuꝝ quo soleat in fertili fundo ex paucis seminibus valida messis exurgē. Dabisq₃ sibi socios ingenio acres q̄b⁹ inuideat. q̄ ingeniū ei⁹ irritēt. quoꝝ laudib⁹ torqueat'. quib⁹ ita excitet'. vt vicisse se gaudeat ꝛ victum esse doleat. Uale in eo qui numerat seculoꝝ dies ꝛ horas

Responsio magistri prudentius iudicantis.

Ingētes ad vota salutes Patiaris vir optime id q̄₃ nō feras īdigne si forte pl⁹ dixero q̄₃ audire cōcupisces. q̄ filiū ꝑprium vt symea gnatum caripēdis. laudas. atq₃ attēti⁹ admiraris. q̄ ingeniū clarum altū multiplex habeat. qđ tamē valde remissum inuenio imo tepidum frigidoq₃ ꝑximū. qđ tandem cōgelabit' nisi ꝑ/gaꝝ calore foueat' vsq₃ adeo tristem agrestē incultam h₃ indolē. vt eum iocularēs facetie vix in risum cōmoueāt. multū ego vereor ne eū docēdo semina mādētur arene. Scis q̄₃ raro germinat qđ in arido iactū est. Solet tñ vt ficta me diligētia fallat. ornare libros. lineare papirū. ligare sexternos. similis ill' qui sꝑ speculum poliūt s₃ speculari negligūt. Qđ ex se agit. aut nihil ē. aut nihilo ꝑximū. Conabor tamē qnoad dederint vires in eum lraꝝ opē trāsfundere. vtinā tāto ꝑfectu quāto conatu. Uale longos dies ī largitore dieꝝ. Ex louanio maij septa eo mane quo sol necdum se dederat orbi.

¶Rogatur amicus vt suum statum pandat amico

Innumeras iocūdo corde salutes; Scio vir optime tibi tpa nō adeo vt mihi libera fluere. Satis habebo ꝛ nil reqram amplius si dum ocium dabit᷑ me certiorem efficias. tui stat⁹ tueqꝫ valitudis. quo nihil mihi iocūdi⁹. nihilqꝫ facere potes optati⁹ Si igitur vtcūqꝫ tibi ꝑciosum. nec te amātem spreueris. Rogo interdum suauissimis lrīs tuis me visites. reficias. ornes Nunqꝫ eni qnisquā ad me venit. nomē tuum in ore gerēs. q̄ nō mox sentiā titillare mihi pectora mea. amore quodā mirifico tui. Hinc hic est ꝙ crebberrime scribo lrāsqꝫ tuas frequēter exposco. hinc amiciciaꝝ tuarum fores totiēs pulso. quas si aperueris me crebro habebis hospitem. Uale vt aiūt carpa sanior. spōso quidem letior. adamāteqꝫ diuturnior. Ex leidis manu currēte. leuissima pēna oriente iam sole iulij trahente decimā.

¶Responsio ad precedētem

Salutes felicissimas; Amice mihi ꝑcordialit᷑ care. Nō ad manum habeo q̄d solidi satis tibi respondero de statu meo sollicito; Nam si stat⁹ a stādo dicit᷑. null⁹ mihi stat⁹ est sꝫ lapsus poti⁹ atqꝫ ruina. sic etas sic labor impant. Nullā mihi ꝑmittēt cura qetem. q̄ vires animi adeo spargit corpusqꝫ cōterit vt vix torpētia mēbra trahē valeo. sicqꝫ senex aū temp⁹ algore solut⁹. Qui igit᷑ statū meū noscē cupis. nō hyrundinē celo volātem. nō leporem cāpis currētem. nō ceruū in mōtib⁹ salientē sꝫ reptātem cū labore testudiem cogitabis; Uale breuē forte epistolā damnabis. sꝫ melior breuis q̄ꝫ nulla ē; Ex louanio tarde. dum vt ꝟbū virgilij est. nox erat ꝛ terras animalia fessa ꝑ omnes alituū pecudumqꝫ genus. sopor altus habebat.

¶Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat

Sinceꝝ affectū ꝑ salute; Scis q̄nto tpe ꝛ q̄ꝫ optima fide carissime vir. mihi fuerit geitor h⁹ qui has ꝑfert. Cogit itaqꝫ me nō min⁹ hūanitat᷑ cōpassio q̄ꝫ iusticie necessitudo vt hūc gerulū tue caritati ꝯmēdatū efficiā; Rogo igit᷑ ꝙ eundē pie suscipias ī tuo pingēdi artificio īstruas Qui adhuc q̄si īplumis auicula in suo nido ꝯfouēd⁹ esset: nisi ob egentiā pr̄is aū tēp⁹ euolare cogeret᷑. Si q̄d denarioꝝ ꝑmis ānis alioꝝ more postulaueris. me ꝑ iusta

rōne sponsore habito. tuū erit curare ne hec noua plantatio tua aliq̄ īmiti turbine moueat. Uices reddā dum vires ꝛ tpa dabūt Quanq̃ em̄ locoꝝ interuallū nos hoc tpe seiūxerit. nulla tn̄ distātia loci. nullusq̄ tpis flux⁹ tui memoriā ex meo pectore poterit expingē. Nec facile erueris q̄ mihi ꝓfund⁹ a lōgo iuiscerat⁹ es. Uale felicit. oībusq̄ tuis in reb⁹ me tuo arbitrio vtere

Responsio ad dictā epistolam.

Nō min⁹ promptam q̄ꝫ debitam oblationē seruitutis. Nō tam fum⁹ oculis molest⁹ est. nec tam acetum dentibus. q̄ꝫ tua me angit absentia p̄ceptor colēdissime. Delectarūt tamē me lr̄e tue. te metipsum p̄ntantes. nō solum disertissime sꝫ certissime testes. amoris mirifici erga me tui. Quid autem aliud ad te nunc scribam nō habeo q̄ꝫ vnum illud qđ ꝛ libenter apud omnes ꝛ indesinēter predico. me tibi debere plurimū. Nulla em̄ maior ad amiciciam tractio est q̄ꝫ meritis p̄uenisse amicum Agrestis certe mihi anim⁹ esset. si q̄ impēdere debueram repēdere nollem. Itaq̄ꝫ velim tibi certo ꝑsuadeas me vnum esse ꝑpetuoq̄ꝫ futurum q̄ nihil recusatur⁹ sim tua causa. Quare abs te peto integro aīo vt omnib⁹ in rebus meipso operaq̄ꝫ mea non vtaris solum. sꝫ etiam si rei tue conducat vt ita dixerim abutaris. Amor autem ergo te me⁹ quantus sit in hoc iuuene in arte mea pictoria instruēdo nō minus te q̄ꝫ opinione cognosces. Nihil mihi gratius erit q̄ꝫ me totum seruitijs in tuis effundere Emori em̄ malim q̄ꝫ ingratus inueniri. Uale omni iucūdo iucundius.

Dant̄ grē ei qui desideria amici impleuit.

Salutes tātas o penna nunq̄ꝫ depinxeris. quātas o iacobe me⁹ tibi exoptat anim⁹. sed vbi desint vires. sit ꝓ affectu voluntas. Uidi litteras tuas ornate ꝛ celeriter eo loco eoq̄ꝫ tempore scriptas. vt prerepta tibi potius esset. ꝓut relatu didici latoris. q̄ꝫ cōcessa scribēdi potestas. Que littere incertum me linquūt. an sententia magis ornatuve. an celeritate sint mirāde. que magnum pre se ferūt pignus amoris. Quo video ꝙ mutari nescit inueterat⁹ amor ꝛ ꝙ nihil in amicicia vetustate dulci⁹ est. Clareq̄ꝫ perspicio ꝙ sic amicos amas. quasi nō liceat desinere Sed eant hec nam amantis est amatum non onerare laudibus. nec est amicicia beneficiorum computatrix. que non numerum vel qualitatē sꝫ affectū pōderat. Qđ aūt desideria mea adīplesti. innūeras tibi

grās habeo. q̄ sp magna ꝯstātia tuis votis postrem⁹ ⁊ pm⁹ adero Amplectorq; semꝑ te suaui amicicia. nō quidē min⁹ q̄ꝫ qui omnium maxime. Nec ꝓpriori tue vesti quam camisiā vocāt cessero quā te dulcit̄ amplectētem pmā oīm induis. ⁊ nisi postremum exuis. te tamē non relicturam nisi eam abieceris Uale in eo q̄ celum pinxit sidere multo

¶Magister ad magistꝝ rure morantē

Nihil nobis ambob⁹ aīce carissime negligēti⁹ esse arbitror. mihi scꝫ q̄ te louaniū nō attraham. tibi q̄ꝫ qui huc tua spōte nō aduolas. Miror q̄ ibi esse nō malis. vbi aliquo numero sis. q̄ꝫ istic rure vbi vel sol⁹ es. vel sol⁹ sape videare. Et vbi nihil auditur q̄ꝫ strepit⁹ fremitus rusticorꝝ clamor tonitrnū ⁊ rudentum sibulus Sūmoꝑe spero vbi has videris si q̄d imago veteris nostri amoris. si q̄d reliquie. gratieq; valebūt. ad louaniū te diuertes Ubi quātum hominum gratia valuero. tibi valebo. Ex louanio maij quinta tā rapido calamo q̄si iunctas haberet dedali pēnas

¶Responsio

Gratissima mihi est ⁊ memoria tua ⁊ ei⁹ etiam augēde volūtas. Ab optimo em̄ aīo ac mihi deditissimo tuas lrās ꝓsilijsse ꝑpēdo quib⁹ nihil audiuerūt aures mee dulci⁹ postq̄ꝫ te audire desierūt quas hilari corde legi. rursusq; legi veneratiōe magna ⁊ osculis multis. memor amoris in me tui q̄ me in frēm recepisti. solacio fouisti. sumptibusq; iuuisti. Ut nunq̄ꝫ cum hoīe coīuncti⁹ vixerim neq; mihi hūc in diem te fidior aut amicior quisquam est. Itaq; velim me tibi talem existimes qui ꝓ te non vllum periculum effugiat. sꝫ an etate decursa ad studiū rursus redeā dum deferbuit iam ingeniū vbi libri mihi solacio essēt vt cecis pictura et azino lira nondū decretum habeo. Si tamē ꝯsilio nō acquieuero tuo mihi prudentiam nō fidem abesse putabis. Uale amice memor amici.

¶Frater fratri scribit louanij cōmoranti de ꝓposito senioris frīs ad religionem

¶Frater noster solitudīs auid⁹ claustro se dedicauit sibi victurus qui multa die prīe vixit ⁊ amicis. Cui dū suaderem q̄ se matrimonio daret ꝓgeniem nrām pulchris ꝓlib⁹ adauctur⁹. mox ait ridiculū esse ⁊ ioci gen⁹ sponsum senē tāq; aptam fore senectā

nuptijs q̄ȝ pruinā messib⁹. Addidit q̄ȝ tēp⁹ esse i hac semirupta etate vt fluxis caducisq̄ȝ reb⁹ posthabitis tādem securi⁹ anchorā figat ne nox dephēdat euntē. Utq̄ȝ aīe sue curas illas īpēdat q̄s corpi ꝓstitit atq̄ȝ fortune Satis iam doct⁹ quid opes q̄d honor quid inanis gl'a ꝑsit. Tu frat' otius ad me ꝑscribe tui hac sup re animi modū an probas an doleas an suo ꝓposito ꝯtuleris Uale salu⁹ sanusq̄ȝ maneto. Ex brugis ꝑfestināter vna tibia stāte altera ferēte papirum: Ea hora qua dies quas marti⁹ qua ianua domus cū epistola clauderetur.

Alia epl'a ad idē in eādē sententiam.

Sit tibi frat' optie leta dies ꝛ vita phēnis. Frat' nr̄ euo grādior illustrissimi dn̄i nr̄i ducis secretari⁹ se religioni ꝯtulit. In imensum epl'am extēdam si temtem ꝑscribere q̄ ingenio quibusve me dijs vsus fui vt eundē ab hac mēte deflexissem vt nobis oib⁹ mā sisset in seculo adiumēto ꝛ ornamēto. nec foret leui q̄dā incōstātia honores ꝛ lucra piectur⁹. claustraq̄ȝ relinquēt viris ad pua natis q̄ maiora nō ꝑnt: Ad q̄ frat' subridēs his ꝟbis interclusit nō vicū auro frat' est atq̄ȝ argēto si ea iumēta nō appciant q̄ nesciūt estimare nisi fenū ꝛ stipulā. Nō viuit vsp̄iā q̄ mihi ꝑsuaserit vt aranee sil'is diuti⁹ pmaneā. q̄ texēdo se euiscerat. vt vilem muscā capiat. Quo audito. nesciens q̄d digne respōderē. mox obticui ex pōdere ꝟbi. velint supi q̄ fr̄i cedat in salutem q̄d tāto conatu affectat. vt q̄d felicit' incipit. valeat felici⁹ adimplē: Uale et que in his archana sunt ea ne efferas peto

Responsio ad predictam

Lrās tuas carissime frat' indolui legēs. rex fr̄is nouitate cōmotus. Lachrymis gene maduerūt. nec desine adhuc has dū scribo oculos terē. lachrymasq̄ȝ labellis exsorbē. Supplex deū oro vt euntē comitet: Gratulor certe fr̄is mei tā scīs desiderijs. vtinā te habēt a tergo sequentē. nō me carēs comite. Nā optie frater quid multa volum⁹. q̄d magna petim⁹. q̄d alta conamur. Pallida em̄ mors cōtinuo pulsu vndiq̄ȝ nos atris circūuolat alis: nec quicq̄ȝ est vita nr̄a q̄ȝ fum⁹ ꝛ vmbra. Si hodie viuim⁹ quis sponsor ē crastini. Quid ꝓdest diuitias celerē finē habituras sine fine q̄rē. Est oīs voluptas. oīs honor. oīs mūdi gl'a. vt stupe nāmula. q̄ cessans mox videt' non fuisse pauca sepe distātia inter plaudiū ꝛ luctū est nox ē vicina diei: Quid ꝑsunt lōga studia. si

memoriam supmi tpis nõ ingerãt. qd pdest oĩa nosse si nosipos ignorem⁹. quid pdest q cõgrue loqmur si incõgruã vitã agim⁹. vel qd ornate dicẽ si nos fede viuim⁹. vel qd in scholis scãm vitã pulchris vbis deceptare si negligam⁹ verba in actũ deflectere. Sz pce vboso calamo calida manu ducto quẽ calor i lõgiorem cursum euexit. Uale sp intẽtus q labilis ipse mũd⁹ sit tibiqz q so prospice. ne cum labenti inheras cum labent proruas. sat sit dictum sapienti.

¶ Alia rñsio sup eadẽ in q mãdat se fr̃ secutor.

Feliciter viuere p salute. Affecerũt me frater carissime ingenti gaudio littere tue annũciantes fratrem meum nullis pcibus vinci posse. nec vllis blãdicijs supari. quin se vltro velit religioni dedicare. Quod mecum dum voluo sollicito pectore lõga suspiria traho. in eamqz sentẽtiam cado. q incomitat⁹ non pdibit qui suũ aim cum meo semp miscere studuit. Cõtraqz ego meum cum suo ita cõmiscui vt pene ex duob⁹ vnus efficeret. Indignũ censeo hos aĩos in re tam salubri disiũgi iu reliqs tãto glutinie copulatos Nec diu deliberãdum existimo factum exigit natura periculi. Quid optime frat nobis pderit q maris spacium celi terreqz altissimos astroz cursus. herbaz vires lapidum. z reliq nature secreta didicim⁹. si nobisipsis nos incogniti maneamus Noli noli carissime frat carissimũ frẽm a cepto pposito deflectere. Tuum erit eundem id tam salubri semita cõfirmare. vt gressu impauido que locutus est exequatur. z manum ori accommodet. Sed parce longitudini. Sentio me animi calore longius q destinaueram processisse. Fac valeas meqz mutuo diligas.

¶ Consilium fraternum super eodem

Salutem in deo salutari nostro. Fac frater optime ppria semp discretione vcharis ne frustra extẽdaris in alia. te neglecto Eũt nam anni more fluẽtis aque. Noueris licet omnia. z lata terre. alta celi. marisqz pfunda. si te nescieris edificãti sine fundamento. similis eris ruinam nõ destructuram producẽti. Eritqz vita tua instar cõgesti pulueris vento valido agitati. Opto hic dicere multa sz breuiloqu⁹ esse ꝯpellor. Dum eñ has scribo vix punctum respirationis cõcessum est. sic erãt occupata oĩa. Uale desiderium qz tuũ mihi notum efficito quod q ꝯ primũ agnouerim nõ tam meatu q cursu implebo.

¶ Responsio fratris non assentiētis consilio fratris sed suadetur dilatio.

¶ Cū int̄ nos sp̄ frat̄ optīe steterit tenax vnio volūtatū Nec vn q̄ʒ facē desieris qd̄ me optasse ꝯgnouisti Hinc ego vidēs ꝙ ad re ligionē q̄dā animi incōstātia capiaris. mox decreui meā sniam tibi apto ꝟbo deuelare. vt aut te ī eandē traxero. aut certe testatū apud te reliq̄ro q̄d sensi. vt si qñ qd̄ nolim displicē tibi tuū ꝓsi lū cepit. possis meū recordari. Subtimui sepe ꝙ tuū īgeniū ad lr̄as natū ad alia cōuertēs. qd̄ ne feceris vt frēm fraterno corde moneo. nec velis tuo sensui fidē. nec te incōstantie īuoluē. q̄ vel semel admissa serpit lōgi⁹. q̄ tñ error magis q̄ʒ culpa ē. ⁊ ꝑfecto in iuuenes facile irrepit Qd̄ aūt ego tuis suasionib⁹ statum iam meū etate mutata cōmutē. ac me retexā. nō faciā Quas tñ sua-siōes scio ex ditissima amoris vena ꝓcessisse Ois em̄ amor in me tu⁹ ex oīb⁹ ꝑtib⁹ se ostēdit Sʒ vt eo redeā vñ digressus sum. tu si sapis nil facies leuit̄. in oī statu multa videbis q̄ nolles. Hoc tñ ꝟbū quā vim hʒ. te pōderare malim q̄ʒ apti⁹ scribē. Finē do. ha-bes ep̄lam ꝟbosiorē forte q̄ʒ velles. Qd̄ tibi ita videri putabo ni si longiorē remiseris. Uale tibiq̄ʒ ꝑsuade ꝙ me totum tibi dedo nihil mei mihi relinquens.

¶ Assentit cōsilio fratris. et dilationi: donec mutuo colloquantur.

¶ Salutē tibi frat̄ d̄t ꝑhēnēq̄ʒ leticiā His iā lr̄is tuis. q̄si ocu lis corā ꝑspexi optīe frat̄ fidē in me tuā. ⁊ beniuolētiam. Dices forte q̄d antea. Sēꝑ q̄dē. sʒ nunq̄ʒ illustri⁹ Hoc certo habe. ni-hil me noui stat⁹ aggressuꝝ. donec mihi ꝑtās pn̄tis tui fuerit. c⁹ cōsilio dū nō parē cepo. mei fiā dissilis. Sciasq̄ʒ me tui aduēt⁹ expectatiōe suspēsū. quē vigilās dormiēs aīo verso. eruntq̄ʒ mihi oīa si veneris hylaria. Sʒ ne te diuti⁹ trahā vale: sol ad occasū ꝑꝑerat. clamatq̄ʒ nūcius impatiēs more. ac asperos tribulos vl' prunas calidas calcauisset.

¶ Rogatur amicus vt vinum emat ꝓ amico.

Amicicias firmo glutinīe iunctas. Rogo te vir optime per amiciciā mutuā nr̄am q̄ ab ineūte etate incepit. nec nisi funē de-siturā, quatin⁹ vini patrie duo plaustra electa minori q̄ fieri q̄at

empta. mihi quo breuius cōmodiusqꝫ valeas trāsmitti pcures. Atqꝫ des opam vt ꝛ tuto ꝛ qꝫfacillime ꝛ qꝫprimū ad me vehant Et si publice fidei lrīs op⁹ sit. de illis rogo vectori pspectū iri facias. Aurib⁹ meis ingestū est vina prie hoc anno creuisse amica nature ac gustui gratissima. solitoqꝫ lōgius seruabilia. vectionisqꝫ tolerātia. De nouis pauca iā calam⁹ dabit. multa eñ ambigua nobis ad capita pendēt. Fluctuam⁹ in medio potentū principū qui ꝯtrarijs ducunt affectibus quo dubij sum⁹ cui littori pupꝑim cuiqꝫ ditioni applicem⁹. Multis curis torquemur ꝛ angimur trudimurqꝫ nō tam consilio qꝫ fortuna. Jmmergimur eñ malo lōga vetustate firmato. q̄ sp habem⁹ a tergo qd̄ doleam⁹. ꝛ añ oculos qd̄ terreat. Scis amice carissime qd̄ dicē velim non eñ ausim speciali⁹ descendē. cū nondū satis tēpori fidā. aut nūcijs. aut itineri. Si qd̄ ex me optas postula Interea semp valeas ꝛ letus esto.

Responsio

Salutes plures qꝫ hꝫ messis aristas. Etsi varijs ī curis aspisqꝫ versor in laborib⁹. tātaqꝫ mihi quottidie occupatio ingerat vt vix liber oculū in aera leuem. Uicit tñ me⁹ in te affectus. quem iā sponte surgētem lectio eple tue multo ardēti⁹ excitauit. cōpulitqꝫ me vt vim facerē occupatiōib⁹ meis atqꝫ res meas tuis negocijs posthaberē. Ecce vir optīe tuis ego desiderijs parēdo effeci qd̄ tuis lrīs p me fieri postulasti. Aduehunt ad te duo vinorū plaustra integriori q̄ potui diligentia electa ꝛ minoris q̄ fieri potuit empta. qꝛ odor sapor ꝛ color indicāt eminētiam. ꝛ verisimilē bone duratiōis ꝯstantiā. Si qd̄ aliud efficē possim qd̄ tibi gratū sit. cōfident impa. velim nō mō vtaris sꝫ vsu frāgas et cōteras. Lati⁹ scriberē sꝫ tempus nō copia deest Dum plus erit ocij pleniore epl'a vtar. Uale vt opto. Ego qꝫ valeo si valē sit cōtinuis opp̄mi curis ꝛ laborib⁹. ijsqꝫ inuolui vsqꝫ ad aures. Sed tñ dono dei san⁹ sum ꝛ nihil p̄ter ociū deest. De nouis autem tuis ꝛ vallatiōe fortune noli spem pijcē. min⁹ formidāda est fortuna minax qꝫ blāda. Sepeqꝫ pl⁹ pauoris ē vbi periculi min⁹ est. Uera vt⁹ minas fortune despicit. Nec quicqꝫ fortuna p̄t cui nō possit vt⁹ obsistere. Rursus vale. Ex louanio alato calamo pennatis digitis celeri motu volantibus.

Repetit liber accōmodato creditus

¶ Salutes omni eptabili gratiores Cum lõgo iã tempore ve nerabilis domine valerium domi tui habuisti quem librum aliũ de ad cõstitutum tempus tua causa mutuatus sum. Atqz dederi pro eius reditu ad te litteras plurimas quas nondum sensij me ruisse responsum. Non minus mirari incipio qz si molarem pẽ nis ꝛ alis volare viderem. Apparet em̃ mutuo te potius hunc li brum qz commodato suscepisse. itaqz eum in vsum tuũ vertisse. vt apud dominum suũ ius nullum relictum videatur Nescio an ea cõditione mutuo libros accipis vt restituas nunqz. Facis mi hi vt tua dixerim pace nõ mediocrem iniuriam qui tua causa lu dere videor virum optimũ mihi amicissimũ. cui⁹ fide ꝛ beniuolẽ- tia habeo explorati⁹ nihil. Id igitur quod nõ petiui solum. sed oraui ꝛ obsecraui vice plurima. rursus oro ꝛ obsecro ꝓfundissi- ma prece. vt dictum librum qui prope iam annum tecum fuit. prope diem ad me des. vt eũdem tandem remittam ad dominũ. Non adduci possum vt facile credam hũc librum ita cõiectum eternas in tenebras vt nequeat vnqz in lucem resurgere. Facfac mox domum redeat ne dominum oblit⁹ sit. qz si tardarit extrude redeatqz celerius quo exiuerit tardius. Neqz mora sit vlla quin mox assit vel inuitus. Uale eo valenti⁹ quo mutuũ amorem no strum fortiori nexu cõstrinxeris. Ex louanio februarij septima. raptius qz manus vsta abstrahitur i gni.

¶ Cõquestũ est qz pl⁹ diuitijs qz amicicie tri buat͛ cũ credẽtia ꝛ petitiõe iuuamis

¶ Salutes iucũdissimas easqz qzplurimas Nescio quid audio amice dilecte te ad rem nũmariam factum paulo auidiusculũ qz soleas. q̃ vereri incipio te querẽde pecunie magis qz colẽde ami cie factum esse studiosum Hincqz tuũ exortum esse silẽtium qui dum vi nummorum obrueris amicicie nostre videaris oblitus. Sed hec missa facio. Uenit ad te meo nomine vicin⁹ meus has qui perfert vir quidem optimus idemqz doctissimus. Quecũqz igitur verbis meis tibi expositurus est ea velim non secus acci- pias quam si ex ore presentis mei emissa audires. Quia ergo nõ pecuniam sed tuam operam peto nihil est quod de tua singula- ri in me benignitate subdubitem qui semper in me animo beni- uolo fuisti et perbenigno. Nisi forsan aduocatorum more ope- ram mihi venalem proponas. Sed (vt tulio placet) amicicia virtus non questus est. que non pecunia pararur sed gratia

Sed omisso ioco hic diligētia op⁹ est fide ꝛ taciturnitate. Omnia ꝑ tua prudētia p̄stabis q̇ es vn⁹ oīm diligētissim⁹. Presertis in reb⁹, q̄ amicoꝝ intersunt Uale felicit̄. ꝛ si q̇d in me esse aiaduerteris qd̓ vsui tibi aliq̄n futuꝝ putes id omne tibi debitū deditumq̨ꝫ intellige. Scriptum leuis arundis leuissimo cursu martij luce vltima.

¶Rogat̄ amicus vt saluū conductum impetret aliquo migrandi.

¶Salutes plurimas quas nō equabit numer⁹. Quia integrā semꝑ gesserim de tuo in me fauore fiduciam qui votis semꝑ meis libēter intēdis. Hinc te plurimū rogo qui apud principē nostrum ꝛ autoritate vales ꝛ fide ꝛ gratia. ꝙ mihi publice fidei litteras quas voce vulgari saluūcōductum dicim⁹ bona in forma cōcedi ꝓcures. Absq̨ꝫ his em̄ a loco vbi sum abcedere non audeo Quod si facile nequiueris nō desistam lr̄is meis obtundere omnes qui principi assistunt donec liberam abitionem impetraro. Ubicūq̨ꝫ em̄ gentium hoc tempore malim esse q̄ꝫ vbi sum. Ubi absq̨ꝫ magno periculo ꝓpter ciuiles seditiones que multe insurgūt viuere secur⁹ non valeo Habet em̄ hec ciuitas tot volūtates quot homines. Non min⁹ vtile esset iudicio meo vnionem in ciuitate tueri q̄ꝫ hostes ꝓcul pellere. Quid em̄ ꝓdest qui extra sūt arceri. si ab his qui int⁹ sunt laceramur. Ego mi frater in sirtib⁹ nauigo vbi nec tuto me teneo nec valeo secur⁹ abire neq̨ꝫ hic esse sine periculo neq̨ꝫ alio ꝑmittit̄ Itaq̨ꝫ lupum vt aiūt auribus teneo. quem non min⁹ dimittere, q̄ꝫ tenere formido. Si quid igit̄ consilij habes qui in portu nauigas adiuua me tua prudētia. ne his fluctib⁹ obruar pui adeousq̨ꝫ sum animo ambiguo ne perturbato dixerim in hac temporum dira ꝓcella vt vix sciam qua corporis parte caput mihi collocetur Scriberem latius idq̨ꝫ apertius sed nescio q̄ꝫ recte hec litteris cōmissa sint. Sed muto locutus sum. Interea autem iniurias quas quottidie patior si ꝓpulsare non potero aut cōtemnam aut perferam fietq̨ꝫ ꝟtus necessitas. Tu optime amice vale. In eo q̇ amicos ꝟtute cōnectit amiciciarumq̨ꝫ vires ꝛ nomina fecit

¶Amicus in ius vocatū consiliū petit.

Tractus sum in ius coram vniuersitatis louaniēsis conseruatore carissime fautor. in causa tāti ponderis vt pars stat⁹ mei peri

culo eſſet ſi ꝑderem. Uidebis caſum in hac ſcedulula his incluſū Certum habeo ꝙ cauſa mea iuſticia nō egeat. ſed iurium bene cō flatu quodam vt ſplēdeat. Aduerſarius enim meus aſtutus eſt et litium auid⁹. hoc em̄ ſibi ab vberib⁹ influxum habet vt ſolus ad lites natus ipſe videat̄. Multa inuoluit multa obnubilat. Rogo igit̄ cum iurium doctorib⁹ conſilium captes prouideaſqꝫ mihi de aduocato. in quo ꝑſpicias amici fidem. ſapiētis homīs cōſilium. ⁊ impigri vigilātiſqꝫ ſollertiam. Prope diem adero excitatur⁹ vt fieri ſolet eoꝝ diligētiam fauēte altiſſimo. qui tibi aſſit autor. protector. adiutor.

¶ Reſponſio.

Si ea que in tua cauſa facti ſunt ſatis vt ſcribis teſtibus firmaueris. Non vident iuriſperiti ꝙ in iure cadere poſſis. Sed quia vſqꝫ adeo cautum habes aduerſarium vt cum lacte nutricꝭ lites ſuxiſſe videatur. Tuis ego precibus prouocat⁹ ad tuam cauſam contuēdam. aſſumpſi aduocatum ⁊ procuratorē viros quidem fidos acutos. vigiles. qui cauſe tue vt ſplendeſcat ita iurium faces ⁊ lumina dabūt. vt ſi in ea vnius aſſis iuſticie latuerit. vni⁹ libre mox apparētiam aſtruent. Nihil plus. feſſus eſt calam⁹. cadunt palpebre. ꝓfundum noctis agitur ⁊ petūt oculi. dulcē poſt vina ſoporem. Uale.

¶ Iterum amicus amico

Longe iam retro tempore ex te nihil⁹ litterarum habui. quo ſcias me iudicaturum ꝙ prorſus ex memoria tibi ceciderim. niſi tuis litteris te mei memorem mox oſtendas. Non pigeat rogo calamum. nō dico remiſſum ſtimulare ſed omnino iacētem excitare Caueas queſo qui mei ſemper amātiſſimus extitiſti. ne diuti⁹ in hanc ſcribēdi raritatem prolabaris. Quo tuam memoriā caducam arguam ⁊ rimis plenam. ⁊ veteris amicicie neglectricē Eſto felix perqꝫ beatus

¶ Ad idem

Non poſſum vſqꝫ ſatis mirari colende vir. q̇d ſibi velit hec tua litterarum raritas. ſi amorem friguiſſe nō demonſtret. Uix video quo freno me cōtineam. qui nō virgilianum illud in te contorſero. ⁊ quoniam noſtri tibi cura receſſit. Niſi curaueris tuaꝫ ſcribendi raritatem abūdātiori copia ⁊ multo fenore cōpenſare.

Quod vt facias summope rogo. Nam nihil duco quod poten-tius ipsi amicicie vires & robora prestet q̄z frequens mutuaqz litterarum destinatio Hec em̄ vero amori alimenta ministrat. Vale: Assitqz tibi iupiter habitator olimphi

¶Responsio

Nō ille sum carissime vir. qui in perforata memoria amicos soleam quo facile decidāt collocare. Falleris em̄ si ex litterarum raritate amiciciam iam tepuisse iudicabis. Is enim sum qui curauerim hactenus non amiciciam. vel v̄bis. vel litteris. cōnutrire. sed rebus & fauorib⁹. Etsi mihi loco distas animo tamē meo nunq̄z fuisti nō coniūctus. Inuenieśqz semp̄ in me rediēs qd̄ ab scedēs reliquisti. Quem semel dilexi nō dediligo. qd̄ poteris dū libuerit expiri. Sī igit̄ quid optas. detegas illi. q̄ si volūtatem iacentis aspiceret. occurreret vltro. Et tuam petitionem velocissimo cursu largitiōe preueniret. Uale de me quoqz vt cesareo verbo vtar. te iubeo bene sperare

¶Alia responsio

¶Salutem plurimā Nō vspiam viuit cui cōcedam q̄ gaudētius me amicoꝝ litteras accipere possit. Sed ex aduerso nosco neminem qui magis me calamo & litteris aduerset̄. ac magis rescribere reformidet. Perinde duco lrās scribere ac saccos vel lapides gerere collo. Cupiui semp̄ senerator in lrīs esse. pluraqz repetere q̄z dare. Desine ergo ex litterarum caritate amorem intimis sum iudicare. Sz velis affectum meum nō verbis sz operibus cōmetiri. ne aliud p̄ alio censeas. neue amicum nō rite ꝯdemnes Uale ex louanio Martij decima raptius q̄z fulgura cadūt

¶Ad idem sub alia sentētia

Salutem Scio inter nos multiplices amoris causas supesse & singulas certe pond⁹ habentes. atqz me tibi debere quātum psoluere difficile ē. Nec ignoro q̄ frequēti lrāꝝ missione ver⁹ amor summope crescat. Sz q̄ ad te litteraꝝ aliq̄d rarius misi. nō me amoris remissio sz verecūdia cōpulit. vix ausim tuis lrīs respondere ea quippe facūdia scriptis vt ex ore cicerenis psiliysse videantur. quarum ad splēdorem qnotiēs me cōuerto. stupeo & obruor indignum me sentiēs qui tibi scriberem. cui nō nisi magna quedam & p̄clara. & digna tua grauitate. autoritateqz. cōuenirent. Uale sitqz tibi leta nec min⁹ honesta sera senect⁹.

¶ Rogat pedagogij magistrum pater vt eius filium sub alio magistro in aliã cameram collocet.

¶ Salutem in eo a q̃ verissima sal⁹. Nihil ē fidissime vir. q̃d ĩ digni⁹ fero. q̃3 ꝙ mgr̃ illi cui fili⁹ me⁹ ⁊ cõmissus ⁊ cõcamerari⁹ erat. erroꝶ igni sulphura cõtulerit. eũdemq3 corrupit quem cor ripe debuiss3. viciaq3 sua nõ repsserit s3 expssit imo eundem ipse-met in errores illexit ⁊ q̃dē ꝑdidit q̃ saluare debuiss3. Mir⁹ ille medic⁹ est morbi amãtior q̃3 salutis. Multa mihi pulchra pol-licit⁹ est. Loq̃bat̃ vt par erat. si autē fecíss3 vt par fuit id opepre ciũ esset. Deus amplissima ꝓmissio tenuissima fides Jam infidel' animi latebras malasq3 sui pectoris cauernas tarde nimisq3 tar de agnosco Nescio q̃d mihi iam cõsilij restet q̃3 pessulari stabulũ equo sublato. vel decoqui pultē esuro sepulto Rogo filiũ meum ab illo seiũgas. nec volo ꝙ ei quicq̃3 impēdat. satis ꝓderit si no-cere desinat. cũ nihil sciat q̃3 nocē. aliũq3 pedagogũ tribuas. sa q̃ per ṽgã molliat̃ qui vicijs induruit. Plura scriberē s3 passio ꝓij cit calamũ nil dicã amplius q̃3 ꝙ is vnic⁹ est in quo mee spei fir-mã anchorã collocaui; Ex gandauo raptim leuiori pēna q̃3 aio Vale in eo qui recte valentib⁹ defuit nunq̃3

¶ Amic⁹ amico ꝓ famulo habēdo

Etsi hora tardissima sit. ⁊ sim adeo vigilijs lacessit⁹ vt poti⁹ dor mire q̃3 scribere ꝑstet. Res tñ festina me vrget ꝓtractionem nõ admittens. Famulũ meũ ꝓmoui in pinguioriq3 pascua colloca ui. sic erãt sua merita; Plures instãt vt ei⁹ locum subinrēt int̃ quos nõ est tepid⁹ ꝓsecutor qui p̄terito ãno tibi famulatus est. Cui⁹ ꝑsone gratilitas si cetera starēt sat̃ mihi accepta foret. S3 suus a te abcessus cui seruire ꝑfacile ē. facit me de suis moribus dubitare. Te ꝑ vltimã amicicie nr̃e scintillulã rogo ⁊ req̃ro. ne ꝑtingeat ei⁹ cõditiones mihi sub secretissima fide deuelare. q̃s tace bo si ita statuas easq3 mihi vni scitur⁹ fuero. Libēter asseq̃rer in ter plures magis electum. nõ paꝶ mea int̃est qui reꝶ meaꝶ in-curi⁹ sum vel hũc vel illum recipe Quero fidelē secretum veꝶ et vigilem. Non multum laboro. si cetera desint. modo hec assint. Non facile aderit ex omni parte perfect⁹. Vale vale. oculi mei somno graues prolixitatem respiciunt.

Responsio.

Occupatio mihi plurima erat dum mihi tue lre tederētur qua prorsus retroiecta. mox ad calamū aduolo oib⁹ curis meis tua negocia pferēs. Cōditiones famuli dudū mei trāscribi tibi postulas. Qd dum tibi negare nō possum. añ oīa te adiuro per quicqd nobis amoris ē q plectū hoc breue vel laceres vel vulca no tedices. Ne dum tibi pdesse velim alij viderint ꝛ obsim illis Ad aurem tibi dico titulo secreto ꝛ basso sermōe hūc tibi inuti lē seruū fore. quē si currē vetes lep⁹ erit. si currē mandes lenta si bi viuacitas erit. ꝛ sibi accrescet natura limacis. volet ōnia q̄ tu nolis Nō loquaciorē vnq̄ȝ vidisti garrulā anum. Esse tñ potest q aliqn verū dicat si fortuna fauerit. Nā quātum ex se int̄ verū et falsum. int̄ tuū ꝛ suū drām paucam statuet Jā habes q̄d actu rus sis q̄ famulū nō vis in fidū mendosum dromonē garrulum Ex gandauo martij vltima. dum potior ps acta diei est. ea q̄dē festinātia vt calam⁹ sagittam celerem superasset.

Alia epistola interrogans habitudinem alterius famuli.

Hoc natura mihi insitum habeo. hoc traxi ex cunabulis q mole stissim⁹ sum amicis. Ubi cepi nō desino. sȝ puerorū more ad cau dam benefacientis semp ꝛ sp hereo. ex pmis meritis spem mihi sūadēs de futuris. qd ego mei iudex in meipso nō possum nō de testari. si nō aperte ex altero pleno corde exoptarā. ad similia vel maiora amicorū iussib⁹ excitari. q̄ mihi occupationē etsi dederint molesti tñ esse nō possunt Tu largo fauore secretaqȝ fide famulū illum. quē scis notū descripsisti. qui maculas habet nullo lixiuio saporeqȝ nullo abstergēdas. Sȝ habes vicinum pistorē quēdā ad dexteram tibi pximū. Filiū is hȝ qui mihi vt seruiat etiam ac etiā plurimū instat. cui⁹ mores pariformit̄ mihi peto intimari. et si q̄ tuis in lrīs celāda duxeris tibi do fidem q nemī q̄ȝ igni cō municabo. Tua frt⁹ te volentē faciat q̄ me fecit cōfidentē. Uale vir care ꝛ viuito let⁹. Ex louanio non telo tardius tenues quod peruolat auras.

Responsio

Fili⁹ ille pistoris vt suo in vicinio nō pauca fama circūuolat mo derati frbi est. Nihil qd silētio debet in publicū ducit. nihilqȝ di

cit qd̄ dissidet vero. Ferturq̄ꝫ ꝙ nihil sit eo veri⁹ secreti⁹ viuaci⁹ fidelius. Hec (si recte memini) reqris in famulo paruihabens si, de sint reliqua hec si assint. sꝫ supest quiddam quod me ab ei⁹ seruitio pualde retraheret. qd̄ si subticerem vererer ab instituta obseruātia nostra declinasse Velim ergo sub secreti tegmine scias hūc bibere vt arida tellus. Nō ꝯsueuit ipse vino nec vinum sibi parcere. Pridie in cōuiuio quodam ebri⁹ factus est adusq̄ꝫ ludibria fedissima visu. vbi incertū est plus an biberit. vomuerit vel effuderit. ⁊ quotiēs potest cōuiuijs se ingerit vbi primū post haustū mox rixas mouet ⁊ suscitat iras. nec manet socratica ligua. tūc quoq̄ꝫ animū estuātem ⁊ vindicem habet. ⁊ manum facilem illi animo seruitricem Has cōditiones pubescentib⁹ annis exortas diluit rarissime subsequēs etas. Quid tibi fieri cōducat tua prudentia te docebit. Uale sitq̄ꝫ tibi long⁹ salubris quoq̄ꝫ termin⁹ eui Ex bruxella maij vicesima tarde dum nox atra celum subtexerat volāte manu volāteq̄ꝫ calamo liquido velut ethere nubes.

¶ Ad idem

¶ Habeo tibi gratias ⁊ certe q̄ꝫplurimas de his que mihi in secreto tuis litteris reuelasti. Forem ego carissime frater mira dementia captus si illi rerum mearum curam cōmitterem qui ex fundo ciphi ita fedas morum labes didicit haurire vt post potū non reliquie pristine frontis appareant. In tali enim vita fature miserie facies depingitur. Fuit quidam diebus pauculis mecum alter. qui iniussus nihil exequitur sed singulari quadam dementia longis in rostris calceorum scacatis collarijs longisq̄ꝫ capillis videtur plurimum gloriari. Tota die quid sibi deest ad speculum querit eleuatas comportat in scapulis alas. que an satis in altum leuentur au mutuo dissident. oculis suis metiri nō desinit. Jam quoq̄ꝫ vnam iam alteram ad latus extensam tibiam respicit. bacillum album porcor inspectoris instar manib⁹ gestans. quo puluerem pilleo suo excutiat. vel faciat calopodiorum calceorumq̄ꝫ rostrum rostro respōdere. cuius ferendam eximiam fatuitatem nō diutius censui. Quem dum sui erroris arguere cepi. vsq̄ꝫ adeo tulit indigne vt cōtra clamādo pene raucisceret. Uident̄ mihi seruitores boni esse fenice rariores Si tñ vt cūq̄ꝫ mihi in hac parte ad cōmodum prospicere posses. faceres mihi rem gratissimam omniq̄ꝫ lucro gratiorem Uale sponso letior. regeq̄ꝫ felicior.

Responsio

Desiderijs tuis vt satis essem carissime fautor longam operā cōtuli. et circūspexi vndiqz loci vt tibi de famulo te digno ꝓuiderē. Repperi tādem adolescētem q̄ ad tuū seruiciū multum aspirat. cui florida etas adest laborib⁹ apta. Quē pauꝑtas ocia cōtemnē docuit. q̄ linguā sic ferē instituisse vt tacē sciat. et mentiri nesciat. In quo nondū vidi aliq̄ libidinū ꝓhemia. vel impudice mētis indicia. mireqz mihi placet illi⁹ mitissim⁹ anim⁹. illiusqz modestia. quam vultu gestu simul et morib⁹ ꝓfitet. Nisi fallor. digni estis alterutro. Nec facile dixerim vter felicior. vel tu ꝙ tibi is famul⁹. vel ipse ꝙ sibi dn̄s obtigeris. quem dum paululū habueris. fore puto ꝙ nō lelius affricano gratior erat. nec achates enee. Uale felix tempore longo

Inuitatur socius vt sequatur socium louanium pergentem.

Maximas infractasqz amicicias. Inť plurima q̄ priusquā abirem fidentissime socie dum millies item et millies dulci ocio cōfabularemur semꝑ nobis hec vnica sententia fuit ꝙ q̄zprimū louaniū ꝑgere vellem⁹ ꝓficiēdi gratia paternis finib⁹ nō cōtenti. Pollicebarisqz mihi abeūti te me ad calcem de ꝓximo secuturū. Qḋ quia nondū adimplesti cōtinere nō possum qui nō cum harum latore has ad te lrās scribere. te ex corde rogitādo ꝙ oī dilatiōe semota. mox ope ꝑstes qḋ liberalib⁹ verbis ꝓmisisti. Iāiam carissime socie oculis corā video meis q̄z vtile cōsilium cepim⁹ si nō postea obsꝑeuisses. Timeo ne hec dilatio te ad desidiā. ne q̄z hec lōga mora te traxerit ad inertiā Anim⁹ certe me⁹ non quiescet donec vel te videro vel ꝑ lrās accepo te ꝑbreui aduēturum. Qui dum veneris eo fuero tuo in aduētu letior q̄ fuisti in sequēdo tardior. Ita eñ se h̄z res. habebitqz sꝑ ꝙ cui⁹ maxime p̄ntiā amam⁹. nō possum⁹ eius absentia nō torqueri. Finem do. te his paucis excitasse aut refricuisse suffecerit. Ualeto salu⁹ et letus. prudēterqz ꝓspicito ne defueris tuis ꝓfectui honori et fidei

Ad idem

Firmā amoris ꝯstātiam ꝑ salute. Speraui ego carissime socie ꝙ me louaniū ꝑgentē studēdi grā q̄zprimū iꝑrotracte fuisses secut⁹. qui mihi id firmiť ꝓmiseras abeūti vt ꝯiūctioni animoꝝ

cōiunctio loci rn̄det. Et quāto id magis speraui futurum. tāto acrius doleo spe prepta. Si tamē scires quāta sit louanij mgr̄orum vigilātia. scholariū diligētia. quātus lr̄arum ardor. quātus morum decor. quātusqꝫ studij vndiqꝫ feruor. nunqꝫ quiescēs donec louanij mecum esses. Cepi ego tuis ꝟbis confisus ꝑ nobis cameram vnam in pedagogio lilij. puam tn̄. sꝫ duobus vnum aīm habenti hus nullus locus est angustus. Dixi magistris te pbreui affuturum Eo iam res pducta est vt neqꝫ tu honore tuo saluo. tuū differre possis aduentum. neqꝫ ego illesa fide tuam moram nō accusare. Hec ideo dico carissime socie vt vel hoc efficiat pudor qd̄ ratio prius debuissꝫ. Vale ꝛ cura ne diutius sanū cōsiliū mora corrūpat

¶ Petitur festinus aduentus amici vt astet amico.

Salutes stellis numerosiores. Nūc potissimū opus est amice ꝑcare. vt admotis calcaribus mox equū ascēdas. improtracteqꝫ ad me venias. lateriqꝫ meo adiutor assis Ego summope in te spero iubente ꝟtute quam in te sitam sempagnoui. q̄ si mihi vt fortis certator astabis. spero fore ꝙ breui voti mei compos existā. Nā in te mihi exundās spes est. exundāsqꝫ fiducia Nisi eīn tua opa adiutus fuero. nullius alterius auxilium spero. Nuncius has pferens tibi mei dicet cordis archana. que ꝑ nr̄a vetera summaqꝫ amicicia ita tractabis vt in rem meam cōductura putabis. q̄ nullum vnq̄ ptermisisti officium amoris summi erga me tui. Qd̄ si feceris pclaras ego ꝟtutes tuas cordi meo seruabo tenacit̄ easqꝫ q̄ si ppetuus aliqs buccinator loci vndiqꝫ p̄dicabo. Occupationes mee iam lōgioaem me tecum esse nō sinūt. int̄ amicos etiam ꝑhibita est ꝟbositas. q̄ non ꝟbis cōnectunt̄ sꝫ animis. Amor eni rebus ꝛ aīo nō sermone q̄rit̄. Valeas igit̄. tibiqꝫ psuadeas me vnū oīm esse q̄ tāto te amore cōplector. vt aliū magis neminem. Ita qꝫ si quid apud me est quod tibi iucūdum esse possit id ita esse tuum putato vt meū magis esse nō possit:

¶ Intimat̄ aduētus amici amico.

Salutes supraqꝫ pēna exp̄mere possit. Tandē iam tādem vna ex te fidissime dn̄e lr̄as recepi q̄s magni muneris loco teneo. tā etsi parum sit vna ep̄la pluriū annorum compēsare silētium Has tibi obinde scribo vt me viuere scias ꝛ sospitem. ex lr̄isqꝫ tuis me

esse gauisum. et tam maxime ne scriberem nihil hic sisto calamū. hac hebdomada spero videre te q̄ȝ bene scȝ valeas. quid reꝝ agas quidue fortunaꝝ et sospitatis habeas. statuiqȝ tantisper apud te esse. quem amo vnice venerorqȝ vt nō viator venisse videar. sed et familiaris et tu⁹ quem vix a collo depuleris. quo tādem vt abeam. et sperare incipiēs et optare. Uale igit̄. Raptim ex Leodio: decembris quinta. digitis frigētib⁹. et quidem flatu anhelit⁹. in cuiuslibet ꝟbi depictione calefactis. Apud nos eñ hac die. pregelidus aer. horridum frig⁹ sic vndiqȝ miscet. vt etiam animalium sanguini timeri potest ne vertat̄ in glaciem. dum iam ex basilica redirem tam scindens fuit acumine vent⁹ quasi minuta q̄dam cultroꝝ lamina p aera volitasset. Sȝ ignem struit famul⁹ hec expulsuꝝ frigora. Mansur⁹ sum ante focum donec frig⁹ erit calida camera inclusus vt int̄ plumas cuculus

Frater amico vt reducatur nepos profugus.

Habet frat̄ me⁹ carissime vir. vnicum vt nosti p̄ter formā pauci mometi filium. qui ludorum mulierumqȝ cupidine tract⁹ sic in errorem plabit̄. vt nec paternis mādatis pareat. nec rectis cōsilijs credat. Multi pbissimi viri plurimis ꝟbis eū a vicijs trahere conati sunt. Sȝ semp habet aures suas sic pice clausas vt surdo narrēt fabulam. qui tandē bonis illis cōminationib⁹ fessus clam p̄e abijt pfug⁹. cōsortijs se miscēs piculo plenis. quē pat̄ etsi malum esse agnoscat. nō pt nō diligere alteri⁹ successorꝭ inopia. Dolet hinc pater q̄ȝ maxime adeoqȝ eum abijsse luget. suspirijs crebris atqȝ lamētis. vt therētian⁹ ille menedem⁹ ex eo renasci videat̄. quem ita conat⁹ sum quia ei⁹ me miseret cōsolari. vt si me audias cremetē audiuisse credas. Te ergo pcupide rogo si casu aliquo ī aures tuas ceciderit vbinam loci fuerit. id mox curres intimare. et vt reducat̄ cōiuuare. vt tua ꝟtus tuaqȝ industria dabūt. Pater eñ vt pspicax est multum veret̄ dolēdum exitum qui quasi debit⁹ non cōsueuit sic viuētibus nō euenire. Uale in eo qui summi regit culmina celi.

Responsio

Tristiciam fratris tui sincerissime vir siccis genis ferre non potui. quem dum habeam oculis meis cariorem. ei⁹ etiam filium

nō amare nō possum. Nō osor est rami q̄ diligit truncū Spem mihi nō paruam cōflaueram q̄ ex illo iuuene quiddā p̄clarū exurgēt aliqn̄. vnde grauiꝰ iam doleo spe p̄repta. Sꝫ tamē quia adeo pulcher filiꝰ est ⁊ leta iuuētute floridaqꝫ venustate conspicuus. quem nisi quis noscēt ex iouis sinu delapsum putaret. Nō facile inducar vt credam illi spei. piam deesse in dolem. ⁊ clarū ingeniū nō respōdere. Nam solēt corp̄is liniamēta animi imaginē indicare. Esse nō potest iudicio meo quin alioꝝ vicijs cōcitetur erretqꝫ tractꝰ. nunq̄ tam viliter sua sponte ꝓlapsurꝰ. Nescio si me amor decipit. cecus vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcherrima ample ꝓmotionis cremētiqꝫ inditia. si iuuētutis cursum turpi labe nō defedasset. Flebit etate ꝓuectior quod cōmittit impubes. nisi mox retrahat ex lubrico pedem. gratiamqꝫ pro mereri studeat. ⁊ ꝓmeritam conseruare. Quod vt faciat operam dabo. desideriumqꝫ tuū nec frustrabor nec morabor. Uale q̄ scribi q̄ dici. cōcepiqꝫ potest valentius

¶ Alia responsio ad idem sed alia sententia

Fratri tuo ex suo merito iam dudum oīa debeo. q̄ tantā in me cōgessit beniuolētium. vt semꝑ felicē me tali amico iudicarē. Sꝫ qꝛ ꝓ suo filio. tāto dolore nō sua prudētia digno. angit̄ vehemē doleo. Sꝫ nemo sibi tam cōpos est q̄ nō aliqn̄ efferat̄ ab impetu et a passiōe supet̄ Spero q̄ fluxꝰ tp̄is vt fieri solet tristiciam adimet cū nihil sit si credamꝰ ciceroni qd̄ citiꝰ arescat lachryma Bene tn̄ me hꝫ q̄ tibi suū dolorem reuelauit. Nā dolor spēm ignis gerit q̄ dum plꝰ tegit̄ plꝰ ignescit. Arbitror ego filio suo fore putile. q̄ sine lege. sine metu. viuē parat. vt quiddā gustet pauptatis q̄ exptior ⁊ castigatior tādē ad se reuertat̄. multos docuit experiētia. q̄s schola docē non potuit sepe surda plumbeaqꝫ capita hauriūt. oculis qd̄ aurībꝰ nō valebant. spernet ꝑfecto eos aliqn̄ ex q̄ꝝ nūc insanijs pendet. Hic punctū facio. Dum adhuc i hoc v̄bo pēdet. penna pēderet. o carissime vir. cōuenit me nunciꝰ dicēs. vbinam loci fr̄is tui filiꝰ est Uale igit̄. Mox pede nō moto ad eū lr̄as scribo. nunciū mitto. q̄ labore. quove ingenio vsus fuero postea nosces. Tempus enim agendi nō narrandi iam congruit. Nō enim quiescam donec eum viderim ex his erroribus

enatasse. Incertum tamē est quid exinde sit euēturum. crebrrie hoc accidit vbi rebus adhuc in crudo stantib⁹ viciorum radices conamur succidere. nihil aliud facimus q̄ȝ ventis incēdia puocare. Iterum vale

¶ Interrogat̄ cōditio cuiusdā notarij. an expediret eū in secretariū episcopi assumi

¶ Salutem omni salute pstantiorē. Parces mihi amice pcare si parcum temp⁹ parcas lrās dabit. Lati⁹ scribere nō segnicies. ſȝ occupatio vetat. Varijs em̄ inuoluor onerib⁹ vſqȝ ad aures. Lator harȝ vir scia v̄tute singularis. quiddā est petitur⁹ ex te. q̄ sine vllis pcib⁹ meis q̄ vera sunt mime reticesceres verȝ etiā mea causa vt ea q̄ pspicue nosti de capituli tui notario referas te plurimū rogo. Nihil a te peto qd̄ alienū a v̄tute cēseas. Quid em̄ virtuosi⁹ q̄ȝ dicē qd̄ verȝ est. Qd̄ poti⁹ hac de re ad te q̄ȝ ad quempiam alium scribo. id cause est. q̄ nō vestit̄ aura. nec tegit̄ celo. cui vt tibi fidem habeam. cui⁹ lingua nunq̄ȝ a vero discedit. Vale felix ꝛ longos viuas in annos

¶ Responsio dicens notarium illum adulatorem esse

Exposuit mihi nūcius tu⁹. reuerēdū in xpo prēm. dn̄m nostrū epm̄. petē fidū secretarium. Instāti⁹ ex me postulās tui noīe. qd̄ sentiā de nr̄i capituli notario Ecce vir carissime loq̄r vt tibi vni semotis arbitris. in sinistrā aurem susurrē. Si hūc notariū plenius velis ꝯgnoscē. gnatonē apud comicum cogitabis. q̄ impauit sibimetipsi oīa assentari. Laudat em̄ sermonē indocti. faciē deformis amici. Si riseris. maiori cachino cōcutiet̄. Flet. si lachymas ꝯspexit amici Frigebit. si frigeas. si dixeris estuo. sudat Quem si admiseris. tuas sp aures multa nube vanitatis implebit. tuisqȝ opib⁹ oīb⁹ adulant̄ applaudet. quicq̄d in eo ē. id totū adulatio vēdicat. nihilqȝ veritati relinquit̄ aut v̄tuti. Nihil ei hoc hoīm genere pnicioſi⁹ inuenit̄. q̄ venena ppināt melle circūlita. q̄ citi⁹ noceāt. ꝛ quo noscant̄ tardi⁹ Felicē illum existimo q̄ adulatorū rethia pt effugē. Nā serpit hec adulādi eluuies feda. et morb⁹ cācerosus in oēs Vt null⁹ aut rar⁹ sit quē hec labes nō attingat. Tāta em̄ est hui⁹ erroris area. quāt⁹ ꝛ orbis. eoqȝ latior quāto pauciores sunt qui adulatorȝ laqueos euadere possunt

Uel qui ita mollicien aurium eruerint vt nullis prorsus adu-
lationib⁹ delectent̄. Cum eas ali⁹ non videat. ali⁹ etiam p̄uisas ne
sciat declinare. Cauendum optie vir summope de talib⁹ ē Nō em̄
potest vnq̄ȝ fides esse incolumis. vbi aliud agit̄ aliud simulatur
Per hoc tibi satis respōsum putato. ⁊ bene valeto. coq̄ȝ felicius
quo a tali hominū genere distātius

¶Responsio alia in aliam sententiam di-cens eundem ebriosum.

Salutes plurimas aduersitatis nescias. Pre omnib⁹ id vnum
summope peto colēde preceptor. q᷑ amor ille qui me ad loquen-
dum incitat. te cogat ad silētium Quo quot tibi dixero nulli vi
dear deuelasse. Is de quo queris tot⁹ sese in crapulam potationesq̄ȝ
dissoluit. qui raro manum habet nisi amphore vel cipho con-
iunctam. Cui semp̱ tant⁹ est haustus quātus est ciphus. quem
neq̄ȝ vacuū patitur neq̄ȝ plenum. Qui maiorem sitim q̄ȝ ventrē
habere videtur. Super enim capacitate sui ventris. instar vasis
extensi cum dolio certat. Omniq̄ȝ cōuiuio superstes est. primus
venit. vltim⁹ abit. Cui animus in potestate nō manet ebrietate
deuictus Nec sibi verbi vlla modestia ē. neq̄ȝ vllus in ope pudor
Itaq̄ȝ mox vinol illuditur vt nihil in eo preter hominis figurā
homini similē relinquat̄. que si non cōstaret iam a vilissimo por
co sordibus amico cōsuetoq̄ȝ viuere luto. distare nihilo videret̄.
hominē illum eminētiorem existimat. qui vini capatior vel pro
fusior est. quem raro videbis. nisi vt virgilij ꝟbum est somno vi-
noq̄ȝ sepultum. Uale si quid est aliud quod a me tua causa fieri
velis. id si scripseris. nō scripseris frustra Non em̄ tibi apud me
optādum quicq̄ȝ est quod sperare non liceat. Si autem non de-
fuerit intelligentia qua videam. non defuerit fauor quo seruiam

¶Commendatur amicus amico. vt ei sit adiutor.

Uirtus latoris me cōmouit vt ad te perdiligēter scriberem. sed
virtus tua q᷑ cōfidenter atq̄ȝ eundem tibi q̄ȝaccuratissime cōmen
darem Rogo igitur te maiorem in modum quātum poteris tua
dignitate seruata eum tuo cōsilio adornes ⁊ auxilio eundem quo
q̄ȝ q̄ȝliberalissime tractes quo intelligat hāc ꝯmendationem me
am sibi magnope fuisse adiumento. vt hoc etiam teste augeatur

nostre amicicie fides. Quo mihi feceris rem gratissimā memoria
seruādam sempiterna. Is nāqȝ amicissim⁹ est ꝛ maxime ver⁹ in
rogādo mīme molest⁹. ꝛ tua amicicia q̄ȝ optime dign⁹. Iterꝫ igit
atqȝ iterum ꝛ repetēs iterum rogo hui⁹ viri reb⁹ ꝛ cause quas ti
bi ore narratur⁹ est accōmodes manum ꝛ aures. Ex louanio Iu
lij prima. vides q̄ȝ rapti. satis hoc mōstrāt ineptia et caractēs.

Ad idem

Multas larga ꝓfusione salutes. Quāqȝ vsqȝ adeo tempora mi
hi nūc artissima sint nec reb⁹ ꝓprijs suffectura vt vix respirādi
spacium prestēt. Quia tamē harum exhibitor mihi carissimus
plurimū sibi cōmodi allaturum id arbitrat. si litteris meis tibi
declarem. qua sim ꝛ qua diu fuerim erga eum volūtate. Hinc te
scire velim carissime fautor me totiens hui⁹ beniuolētiam exper
tum esse ꝛ fidem vt hominem neminem pluris faciam. Ut igit
eum in tuam fidem suscipias. habeasqȝ in numero tuoꝝ. ꝛ vbi si
ne molestia poteris eum adiuues te vehemēter etiam atqȝ etiam
rogo. Plura de eo scribere suisqȝ in me meritis res exigit. certe
temp⁹ pauciora. Felix vale ꝛ viuito letus

Increpatur filius a patre frequenter pecuniam postulans

Gratam rem mihi faceres fili ꝙ ad me sepe scriberes. si non assi
due pecuniā ipse postulares. quo te videt non tam filialis amor
q̄ȝ denarioꝝ cupiditas ꝓuocare. Qd̄ autem sic incessanter petis
et repetis. facit me plurimum tua de vita dubitare. Scio pauca
esse que bono scholari ad necessitatem suppetūt. Nisi tibi iā va
rijs vicib⁹ pecuniarum portiūculas multas. nec iterum atqȝ ite
rum de nouo petere destitisti. Qd̄ mihi argumento est. teipsum
nō tam ꝟtuti ꝛ lrīs. q̄ȝ voluptati. malisqȝ ocijs cōtulisse. ꝓpria
dissipare ꝛ bene ꝓspicere raro coeūt. Caueto fili ne id qd̄ mihi iā
dubio est. veritas ipsa cōtestet. nisi me velis tibi patrem abnega
re. qui tibi desinam facere bene. q̄ȝ primū desines ꝓmereri. Pro
mereberis autem semꝑ. donec magistris obediueris tuis. labora
ueris. studueris. ꝓfeceris. nec te reb⁹ immiscueris malis. vanis
aut impudicis.

Ad idem alijs verbis ꝛ sentētijs

Non satis cōsideras fili. quātos labores ego matre cum tua dic

noctuqꝫ expendimus. vt denarios ad nostrum victum. ꝛ tuū in
uamē. honeste sancteqꝫ assequamur. Quos tam incaute ꝛ inuti
liter effundis ꝛ dissipas. Qd̄ autem totiēs donem⁹ quotiēs po
stulas nō nobis facultas vlla ē. Moneo te vt qui paupes humi
liqꝫ genit⁹ ex parēte teipsum agnoscas. ꝛ paternis egētijs parce
re discas. Intereaqꝫ abstineas velim a supbia ꝛ maxime ab ino-
bediētia ei⁹ supbie pessima ꝓle. Fitqꝫ tibi eo alacrioꝛ studēdi cu-
ra. quo ad inopiam citi⁹ redeūdum erit. Nulla tibi spes in rerum
copijs est. vel tui generis potentia. Supest solum. vt tibi scias
virtutesqꝫ cōcumules. sic semper quocūqꝫ ieris cōiunctas tibi in
ueneris carissimas. quibus falli non poteris ad altioꝛa ꝓmotri-
ces. Uale tibiqꝫ ꝓspice. ne malis te cōsoꝛtijs misceas. ꝛ ne cum
vanis vaniter agas

¶ Ad idem rursus ꝫ alio modo

Fili. videris mihi ꝓ denarijs furere. cōsequens est ꝙ ꝑtepide stu-
deas. Caue ne nimis absentie fidas. vt lati⁹ audeas quo longius
distas. ꝛ ꝓcul absis. Des operam ne rerum tuarum pꝛofusoꝛ fi-
as. ne quoqꝫ vicijs malis cōspergaris Nunqꝫ pꝛofecit malis vi
cijs inquinat⁹. Sic discas sic cōuerseris vt deo ꝛ hominib⁹ gra
tus esse merearis. Quod si feceris. me patrem semper inueneris
paterno officio non carētem. Sed secus si feceris sec⁹ habebis.
Et quod lucraberis facile vt aiunt in cote nodabis. Nec inte-
rea tutus fueris qui nō asperrimas virgas tibi senseris inimicas
Uale vt mereberis

¶ Responsio filij

Affectuosissimas humilima veneratiōe salutes. Metuēdissime
pater. testoꝛ illam carissimam fidem pꝛeclarumqꝫ amoꝛem illū.
quos in vos gessi incōfracte. me nihil pecunie ad voluptatem ꝫ
nudam ad necessitatem postulasse. Neqꝫ audiuistis spero tem-
poꝛis vnqꝫ dum vobis domi essem ꝙ mea stulte deiecerī ꝙqꝫ ma
lis incubuerim ocijs vel ludis etati non cōgruis ꝛ bono schola-
ri vetitis. An autem nūc absens denarios meos ꝓdigo iactu ex-
penderim. an remissius debito laboꝛarim pꝛofecerimqꝫ. magister
meus testis erit. qui qcquid me respicit optime nouit ꝛ qui in
terrogatus nihil verum dicet verissimus ipse. Ex cuius oꝛe se-
pe auditum est. me magis freno. qꝫ calcarib⁹ in studendo eguisse
Nā qꝛ tarde ceperā lrās colere. curaui festino cursu meā coꝛrigē

tarditatem. eoqz studere forti⁹. quo incepi tardius. Conatusqz sum p̄ualde socios meos discēdo superare turpe ducēs cedere pari. pulchrumqz vicisse maiores. Itaqz in discēdo vigilem operā dedi. vt sic discerem ne diu docend⁹ permanerem. Deumqz do te stem q̄ nunq̄z ab institutis studijs me vanitatis ardor retraxit. neqz deflexit cura ludor. Pro vestra igitur prestanti prudentia facile intelligitis nihil tā bene fieri posse qd̄ non poterit linguis malis deprauari. quib⁹ spero virtus preclari animi vestri nō aures dabit credulas. Sic em̄ vestra scripta in eam partem interp̄tari conatus sum vt huiuscemodi crimina non quia facta sed ne fierent arguistis. quasi fierem ex vestris his scriptis prescius ei⁹ quid essem si similia facerem auditur⁹. Valete in christo.

Nepos ex Italia rediens suo nepoti iuniori Louanij studenti.

Abundas largo corde salutes. Pater tuus fidissime vir ī hac dura hyemis cauda in domum suam me susceperit. ex ytalia cum sarcinulis redeuntem. Ubi primis illic salutis verbis ꝛ leti aduentus vix satis expressis Mox pro te vbi nam loci vel gētium esses percupide peto. Dicitur mihi te necdum louaniū reliquisse. Ibiqz gradum in artibus suscepisse. ꝛ philosophiam iam pro alijs legere. ꝑ te quoqz iuribus incumbere Quod cum audissem magnus mihi multe leticie subortus est cumulus. cum non vanam fuisse illam spem rediens inueniam. quam ex eminētia tui ingenij tueqz nature mihi abcedens construxeram. Intelligo iā omnia splendida esse. que mores. que vitam. que studium tuum respiciunt. Cum certo habeam ad aristotelicas lectiones in pedagogijs louanij assumi neminem. qui non compositis morib⁹ honesta vita. ingenio scientiaqz floreat ꝛ facundia Gratulor igitur institute vite tue ꝛ plurimum gaudeo. illud oratianum exclamans. I bone quo virtus tua te vocat. i. pede fausto. Uelim tamen me certiorem efficias in quo pedagogio commoreris quid valitudinis habeas. an temporis aliquando humanitatis studijs incumbas. etsi quid fuerit alterum quod te respicit qd̄ mihi cognitum iri desideras. id intimare non omittas. et vale ꝑfeliciter.

Responsio ad predictam.

¶ Nō rex Midas letior erat. dum vidit q̄dcūq̄ȝ tangēt verti in aurum. Nec pygmalion dum dilectam v̄ginem ebore sculp-tam habere senserat s̄piramīa vite Quā fueram ego carissime ne-pos dum tuus nunci⁹ mihi tuas lr̄as p̄ntauit. magni tui amo-ris in me nō futiles testes. Vehemēter gaudeo q̄ ex ytalas cum sarcinulis rediisti. magis q̄ san⁹. maxime q̄ doct⁹. lr̄is em̄ tuis tulium ꝑpe repsentas q̄ me tua sic terres eloquētia vt nō ausim longius extēdere lr̄as. Nunci⁹ iste ex me multa Jtem ꝛ multa su-is aurib⁹ hausit. cui⁹ iam lingua ꝓ calamo vtar Jn quo animus me⁹ tutius cōquiescēt si vt fidum ꝛ verum. sic eum memorem de scripsisses. Ubi autem interrogas in quo pedagogio moram du-cam. Scias me in lilio semꝑ moram habuisse in quo ipse mora-ri cōsuesti. Sūt testes plurium camerarium parietes multi in quib⁹ tuum patet vndiq̄ȝ nomē. Jn camera em̄ canū ceruorum et forcipum vix paries tuo nomīe vacat Ubi autem te reddi cer-tiorem mei studij postulasti si studium a rite Tullio vehemens animi applicatio describat. nihil est q̄d studeo. desidia em̄ mea ve-hemētiam nō admittit. Jucundissime vale Ex louanio maij sex-ta tarde. dum sol abierat. ꝛ nox celum iam s̄parserat astris

¶ Jterū nepos nepoti.

¶ Si ocium harumq̄ȝ lator ꝛ tp̄a ferrēt. scriberē de nūcio mul-ta quem ad te miseram. cui te adeo carum tua beniuola tractatio-ne statuisti. vt sibi nō tam pascha q̄ȝ tuū nomē celebre est Mul-ta ex te mihi lōgo ordīe dixit s̄ȝ pluria de te. Qui si tam dicax tu-arum laudum ꝑmaneat sua labia suamq̄ȝ linguam cōteret. sed male me habet q̄ nec ex eo nec tuis ex lr̄is colligere possum q̄ in pedagogio lilij hoc tp̄e regūt. Jam agit̄ ann⁹ vicesim⁹ ab eo tp̄e quo ibi scholaris fui. Ubi tūc erāt regētes duo. pares animis. nō ita dieb⁹. Quoꝝ vnum brabātia. alteꝝ flādria genuit. Per-nalde cupio scire. an ijdem supstites sunt. an incolumes. an alter vel neuter vel parit̄ regāt. Ubi lr̄is autem ex tuis p̄speri q̄ i li-lio vix paries meo noīe vacat. mox ego memini magistrorum meoꝝ qui parietes ꝑgamenū fatuoꝝ appellare cōsueuerūt. Qui-bus assentior. magnum em̄ sunt parietum atq̄ȝ muroꝝ flagellū prurientes digiti fatuoꝝ. qui nitorem atq̄ȝ planiciē maculare nō cessant. Possunt paruo flabello cohiberi aranee. cessant in fri-gore musce Fatuoꝝ digiti frenū nō habēt. duri parietū ꝛ ꝑpetui inimici nullo flabello dimouendi. Plurimū rogo abstergas hec

omnia. et que fatue pinxi prudenter expingas. ⁊ precipue in camera dudum mea. quam nō nominasti. que leonum camera appellari cōsueuit. que supra aulam est. ad ianuam coquine gradꝰ extendēs. suū capiens lumen ab orto. Quam pre ceteris me fedius maculasse timeo Uale: o semꝑ ⁊ ꝑpe tibi iupiter assit

¶Respōsio ad precedentē eplam

¶Colende preceptor carissime nepos. applicuit nunciꝰ tuus ad vesperam ingenti pluuia. sed multo maiore verborū copia. Qui amoris in te ⁊ fidei plenꝰ tui est nominis tuarumqꝫ rerum optima tuba. amor frenum nō cognouit. In referēdis etiam nouis non parum liberalis est. ⁊ plurimū a spongea distans. vbi nihil exit nisi prematur. Iste autem rimis nō caret. vbi omne qđ hausit gratis ⁊ vltro effluit. Sed hec hactenus. Magistri mei pro quibꝰ ardenter interrogas. qui tempore tuo rexerūt in lilio. adhuc dono dei viuūt saniqꝫ supersunt. ⁊ pariter regunt. adiuncto regente iam tercio quem etiam flandria duxit in lucem. non minus ipsi sunt tui memores q̄ȝ dies hesterna te iam primū ab eis reuocasset. qui a te omni mora depulsa optāt summope visitari quod sperāt te posthabitis omnibus mox facturum. si nō vetat necessitas qua fueris alio tractus. erisqꝫ eis desideratꝰ ⁊ certe letissimus hospes. Uale nec minus sane q̄ȝ iucunde. Raptim Louanij ex lilio festināntia cum maxima que calamo cōtulit alas.

¶Epistola commendatiua

¶Salutes faustas atqꝫ felices. Adolescens qui has perfert. a cunabulis me obseruauit semperqꝫ dilexit. quem habeo vt ciceronis ad germanum verbo vtar suauitate fratrem. spe equalem obsequio filium. cōsilio parentem. qui multis dignitatibꝰ ⁊ gradibus non ante meritum sed ante tempus ornatus est. Quem nunc tibi nō suo hortatu sed proprio impulsu commēdo. Illud qꝫ laboro vt non minimū hac commēdatione mea se cōsecutum arbitretur. Egebit is tuo cōsilio desiderium meum tibi patefacio. Non onerabo te precibꝰ. ne me diffidere putes. Tu si quid ex me cupis. redde mihi fiducie vicem. et in me iure tuo vtere. Ego enim vt vides iure meo vtor in te. in quo omnis spes mea requiescit. Uiuito letus vt inquit oratius. dum licet ⁊ vultum seruet fortuna benignum.

¶ Alia epistola cõmendatiua ad idẽ.

¶ Felicem prosperitatem vice salutis. Qui me ardentius amat hoc adolescente preter te habeo neminem. qui totus a meo pendet arbitrio. nec mihi quicq̃ꝫ est eo gratius eumqꝫ iudico dignum q̃ a te diligatur. quem nunq̃ꝫ dilexeris nõ dilectus. Aspirat is totis viribus tuam gratiam promereri. quam si assequi poterit. se celum iouis tenere arbitrabitur. Tu igitur meas ob preces fauorem tuũ illi accommoda quãtum tibi equũ ⁊ rectum videbitur. Gratissimumqꝫ mihi feceris si huic commẽdationi mee tãtum tribueris q̃ꝫ cui tribuisti plurimũ. Nam putat me a te plurimi fieri. speratqꝫ litteras ad te meas sibi fore vtiles. Fac igitur vt quod opinatur sciat. quod sperat inueniat. quod petit accipiat et quo indiget perfruatur. Idqꝫ per nostram amiciciam que nobiscum cum annis creuit. et que non eget testibus summopere etiam atqꝫ etiam rogo. quo me pro eo diligẽter scripsisse putet. et te diligentius paruisse. Uale.

¶ Alia epistola singulariorem cõmendationem continens.

¶ Prosperrimas ad vota salutes. Quamuis de hoc adolescente tecum pridem diligenter sim locutus. ⁊ scripserim ad te accurate vicibus multis. Quia tamẽ putat interesse sua. me ad te q̃ꝫ sepissime scribere Iterum atqꝫ iterum hunc adolescẽtem sanguine nobilem sed virtute nobiliorem. quem inclita virtus in celebrem laudem euexit. tibi commẽdo. vt faciles aditus ad te habeat. vt quoqꝫ suam causam pro sua dignitate conficias. Tu pridem omnia te facturum liberalissime promisisti. meminisse te id spero scio enim solere. Inueniat igitur queso apud te patulas aures patulum animũ ⁊ manus extensas iuuamini promptas quo tua virtute ⁊ meo gaudeat interuentu. Carior ipse mihi est quã calamus pingere potest. Tu multa beneficia in multos contulisti. Ausus sum contendere. te melius in nullum. vel eque bene collocasse

¶ Responsio ad precedentem

Salutes multiplici plausu cordis oblatas Lrãs tuas ornatas easdem amore plenas accepi amice fidissime. Que etsi credentiã dabãt. nõdum tamẽ quid peteret lator expressit Pro q̃ factur⁹

sum quātum animo eniti potero. nisi aliud sua voluntas aliud
equitas postulet. Ab equo em̄ ꝛ honesto seiūgi nō velim. etiam
si pater me⁹ materq; felicis memorie e sepulchro ī lucem redeāt.
idq; requirāt. Neq; etiam hoc ex me ꝑ tua singulari ꝟtute exi
gere velles. Quo᷒q; si dicto latori ꝑ immortalib⁹ beneficijs ī me
tuis nō satis fecero vel fortune vel imprudētie assignabis. Nū
q̄ em̄ sollicit⁹ esse destitero donec eum eiusq; causam in tuto col/
locauero. q̇ nunq̄ fatigari soleo seruitio vel amore meorū. Pro
nouis. villic⁹ noster qui morib⁹ fuit vrbanis ꝛ cultis. nature cō
cessit. eiusq; vxor in extremis laborat. ꝑua sue vite spes est. mi/
nor sanitatis. exanguis est. spūs est. non corp⁹ videt. que tamen
pinguissima fuit. in multam escam resoluta. Quam si iam vide
as ꝑ ventre vētris locum cernes. pectusq; pendere putabis. to/
tamq; eam effeto iam corꝑe. quasi in craticulam vel rethe cōuer
sam. Proles etiam egrote sunt. succurrat benign⁹ ille q̇ potest.
Sz quid volum⁹. incomitate nō ꝓdeūt miserie. in multas se in
cidisse nouerit. q̇ vnam incidit. Vale matre letior. q̄ viuo fit ob
uia natu. quē audiuerat equoris in medio mersum.

¶ Quedam responsio ad litteras. hic ta- men non insertas.

Letiores q̄ possis optare salutes Venerabilis domine amiceq;
singularis. quātum apud me valuerit lr̄e tue in cōmendationē
hui⁹ tabellarij cōscripte. ipso referēte cognosces. Fuit ꝑfecto pa
truus su⁹ pondere ꝛ autoritate illaꝝ nō parum mitigat⁹. qui pri
us fuerat adamāte durior. Hoc supest vt omni cura ꝛ opa sese
studijs lr̄aꝝ immergat. quo priorē desidiam flagrātiori diligen/
tia vincat. quo facile iram patrui penit⁹ suꝑabit. Ceteꝝ q̄so cōfi
das te mihi carissimū nihilq; me optare magis q̄ vt animo int
nos sim⁹ absentes eodem. quo p̄ntes fuim⁹. qd᷒ de te sperare de
me prestare possum. Qd᷒ autem breui me visites desidero vehe/
mēter. vt simul cōfabulemur. aideam⁹. bibam⁹. cenem⁹. ꝛ sola/
mine qd᷒ lr̄e prestare non p̄nt inuicē cōficiamur. Interea vale.
meiq; sꝑ meminēs esto. dulci tuo more vetusto.

¶ Debitor ꝓfugus suis creditoribus

Saluete p̄stātissimi viri. saluete gratiosissimi creditores Si nō
vosipsos mihi dederitꝭ ipsa fortuna mitiores. que me duro. heus

nimiū duro p̄ssit naufragio. perij. spes mihi cecidit oīs. actū est cogarqꝫ p terras incognitas vag⁹ ꝛ pfugus oberrare. eoqꝫ pgē q̄ sors pducet euntē. Nam mihi debita exoluē facultas nulla est. Quoꝝ tn̄ si aliquotā mihi ptē remittē dignaremini solutionisqꝫ termios in lōgum ptrahē quo mihi spaciū respirandi adesſꝫ. spe rarē tandē sudorib⁹ vob' nō mihi effundēdis efficē q̄ breui vobis oib⁹ fecero satis. q̄ plane ambulatur⁹ neqꝫ meādros neqꝫ diuerti cula q̄rā Sꝫ tāto diligētior fuero. q̄ vos videro mitiores Quid hac in re decreueritis. id vestro curato dicē ne pigeat. quo inter rogat⁹ ipse me facē poterit certiorem. Ualete scriptum raptim sub dio in loco sine nomine.

¶Respōsio ad precedētem.

Qd' ventoꝝ rabie ꝛ inclementia maris dilectissime vir. pmulta naufragio damna ptulisti. vt amicicia cogit tibi ad cor' vsqꝫ cō/dolem⁹. Et vt nos incitat caritas tuis votis volētes libēter an nuim⁹. Et quātum rō suadet tibi cōsulim⁹ vt bono aīo feras. nō culpes qd' mutari nō pt. De te. de nobis. de nullo. despes. Nūqꝫ despatio sera fuit. Nulli fortuna ppetua est(q̄ Seneca teste)vi trea est. tūc cū splēdet frangit. Metui nā debet dum blādit. irri deri dum tonat. cōtemniqꝫ dū fulmiat. Multa feret secū dies. multa remedia nō expectātib⁹ puenere. Licet eni tuo ex genē p ximi adeo sunt inopes. vt te nisi cōdolēdo conleuare nō pnt. Et q̄uq̄ pdideris multa. Lōge tu plura reseruasti. claras multoꝝ amicicias integrā apud hoīes fidē. magnūqꝫ tue fame splēdorē quib⁹ ingenio adiut⁹ ꝛ industria facile oēm fortune duriciē supe rabis. Uale in eo sine cui⁹ ope nō viuitur

¶Cōgratulatio amici sup dignitate adepta

Salutes omni voluptate dulciores. Ego p his q̄ de nouella p/motione tua adepte dignitatis audio colēde pceptor. summā ca/pio voluptatē. Primū causa tui q̄ summa sp mereri nō destitisti Deinde mei grā. q̄ me sp amicoꝝ crescētia feliciorē iudicaui Per suade tibi q̄so me tuū fidū amicū esse. te nunq̄ tpis desituꝝ. Nā ex a duerso firme teneo q̄ p te nunq̄ enodabit veteris amicicie dulce ligamē. qui nō mō meos labores sed vel vitā meā tuo tibi iure vendicasti. Uale i eo. celeri q̄ polū cardie versat

¶Responsio

Salutes multas lōgo tpe duraturas. Quas ad me lrās dedisti

amice colere. legi cum summa animi voluptate. q̄ amoris amici cieq̨ vim abūde pbuerūt Et(vt de calce tuaꝝ caput meaꝝ efficiam) nunq̄ꝫ desinam quoad vixero tibi seruitio et vsui esse. Manēt em̄. sempq̨ manebūt amico meo in scripti labores quos pro me cepisti indefesse. Nō em̄ tam gaudet platan⁹ riuo nec iuncus in vnda. q̄ꝫ ego tuis seruitijs delectabor. si me admiseris seruitorem. Nec pmissio dignitatis quam imeritus sum adeptus me segniorem faciet. Qd̄ autem mee pmotioni gratularis. gratias habeo. ⁊ tibi gratulor gratulāti. Quiddam adhuc aliud restat. qd̄ ad te scripsisse velim. qd̄ ob varias occupationes meas in aliud temp⁹ remitto. Vale in eo qui impat terris ⁊ astris.

¶Noua epistola respōsioni respōdens.

Salutes plurimas melle ⁊ sucaro dulciores. Qd̄ tuis l͞ris me mi carissime frat. me plures p te cepisse labores. nō mihi mollit in aīm cadit. Quicūq̨ em̄ diligit nō laborat. vera amicicia nullo fasce curuabit. Profecto hoc nomē labor nunq̄ꝫ cecidit i amātē. Fuit mihi sp seruitij tui suauissim⁹ gust⁹. cui⁹ nunq̄ꝫ satur exstiti. nec posset igit mihi ex satietate crescē fastidiū. qd̄ noscit dominus qui te saluū velit atq̨ felicē. Parcito breuitati. nā eam ob rem breuissime scribo. ne qui litteraꝝ multitudine tibi oneri sīt. etiam ac etiam verem longitudine.

¶Epistola increpatiua amici q̄ secreta crediderit mulieri

Leticias plurimas loco salutis. Quāuis hui⁹ diei carissime vir labor somnū suaderet atq̨ quietem. Eget tamē tui amor vt graues oculos defessosq̨ digitos ad hec scribēda compellerē. Exposuit mihi secretissime nr̄e rei quam agim⁹ longam seriem ancilla tua. iudicio meo magis loq̄cula q̄ꝫ secreti natura exposcēt. Et vt pace tua dixero. q̄d hac in re fieri potuissꝫ. deliri⁹ nō video. q̄ꝫ q̄ muliebri garrulitati adeo celāda cōmittēs. Que id solum tacere potest qd̄ nescit. q̄ int pericula non distinguit. nec scit q̄d iure timeat. Doleo certe vt adhuc liberi⁹ loquar crescēctib⁹ annis decrescere prudētiam. Simulaui ego nihil omnium me intelligē que diceret. sic ambigua attonitaq̨ redit. Vale hec tarde ex breuiella oculos iuuāte lumenq̨ supplente candela

Intiauit fili⁹ pr̄i se vestes pdidisse veniā d̄pcās

¶ Metuendissime pater. necessitas me cogit. & iust⁹ dolor impellit. ad vos vestrāq; pietatem ꝓ venia ɔfugē. Quā nisi assequar lōgius viuē nō affecto. Due mihi furto ablato sunt tunice iunij ꝑma ex archa mea quam obserare neglexi. Culpam igitur mee negligētie cōfiteor. Pro qua supplex ego plenissimo corde complosis manib⁹. amaris suspirijs largisq; gemitib⁹. veniam imploro. leges subitur⁹ penasq; datur⁹ quas statuetis. Nihil mihi spei sup esse putabo si vos non poterint mee lachryme ad remissionē inflectere. Jam ꝑmū experior illud senece q somn⁹ locum nō hab; vbi dolor & met⁹ habitāt. Dignetur igitur paterna vestra pietas dolenti filio misereri errori ignoscēdo. vestesq; nouas largiēdo. quo sentire valeā paternū fauorem vestrū a me nō esse alienū Fecerit me hec ꝑditio donec vixero cautiorem. Valete in xp̄o iesu. aīo benigno & mente quieta. Ex pedagogio lilij in louanio iunij ꝑma sopitam iam diem dum clauserat vmbra

¶ Rn̄sio patris sup vestium ꝑditione

Altera ei⁹ diei qua ex sancto Jacobo peregrin⁹ redijssem fili recepi lrās. mihi quidem minime gratas. Quib⁹ significas duas tibi tunicas sublatas esse. Studesq; duras increpatiōes meas euadere cōfessione tua. cōfisus forsan ꝟbo nasonis qd numen cōfessis aliqd patet. S; ex aduerso cum claudiano clamo. qd iuuat errores mersa iam puppe fateri. qui tamē veniam petis hanc tibi largiter tribuo. atq; totam culpam in caput meum refero qui tibi vnicum corp⁹ habenti tres tunicas dedi. vnam si nisi habuisses. duas nunq̄ perdidisses Ubi autem polliceris te in antea ne idem accidat ꝓspecturum. Iterum in tui fauorem hāc in me curam suscipio ne a studio tuo nimia cura distraharis. Ego pater no voto tibi do fidem te hoc anno duarum tunicarum non futurum perditorem. sed de ea qua vestiris solam curam tibi relinquo. et vale felicius q̄; meruisti.

¶ Alia rn̄sio ad idem s; durior

Asperrimas virgas ꝓ salute. Pridie ei⁹ diei qua peregrinatiōe funct⁹ domum meam redijssem pessime neq̄; perlate sunt ad me littere tue quas adhuc clausis letis oculis vidi. aptas autem frōte rugata mox rupi. indignoq; animo petias sub pede conieci. Quid stolide miselle fateri iuuat quid precari qui totiens in hūc eundem errorem proruisti totiēs correptum, totiēsq; indultū.

Negligētia em̄ tua quā multū habes. paucā gemis. nouos mihi sp ac nouos dolores pcreat. quoꝝ nullū mihi finem vides nisi quem finis vite sit latur⁹. Sepe te argui ꝛ obiurgaui sꝫ serpsit sp hoc malū lōgius. quo magis impo. magis spernis. ꝛ resistis. Saltare potes picaꝝ more stippula leuior. nō te vestiū nouo fasce grauabo. Felix vale. eo pacto q̄ tuis mgr̄is intimaui. Si aūt que futura sit illa valitudo roges. Erige ad has caput ꝛ ī salutatione oculos. in ea facile q̄d velim speculaberis

Iteꝝ sup eodem filius ad patrē dat litteras desolatorias:

Cōmendatiōe humillima debita veneratiōe p̄missa. Dū ltās vestras nō tam hilari aīo q̄ꝫ hūili mēte plegissem metnēdissime p̄r Mox gene madēt lachrymis. sua spōte pfusis. Adeoq̄ꝫ iram vestrā expaui vt paꝝ abfuerit q̄ nō vita defungerer. cib⁹ habit⁹ non capit̄. somn⁹ cupitus nō habet̄. sanitas. vigor. leticia. reliq̄ quoq̄ꝫ me deserūt oīa. p̄ter flet⁹ ꝛ mesta suspiria. q̄b⁹ iam meā cōpēso negligentiam. Ex q̄b⁹ p̄issime p̄r si me leuare recusaueritis. ꝛ sp mihi vt v̄gilij v̄bū est lachryme voluant̄ inanes. nō video q̄d superest q̄ꝫ ꝙ hos breui sim finitur⁹ morte dolores. Ad pedes igit̄ vestros humillima genuflectiōe pstrat⁹ supplico ī dulgēatq̄ꝫ subuenire dignemī plātationi vr̄e ne arescat ꝛ pereat. Arescē autēꝫ necesse ē ramusculū. si abcisus fomētum nō habeat a radice Valete optime pater q̄ꝫ felicissime sitq̄ꝫ vr̄i custos regnator olimphi Ex louanio oriēte sole iulij trahēte terciā

Frater scribit ad frēm sup eodē

Salutes fraterno amore venustas. Frat̄ optime pauit heri genitor nr̄ nr̄is amicis cenā certe psplēdidā. vbi sermo mult⁹ de multis. sꝫ de te p̄cipu⁹ fuit. q̄ res tuas custodia tenui pdidisti Referre v̄ba singuloꝝ scriptu foret lōgissimū. dum corā erim⁹ cuncta tibi secrete dicā. Nā em̄ secretū volum⁹ nō tute lr̄is cōmendat̄ Cōsulo tibi ne destiteris iteratis lr̄is veniā p̄ris impcari. In tēpusq̄ꝫ reliquū res tuas diligenti⁹ sub tutis clausuris recōdere cures. nec fueris segnis vanusq̄ꝫ auditor hui⁹ ouidiani. nō minor est v̄t⁹ q̄ꝫ querē parta tueri. Vale san⁹ longūq̄ꝫ sup̄stes. Ex tornaco volāter calamo equāte sagittam.

Ad idem sup eodem

¶ Salutes. fido obsequio comitatas. In hesterna cena carissie frat' quam nr̄ pat' cum amicissimis habuit. millies tuū nomē ꝑ sabat'. asseruit frequēter p̄t statuisse se ne modicā in te ptē rez̄ su arum collocare. si tu votis suis vt filium decuit paruisses. Dixit nāqꝫ te noctē vino ꝛ diem somno cōterere. q̄ lectiōes nunq̄ꝫ visi tas nō coact⁹. ꝛ ꝙ tibi oīs incuria fluxit in morē. Vereoꝛ ꝙ i te sauiret si ei esses obui⁹. Ceperam ꝟba in tuā excusationē inflectē Sꝫ mox ego legēs in vultu aīm patris quē genaꝛ̄ subort⁹ ruboꝛ accusauit. suppssi labia linguāqꝫ cohibui. timens ne si loq̄rer ve hemēti⁹ moueret'. Sꝫ ꝯsulo ꝙ ad patrē denuo scribas si ei⁹ iram mitigare velis. velle autē debes si sapis. Neqꝫ p̄ntabis te p̄ri do nec vultus ꝑores induerit. Precaberis absens audentioꝛ. Ep̄la eīm nec timet nec erubescit Intēa summope conaboꝛ ei⁹ aīm scdo spirāte vēto mollioꝛē efficē. Daboqꝫ te de singul' celāda sub fide certioꝛē. Qd lati⁹ nō scribo dabis veniam attrito calamo. ignos cesqꝫ animo occupato. ꝛ parces fessis digitis. Optime frater fe lix faustusqꝫ valeto

¶ Frater fratri respondet

Collegi tuis ex lr̄is optime frat'. patrem nostꝝ ex vestium meaꝝ perditiōe necdum esse quieto animo. Cōsulis denuo p̄ri scribam nec cessem veniam postulare. Tuo igit' cōsilio fretus. quo dum egui nunq̄ꝫ steti nō adiut⁹ tibi lr̄as mitto. patri dādas his iclu- sas. q̄s sibi p̄ntabis sub sereno sidere. habita rōne tpis. ꝛ studeas ita patrem lenire verbis vt prioꝛem ad moꝛem aīm figat neqꝫ destiteris donec omnem ire motum nubemqꝫ ꝓpuleris. Sic q̄ꝫ pergas vt tua industria te docebit Persuasum mihi firme habeo opem tuam mihi minime defuturam. Vale frat' vt opto Ego q̄ qꝫ valerem vt ille quem ridet therētianus gnato cōsilium cum re amisisse. nisi te i spem mihi cōtulisses. quo fit vt omissa re spē non perdidi. te seruato. Ex louanio. iulij sexta volante calamo velocibus alis.

¶ Epistola eiusdem ad idem.

Salutes plurimas beniuola pēna depictas. Studeas rogo sua uissime frater litteras meas his inclusas patri nostro clara sub aura presentare. Dum scilicet eius facies animi sui fidelis inter- pres quiddam letioꝛis pre se ferre videt'. Et quicq̄d virib⁹ potes ingēio ligua. id totū i rē meā accōmoda Proderī si fueris idonea

tpa nact⁹ si idonea vba. Millies eñ ꝯptū est ea q̄ ꝑ se grata fuerūt. ex incōsulta relatiōe displicuisse. ꝛ dura q̄nq3 eo tpe eoq3 artificio relata q̄ mirꝫ in modum placuerūt. Etsi ꝑmis ꝑcib⁹ eius irā vincere nō poteris. nō facile destiteris Nam sepe vidim⁹ simplices ꝑces defice͂ s3 valuisse gemiatas. Spero si bñ ꝑstiteris nō frustra conaberis quin aīm ꝑris in me effeceris molliorē. Extenua quoad poteris culpā. pollicea re in reliquū tēp⁹ exactam custodiā. ꝛ vt pauco vbo oīa claudā. patris grām quā mea negligētia ꝑdidi. tua diligētia redime. S3 quorsum hec? istructore nō eges. Nō est meum doce͂ mineruā. Tu frat͛ tua vtere industria Ingenium eñ tuū tibi modū ꝛ ordinē dabit. q̄ patris adit⁹ mores ꝛ tpa nosti. Tu vale optime frat͛. Ego q̄3 valeo si valere sit anxium ꝛ suspensum viuere.

¶ Respondet pater super litteris missis a filij sui magistro

Nescio vir optime q̄s vspiā viuit cui⁹ verbis fidem parē ac tuis tribuā. qui nō aliud in ore gere͂. aliud mēte ꝯsuesti. Ita accipio te firmit͛ putare eas q̄s laudes de filio scribis i filiū cade͂. S3 q: gressib⁹ iuuenū nihil incerti⁹. summe exopto vt filiū expectes ꝛ tolle͂. ꝑsertim vt vtus sua ꝛ matureat. ne flos ꝓ fructu. ꝓ arbore radix. ꝛ crudū laudet͛ ꝓ maturo. Cōsilia tñ amplector tua. tuis rōnib⁹. tuisq3 ꝑcib⁹ libe͂s pareo. filiūq3 in grām suscipio. tuis lrīs ꝓuocat⁹. De vestitu ꝛ tegimēto sibi ꝓspicies vt dabit necessitas. nō voluptas Quātum tñ poterit te moderāte paternis denarijs parce͂ discat. multis curis multoq3 sudore q̄sitis. Uale cursim. Ex tornaco iulij vltima. tarde. dum nigra celum circūuoluitur vmbra

¶ Incitatio in amiciciā ad hoīem nō oculo. s3 fama notum cum recitatione nouoꝝ

¶ Plurimas felici affectu salutes. Quia te virū optimū hisq3 humanitatis studijs insudasse audio q̄b⁹ apprime delector. Hinc trahor desiderio vehemēti tui oculo visendi meo. quē te totū tuis in scriptis creberrie vidi. Qui tanta elegātia scribe͂ diceris vt oēs tuū calamū eloquētie fontē appellāt. eūdemq3 dignū vt fulgido auro tingeret͛. q̄ passim oēs amore q̄dā tui noīs capiūtur. Teq3 nō min⁹ q̄3 viuam quādam ciceronis imaginē venerant͛.

Scripta eñ tua quot lectores inueniũt tot hñt sui splẽdoris ad miratores. Est em stilus tu⁹ splendens ꝛ resonãs miro artificio subtilissimoqꝫ filo cõcinus. magni ꝛ felicissimi ĩgenij tui monu mẽtum. Opto igit̃ inter nos amorem optimũ inchoari. ceptũqꝫ semꝑ augeri omni tepore secluso. At nõ incõcinne finxit home- rus mineruam q̃ iouis e cerebro fluxit doctos homies colligare cathena aurea q̃uis inuicem distẽt ꝛ ꝑcul absint. Tu si me dig num tui amoris cẽseas. me int̃ tuos cõnumera ꝛ bene vale. Si noua petis. crescũt apud nos crudelia bella. mult⁹ sanguis effun dit̃. vrbes delent̃. sacre edes incẽse sunt. agri vastati. dis̃ꝑsi colo- ni. Quisqꝫ eñ fortior. is est ferocior misero semꝑ patiẽte popel lo. null⁹ dies nobis secur⁹. nullaqꝫ nox quieta ẽ. in vtrãqꝫ aurẽ dormit nemo. Ois res hic ferro gerit̃ et calibe. oĩa miscet impe- tus ardorqꝫ pugnãtium. Plura scribere dolor ꝓhibet ꝛ singula rumpit ꝟba singult⁹ tremor inest digitis vt semitẽt⁹ semiqꝫ lap sus calam⁹ vix rursus vale depingit Sꝫ q̄ tam long⁹ fui amor il le q̃so te flectat in veniã qui ad multiloquiũ me coegit

¶ Responsio ad precedẽtem

Salutes multa ꝟtute cõnexas Lrãs tuas vir colẽde grẽ ꝛ ꝟtu- tis plenas dum ꝑlegeram leticia repẽte ꝑfusus sum atqꝫ vltro ꝑñtatum mihi beniuolẽtie tue officium libẽter accepi ab offeren te qd̃ rogare statueram etiam a negãte. Uisa ꝑfecto mihi est lit teras tuas legẽti resonare in aures meas p̃clara illa ciceronis sẽ tẽtia. q̃ nihil min⁹ esse homĩs arbitrat̃ q̄ȝ illi in amore nõ rñdere a quo vltro ꝑuoceris Proinde vir optime mutuũ amorem libẽs reddo. gaudẽsqꝫ recipio. ꝛ quẽ recipio adhuc repeto.. ꝛ quẽ red do adhuc debeo. vltroqꝫ semꝑ in limine stabo in amiciciaꝝ por- tas te hilarissime receptur⁹. nõ prius exclusur⁹ q̄ȝ mihi animam mors excludet. Ubi autem scribis q̄ apud te omnis dependeat ab armis suspirãda tell⁹. flamma. fame. ferro duriter afflicta. q̃ quõdam hostes victrice calce calcauit hostiumqꝫ risit incursus nullo timore cõfusa. vehemẽter doleo. sꝫ esto bono aĩo hyems iã breui aderit imensos ardores premẽs. que iras domabit cogetqꝫ algescere flammas. Uale. Ex padua calido calamo ꝛ ocius eu- ro octobris. vi.

¶ Epistola cõmendatiua amici ad amicũ

Oblationẽ obsequij q̃plurimã ꝑ salute. Exigit a me p̃sentium

lator amice carissime lrās ad te ꝯmēdaticias q̄s vt verꝫ fatear co
trepidꝰ dedi q̄ tuā caritatē ego vel parꝫ de te meritꝰ frequētiꝰ mo
lestaui Sꝫ dum aīm subit tua millies mihi ꝯspecta hūanitasq̄
ꝑdessa pluribꝰ soles desse nemī. ausum suggessit ꝑ hoc viro scri
bere Cui rogo in rē esse digneris. Qd̄ sic intellectū velim si com
mode potes Parebit tibi puritas mea dū exposces Uale ex mech
linia raptiꝰ cursu leporis. dū sci laurētij dies festꝰ illuxerat

Responsio descriptiua incōstantie eius pro quo rogatum est

Salutes dulci aōre spirātes Ubi pma facies tuaꝝ lrāꝝ vene
rāde pceptor se ī oclꝰos ꝯgesserat meos ḡtulabar aōri sꝫ errori cō
patiebar. q̄ intimiꝰ a te dilectū q̄ꝫ ꝯgnitū ꝯmendasti ⁊ q̄dē virū
ad oīa rcā ꝯsilia cōtumacē In q̄ nulla ꝟtꝰ est. nullꝰ respectꝰ hone
sti. nulla dictoꝝ fides factorūq̄ꝫ ꝯstātia. cꝰ animꝰ ad lunā mutat
atq̄ꝫ cū oī vēto. caduce frōdis more circūuoluit Instarq̄ꝫ vētilo
gij ad oēm flatū ꝟtit Jtaq̄ꝫ rotat vt in quā ptē sit casurꝰ sciri ne
queat In quē aptissime cadit illud petrarche ꝙ difficile sit cani
lectū sterne q̄ ābulaturꝰ huc atq̄ꝫ illuc ī girꝫ ꝟtit. vt nescias vbi
puluinar colloces. Supesse video vt te tādē ꝯsilij ⁊ me peitebit
obsequij Nā quicq̄d ei fauoris pstiteris ociꝰ ex eiꝰ memoria q̄ꝫ an
guilla ex manu ꝯpssa elabit. Multa hꝫ sig̃ incōstātis aī nō ha
bētis tenorē sui. nullꝰ cōsilijs acq̄escit. sua sp temeritate mergit
et diffluit. nō molliꝰ audit amicos q̄ꝫ vt statij ꝟbū est. tenues cu
rāt vaga flumīa nimbos. Si igit fame tue bñ ꝯsultū iri velis il
lud ꝑ necāriū est vidē qua rōne hunc hoīem q̄ nemo magis suo i
petu abuti soleat a te amari defendiq̄ꝫ cōueniat Malo enim ego
obediēdo amico parꝫ prudēs videri. q̄ꝫ ꝑ cōtumaciā de prudētia
glꝰari. sueq̄ꝫ cause succurrā. an recte fecerim a te rō exigat. me ex
cusabit obsequiū. Tua eni autoritas mihi ꝑ rōne sufficit. Uale
sempq̄ꝫ pcipe. tuꝰ sp fuero si tempꝰ postulat aut res.

Frater fratri intimat seniorē frēm militeꝫ creatū ⁊ in capitaneū electum

Summas summo vigore salutes. Frater noster senior amā
tissime frater. in capitaneum delectꝰ est nō tam iudicio q̄ꝫ erro re
que res sue nature male rñdet Nā semp ab adolescētia sola hosti
inspectōe mox expalluit cōtremuit. obriguit. ⁊ salutem pedum

celeritate quesiuit. Qui non modo terretur. si gladiū micātem in hostium manu cōspexerit sꝫ sono ꝛ vmbris ꝛ nudo noīe belli. Cui⁹ arma nō tam ei tutamī sunt q̄ȝ oneri. Qui post vmbrā caloris impatiēs ꝛ pulueris. solem ferre nō potest. nec post sudorē galeam. Nam statim dum pcaluit. vel leuissimo motu agitat⁹ ē in sudorem sicut nix sole resoluit. Miles tamē creat⁹ est. sꝫ ifra famā vocabuli māsit. Elegās qꝫ psona ē. formā certe dignā habens cui virilior anim⁹ respōdisset. Juniori autē fri nr̄o militia foret maiori decori cui martius labor iucūdus ē. qui nō tam ferrū splēdidū amat q̄ȝ cruentū. Tāteqꝫ agilitatis est vt nec cursu nec saltu. nec ense nec arcu superet. sꝫ vt magn⁹ belli artifex indifferēs est equis vel pedibus terra vel mari dimicare. quē oēs imitari conant. nulli aut paucissimi possunt. Uale ꝛ lōgum viue supstes. Ex montib⁹ raptissime iunij quinta

Ad amicū cōmendatio iocosa cuiusdā gloriosi ꝛ elatissimi hominis.

Salutes plurimas leto risu cōmixtas. Dum calamū ad has scribēdas atramēto illitum papiro cōnecto vir amice. sentio mihi suboriri titillatiōes in risum quem vix cōpescui cām facile agnoueris dum harum latoris comitem parūper audiueris. Quē queso videas exercites colas mercurijqꝫ vanno puoluas. audies elatam beluam ventoso inflatā tumore Qui seipm adeo leuat ac celi fili⁹ essꝫ vel alijs ex celicolis nat⁹. omnesqꝫ celi cardies pambulasset. q̄ seipm ipso apolline plenū existimat putās merum salem esse quodcūqꝫ loquat quasi ex deoꝝ registro secretis oculis īspecto omnia colligeret. Septem illos quos grecia tulit sapientes lōge post se facit quo tamē non viuit ebetiori īgenio aut tardiori aut magis ignauo. Usqꝫ adeo se sapiētem p̄dicat quasi eo in lucem pducto terci⁹ e celo ceciderit catho. ꝛ quasi totā mineruam iam ebiberit liquefactā vel inclusum habeat totam in cerebro iouem. Satisqꝫ demens est vt sibi decerni statuam postularet. vixqꝫ dignaret habere preconē sue laudis homerū. nec quēpiam dignū reputat qui vestium suaꝝ fimbrias cōtingeret sꝫ dignū sese qui iouis aureum tronū. solis radiātem domum. deorūqꝫ atria. superūqꝫ templa cōscenderet. Sꝫ vale vale hec scribens risu dissoluor Sed hunc hominem ita tibi cōmendo vt illi assis videas audias et tecum habites.

¶ Epistola conquerens de incendio armigerorum ad creditores vt terminos solutionis extendant

Salutes multas· scō tandē fine ꝯclusas Ad vos oēs nūc scribo (amicissimi viri) vnis q̇dē nō diuersꝭ lrīs. putās hos eplīs nō debē diuidi. q̄s vn⁹ amor. vnaqꜫ cā̄ cōnectit. Parcatꜫ q̄so stili ineptie. dolor em̄ ornatū nō hꜫ. neqꜫ egra esse p̄t aut tristis eloquētia Uxor ⁊ ꝓles vna mecū oīa ꝑdidim⁹ p̄reṫ man⁹ ⁊ aīm. q̇b⁹ neruoso conatu decreuim⁹ vti ad q̄stū donec ḡuamia alieni eris a collo ꝓpulerim⁹. Oīa nr̄a igni seuissimo cōcremarūt armigeri. sꜫ facili⁹ dolorē lenirē meū si nō vob̄ debitor eēm. Sꜫ iā̄ si aīos v̄ros in me benignos nō habeā̄. ⁊ solutiōes i largā̄ diē ꝓtrahē nō libeat. nihil spei supest q̇ nō vag⁹ fiā̄ ⁊ ꝓfug⁹ ⁊ q̊cūqꜫ sors me duxerit deferar hospes. Sꜫ mag̃ ego spe ad v̄ras pietates me ꝯuerto. q̇b⁹ innix⁹ exurgē spero si ꝯpati libuerit mihi ⁊ solutiōis tīmios ḡtiosi⁹ extendē. Qd̓ vt benigniṫ facē dignemī p̄cib⁹ multis īploro ⁊ obsecro. Qd̓ si feceritis me nūq̄ꜫ omissuꝝ accipite qd̓ vtilitatib⁹ vestris cōducere ꝑspexero. Ualete colēdissimi viri. fidēqꜫ in me sincerā̄ habetote. omni timore dimoto. Scriptū sub blauio celo luna spppleēte diē in loco quem prestiterit siluisse.

¶ Respōsio ad epistolam prescriptam

Salutes stabiles sine carētes Quā̄tū nob̄ doloris accesserit ex infortunio tuo vir carissime facile poteris ex nr̄o singl'ari in te aīore iudicare. Pupugit certe corda norā̄ epl'a tua q̄ lachrymas nr̄is ex ocul' nō paucas excussissꜫ si mulieꝝ more ī fletib⁹ cōsolationēꜫ iacē putassem⁹ Certū habeto aīm erga te nr̄m īmutari nō posse. ficta em̄ heus nimiū ficta ē illa aīcicia. q̄ cū fortuna nō cū ꝟtute decurrit. Cū em̄ intelligim⁹ q̄ꜫ forti aīo sis. maiorē leticiā̄ ex tui animi ꝯstā̄tia ꝑcipim⁹ q̄ꜫ ex iiuria fortune dolorē. nō es habitur⁹ nos tuis votis defuturos. Libeꝝ igiṫ aditū ad nos liberūqꜫ abcessum his nr̄is lrīs sigillo firmatis pollicemur daturi operā̄ nō mō debiti nr̄i dilatiōe. sꜫ oī adiumēto q̄ad nr̄a facultas erit. vt ꝓiectat⁹ ⁊ cōculcat⁹ exurgas Multi ceciderūt vt alti⁹ resurgerent nihil fortuna cepit qd̓ nō dedit. ⁊ qd̓ nō rursus multo cū fenore reddē p̄t Solēt vehemētes fortune pulsus breues esse q̄ꝛ patiēs es. fortuna lassabiṫ. nō min⁹ voluūtur aduersa q̄ꜫ grata. oīm eq̄

vertigo est. Tu igit posthabitis oib⁹ omni dolore deiecto ad nos redeas. ꝛ q̄de fiēt vt debes. lete vt soles. felicit vt speram⁹ Uale in eo qui fortunam donat ꝛ aufert.

¶ Excusatio non scriptionis propter qualitatem temporum

Salutes stabiles oī firmo᷑ ꝯstātiores. Scio frat kme nr̄a pluri mū intesse vt ꝑsepe alt alteri ꝑscribam⁹ Si tn̄ hāc facultatē mi hi q̄s casus eripiat. mea tn̄ i te officia ꝯstabūt. nō sec⁹ ac sepe scri bere. Et certo tibi dico vt certi⁹ nunq̄ȝ. nisi tua i me fides maxie possȝ vix has ad te ꝑferēdas lrās hac tēpestate dedissē. Scis em̄ q̄ȝ varie sint hoim suspitiōes ꝛ q̄ȝ pmptissime ligue. q̄nta vis ho minū ꝛ tpis. ꝛ q̄ȝ incerti oim rez exit⁹. q̄ȝ flexibiles oim volunta tes. q̄d vndiq̄ȝ isidiaꝝ intuolat. que ꝑtim assunt. ꝑtim ipendūt Si q̄n tn̄ resederit belloꝝ ipet⁹ vt aliq̄ tot luctib⁹ alia cogitatio i seri possit. nō lrīs modo. sȝ volumib⁹ te fatigabo Uale sub leto si dere vt tu⁹ honor: tua ꝯtns: tua merita poscūt.

¶ Aliud exemplum excusans nō scriptionē ꝑpter mēdacia populi ꝛ nuncioꝝ.

Amicicias purissimas multa salute fecūdas. Etsi frequēter ex me noua scribi expostulas. honorāde ꝑceptor. nō ausim tn̄ in hoc tempoꝝ turbine aliq̄d calamo cōmittē. Nam que diffundit ru mor. que fama dispgit. tn̄ sepe absunt a veritate. quātum lumē distat ab vmbra. ꝛ que creditu difficiliora sunt. q̄ȝ esse diem sine sole dixeris. Q̄d em̄ vulg⁹ nunciat in aures meas nullo pondere cadit. cum nō ex reb⁹ que dicat trahē didicit sȝ eo tendit quo du cat passionum impet⁹. Inter labia ad nutum sermo nascit. sibi re nulla respondēte. figulorum more quibus vt grecorum ver bum est ollis ansas cōceditur pro libito apponere. Semper hos habui risu dignos qui dant aures sibulo vulgi Paruiq̄ȝ duco q̄d loquatur garrulus popul⁹ qui siconiarum instar rostris i hume ros ductis vagum sonum mittit in auras. qui si ad miseram ali quam vel matronulam serpsit. mox ꝓuincias penetrat quis igi tur nisi sensus inops fidem dederit ceco rumori. qui tam tremu lo nititur fundamento Sed de his finem facio. ne dum loqui ꝓ pono. videar oblocut⁹ Uale et a me te amari cōstantissime tene. Cur autē iā te visitare nō possum. foret causa scriptu lōgioꝝ. q̄ȝ

fessis iam digitis tritoqꝫ calamo pingi possit. Ex brugis mane martij decima priusquã totas aurora tenebras dimouisset

¶ Cõmendatur amic⁹ amico.

Carissime fautor letissim⁹ tibi assit anim⁹ ⁊ plurima sal⁹ Nõ ad te scriberẽ qui tibi totiẽs ꝑcib⁹ meis oneri fui si nõ huius amici mei q̃ has ꝓfert maxim⁹ amor q̃ etiã te amicũ vincẽ paro. me vicisset. Tam vulgat⁹ est eñ tu⁹ in me amor in aurib⁹ hoĩm vt q̃sq̃s quis tua assistẽtia egeat sese ꝑmo existimet meo egere interuẽtu. Rogat⁹ igit̃ rogo nõ eo more q̃ nõ rogat⁹ siluissem. Nec nõ admonit⁹ rogatur⁹ si rogãtis aĩm mĩmo flatu ꝓnouissem vt hunc amicũ meũ integre cõditionis ⁊ mẽtis hoĩem meo noĩe in his q̃ tibi deuelabit habeas summope cõmendatũ. quo itelligã has meas lrãs tm̃ quãtum rogãs sperauit. ⁊ ego scribẽs ɔfidebam apd̃ te pond⁹ habuisse Uale ⁊ me illum semꝑ expecta qui tibi in dies ex caro faciat cariorem.

¶ Responsio.

¶ Añ oĩa fautor optĩe salue. Commẽdasti mihi vir amicissime tui nepotis optimi viri filiũ. in gestu ⁊ facie pr̃i vsqꝫ adeo sil'em: vt in vno corpe vtrũqꝫ ɔgnoscas Cui⁹ res in turbido posite sũt vt curã amicoꝝ celeri occursu exigãt. alioq̃n periculũ subiture. cui aĩo indefesso assistẽ nõ tardabo tua amicicia tract⁹. quã ais i frõte ep̃l'e tue multis testib⁹ cõfirmatã. tum ꝓpt̃ innumera in me cõgesta merita patris q̃ nũc taceo. Ea nã si ꝓmere ꝑgo vereor ne aut oĩa recẽsendo nullũ scribẽdi faciã finẽ aut pauca attingendo oblitor videar reliquoꝝ. Ualeto feliciter. meqꝫ suo patri cõmendatum reddito

¶ Alia rñsio ad idẽ ſꝫ alia sensu.

Salueto Illũ quẽ mihi colẽde vir tãtope cõmẽdasti. eo quippe maiori studio q̃ minori iudicio. tpe lõgissimo noui vix esse amicicia frigida. tenui fide. ⁊ parca ꝟtute. nõ dignũ in quẽ beniuolẽtiã tuam figas ⁊ merita cõferas. Dicax eñ est. pluria pollicetur paucissima ꝑstat. Nõ eñ est facile dictu q̃ꝫ sit in agẽdis ambiguus. q̃ꝫ ɔtrarijs desiderijs affici videat̃ q̃ꝫ paꝝ sibi cõstare. q: arundin ea q̃dã leuitate facili vẽto nũc huc nũc illuc impellit̃. nã q̃tquot adit cõsules. adit certe plurĩos. tot accipit sentẽtias. q̃ tandem tñ cõsilio nihil ſꝫ cuncta temeritate ac vesania ꝓsequit̃ Pudet me hoĩs leuitatẽ referre. q̃ facili⁹ accusari q̃ꝫ emẽdari potest

Tu tamē cum has legeris lacerato. vt etiam eo cauti⁹ nūc fue fa me ꝯsulam⁹ Non tamē qd ille mereat intuebar sȝ qd ꝑ me fieri decebat a te mei amātissimo ꝓuocatum. Sibi igit aditum facili limū dedi. ꝓmisiqȝ operam ob tuū interuētum sibi nullaten⁹ desi turam. Si qd velis reliquū cōfident impa. fueritqȝ mihi semꝑ cure ne qs tuis i seruitijs me supet. vel in amicicia pferat. Uale viueqȝ dies ꝓsperos ⁊ sine suspirio noctes

¶ Scribit auūculo vt reuocet nepotē amore raptū ne se icōsulte misero mrīmonio dedat

¶ Salutes plurimas amico fauore fecūdas. Nepos tuus nisi mox obicem ponas carissime dñe. se dabit mrīmonio. Amat eñ paupis viri filiam saxumqȝ voluit. cui⁹ pater opes sic obliguriuit suas. vt nō habeat q tegmie velet iure tegēda neqȝ testā qua postulet ignem. Sȝ cinct⁹ est odijs multis nud⁹ bonis. ⁊ nud⁹ amicis. Ardet is nepos tu⁹ seuissimo illo veneris igne. quem nō facile extinxerit nisi aliq industria tua eūdem in alia loca remiseris. Tāte eñ pulchritudis puella est vt nō ea astroꝝ ignis neqȝ lucid⁹ ether pulchrior sit. ꝓcero est corpe. facieqȝ venusta. Mirꝝ dictu qs corpis cādor. qs oculoꝝ decor. q genaꝝ gra. os eñ humerosqȝ dijs dignos hȝ sua frōte potēs serenare sidera. vt videat aut dea. aut phebi soror. aut nimphaꝝ sanguis vna. Quā si optim⁹ ille formaꝝ elector iupit pristinis tpib⁹ vidisset. spreuisset ora diane. nec ledam cigno. nec auro dianam fefellissȝ. nec aliaȝ nube nec aliam thauro sȝ hāc solam adamassȝ. omnisqȝ alias in hac vna cōspexissȝ. Cui⁹ etiam lingua varia micat arte loquēdi. cui cederet si ex tumulo tulli⁹ exurgēt. Nouit miro artificio iuuenū aios blādis oculis blādeqȝ sermone excitare. gest⁹ habet ficta facetia plenos. Quam si vidēs nō posses gratiam mox suorum quam foris effert vsqȝ satis admirari. q magis atqȝ magis nepoti metuēdum est. ne qd subito temē egerit eum perpetuo affliixerit. sȝ vale ageqȝ quod expedit. timor periculi festinātiam postulat. Ex tornaco Julij sexta nocte fere media somnū suadentibus astris.

¶ Responsio ad precedētem

Obsequia prompta ꝓ salute. Dum gall⁹ preco diei lucem voce peruigili nūciassȝ honorāde vir. atqȝ aurora aliqd lumis afferre cepat Insultat lumib⁹ meis famulus tu⁹ ceno aspsus. circūlitus

sudore. lrās tuas suauissimas offerens. Quib⁹ vix satis plectis vaga quidem mihi ꝛ dubie mētis mox assunt auguria. quo dubius reddor q̄d agam more ceci palpātis. q̄ vel q̄ sit via q̄rētis. cuius ocul⁹ baculus est. ꝛ dux fortuna. Loco igitur baculi fr̄i meo lrās scribo cōceptui tuo cōsonas. fortune cetera mandans. Tenor lraꝝ est ꝙ mox ijsdem inspectis omni re alia posthabita. ad me nō tam currat q̄ȝ aduolet necessitate magna cogente. Qui si frigidior fuerit. tue ꝟtutis erit aurib⁹ suis calorem inflare. Si illi laqueo inciderit iam magis ꝑdit⁹ est q̄ȝ stuppa in ethna. Nosco matrem q̄ virum habuit turpem. cui⁹ vultus vix humanus videbat̄. si nō bipes. si nō erecto in celum capite ambulassꝫ. mox vrsum iudicasses. quo mulieri visum est viꝝ īdignū cui tam pulchra spēs cōdormiret. dignum tamē quem ipsa decipet. Quem autem iam virum habeat inscius sum. Jd tamen vnū scio dictā matrem ingenium habuisse validū omnis feminei doli capacissimū. Jta em̄ oīm mulieꝝ tegnas dolosaqꝫ illa amoꝝ rethia tendere. cōpedes stringē. ꝛ vt aiūt caput ligare ꝑnouit. vt ad miraculum vsqꝫ sua astutia ꝑtēderet. Sorores habuit tres q̄b⁹ nō helenā pulchriorē ꝓtuleris. Jta tamē luxui ꝛ gule deditas. q̄si essēt in hircū ꝛ suem trāsformate. Rogo me certiorē facito. q̄d agāt. qualit̄ viuāt. q̄d q̄ȝ fortunaꝝ habeāt. Et vale rege beatior

Rn̄sio ad id q̄d ī calce p̄cedētꝭ eple petebat̄

Cupidum obsequium loco salutis. Tibi in secreto ꝛ vt aiunt sub pollice dico ꝑdulcis amice eas sorores de quib⁹ in calce litterarū tuarum memīsti oēm pudiciciam omneq̄ȝ verecūdiam vino abluere. que nō ad solē sꝫ ad faces ꝛ cereos viuūt. q̄ raro ante edu cāt oculos hesterna graues crapula noctisqꝫ vigilia q̄ȝ rursus apparē nox cepit. vt in eas illud ꝟgilianum cadat. illis sera rubēs accēdit lumia vesper. Ubi tamē eas aliquā do basilicas visitare cōtigerit. vel theatrum ita se ornāt vt quas deformes an̄ putasses quamlibet iam cultam. ipsam venerem arbitreris. q̄ etsi multos annos post terga relinquant. adhuc tamē sentire vident̄ sub earum vetustis pellib⁹ adolescētie estus. ꝛ ꝑoris etatis prurigies que nec ventris flammas vt ouidij ꝟbum est. nec seuos effugiūt ignes. nō prius terminū luxurie q̄ȝ vite habiture. tot amāt quot vident iuuenes forma coruscas. nec pudorem miscēt amori. Norūt incedēdi modum mira arte cōponere id q̄ȝ nolle q̄d velint ꝛ velle q̄d nolint simulare. ꝛ lachrymas si op⁹ ē gratis ꝓfundere.

Nihil cōcupisci potest quod nolint. nihil volūt quin audeāt. nihil audent quod nō perficiāt. Non facile earum ingenium. artes. dolos. laqueos. expressero. Ita docte sunt adolescētulos vincis et tendiculis trahere. suisqȝ cathenis stringere. quas nec euadere nec vllo impetu cōfringere possunt Senior omnium sciuit mirabili dolo dum sibi flos etatis adessȝ furta tegere. oculosqȝ velare mariti. Coegit em̄ artificio lingue maritum suū dum viueret in dubium vertere quod viderit. etsi verbis nō valuit, excusauit lachrymis blandiebat̄ oculis vel seduxit osculis. Uale. lōgior esse nō possum. sera nocte preuētus

Arguit̄ amic⁹ ab amico q̄ nō suauit pollicita frequētis scriptiōis et noua petunt̄

Salutem in eo sine quo sal⁹ esse non potest. Pollicebaris mihi carissime domine abcedens. assertione multiplici. q̄ ad me sepe scriberes. quo me feliciorem existimarem si per te pollicita seruarētur Si igitur adhuc vt semper fecisti me inter tuos teneas dignum deniqȝ me tuis litteris censeas. te vehemēter etiam atqȝ etiam rogo tuis me disertissimis suauissimisqȝ litteris in hoc pelago et aduersitatum turbine nōnunqȝ visites. reficies. ornes. Plane hoc tue virtuti haud quaqȝ deesse patiare. q̄ a tua in omnes semp̄ tuarum epistolarum liberalitate tui cupidissim⁹ excludatur. Ego em̄ si te noua curare putarem scriberem ad te crebrius quotidianarum litterarum lōgos cōmentarios qui in sarcinā crescerēt cameli aut elephātis. Sȝ si te rite nouerim nō interesse tua arbitraris hec hominum tedia mendosaqȝ deliramēta ignorare. Cōtra ego ad omnia noua inclinatas aures habeo. Si q̄d igitur de secretis futuris adhuc pollice tectis oderare sagaci⁹ poteris significa. Si quid occulti⁹ fuerit annotabis. Uale. et quo citi⁹ potes me visita Clamāt domi mee p̄ aduētu tuo. auce et pulli. et graues rauca voce capones.

Responsio

Salutarem in vota p̄speritatem. Frequēter desidiam meam arguis pp̄restās amice q̄ lrās ad te nō dem crebrius. Potuerūt tn̄ loci distātia et tabellarior̄ penuria paulisp̄ segniciē meā alleuare Et q̄uis me negligētie noīe apud te suspectū esse doleo. non tn̄ tā molestū fuit deccusari me abs te. officiū meū qȝ iucūdū reqri vt sepe scriberē Est em̄ sūmi amoris negare veniā vel silētio vel breuib⁹ eplīs amicor̄ q̄uis scias illis cōstare rōnem. Desine q̄so

ex tepi'do calamo amiciciā tepidam iudicare. Spero eñ nr̃as a/micicias lōge firmiores q̄3 q̄ puo silētio perire possint reb⁹ eñ et effectib⁹ amiciciā sp cōfouēdam existimaui nō lingua vbis cala/mo. Neq3 amiciciā gero insculptā vnguib⁹ vel cuti impictam. s3 cordi ꝛ mēti ad cent vsq3 impssam. q̄ nullis vētis defluat vl' nullo sapore nulloq3 lixiuio abluat. Nō sic anim⁹ meo iudicio ex calamo pēdet vt pigritāte calamo anim⁹ pigrescere iudicetur Lōgior essem s3 clamitat nūci⁹ lr̃as numerat ꝛ syllabas. quarū nulla tam breuis est q̄ ei nō lōgissima videat. suspirat. celūq3 su/spicit. ꝛ sol fugit. Et vereor ne dum mihi obseq̄r illi sim incom/modo Eoq3 forte festinior ē. q̄ dies valde declinat. Instatq3 nox predonibus. Uale tu facile qd̓ calamo deest itelligētia cōpensab

Excusat silentiū ꝛ petit scriptio.

Amicicias ↄstātia firmas loco salutis. Raritas nūcio carissi/me vir me vti silētio lōgo coegit. Hoc tñ latore aspecto. cessare a scribēdo nō potui. ne nō solū tuo s3 etiā meo desideria negarem qd̓ me videbā officio veteris amoris debere Uelim tibi psuadeas aīm erga te meum īmutare nō posse. Nam neq3 tu cōmittis vt mutari oporteat. neq3 is sum q̄ amiciciā sine causa dissoluē. Te nax amico sum. tarde tñ in amiciciā venio s3 recedo tardi⁹. nec soleo amiciciā semel partā dirumpe. vel vt ppius vba tullij atti gam. nec eluere. dissuere. vel discindē. vel veterē amorem nouo amore vt clauū clauo expellē. Nō facit īteruallū loci amicorum aīos dissidē. Nō semp cū amico pn̄tem esse licet. nō sp decet. nō sp expedit. nō sp oportet. S3 lr̄is int' absentes imago refulget pn̄tie. qb⁹ aīm cum amico miscem⁹ Quare rogo interludamus frequēter eplīs qua eiusmodi vsus ē vt locis disiūcti iūgantur affectu. ijsdēq3 amicicia cepta q̄si firmis anchoris cōtinet' finē do. vale. somn⁹ eñ inuadit oculos ꝛ digitos meos pēdulos red/dit. ꝛ calami male tenaces. puluinar me vocat daturum obli/uia curis.

Respōsio cū petitiōe q̄ valitudī intēdat

Suauiores omni dulcore salutes Lr̄is tuis poposcisti vt freq̄n ter scriberē. Id futu polliceor. ne tibi negē qd̓ postulas. ne q3 immutē qd̓ iam diu mihi in vsum fuit Tā fortis eñ mihi semp amicicie nexus fuit quē nō facile vlla dissolutiōe seiūgi posse cō/cedam. Neq3 van⁹ fuero ciceronis auditor q̄ precipit cūctis re/

bus amiciciã anponi debere. quã e vita hoĩm demere idẽ existiat ac solẽ e mũdo tollẽ. Hãc igit̃ velim i me alti⁹ infusam existimes ꝙ possit ex absẽtia euolare. In aĩo em̃ aĩciciaꝝ sedes ẽ. q̃ animi in vera amicicia ꝛ si corpa distãt distare nõ pñt. Cũ sibi sese sic mis ceãt vt vn⁹ fiãt. Ceteꝝ audiui vñ nõ paꝝ dolui te subegrotũ esse. Hic hic rogare me amor ipellit vt eo ampli⁹ tue saitati intẽdas quo plures amicos optimos habes q̃s tua bona valitudine velis reddere cõsolatos. int̃ quos me letissimũ dabis q̃ tuã optimã sos pitatẽ nõ min⁹ libẽter audiam ꝙ sentiã meã. Viuito letus. vete risq; nr̃i amoris q̃ distãtior eo tenacior esto. Ex leidis decembris vltima tarde. dũ sua serãt cadentia sidera somnos.

¶ Mittuntur amico capones

Salutes tam abũdas vt saccos repleãt. sportas ꝛ bigas. Mit-to tibi capones sex. bene caudatos. ꝛ iudicio meo ꝑpulcros. ꝛ si forte hoc te magis iuuat. etiã pingues. Tue erit bonitatis nõ do ni valorem. sʒ mittẽtis affectũ põderare. Quanq; em̃ munuscu lũ puũ sit. id tñ offert leta man⁹ ꝛ magna volũtas. Et si quid ex me vis inclino humeros. sibi a te fasciculũ imponi expectãtes. Tu salu⁹ viue. valeq; beatus.

¶ Responsio ad epistolam p̃dictã

Salutes multas cũ dilectiõis ardore Dum fessa mẽbra lectus: et lassas puluinar aures. cõfouere cepissʒ. alt⁹ q; somn⁹ me opps serat. Ecce pulsat ad valuas. insultat. clamitat nũcius tu⁹. Of fertq; mox itromissus munera tua. q̃ leto vultu duplicauit Qui statim vt venit regredi voluit. q̃ desiderio meo abstraxit qd̃ tuis iussib⁹ addidit. Sʒ ea lõge magis adauxit ep̃le tue dulcissim⁹ so n⁹. qui aures pl⁹ reficit meas. ꝙ sibulãtis aure nautas mollior procella delectat Habeo tibi oblati muneris grãs multas. sʒ ma xime vellẽ ꝙ muneꝝ cõtractior sʒ lr̃aꝝ liberalior esses. q̃ mox vi-se cor meum rapiũt dulci sermone diserte. Vale. ad lectũ rursus me vocat sopifera nox. lõge ꝑfecta. cadũt palpebre. digitis ela-bit̃ penna. patiunt̃ nã oculi mira grauitate soporem.

¶ Scribit vniuersitas ad consilium pro pri uilegiorum tuitione

¶ Premissa recommẽdatione decenti ac debita. Viri egregij do mini amiciq; nostri carissimi, Mittim⁹ iamnũc ad presentiam

dominationū vestrarum venerabilē virum dilectū nostrum atqꝫ fidelē p̄sentiū exhibitorē. nr̄a ex pte plenissime informatū. occasione cuiusdā edicti autoritate serenissim nr̄i p̄ncipis sup feudis nouit emanati. Rogātes p̄ce validiori q̄ possum⁹ ꝛ valem⁹. quaten⁹ illi in dicēdis. audiētia ꝛ fide p̄stitis. ipsam vniuersitatē humilē filiā p̄fati p̄ncipis nr̄i. atqꝫ nos p prudentissimas ꝓbitates vr̄as ita ꝓtegere dignemi. vt rōne p̄dicti edicti p̄uilegijs suis ꝛ indultis. atqꝫ nobis minime derogeť nūc aut in futurum. Quo nobis placitū singularissimū facietis. eoqꝫ magis nos obnixos ad vr̄a queqꝫ vota cōstituetis. Ualete viri egregij ꝓsperatione felici. Datū louanij sub sigillo nostri rectorat⁹ Anno millesimo q̄dringētesimo septuagesimo p̄mo. mēsis Januarij die sexta

Epistola vniuersitatis ad cancellarium brabantie pro eodem

Precellentissime vir. magnifice dn̄e (amiceqꝫ noster carissime) Noticia illa p̄habita q̄ nobis inuicē cōfauere tenemur. spem nobis cōtulit. ꝛ ausum ꝛ fidē. Q̄ ad vestram p̄sonā nobis carissimā sup occurrētib⁹ nostris accessum haberem⁹ priorē. Cūqꝫ intellexim⁹ vir egregie quoddā esse autoritate illustrissimi p̄ncipis nr̄i sup feudis publicatū edictū. quo plurimū suppositis nr̄is derogari timem⁹. si nō bonis cōsilijs atqꝫ prudētijs sit occursum. Pro quo nūc nr̄os fidos mittim⁹ atqꝫ dilectos vt in cōsilio brabātie nr̄os aperiāt cq̄ōstus cui dignissime cācellariat⁹ dignitate presidetis. Uos igiť quē alumnū precipuū nostrum ꝛ scim⁹ ꝛ fore gaudem⁹ diligētissima p̄ce rogam⁹. quaten⁹ rem nr̄ām fauorabili ꝓmotione. assistētiaqꝫ cōdebita dignemi suscipe recōmissam. atqꝫ eam vbi labi cepit brachio dextro tam potēter q̄ prudēter stantē ꝛ rectā cōseruare. vt ei parte ex oī securissime sit ꝓspectū. Ualete feliciter vt optamus.

Scribit pticularis amic⁹ ad cācellariū p eodē

Miserūt nup ad vos p̄stātissime dn̄e dn̄i deputati nr̄e vniuersitatis lr̄ās. quarum votis dum p vos parce cōcessum iudicarēt. statuissentqꝫ rursus ꝛ quidem intimius ad vos scribere. Mox a me petunt vt suis litteris ad vos mittendis etiam ac etiam meas adiūgam. quod ideo dictum velim ne existimetis q̄ fatuitas mea q̄ alioquin īmēsa ē. me ad vos scribere in hac causa cōcitet.

quasi putem q arenule cõcederet qđ monti negatum est. Uel q̃ si veniam mari additur⁹ guttulã. vel solẽ facula adiuuatr⁹. Uos tamẽ mihi parcite si facere cogor qđ negare nec possũ nec audeo. Nõ modum video quo euadã. etiã si me ciclopũ abderem antro quotiẽs vniuersitatis nr̃e lr̃e ad vos mittant. quin vel mee sint comites. Effecit hoc bonitas in me vr̃a. q quisq₃ putat amicicia rum vestrar ditissimã venam mihi semp aptam. nec pcib⁹ meis vos tpis vnq₃ obditur pessulũ. Rogo igit si qđ lr̃e mee possint vel excitãdo vel acuẽdo taliter in hac causa facite. vt qđ sepe putatum ẽ scitum fiat. vel si sepe scitũ sit. Jamiam etiã cõfirmet. Ualete felicit. Ex louanio raptim alata manu pẽnatis digitis calamo sine freno currente

¶ Respondit cancellarius priuate persone super precedentibus.

¶ Plurimas larga mensura salutes. Nõ potuit paule tuis litteris fauor in te me⁹ augeri qui stetit in summo. Dicas vniuersitati q p ei⁹ negocio cõficiendo omnem meam curam polliceor sine vlla exceptione. aut laboris aut occupationis aut temporis. Sed eius desiderij impletionem cum hac exceptione quantum valeam. quantum possim. Uale paule. te sanum tene te serua iucundum.

¶ Nepos nepoti excusans se super postulato ex eo in quadam re concilio

¶ Plurimam commẽdationis salutisq₃ prestãtiam Nihil tantopere desidero carissime nepos. q₃ tibi per me complacitum iri: qui omnium primus te vltro semper ad mea desideria ne dicam obtulisti. sed alios si opus esset excitasti. Jta mihi deos omnes ppicios velim nihil mihi durum fore quod iubebis. ad quod etiã preter meritum me traheret linea parentele. Sed hoc indignum reor quod meum iudicium postulas. et consilium qui in nulla re plantam tuam adequarẽ frondibus. quo non aliud mihi facere videris. quam lepores alto sub equore. vel sub vndis ignem q̃ras. Unaqueq₃ res suis locis suisq₃ sedib⁹ est querenda. Sed in hoc tamen tuum affectum metior non effectum Nimis me estimas. nimis tribuis. nimis extollis. Si enim quod tu scribis ab alio scriberetur. ludi credere atq₃ rideri. Sȝ

certum nūc habeo qd̄ lr̄e tue de purissima q̄de p̄te animi tui p̄de unt nec fallūt vtinam nō fallerent. Diu ꝯpertissimū habui te ni hil mei amāti⁹ esse. ꝛ nihil ꝯsilio p̄stanti⁹. quo nō ausim tuo splē dori vmbrā meā adijcē. Sꝫ taceo q̄m si ego a te laudat⁹ laudare te cepero vereor ne nō tam p̄ferre iudiciū meum q̄ꝫ referre grām videar. Sꝫ vt ad rem redeā. nihil est q̄ꝫ de hac re in dexterā aurē fiducia mea dormias. quo tn̄ potētiam nō voluntatē accusabis Nam nullū onus qd̄ virium mear̄ esset p̄ te effugerē etiā aīam sub fasce datur⁹. Uale in eo q̄ ventis ocia mādat

¶Scribit auūcul⁹ ad nepotē: arguēs eum et frēs q̄ꝫ insatiabiles sint q̄b⁹ subuētiones negat

¶Amicas amico corde salutes. Dedisti ad me lrās multas. ali quem semp̄ defectum pre se ferētes. Jam deest vestis. iam arma. iam equ⁹. Frēs tui ad aliam mihi aurem pendent. omnes clama tis ꝛ petitis. nusquā mihi requies Et q̄ꝫ indignius fero vos om nes cattor̄ more quāto magis demulcemini tanto alti⁹ caudam leuatis. quos nisi q̄s de⁹ nouos recuderit omnis fuerit dom⁹ me lior que a vobis remotior. Tu tāto fastu inflaris vt q̄si cōsump tus in fumum euanescas. Si p̄mo v̄bo non assequeris qd̄ optas mox nares cōtrahes rugabis frontē. leuabis ceruicem. facieꝫ iam pallore vesties. iam rubore confundes. ꝛ vocem oris insano repēte clamore mutabis. Plano igit̄ v̄bo peto q̄ꝫ me āmodo mis sum facias. nō sum in spem natus omnium nec ad oīm vota co actus. qui vix mihi satis sum. tagus hispaniam p̄terfluit. pacta lus asiam. q̄ duo fluuij aureas arenas habere dicunt. huc eundū huc tibi migrādum est. qui tanto semp̄ auro eges. nam qd̄ a me petis ad te nō ibit. Qd̄ potui feci. ꝛ q̄ꝛ id nunq̄ꝫ sufficit. q̄re ali unde qd̄ sufficit. video me satis diu de meo sinu cōfouisse. Uale. pro meritis. es em̄ vn⁹ omnium ingratissim⁹.

¶Commendatur magistro scholaris ad sui seruitium.

Salutes letissimo sole letiores. Habeo domi iuuenem tui serui cij appetētissimū aspectu gratum. lr̄is eruditum. hilarissima in dole clarum. quodq̄ꝫ sup̄ omnia p̄ciosum est integra fide ꝛ singu lari bonitate prestātem. Qui corpus habet natura solidum mul ta exercitatione duratum. Qui a teneris annis virtuti incu

buit. ad iram tard⁹ ꝛ ver⁹ in ꝟbo. quē dum nosse ceperis. ꝛ ama re simul incipies ꝛ mirari. Ualde seruilis ē. obediēs ꝛ humilis. cui⁹ virtus tāta ē vt cum oib⁹ queat de oi genē laudis ꝯtendē. ꝙ si lapides loq̄ possent in suam laudem linguas soluerēt. quē si in seruitorē accepis. nō phillogetes herculi carioꝛ erat. nec chiron achilli. Nā silis est amare silem. oisq̄ꝫ pb⁹ afficiť ꝓbis. nec ꝟt⁹ potest non placē ꝟtuti. veꝝ pl⁹ dixero. foꝛe spero ꝙ pl⁹ eum ama ueris q̄ꝫ pitheū theseus. aut oꝛestē pilades Nam is oꝛe tulli⁹ est. paris in facie. pirrusq̄ꝫ vigoꝛe. Sꝫ nescio an oberit ꝙ magn⁹ iā eum discēdi ardoꝛ iuasit. Nihil em̄ nisi libꝛos scholas ꝛ mḡros cogitat. In hoc vnū sollicitos agit dies ꝛ noctes insomnes. quē si te cōtigerit in famulum admittē. tue erit bonitatis suo fauere ꝓposito opemq̄ꝫ ferre tam iustis desiderijs. Etsi q̄d inde damni. tuo accedat seruitio. fuerit tibi in premiū omnipotētis merces eterna. quā tibi largiri digneť ille qui potest

¶ Rn̄sio ad epistolā p̄cedeñ

Salutes multa caritate fulgētes. Laudasti vir optime quē ad me famulum misisti. Audiui etiam te ꝛ ꝓres laudauisse. Sed potuit forte tibi vel prudētia vt bonos facēs. vel foꝛtuna vt iue/ nires ꝓstitisse. Mihi fateoꝛ hacten⁹ neutꝝ cōcessum est. Cū vtri usq̄ꝫ tamē studium mihi semꝑ fuerit. Ego bonum seruū nunq̄ꝫ vidi. q̄ro tamē qui si casu aliq̄ obui⁹ mihi fuerit velut occursu bi cipitis hoīs obstupescā. Nescio an in te ceciderit antiquū ꝓuer/ bium. pl⁹ equo laudat q̄ vult venales extrudē merces. Ab eo tē poꝛe quo mecū fuit terci⁹ iam mēsis agiť qui nō tam mea p̄cepta q̄ꝫ sue vestis nitoꝛem curauit. ne aduēticie soꝛdis q̄d recipiat vl' imp̄ssas plicas collisa remittat. cui etiam met⁹ semꝑ mult⁹ adest ne dato oꝛdie capill⁹ effluat: ne q̄ꝫ complicitos comaꝝ globos le uis aura cōfundat. sepem capilloꝝ gerit aurib⁹ ꝛ oculis impoꝛ/ tunam. lempq̄ꝫ sibi pendēt lōgissimi ab intōso ꝟtice crines. stu/ det placē mulieꝝ oculis. ꝛ maxime illis q̄b⁹ displicē lucro esset et decoꝛi. nunq̄ꝫ is speculo inconsulto in publicū ꝓdit In illo se co mē. se oꝛnare se mirari. vultū crinesq̄ꝫ cōponē studet. In p̄cioq̄ꝫ habet femineos moꝛes. cūctaq̄ꝫ muliebꝛia vsq̄ꝫ adeo sectatur. vt dum eū in lucē natura ꝓducēt. visa sit domicellam cogitasse In vestib⁹ sumptuosioꝛ est q̄ꝫ vel mos patern⁹ vel dignitas suoꝝ ma ioꝝ vel sua facultas expostulat q̄ suis voluptatib⁹ nō meis vacat obsequijs. Finē do ne sim ꝟbosioꝛ ne dicam tediosioꝛ. Remittā

illum ad te quem si bonum seruitorem effeceris tu palmā accept⁹ coronat⁹ incedas ⁊ bene valeas

¶ Scribit ad porē mōsterij ne qnēdā i donatum admittat.

¶ Salutes amicissimo cultu fecūdas. Aures adusqꝫ meas delatū est religiosissime dn̄e filiū curati instare vehemēter vt i donatū monasterij tui sit recept⁹ Itaqꝫ rogatū me fecit ꝙ eū tibi ꝯmēdatū efficerē quo sibi patron⁹ eā ad rē ⁊ opitulator adesses. Sed volēs ego veritati seruire non rogāti. Cōsulo ab eo te q̄ leui⁹ potes absolue. Nā si eū in paucā loqlā admiseris nunqꝫ a collo ꝓpuleris. q̄ millies retrulus millies aggredi nō veret. nunqꝫ illo fictiorē hypocritā vidisti cui dum loq̄ris loquit submissius se declinabit ⁊ genua flectet. inclinatoqꝫ in terrā capite ambulās humilitatē ꝓfitet. lento s̄mone. tenuiqꝫ voce ad omne ꝟbū suspirat gaudet fictis sanitatis laudib⁹ p̄dicari. ⁊ neglecta veritate meriti de sola curat opīone. Qui si se leui sermone offensum videat cōtinuo attollet supciliū. mentum leuabit mox pallet. mox estuat. mox vultum rubore cōfundit. ⁊ magnā tremētib⁹ labris impatientiā pectoris on̄dit. Quem vnico ꝟbo ita motaueris vt exiguo momēto nō agnoscas eundē. Cui ꝓpe plura sunt mēdacia q̄ꝫ ꝟba. vt nō videat tam esca q̄ꝫ mēdacio viuē. nulli⁹ secreti tenax ē. clauē oris diu amisit. Quem nō dignū teneo vt locū tuis in sedib⁹ inueniret. Citi⁹ canem ab vncto corio terrebis q̄ꝫ eum a cipho depuleris. Nō est eo sus imūdior. nō vulpes fraudulētior. nec amat aliquem. nec amat ab vllo. Libidini ita incūbit. q̄si nō de libidīe sꝫ de gloria sit certamē. Hinnire incipit more equorū si mulierē viderit. q̄ ad ingluuiem crapulat nō doct⁹ fabam pythagore. nec olus Horatij edere. Latius in hac re loquerer nisi occupatio ingens et breue tempus adessent. Uale q̄ꝫ queas optare felicius.

¶ Alia epistola ad idem alijs medijs.

¶ Salutes tp̄e nō casuras vllo Qꝫ hunc vir de q̄ mecū nunci⁹ tu⁹ multū ꝟbi habuit in donatū ambigis suscipe. nihil facis a tuis morib⁹ alienum bn̄ in agēdis deliberare sapiētum est. q̄ꝛ extra numeꝛ nemo te ponit. Sꝫ quo certior fias. habuit is man⁹ pice linitas ⁊ semꝑ aduncas. vel q̄si aqua lotas plātagīs cuiusqꝫ vi cōtractas. ac corium cernēs viuis prunis appositū Nihil cuiqꝫ

proprium existimat sz putat cōmunia omnib⁹ omnia. inherēs illi poetico medio posuit de⁹ omnia campo. Nō em̄ bonoꝝ alterius osor est. nec multum pōderat quo vento res cōflentur. modo suo cumulo accedāt. tenes quid velim. Ceteꝝ si noua petis. Ita nobiscum eunt res vt nulle nobis epule dulces sunt nunq̄ȝ felix sopor noctesq̄ȝ quiete. Sepe nos rumor sine autore cōspersus conterret. falsasq̄ȝ nobis imagines cōstruim⁹ in peiusq̄ȝ singula ꝟtimus. omnis noster sermo luctib⁹ est ⁊ suspirijs plen⁹. semperq̄ȝ illud ꝟgilianum ante oculos ꝟsať. bella horrida bella. ⁊ tibrim multo spumātem sanguine cerno. Multa nobis dixitas siderū atq̄ȝ fatoꝝ est. gladi⁹ semꝑ ceruici herere videť. Uale ex louanio tarde dum surgit nox auctura timores

Cōsulit amico ne ad aīm trahat oblocutio detractoris

Plurimam fauētissimo corde salutem. Nuper ad me venit amice sincere vicinus tuus de quo bono iure cōqueri soles Multa de te plena bucca perferēs qui meas aures rupit sua stultiloquentia. cum sit omni pica graculoq̄ȝ loquacior. cui⁹ mores lingua pādit. vilia em̄ verba. vilem animū profitētur. Consulo ne ad animum traxeris īdigneq̄ȝ tuleris que de te garrit. omnia nā q̄ȝ mala licet etiam leuia sint per impatiētiam ingrauescūt. suus cuiq̄ȝ mos est. Jam ei mala dicere in naturam versum est Quis contra naturam certabit. quis pelago ne fluctuet prohibebit. vl' igni ne caleat. Loquax inimicus minus offendit. Raro mordet canis qui latrat Nocet magis ira que tegitur. Minus faciunt qui magna loquūtur. Sed vt verum fatear. cepit tandem dum me longo tractu audiuerat in bonam partem suam linguam inflectere. Aiebat em̄ se cupere sese fraterno sub amore tuis affectibus cōformari. Et ꝙ omnia vetera forēt in obliuionis campo sepulto. Rem meo iudicio feceris tuis morib⁹ tueq̄ȝ virtuti non imparem. si īmotum semper animū tenueris. prorsus nihilipendēs quid dicat. agat. vel moliať Tu fac valeas. quieteq̄ȝ viuas. areāq̄ȝ illi vituperationis relinquas. Suum sit maledicere. tuum benefacere.

Responsio ad precedentem cum detestatione detractoris et suorum modorum

Prosperitatē optate salutis Ex calce litteraꝝ tuaꝝ fidissime

vir accepi q emul⁹ me⁹ multa tibi pulchra dixit. quo apud te innocētioꝛ vrbanioꝛq̄ʒ videreť. Jtaqʒ cautelose hoc efficit. non vt abscindat sʒ abscōdat vicia. Qui tamē vsqʒ adeo inuid⁹ ꝑmanet q si possʒ oculos hoib⁹ effodet. ne solem videret. Ueꝝ si capillū i homie habeat. cito excrescē facit in trabē. more muscaꝝ nil boni actur⁹. sʒ ea moꝝ fedatur⁹ si q̄ bene acta cōspexit. Nescio cur tantope miraris si lacessit⁹ tantis iniurijs mouear. q̄ si vides lapidē teri. ignem videbis erumpe. Quid miꝝ si inaīatis ego reb⁹ mollioꝛ. nō ampli⁹ ipsis ferre valeam. Nosti eñ quāto conatu ille ille. superi quem fulmine ꝑdāt famā meam nigrare moliť. vt sub illi⁹ vmbra possit suam in famiā occultare Si mihi tamē ad vindictam tāta volūtas adesset quāta facultas. nunq̄ʒ hec fecerit libere licēter impune. Ueꝝ de hoc alias dum ꝑ ocium dabiť. tecū plurib⁹ agam Si q̄d ex me velis p̄cipito. tuis nam votis nō modo mea sed meipsum totum ex plenis visceribus coꝛdis impēdo et bene valeto.

¶ Scribit filius pro veste

Obedietiam humilimā ex centro coꝛdis loco salutis Nouit vestra paterna benignitas honoꝛādissime pater q̄ʒ indecoꝛ sit inter honestissimos viros q̄s inť versari me semꝑ opoꝛtet. vili abiecta laceraqʒ veste cōparere. Detritū id totū est quicq̄d vestiū habui vix filum filo cohēt. Rogo igiť humilima p̄ce tunicam mihi fieri lōgam ꝛ latam nō auaro foꝛcipe scissam. eamqʒ rubeam q̄ vester in me fauoꝛ ꝛ honoꝛ eluceāt magis. quo valeā non modo vř fili⁹ sed vel dilect⁹ iudicari. Ualete in valitudis largitoꝛe Ex louanio adeo raptim vt nō tam currere manus q̄ʒ decurrē videtur. Junij p̄ma sub nocte silenti

¶ Responsio in pꝛima parte seriosa in calce derisoꝛia

Petis fili vestem ꝛ quidem rubeam. vbi in hoc hyemis aduētu nō caloꝛem sʒ coloꝛem postulas. q̄ nō tam necessitati q̄ʒ vanitati subueniri req̄ris. Qui vestium cultu. magis videris insistē q̄ʒ sciencie vel ꝟtuti. Qui credo pueroꝝ moꝛe vetēs vestes volēter laceras vt nouas recipias. Utiqʒ fili nō tantope coꝛpis cultū curares nisi neglecta tibi mens essʒ incultaqʒ ꝟtutib⁹. Quid longam ꝛ latam vestē queris q̄ lutum ꝛ puluerē trahat. ꝛ in humū demissa calceť. eamqʒ rubeā ꝛ oculis splēdidam q̄ te nō oꝛnaret

sꝫ tuam stulticiã ꝓderet. Nam vestis q̃ꝫ par est insignior. moue re alios solet ĩ risus atqꝫ cachĩnos. prudentib⁹ autem viris inter quos te ꝯuersari dicis semꝑ accepta ẽ neglecta cura decoris. tali mo deratiõe vt nec sordeat vestis nec splẽdeat. Uestias velim aĩm ꝟ tutib⁹. hec vestis solida est ⁊ sincera nõ a casu pẽdula Pro veste autem corporis tui mittam tibi griseã vestem. ne pediculi q̃s abũ de nutrire cõsuesti. tuo cũ pudore sese oculis hoĩm ingerãt. Alia lia eñ ad gen⁹ grisea facile occulit grisea vestis. Scis eñ q̄ simi lis color silẽm tegat. ꝓdantqꝫ se cõtrariȷ̃. Commenda me mgr̃o tuo. viro mihi ob suas ꝟtutes summe colẽdo. Ex dordraco octo bris decima celeri manu ⁊ auida penna

Scribit amic⁹ amico nõ posse votis suis satisfacẽ cum excusatione ⁊ oblatione

Plurimas corporis aĩeqꝫ salutes Nõ sum beneuolẽtie nescius vir ꝑstãtissime q̃ꝫ in me vicib⁹ multis magno aceruo cõgessisti. Qui me tantis sꝑ meritis atqꝫ fauorib⁹ affluent̃ ⁊ ornasti ⁊ pue nisti vt eoꝝ pre multitudĩe tot⁹ in me absorpt⁹ videaris. q̃ flãma mihi amoris ĩ te succreuit: cui⁹ exuberãtiam tacẽ statui ⁊ mei ad tua seruitia oblationẽ. ne ĩ me clamitet pytagoras. age mag̃ nõ magna ꝓmittẽs. diuites ꝟboꝝ inopes reꝝ cẽ ꝯsueuerũt. magnis ꝓmissorib⁹ minimũ fidei esse solet. Si q̃d igit̃ ex me velis scribe pete ꝓba. dabit expientia fidem Sꝫ ne inani alaris spe nihil hic loci esse video q̄d faciat in rem tuam. nam sumpt⁹ hic lucra exu perãt Rem paucis tenes. aliũde tibi cõsulas oportet. Clare loq̃r spero iam pridem te vel abusqꝫ gãdauo vbi apud te agerẽ lucide cognouisse me his morib⁹ esse vt ꝟbis pascere didiceri neminem Qd̄ ampli⁹ scribam habeo nihil. nisi q̄ let⁹ valeam; Ex louanio manu leui raptius iactu fulminis.

Imitatio partim seriosa partim iocosa vt frequens sit scriptio.

Salutes desiderijs cõpares. In p̃mis te plurimũ rogo carissi me vir id mihi cõcedas ne minorẽ de me geras fidem q̃ꝫ qui te sal uũ ⁊ res tuas maxime optãt. Uelimqꝫ ego ĩtelligas te habere in me hoĩem amãtissimũ tui ⁊ sine vlla exceptiõe deditissimũ tibi q̃ etsi corpe tibi p̃ns esse nõ pessum. amore tamẽ ⁊ spũ assum. Et tu ex aduerso is es q̃ nullũ erga te sterilem amorẽ sinis. Nostra

ergo amicicia quem nec locoꝝ nec tpm magnitudo diuellere pt. nos ad calamū trahat. Amo lrās tuas q̄s tenaci fideliqꝫ fuo memoria. q̄s nunq̄ꝫ video quin miro quodā calore scribēdi ardeam rursus si taces maior mihi scribēdi cupiditas silētio concitatur. Quid em̄ pulchrius q̄ꝫ amicum epl'is colloqui. ego em̄ sic mihi suasi aut nullum esse bonū in vita. aut illud esse cum amicicia iūctum q̄ int̄ absentes nisi epl'is florere nō pt. Sepe mihi pollicitus es frequēter scribere sꝫ si in memoria tua q̄d foramis fuit q̄ ꝓmissum excidit. rogo id obstruas ne q̄d de nouo ꝓcib⁹ iam meis in fundo iteꝝ atqꝫ iteꝝ decidat. Sꝫ satis iocat⁹ sum. seriosa iam prece postulo sepe ac sepe scribito nec velis te ampli⁹ excusatione que negligentie sꝑ socia est expurgare. q̄si nihil habuisses q̄d scriberes qui saltem illud scribere potuisti. te nihil habere q̄d scriberes. Si vales bene est ego quoqꝫ valeo

¶ Epistola respōsiua ꝛ excusatiua frequēt̄s scriptionis ex qualitate temporis.

¶ Uotis potiri loco salutis. Sepe ad te scribere credidi colēde preceptor sꝫ alia ex alijs impedimēta ꝯsurgūt. veteribusqꝫ negocijs noua sꝑ accrescūt nec ꝓora pagunt̄. oīaqꝫ negocia mea se miscent ꝛ cōfundūt vt vel se pellāt vt ꝓcella ꝓcellā. vel sese trahant vt cortina cortinā. q̄ semꝑ mētem a cepto auertūt. vix ad mediā horam somn⁹ mihi obrepit sub tāto pondere negocioꝝ. sꝑ em̄ mihi assunt sine fine labores q̄b⁹ nō subsistere possum nisi ꝑ labores requiem quererē. qui in reqe requiem nō inuenio. Te igit̄ exoratum velim vt raritati ignoscas ad quā me necessitas nō desidia traxit. Sꝫ in summa illud habeto ꝙ aliq̄ magna restāt q̄ hoc tēpore etiam si mihi ociū esset pēna nō sinēt effluere. Sūt em̄ periculosa nō apte frōtis tpa adeoqꝫ turbata oīa vt nemo sciat q̄ nauiget vento vel q̄s in man⁹ lr̄e si q̄s scribat casure sint. ꝛ quātum lesure si male ceciderīt. tacebo igit̄. ne ꝟba forte aliq̄ incauti⁹ ꝓlata statui obsint meo. qao q̄ est pu⁹ fiat null⁹ Uale ex ypris ianuarij tercia tarde vt cū epl'a dies ipse clauderet̄.

¶ Petitur cōsultatio super causa pendente coram officiali. ꝛ assistentia.

¶ Salutes plurimas suaui amore spirātes. Causam habeo coram officiali morineñ venerabilis domine qnam potētia aduer

sarij mei hucusqꝫ potius q̄ꝫ equitas rexit. Quam si perdo statui
meo grauissimū vulnus infligit. Quod ne accidat in tua bonita
te positum est. Mitto tibi in scedula his inclusa casum atqꝫ pro
cessum sup̱ quo cōsultationem scribito. Et si quid in ꝓcessu per
me min⁹ precisum sit. tua prudentia corrigat. nam ad te tanqꝫ
ad portum quēdam ꝛ summam cōsiliorum anchoram cōfugio. q̄
in tuam gratiam ꝛ prudentiam omnem meam curam. cogitatio
nem. mētem deniqꝫ omnem. ꝛ spem meam fixi ꝛ collocaui. Ue-
reor em̄ nisi adiumēta prestiteris causam meam in periculū esse
lapsuram. Nō quidem ꝙ de iure meo dubium sit. aut sinistre de
iudicium suspicer equitate. Sꝫ quia aduersarij mei tant⁹ litium
amor est. vt nisi cum sua astutia tua diligētia tuaqꝫ industria cer
tent. nō video quō facile dicta causa subsistere possit quin indefen
sa tāto aduersatore cito succumbat. Quod si feceris exspecta fu-
turum ꝙ tuis votis libēs eqꝫ paratusqꝫ paream nec em̄ tam meū
cōmodum mihi carum erit qd̄ ex te accepero q̄ꝫ fuerit mihi rela
tio gratiarꝫ iucūda. que ꝛ si forsan nō tam digna erit vt tua me-
rita exigāt. tamē ꝛ iusta erit ꝛ debita etsi potero gratiosa. Uale
fortis semp̱ ꝛ san⁹ ferriqꝫ recocti robore firmior

¶ Responsio continēs iudicis laudem.

¶ Salutes placidiores gemmis ꝛ auro. Si tua causa vir dile-
ctissime iusticia fulgeat. nihil est quo desperes Judex enim vir lit
teris plenus est. iurisqꝫ peritissim⁹. qui a semita recta deflecti nō
poterit. adeoqꝫ amat quod equū est vt nihil possit nisi equū face-
re. linceos habet oculos videt vt argus partium versutias sua in
dustria facile noscit. faciliusqꝫ frangit atqꝫ retundit. et que ca-
uillationibus sinistris partes cōfusa efficiunt atqꝫ turbata. mox
omnia in sedem debitam ꝛ locum restituit. qui facile prospexerit
ne cause tue equitatem improba hominum consilia vincant. in
solamqꝫ iusticiam lumina sua fixa tenet. nec prece. nec auro decli
nat ab illa. Uale ꝛ me puta tibi semper deditissimū fore. quando
quidem sic tua immēsa de me exposcūt merita. qui si forte nō for
tem aut potētem vt velim. constantem tamen tibi animum sem
per polliceor atqꝫ volētem. in processione oppidi tui me tibi pre
sentem contulissem nisi maris tumor increscens mihi transitum
denegasset.

¶ Responsio alia in aliam partem

¶ Amicicias solidas minutiōe carētes. Aduersari⁹ tu⁹ vir est versuto occultoqꝫ ingenio. ꝛ eo plane improb⁹. atqꝫ huiuscemodi moꝝ. qui nō dico alienos sꝫ ne suos quidem in pace relinqt. quos iniurijs ꝛ cōtumelijs quotidie cōsectaꝝ se tamē innocētissimū fingit. modo q̄riꝝ. modo gemit. nūc tempus accusat. nūc hominib⁹ iusticiam suam p̄dicat vt pallio ꝟboꝝ fallacias tegat. quo homīe nihil ꝑduxit natura fraudulēti⁹ Sꝫ certe intēa ꝙ aduersari⁹ tu⁹ dolis certat vinces si ex aduerso certaueris munerib⁹ Iudex em̄ q̄dcūqꝫ faciet si eū munē pascas. venalem ꝯstituit iusticiā sua grā carebis si nō sue auaricie tuis munerib⁹ hyatum oppleueris. aīam ꝛ sanguinem vēdet si emptorem habeat. Sꝫ hac in re silētij moderationē habebis. ne incaute q̄ scrido reueles Nam ꝟbum alas habere fingit homer⁹. qm̄ ꝛ volat celeriꝝ ꝛ nō facile emissum reuocaꝝ. Que igiꝝ sub tegmine dixi sub tegmīe serua. ꝛ bene vale. Scriptū celeriꝝ volāte calama equa fuga sagittis.

¶ Querela amici ad amicum qui ab hostibus captus est

¶ Nescio fraꝝ optīe q̇d ego infelix sinistro sub sidere nat⁹ in superos demerui. ꝙ tātis calamitatib⁹ cōcutior. Pridie ei⁹ diei q̄ꝫ ciuitas capeꝝ exire conat⁹ agmē armigeroꝝ incaut⁹ subintro. ꝛ p̄da bellica fio nō potēs pedū celeritate subuari Nec aliud video q̄ꝫ ꝙ tetro carcē cogar putrescē. ꝓch dira heus nimiū dira potētia fati Nō tñ hec me scribē arbitrabere vt aliq̇d mea ī cā tuo agas detrimēto. Nec volo meam amiciciam tibi iacturam attulisse. Ubi tamē absqꝫ incōmodo tuo cum reliq̇s amicis modum mee redemptionis adinueueris iam vitam dederis moriēti. Q̇d inextimabile mun⁹ nunq̄ꝫ erit a mente seiunctum Uale datum ex loco tenebris ꝛ squalore pleno. ꝛ quidem palpando potius q̄ꝫ scribendo. Testes sunt caracteres

¶ Consolatio super querela amici predicta.

¶ Non est qui satis explicet fidentissime vir. quantum doloris aceruū lr̄e tue animo infuderit meo. Quanq̄ꝫ semꝑ ac oculis cernerem subtimui tuo statui q̇ in ciuitate cupidius q̄ꝫ felici⁹ ꝑmansisti Sꝫ dum iam res eo ducta est vt neq̇t aliꝝ esse. fac animo forti atqꝫ magno sis. te colligas virumqꝫ p̄beas. tibi ꝟt⁹ tua pl⁹ de

dit q̄z fortuna abstulit. Ea igit͛ te v̄tute sustentes. Ego autē vi-
tero q̄ grām quam tibi immortalem habeo re ipsa ꝓbauero Cui
semꝑ fui non fortune amicus semꝑ me mouit. mouebit dum vi
uam amicorum cura. quos virtus mihi meritumq̄z conciliant.
Sed velim ita intelligas vt que pro te facturus sum. in solutū
non in antecessum accipias. Ex louanio ea festinantia que digi
tis sudorem expressit.

Rogat͛ amic⁹ vt medicū mittat aīco egroto.

Scis mi petre fortunat⁹. Est apud te medic⁹ arte ⁊ experiē-
tia prestās. A quo mihi ꝑ te īpetrari exopto q̄ me visitet. Sin
minus regimē scribat. quod vt certius possit. Dices me vexari ī
miti podagra. qui morb⁹ membra mea que ad decorem inflexio-
nis natura laxauerat. iam in tumorē ducit. Jam in rigorem cō-
stringit͛ dolor īmanissim⁹ est qui nunq̄z me deserit quin reliquias
peiores relinquat. rursus ex raritate mee temperature quam me
dici cōplexionem appellant. tant⁹ mihi aliquā do glacialis heret
rigor precordijs vt nullis possim onerametis. nulloq̄z congesto
vestiū cumulo calescere. Lōgior essem. s̄z ꝓperat nox auctura do
lores. Uale dilecte vale viueq̄z dies lōgos let⁹ ⁊ faustus

Responsio significans medici missionem.

Petrus tibi deditissimus sanitatem dicit. Dum litteras acci
pio hora iam ferme noctis vndecima excesserat. ceperantq̄z iam
oculi somno grauescere. quem somnum motis auribus. canum
more. erectoq̄z mentu mox excussi. eumq̄z distuli in tempora lu
cis. Hausit mihi lachrymas epistola tua qua morborum lōgam
congeriem tibi vni incubuisse significas. Sed nuncius qui has
celeri cursu pertulit. me magis longeq̄z magis pauescere fecit.
ex quo tue valitudinis vix verbum vnum excussi. qui omne ad
verbum meum ingemuit. longeq̄z plura fletu q̄z loquendo signi
ficauit. s̄z firmo velī pectore perstes. q̄z p̄rimū superi celū diē q̄z
reducet. aderit ille quē optas medic⁹ sanitatis tue fautor ⁊ autor

Rogatur prior magister vt patrem indu-cat q̄ filius in pedagagio locetur.

Obedientiam cōdignam loco salutis. Pater meus magister
colēdissime cupiens me tenerius educari. louanij in domo ciuis
me collocauit. et certe electe satis quoad corporis alimenta.

Honesta eni est domus. honestior hospes. honestissima omnia q agunt. Que tame cum laicalia atqz pphana sint. parum pfectui seruiut meo. Hospes eni non nisi mechanica sollicitat. cui9 vxor more aliaz de lino. gallinis. z ouis semp disputat. Et qr diu sciui patrem meum in omnib9 cosilium magnipedere vestz. Scio etiam scholasticas omnes rts vobis qzcognitissimas esse atqz no latere vos qzutile sit in pedagogio comorari. vbi arguedo. soluedo. replicado cotinua colluctatio est Ibi eni viget studia. pferut se ingenia. seseqz exercitat. vbi nemo est qui no vel discat. vel doceat. petat. vel respodeat profundatqz lras vel hauriat. Quater eni in die qui pedagogio immorant disputatioes z repationes habet. absentib9 nobis q extra sumus. Nemo loquit no latine. tant9 ibi litteraz strepit9. tantaqz doctrinaz consonatia vt clangore quodam videant z muri z parietes. tecta simul z pauimenta scias ipsas resonare. non alit qz aeris particula quelibet latis foret impressa caracterib9. quo scholares die nil aliud audire vident qz scias. nocte autem qz eaz imagines. Et licet in pedagogiu vita mihi coactior esset omniumqz agedorum licetia minor In hac tamen sentetiam ardor scribendi me pertulit vt pedagogio libeter nuc immorarer. cui9 incolas vidi ceteros semp excelluisse. atqz in omnib9 promptiores. Supplico igit patrem meum informate. vt paruis expesis magnum pfectum pferre dignet. Iuuat sepe carius emere si merces fuerint meliores. diciteqz sibi q in re faciut. scitis quid volo. scribo perito. qui ex paucis multa cocipe cosuestis. Ualete felicissime. termio z fine seclusis.

Rogatur pater a filio q eum in collegio faciat co mmensalem

Humillimam obedietiam cum veneratione codigna Pater optime votis meis votiue cuncta respoderent. si dignaremini in pedagio sumpt9 mihi emere. quo nihil duco grati9 nihilqz fore vtili9 Nescio mihi louanij de necessarijs eius z pot9 pspicere vbi cara sunt omnia. atqz scholastica iura exoluere absqz expositione pecunie multe Annus eni long9 est. multam diem cotines Uix etiam ad est hora que no secum egetiam nouam afferat z q vic9 vn9 alterve. me no habeat traseutem. priusqua quater in die scolas adeo redeoqz atqz loca varia p esculentis z poculetis visito. multa mihi int digitos tpa dissiliunt pfectu cum modico. Nec

video me terminum anni attingere posse qui non forem hoc mo do vel totidem vel amplius q̄z in pedagogio expositus. Sic vobis nō prosim meipsum negligo. exteris ego curis distrahor. interea me socij mei passib⁹ longis antecedūt. quos non tam sequi q̄z precurrere conarer si cum eis in pedagogio solis litteris deditus essem. vbi totum animū meum in solo studio defixum haberem. ꝛ vbi ad manum semꝑ adessent magistri meis dubijs satis facturi ingenioꝝ duces ꝛ faces. nec min⁹ haberem coīunctos mihi socios multos ingenio ꝛ diligentia claros. qui pulchro auspicio presignāt in adolescētia quales futuri sint etate ꝑfecta. cum quibus iucūdissimum mihi studium esset. omni tedio laboris secluso. Nam vt equi currēdo sic nos discēdo animamur multitudie. Valete pater omni felice felicius.

Magister scribit scholari conatum eius collaudans

Salubres tua in vota successus. Multo sum affectus gaudio litteras tuas legens insignis adolescēs. quibus petis quod fuissem quam breuissime consulturus. quis enim vel mediocris ingenij non hoc intelligat longe fore vtilius cum bonis studentibus quam cum laicis habitare. Super hac re cum patre tuo sermonem multum habui. qui consilio meo. tuisq̄z pariter ꝓpulsatus precib⁹ consentit tue grate petitioni. qui vltro appetis strictius viuere vt largius discas. nec potuit pater generosus illos conatus tuos hec audiens nō collaudare. qui animū tuum rationi. siue vt aliter idem dicam. te tibi studes subijcere. vt quā doq̄z multos alios antecedas. Det tibi illi⁹ animi constantiam. illiq̄z animo lōgissimum temp⁹ qui dare potest. Denum adiecit pater quod me rogauit inserere litteris. vt scilicet omnes curas tuas in id vertas vt bon⁹ fias. atq̄z bonorum magistroꝝ tuorum cum quibus mirari cupis beniuolētia non indign⁹. ꝛ ꝓposito tuo vigilem efficacemq̄z operam semper impēdas. Quod si feceris obligabis perualde me in tui amorem. ꝛ etiam patrem tuū tibi non in idoneum debitorem. Vale ꝛ certe gaudentius q̄z sub sole ardēte cicada.

Pater ad filium qui filij assentit desiderijs.

¶ Fili habet hoc omnis iuuentus vt leuiter iudicat et noua semper affectat. Nescio si leuitate ducaris vel traharis nouitate. qui sic in pedagogio morari desideras. Si te vt spero mouerit virtus et scientia vt tuis litteris testabaris non possum votis non acquiescere tuis. Nec deesse possum boni magistri tui consilijs multo sale minerue conditis. Intres igitur communem portionem communi more aliorum polliceare magistro tuo solutionem in tempore has sibi ostendens vt sciat te hoc facere me iubente. Uale in christo atque talit vt que sibi placeant solum cupias faciasque

¶ Pater ad filium ad militiam prouectum

Quantum carissimi fili tua ex presentia solatium ceperim separatio docet. Crescit in dies amor in te meus nescitque consistere. eoque magis quo dominus tuus te litteris suis altius effert atque commendat Scribit nam te militia tuis meritis decoratum multa quoque alia que facilius sperarim quam crediderim nisi apud me multe esset fidei et nisi natura id fieret vt facile credat quisque quod optat. que si ita sint perseuera. Sin minus. fac vera esse incipiant. si qua tibi tui cura si quis amor glorie vel si quis tibi ad honores conatus est. id ex te summopere requiro vt quod liberali animo abcedens promisisti indefessa constantia prosequaris. Multa sunt que calamum meum ad alia vocant. Tu igitur vale ego nam valeo quantum solent vetera e contrarijs compacta corpuscula. sed quo melius valeam operam dabis

¶ Ad idem.

Optata salute premissa. Uix credas care fili quantis ob tuam absentiam vror angustijs. quantisque doloribus crucior. Iam primum agnosco quod absentia amorem non minuit sed accendit. Audio te militie munere functum et in capitaneum delectum et ad guerras proficiscentem. In his fili occupari ducum. sed longe durius principis iussibus contraire. Supplex ego deum oro vt eunte comiter dij ceptis faueant. assitque tibi splendens et immobile sidus quo eo ducaris quo cepit animus. et letus et saluus reuertaris.

¶ Responsio.

¶ Litteras vestras paterni amoris plenissimas metuendissime pater tanto accepi gaudio quantum hic calamus depingere nequiret etiam si ferreus esset vel ex calibe fabricatus. Quod me dominus meus suis litteris extulit non id merita mea sed virtus scribentis effecit. Enitar tamen. quantum in me fuerit roboris atque neruorum patina

vestigia imitari quo in dies hec si qua est de me duplicet opinio. curaboqz preteritam segniciem meam diligentia vigilantiori compēsare nō somno. nō ventri. nō inertie vacatur9. a quo satz me liberat onus qd post aceptam militiam illustrissim9 domin9 noster dux humeris meis supra vires hom̄is adiecit qd nō tam premere q̄z obruere me videt. Qd malim ab aliјs q̄z ex me audiatis. Nūc mihi animo op9 est. nūc pectore firmo. Ualete pat' animoqz semper fixo tenete nunq̄z posse mea obsequia vestris imperijs superari.

Epistola dubitatiua sup militia filij

Salutem. Fili q' miles creat9 scis nescio an nec ne doleam vel g̃tulabor. Sepe qd incipit in gaudio. desinit in merore. Per militiam em̄ plures ad inopiam ad carceres ad deniqz mortem puenerūt. Habes iam vnde semp inquiet9 eris vel inglori9. Quid q̄ so iuuat habere qd seruat vite discrimīe z eni9 preciū sanguis est Traxit te forte vanitas ad militiam q̄ vanitas fecūda folioz est et frondium sz semp fructuū est inanis. Sz ante temp9 hāc militiam suscepisti priusquā martialib9 artibus sis imbut9 pudebit apto hostio viuere. z int' milites cōparere. Fuerit em̄ necesse per militie titulum ignorātiam tuam in aptum exire. Quem tamē titulum si digne cepisti gaudeo nō q' habes sz qd eum merit9 es quem si sapis fouebis laboribus. ne turpi ocio euanescat. Labor area est ꝟtutum. nil sine labore excelsum est. Multos labor extulit sopor nullum. Sepi9 hoc dixi. sepi9 hoc repeto vt alti9 imprimam. Uale ex louanio quodā calami celerrimo cursu.

Alia epistola in eandē sententiam

Animū inuictū loco salutis. Sati9 forte fuissz fili militiam humiliter verecūdeqz recusare q̄z gloriāter amplecti. Pullulat iudicio meo in orbe damno magno inutiliū tāta seges militum. Sz ex aduerso multos vidi q̄s ocium fedauerat q' eos suscepta militia mox detersit. Tu igit' enitere te militie actib9 exercē. ignis nāqz de silice collisionib9 querit' armaqz fiūt cōfricationib9 clariora qd vt leti9 facias ecce tibi equū mitto q̄ ad spēm est honestus ad cursum velox z sub hastis assuefact9 Uale strēnue atqz valent'

Arguit pater filium suum militem non militariter viuentem.

¶ Nescio q̄d audio fili q̄ vite maculas induis quas restās vita nō facile poterit eluere sic te gubernas vt ꝑtenuis tue spes salu/tis supsit. qui more trasonis tuam militiam veneri deuouisse vi deraris. licētius q̄ʒ par est vteris etatis vitio. qui nō pl⁹ vicio resi stis q̄ʒ aqua sigillis. cum nemo te erroꝛib⁹ sic antecedat quem nō facile assequaris. Denarios tuos effundis ꝛ proijcis vt q̄ʒq̄ʒ var ronis thesauros vt apud tullium est possideres non illi sumptui subsistere posses. perpēdere deberes si saperes cum te elato mento diuitem iactes nullum aceruū tantum esse qui nō tandem ablati onib⁹ consumat. Si tuū erroꝛem precepta mea nō poterūt com pescere. sʒ semꝑ serpserit seqʒ latius fuderit tādem memineris te tua dementia perijsse. qui meis preceptis salu⁹ esse potuisses Va le cautiusqʒ tibi ꝓspice ne pereūtib⁹ rebus fabula fias

¶ Epistola commendaticia amici ob mul ta merita cari.

¶ Prosperitatis optatam affluētiam. Quod oꝛe sperauerā ve/nerāde ꝑceptoꝛ calamo cōmittere cōstringoꝛ. Velim tibi persua deas nihil me maioꝛi studio a te petere. nihil te mihi gratius fa/cere posse q̄ʒ posthabitis omnib⁹ harum latoꝛi beneuolētiam tuā cōsilium simul ꝛ assistētiam accōmodes. quo intelligat ꝯmenda tionem meam vsui sibi magno fuisse. Dignus em̄ est qui a te dili gatur. ꝛ tuo oꝛnet adiumēto nec facile inuenies in quē vsqʒadeo digne beneficium collocaueris. cum quo omnia mihi etiā inter/cedūt amicicie iura. quem vt alterum fratrem amo quo nihil mi hi carius nihilqʒ iucundius Neqʒ viuit cui hominū amicicie lo cum prioꝛem faciam excepto q̄ in hoc ipse primū locum occupa sti. q̄ si operam tuam illi cōtuleris. in me collatā accipiam. Va le ꝛ si foꝛte pl⁹equo de tantoꝝ onerum impositione cōfido meam presumptionē excuset cōfidentia. nihil est q̄d nō amoꝛ audeat de quo vere dictum ē. audacem faciebat amoꝛ. tu autem ꝑmitte q̄d rursus ab alio dicit̄. omnia vincit amoꝛ. In vtrūqʒ cadit q̄d seq̄ tur. nos ergo cedam⁹ amoꝛi Rursus vale. ꝛ quidem taliter vt du plicationem tibi duplicata valitudo sequat̄.

¶ Alia commendaticia sub alijs verbis et foꝛma

¶ Salutes multas ꝛ longas ꝛ sepe resumptas. Latoꝛ harum

deprecatorem me ꝑ sua causa poposcit. cuius votis si non paruero vereor ne eius in me meritis testimonium nō satis expleuero Ita eñ a me diligit vt tibi cōcedam preterea nemini Si igitur amoris quiddam in te residet. residet certe plurimū Id rogo omne in hui⁹ amici mei causa diffundas. gratissimum mihi feceris si huic amicissimo meo tantum tribueris quātum cui temporis vnq̄ꝫ tribuisti plurimū. quem si deseras. nō est homo alter i quē spem transferat. Persuasum mihi habeo nihil esse quod a te impetrare non potero. Pro tua igitur prudentia dicti latoris iusticiam sinceram integramq̄ꝫ seruabis. ꝛ bene valebis. mei semper memor ꝛ amans.

¶ Epistola meram credētiam continēs

¶ Plurimas iugi cremēto salutes. Mitto ad te famulum meum quo non fidelior. quo non secretior alter Parcus ego iam tēporis nō possum latius scribere. neq̄ꝫ tuas litteras peto daturas moram nuncio. cui redeunti non tam equi cursu q̄ꝫ volatu opus erit. ipseq̄ꝫ nuncius nobis calamus. epistola. lingua erit. ꝛ fides sua cōmune sigillum. Sed hic sisto. hic taceo. nam si de breuissimo tempore quo has scribere cogebar querelam depingo Interea mihi tempus ego breuius effecero. Rogo tamen consideres non quid ipse sed quid eius equus poterit. quem cōmutabit si id necesse iudicaueris. ne nimia festinatio festinationem tollat. Uale diu sane sed semper feliciter

¶ Epistola cōmendaticia amici ad amicū cōmendatum amicum qualificans.

¶ Id modicum q̄d possum ꝑ salute. Commendo tibi amicissime vir harum latorem cui⁹ res in turbido sic posite sunt vt curā amicorum exigāt alioquin dispendium subiture. Hinc te rogo vt digneris eundem inter vlnas tui amoris amplecti. qui me totum tenet ꝛ possidet miro dulcore fauoris. dign⁹ vtiq̄ꝫ tuo amore apud quem non minus honestas q̄ꝫ apud alios necessitas valet. Fama enim optima fruitur ꝛ meritissima qui plurimum fide plurimum virtute plurimum intelligentia prestat et qui impensa sibi beneficia ita interpretatur vt dum priora accipit posteriora mereatur. Cui vt adiumento sis tantis precibus posco quantis verba nulla sufficiunt. eritq̄ꝫ mihi tanto iucundius.

quo id feceris libẽtius. eo grati⁹ quo citi⁹. Sis bona valitudine operamqꝫ des firmam atqꝫ sinceram ne ille se a me. ego qꝫ me neglectum a te suspicer. ea tamẽ semꝑ sub lege vt citra tedia listas Ex bruxellis martij die septima ⁊ quidem vesperi dum sua iam retraxerat lumina celum

¶ Scribit pat̃ ad magistrũ filij ꝙ determinãs fiat. si sic magistro videatur.

¶ Scripsit nuꝑ venerãde mgr̃ filius me⁹ ad suũ magistꝝ qui in eum ꝑma gramatice rudimẽta cõiecit lrãs ꝟbis pulchras ⁊ sensu fecũdas. quas poti⁹ credo nõ suis sꝫ ditioribus venis eruptas Quib⁹ subnixe supplicat vt cum socijs suis ad gradus ꝓcedat. Ego igit̃ cõsilio sui mgr̃i paternoqꝫ officio tract⁹. eius ꝑcib⁹ acq̇esco determinãs suo vt tpe fiat. si ita suaseris atqꝫ in eum studiũ ingeniumqꝫ ꝓspexeris. quo tãdem firmis neruis nomẽ magisterij potẽter defendere possit. Nolo enĩ ꝙ domum redeat vacuo vasi ꝑsimilis. nõ re. sꝫ nomĩe gloriabũd⁹. Reliquũ nihil mihi ẽ qd̓ scribam nisi q̄ amicoꝝ inter se cõmunia sunt atqꝫ in oib⁹ lrĩs cadũt. Valeo bene ⁊ opto te bene valere

¶ Rogat scholaris magistꝝ suũ priorem vt patrem inducat ꝙ graduari possit

¶ Seruicium tam debitum q̄ꝫ promptum loco salutis Ad vos humili ꝑce cõfugio mgr̃ mi carissime. Scio ego prẽm meũ diu aĩm suũ induxisse nihil vobis nõ credere. sꝫ maximã in vos fidẽ habere vel in his q̄ studium meum respiciũt. apud quem vobis auctoritas ⁊ familiaritas ingens est. heretqꝫ ei ꝓfundissime qd̓ ex vestro cõsilio traxit. Nouit etiam quanta diligẽtia conat⁹ estis mihi pulchra lr̃aꝝ initia infundere vtinã tãto ꝓfectu quãto conatu. Fateor sane ꝙ longe e manib⁹ vestris alter euadere potui si mea capacitas vestre doctrine respondissꝫ. raro semen germinat qd̓ arido fundo iactum est. nec eque securis secabit ligni cadens in nodum acsi in planũ ceciderit. qd̓ nõ secãtis sꝫ nodi vicio accidit. Sꝫ missis his scitis venerãde magister instare nũc louanij determinãtiaꝝ tpa. q̄ iam si ꝑtereo cum phisicam audio non redibũt oportuna. Quicq̇d de hac re ad patrem scribo conat̃ omnia in tẽp⁹ ꝓtrahere putãs qd̓ hodie nõ fit cras eque fieri posse ⁊ vt laic⁹ est nec rit⁹ nec agẽdi formas vniuersitatũ compꝛhendit. ocu

lum in me vt in puerum gerit. etatem solum metiēs cui estimat gradum non cōgruere. videturq; subuereri ne viridi tribuat qd̄ maturo debitum est. Rogo igiť prece cum maxima ex corde fluē te quatenꝰ eundem pio vestro cōsilio inclinare dignemini qd̄ me cum socijs meis ad gradum ꝓuehat ne laboribꝰ meis premium deesse ꝑmittat. Casurꝰ mihi animꝰ erit si videro ex flore studiorū meoꝝ nullum mihi fructum respōsuꝝ. Q; si ope vestra ad gradꝰ scādere ꝑmissus sim. spero labore meo id īfficere vt in patrem. in caros. tādem inq; omnes mei amātissimos honoꝝ gradꝰ redūda rit. Idq; me curatuꝝ polliceor ne vel vos cōsilij vel tandem pa- trem peniteat obsequij. Uale in eo qui presidet omni creato.

¶Pater scribit magistro super gradu filij partim mentē exprimens partim cōsiliū petēs.

¶Multa salute ex corde ꝑmissa. Rogauit me filiꝰ venerāde ma gister eo intētiꝰ quo imprudētiꝰ vt eum sinerem suis cum socijs ad magisterij gradum ꝓuehi. Sȝ ꝙ in hac etate tenella ad tā al ta ꝛ fausta auspicia leuari possit non satis habeo exploratum. qd̄ tamē si facile possit cōclusum apud me iam est nō esse deliberādū sȝ si dubium sit nō esse conādum. Filij tamē mei desiderium pui- habeo. qd̄ sibi cōducat. quidue pulchꝛ. qd̄ quoq; decoꝝ in vnam partem inclinatioꝛ nō equa lāce delibrat. sȝ certe tua autoritas etsi sentirem aliť me facile ꝓuocaret. vel si dubitarem tua horta tio me facile impulerit vt id sequerer qd̄ tu optimum iudicares nec aduertam ad alioꝝ cōsilia si tuis sint repugnātia. Pluria ca- lamo subtraxi que cōmisi nūcio. Uale diu felix semperq; beatꝰ.

¶Alia epistola in eadem materia in aliam sententiam.

Amiciciam integerrimā atq; salubrem ꝓ salute. Rogo carissiē vir ne filium meum ad gradum admittas nisi ipse gradui ꝛ gra dus sibi decori sit. Nequaq; volo ꝙ gradu precedat quos sequiť lris. ne cum doctis pudore taceat vel impudentiꝰ inepte loquať quo tādem ꝟtať in risum ꝛ fabula fiat. Nō volo ꝙ redeat vacua opinione tumefactꝰ solum edoctꝰ ventositatis ineptia superbire. nō eñ birretum magistꝝ efficit. nec doctorem anulꝰ. nec laurea poetam. Necesse est in eo sit qd̄ eum faciat gloriosum. Nolo ꝙ foris gerat nomē sciētis ꝛ intꝰ vesice more nil nisi ventū ꝯtinēs

vel more vacui vasis qd foris tumet int⁹ nihil continet. Velim poti⁹ similer ficui fructu. nō flore iocūde. q̄ȝ spine q̄ nō fructu ornar̄ sȝ florib⁹ Nolo ꝙ mihi redeat focoqȝ meo mihi asin⁹ assideat coronat⁹. vano vento nō reb⁹ inflat⁹. Ridicula ꝑfecto ꝛ alto cachinno digna est nominalis v̄tus vbi ipsa nomīa rem paratētissime mentiunt̄. tunc nomē sue dignitatis vnusquisqȝ veracit̄ tenet quādo rem nomīs poterit potenter exercere. ego em̄ in adolescētie mee primicijs studijs incubui philosophie. nunqȝ tamen gradum volui qd reuerētia fecit nō cōtempt⁹. ad quem et si non forte ꝑtingere ac saltem aspirare ꝑmissum erat. Si tamē colēde vir filium censeas nō indignum tanto nomīe. placet ꝙ su⁹ labor grad⁹ honore premiet̄ q̄ȝuis potius sit vicissitudo q̄ȝ premium qȝ ad studioꝝ flores graduū fructus cōsequat̄. Vale intētissimoqȝ animo enitere ne gradū sumat si nō fuerit scīa prestās ne fructu omisso inutili frōde gloriet̄.

Magister ꝑor r̄ndit scholari.

Fili. patri tuo visum est ꝙ gradum petis ad pompā inanēqȝ iactātiam nō satis intelligēs qd magisterij grad⁹ portēdat. Si tamē satis comptum haberet ꝙ aliquam scīe prestātiam cōsecutus esses. ac int̄ tuos sodales quos ānis equas scīa ꝑfloruisses q̄ gradum tuis v̄tutib⁹ meruisses vellet vtiqȝ te honore merito decorari. Sȝ veret̄ vt est mos iuuenum ꝙ appetētior sis gl'e q̄ȝ scientie aut v̄tutis. Nec certum satis habeo quid patri cōsulam. Te em̄ latere nō potest q̄ȝ parua tibi erit patni eris portiūcula. Nescio si tibi cōducat q̄ inferior es fortuna sup̄ior fias ordine. Tot em̄ iam reperiunt̄ magistri vt grad⁹ dignitas ex īdigna numerositate vilescat. Multos ex vniuersitate tua euadere vidi q̄ nihil illic splēdoris sunt assecuti p̄ter magisterij inane vocabulū eis pudore sempiterno adhesuꝝ. nō meo iudicio ille grad⁹ est sed fum⁹ ꝛ ventus est q̄ cum nuda gloria. nō cum scīa. nō cum v̄tute. decurrit. Sȝ si te scientem p̄stiteris gloriam ꝑp̄a v̄tute mereberis. nō ꝙ v̄tus famam ꝑ p̄cio poscat sȝ carere ea etsi cupias nō poteris. Vt em̄ corp⁹ vmbra sequit̄ sic v̄tutem gloria que tamē adeo delectat vt legam⁹ neminem esse qui dulcedīe glorie nō tangat̄ ꝛ vt apud tulliū est trahimur omnes studio laudis. Generosum em̄ est optare qd summū est. Cōsulo tamē vt maiorem te cōstruas q̄ȝ videri desideras ne sis foris tumēs intus contract⁹. nec vento vanitatis infleris v̄tute carēs atqȝ doctrinis. Itaqȝ vt fi-

nem faciam pater breui statuet q̄d de te fieri velit ꝛ te certiorem efficiet Inteā nō alium tibi incitādum ꝓpone q̄ȝ teip̄m in teipso te īuenies si excutias tibi te Uale illud ouidij in te cōiecto. dij tibi dent ānos. a te nam cetera sumes tuoqȝ desiderio fauēs assit is quē penes ptās oīs ē ꝛ qđ felicit᷑ aggredi cupis det felic᷒ ꝯsūmare

¶Scribit pater suo filio suam intentionem de gradu suscipiendo

¶Salutem. Fili multo tu desiderio nō quidem rōne fulcito ad grad᷒ aspiras sȝ poti᷒ inanis glorie titillatiōe porrecto Scire te velim q̄ specioso cognomie gaudes in lrīs magisteriū nō in birreto cōsistere. Grad᷒ em̄ nisi scale sunt sciētiaꝝ atqȝ v̄tutum quas cōcumulasse tibi pulchrius erit q̄ȝ gradus ꝛ titulos. Insiste igit᷑ studijs summo nisu totoqȝ animi pondere vt int᷑ tuos socios tua scīa v̄tus emineat. Nō em̄ laboro ꝙ grad᷒ te ornet sȝ v̄t᷒ ꝛ lr̄e te vestiant. Nec volo ꝙ fallacib᷒ alis attollaris neqȝ ꝙ sic artium nomia queras. quo qđ sciētie defuerit suppleat᷑ titulis Salubrius foret descēdere iuste q̄ȝ immerito ascēdisse. Inglorium em̄ esse prestiterit q̄ȝ mendacio gloriosum. nam omnium oculos fallere nō poteris tāto in te studio defixos. dum parumper emerseris q̄ tini plus glorie false fuerit. eo pl᷒ erit infamie. eum tue ignorantie cōscius cupies delitescere ꝛ oculos sapiētum effugere. nec ausus fueris int᷑ doctos hiscere. Possem ego narrare multos quos par error pari periculo dedit. Sȝ satius est viuis noib᷒ pepercisse. Uale in eo a quo omnis valor est

¶Gratulat᷑ vniuersitas de electiōe summi pōtificis obediam ꝓfitet᷑. oratores mittit. ꝛ rotulū petit.

¶Sanctissimo pr̄i dn̄o. N. diuina ꝓuidētia sacrosancte romane ꝛ vniuersal' ecc̄ie summo pōtifici Humillima culmis ap̄l'ici filia vniuersitas louanieñ sp̄ seruitrix atqȝ oratrix ad deuotissima pedū oscula beatoꝝ. Ineffabile nobis subortum est gaudium beatissime pater ex creatione vestra in verum vicarium saluatoris in terris. simul enim spes magne salutis ecclesie nobis accreuit. Qui firmiter credimus atqȝ speramus vestram sanctitatem omnia ipsius ecclesie tam solida sospitate recturam ꝙ ouile dominicum pace multa inturbatum stabit atqȝ quietū. Et ꝙ insutilis crucifixi tunica suam sit integritatem seruatura

Et q̄ beati Petri nauicula nullis fluctib⁹ obruet̃. Exultet igit̃ nobiscum ether ꝛ tell⁹. ꝛ vaga ponti mobilis vnda. omnesq̄ cristicole tensis manib⁹ innixis genib⁹ cum cordium deuota iubilatiōe. regi eterno laudes exoluāt. q̄ vos ad apicem summi pōtificij erexit ꝛ in plenitudinē ptātis assumpsit. Et quo lucidi⁹ scissime pater inmēsa nr̄a leticia vestre sanctitati cognita fiat Mittim⁹ ad sacros vestros aplīci culmīs pedes oratores nr̄os. viros nobis caros ꝛ doctos multa ꝟtute pstātes q̄ sciime clemētie vestre nosipsos omnes tanq̄ humi coram sacris vr̄e sanctitatis pedib⁹ animo ꝛ corpe ꝓcumbētes p̄sentēt ac offerāt. ac obedientiā debitam ꝑ nobis cum magna animi gratulatiōe humillima mēte ꝓfiteant̃. Ac demū deuotissimis pcib⁹ vestram sanctitaten inclinare laborēt vt nr̄is desiderijs ꝑ certoꝝ nominā doꝝ rotulo dignet̃ vestra sanctitas cōfauere Quos vt placeat benignissime et audire ꝛ exaudire scissime clemētie vr̄e deuotissimis affectib⁹ supplicam⁹ Quam dignet̃ rex etern⁹ cōseruare longeue felicissimis incremētis. eamq̄ diu vniuersali ecclesie p̄esse faciat atq̄ ꝓdesse. Ex louanio in nostra cōgregatiōe generali apud augustineñ Julij die tercia.

¶ Iterum ad summū pontificem super eisdem in alia forma.

¶ Beatissimo in christo pr̄i ꝛ domino. dn̄o. N. diuina ordinatiōe scē romane ꝛ vniuersal' eccl̄e summo pōtifici. Uniuersitas louanieñ obedientissima aplīce sedis semꝑ oratrix adusq̄ deuotissima pedum oscula beatoꝝ. Immensas illas tristicias beatissime pater. q̄s aliquot dieb⁹ ꝑtulim⁹ ꝓpter deflendā mortem sanctissime recordatiōis dn̄i. N. sacroscē romane eccl̄e summi pōtificis nūciatio assumptiōis vestre scitatis maximo leticie iubilo serenauit. Dolebam⁹ em̄ omnes scām mrēm ecclesiā tanto p̄side viduatam. anxijq̄ q̄s nam successur⁹ esset in aplīci culmīs pōtificatū pendebam⁹. Sed q̄ primū innotuerat iesum christū sue miseratum eccl̄e. ac vos in solio aplīco summuȝ iam p̄sidem collocasse. tāta fragrātia plenissimi gaudij nr̄a corda perfudit. q̄d nec calamo scribere possim⁹. nec satis voce reserare. Bn̄dict⁹ altissim⁹. in sua benignissima ꝓuidētia in hoc nubiloso tpe quo dei eccl̄a omni videt̃ ꝓspitate ꝑuata. vos in suū vicariū p̄fecit. viꝝ quidē scia ꝓfundū. ꝟtute claꝝ. fide ꝑspicuū. ac cūctis in reb⁹ fecūdum

pariter ꝛ facūdum. Qui ꝑ vr̄am eminētissimam prudētiam san
tissimāq3 clemētiam oīa turbida in placida atq3 serena facile cō
uertetis. diuina semꝑ ꝟtute p̄ambula. q̄ vr̄is sctissimis laboribus
pijssimisq3 desiderijs rn̄debit vt speram⁹ Pro quo incessant oīpo
tentē nos deuotissime oraturos pollicemur. humillimāq3 simul
obedientiam vr̄e sctati pollicemur in cuū. Neq3 ipsos oēs vr̄e
sctissime volūtati patissimos seruos submittim⁹ ꝓstratos ad ter
ram. pedes aū beatos. ꝑut lati⁹ oratores nostri q̄s ad sanctitatē
vestram mittimus viuis organis expositituri sunt. q̄s sctissime ac
clemētissime pater vr̄a sanctitas digneť misericordit exaudire.
quē simul digneť altissim⁹ felicissime cōseruare. vt diu vniuersa
li ecclesie presit ꝛ prosit vt optam⁹. Datum louanij in nostra cō
gregatione generali ꝛc̄.

Scribit vniuersitas cōmēdaticias lr̄as ꝑ q̄dā doctore suo supposito ad summū pōtificē.

Sctissime ꝛ clemētissime pať. Humilima vniuersitatis loua
nieñ obediētia sp resumpta. adusq3 puluēs sub beatis pedib⁹. cū
osculo eoꝝ ꝓdeuoto. Cum ad sanctitatem vr̄am. M. n. eiusdem
dn̄ationis vr̄e deuotum filium vtriusq3 iuris doctorem accessu
rum audiuim⁹. omittē nō potuim⁹ qui nō eundem nr̄is lr̄is ꝛ p̄
cib⁹ possetenus iuuarem⁹. sua bonitate sic ꝓmerēte qui a teneris
annis ꝟtuti incubuit vigilāter ꝛ lr̄is. cui natura nō defuit in eū
pulcherrima dona diffundens. neq3 ipsemet sibimetipsi abfuit.
S3 dictas nature dotes officijs ꝛ lr̄is clariores effecit. Jn tan
tamq3 hoīm gr̄a. sua se ꝟt⁹ euexit. vt nostro iudicio dignissimus
sit. qui inť vlnas sanctitatis vr̄e misericorditer amplecteť. sctissi
misq3 vr̄is gratijs orneť ꝛ fauorib⁹ Jn bonis em̄ fortune cōtra
ctior est. q̄3 lr̄e. q̄3 ꝟt⁹. ꝛ q̄3 sua merita poscāt. Parētes enim sui
sanguine clari. tot sunt ꝑlibus onerati vt eum inflexerit pietas.
magna ꝑ pte successionem paternam fratrib⁹ relinq̄re. sese a pue
ro ecclesiastico statui dedicādo. Cui⁹ ꝑsone dignitas quo primū
vr̄e sctati cognita fuit. firmiť speram⁹ mox illi vestram sanctissi
mam gratiam opulenti⁹ responsuram. Quod vt fiat beatissime
pater humillimis p̄cib⁹ supplicam⁹. quo sentiat nostꝝ testimo
nium nostrasq3 etiam suꝑfusas humillimas p̄ces. apud sctissimā
clemētiam vestram aliq̄d fidei ꝛ gr̄e meruisse. quam cōseruare di
gneť longo tp̄e in virib⁹ multis. q̄ eundē sue sponse ecc̄ie p̄fecit

rectricem Ex nostra generali congregatione louanieñ apud Augustinensis.

Cōmendat nepos alteri nepoti vt ei adiumēto sit.

Salutem ac ꝑpetui amoris firmitatē Uet⁹ illa amicicia vir mihi ad cor vsqꝫ dilcē. q̄ mihi cum hoc latore dies lōgos fuit ex poscit vt sibi sim adiutor ꝛ fautor. cui etiam accedit sanguis cōiunctio talis ꝙ eum tanqꝫ honestissimā mee generatiōis ꝑtem cogor recolē. cui tm̄ afficior vt nihil addi possit. nec quem amore magis cōplectar alium habeo neminē. cui vt adiumēto sis tātis precib⁹ posco quātis ṽba nulla sufficiūt. eritqꝫ mihi tāto iucundi⁹ quo id feceris libēti⁹. eoqꝫ grati⁹ quo citi⁹. Tāta em̄ effulget ṽtute vt valde indignū sit eum tam diu suo clarissimo iure caruisse. ad te em̄ accedit sue cause auxilium ↄsiliumqꝫ expetēs q̄ abūde locum consilij habes ꝛ auxilij copiam. fiat igit̄ sibi sint preces mee p̄sidio q̄ intelligat te mei esse amātissimū ꝛ apud te nihil antiquius esse fide ꝛ beneuolētia. Uale. et si q̄d est, q̄d ex me velis ipera mox impellē conabor morasqꝫ p̄scindam.

Respōsio ad epistolam p̄scriptā

Ex penetrabilib⁹ cordis salutes nō numerabiles. Cōmēdasti mihi amice ꝑcare tui nepotis filiū in quo oīa p̄ris mox agnoui tui tam silis est vt omnem hoīem spectādi admiratiōe suspēdet. nō em̄ lac simili⁹ lacti existit nec possium ꝑpēdere q̄d alteri insit q̄d alteri desit. Si em̄ vt cuiuscūqꝫ liniamēta sic etas ꝛ habit⁹ rn̄derēt mox alteꝝ alteꝝ appellabis. Q̄d em̄ tuis lrīs postulasti sibi to feci quoad potui nil iussu morat⁹ faciamqꝫ q̄d restat tam diligent̄ q̄ꝫlibēter nec rogād⁹ sium nec hortād⁹. nam p̄rem ei⁹ felicis memorie q̄r familiarissime dilexi ego hūc familiaritatis illi⁹ constitui ꝛ dilectiōis heredē. ꝑderitqꝫ ei ꝙ tam dilectis clarisqꝫ imaginib⁹ originem traxerit ꝛ ꝙ nunqꝫ fuerit p̄ris sui officiū in me ꝑtermissum neqꝫ ei⁹ operam ī me refriguisse senserim. nō breui dixero q̄ꝫ letis oculis q̄ꝫ blādo vultu me viderit q̄ꝫ cōmiter se mihi cōiunxerit q̄ꝫ late oēs iucunditatis habenas in meo ↄspcū effuderit. Uale meqꝫ tuo fratri cōmendatum effice q̄ quotiēs amicos memoria voluo mox int̄ primos emergit Ex louanio volāte manu ꝛ celeri pēna. nisi me occupatio ingēs ligatū haberet longior essem. dum plus erit ocij latius scribam.

¶ Deplāgit amicus filium sui fratris aufugisse. rogatur amicus vt reductioni studeat.

Salutes inumeras ꝛ cordiales. Unicū hꝫ filiū frat meꝰ amice dilcē nihil pr̄is habētem nisi cognomē seꝛū ꝛ formā. quē vt vnicus ē vnice diligit cui iam accreuit qd̄ referre piget pudet ꝛ miseret viciorꝝ maxima seges. doletqꝫ vehemēter pr̄ in eo crescētibꝰ annis decreuisse ꝟtutes. ꝛ ꝙ cecis ducibꝰ nō rectis fidat cōsilijs. Nā prudentū virorꝝ salubres monitiōes q̄si aniles reputat cātilenas Dabis rogo operā si eūdem gētium vspiā ꝓceperis ꝙ ad suum parentē redeat ꝛ ex flumie errorꝝ enatet. modum agēdi tibi tua prudētia dabit. nō est opꝰ docere mineruam. nec dare lumīa linci ꝛ argo. ex cuiꝰ tamē secreto abcessu pat̄ eiꝰ tanto dolore affectus ē. vt more frenetici vage turbateqꝫ loquat̄ ꝛ agat ꝛ assiduo gemitu dolorē effundat. timēs ꝙ hec vicia q̄bꝰ teneris ānis insuescit. tota etate sectabit̄. cū magna ꝛ efficax nimis ē vis cōsuetudis cui lōgo tractu cōfirmate vix vnq̄ꝫ obsistit̄. trahitqꝫ pater omne augurīū peiore via in quo doloribꝰ affectū nō arguo sed excessum. Mitiꝰ ista ferret si aliorꝝ casus inspicēt. cuiꝰ dolores scriptis lenire studerē. ſꝫ vereor ne pruriēti ocello cōfricatio sit molesta q̄ potius nil aliud agerē q̄ꝫ augēm luctꝰ ꝛ renouarē dolores Etiā nō est aptꝰ cōsolator quē ꝓprij gemitꝰ vincūt. cuiꝰ visceribꝰ mollitis fracta in lachrymas ꝟba diffudāt Sꝫ vale cogor epistolā claudē papirūqꝫ ꝛ oculos a lachrymis abstergere.

¶ Respōsio ad epistolā precedētem

Ea quā mihi vellē salute ꝑmissa. Recepi lr̄as tuas vir optīe doloris nō vacuas amoris plenas. q̄bꝰ inspectis mox mixtꝰ lachrymis dolor. mihi incaluit. vbi nepotulꝰ tuꝰ qui dū sui pr̄is corpis pulcherrīa liniamēta exꝑmit nō eiꝰ ꝟtutē nec animi eiꝰ imaginē pre se ferre dignat̄ ſꝫ hōris ꝓprij ꝓdigꝰ oī pudore depulso a ꝟtute pedē retraxit. īdulsit vicijs hisqꝫ īduruit atqꝫ adeo vt eiꝰ pr̄em vix grādeuū multa maiestate venerādū grauit̄ offenderit suāqꝫ castigationē nō excusatiōe ſꝫ fuga vitauit quo eum magis suspicor metu vel tractu q̄ꝫ ꝓprio nisu errauisse. habet effigiem oculis tam gratam vt vel celo elapsus vel deorum semine natus appareat. nam in eius aspectu non tam humani q̄ꝫ diuini specimen

decoris effulget. Nō solēt vicia tam decora sede locari. dolebit se nex si iuuenis a vicijs ceptis pedē nō retrofaciat. Est mihi suspicio ꝙ certo loco lateat. qđ p famulos meos hac nocte scrutari faciā. Luna eñ iam pernox est. q̄ gratū obsequiū pstabit euntibꝰ. Scio qđ petas. qđ pr̄ optat. dabo operā amboꝝ votꝭ ꝯgruā Uale lōgior eē̄m sꝫ somnꝰ fur oculi grauidū mihi caput efficiūt.

Scribit auunculus filio pfugo inducens vt redeat

Salutis pium desiderium loco salutis. Fili nescio vbi incipiā quid primū quid vltimū dicam. an bona cōmemorem. q̄ pdidisti. an mala defleam q̄ meruisti. obediēs eras. diligēs eras. parētibusqꝫ carissimꝰ eras. ꝛ dum totiēs dico eras. necesse est totiēs ingemiscas. q̄ iam nō es qđ fuisti. sꝫ paras tuis parētibꝰ noctes vigilijs ꝛ anxietate plixas. q̄ te vnicum eis filium ad cor vsqꝫ adeo diligūt ne seipso habeāt ꝓprium sanguinem cariorem. sꝫ nocte dieqꝫ laborem nullum fugiūt. nō frigꝰ. nō estum. q̄ te ab inopia futura pseruēt. ꝛ certe q̄ felicior fuisti ꝙ tibi natura tales parentes cōtulit. eo miserior atqꝫ indignior es. q̄ tua culpa eoꝝ fauores demereris. mater eñ tua tuam fugā agnoscēs p̄ graui dolore capillos vulsit. pectꝰ pcussit. digitosqꝫ cōtorsit. mēs illi refugit vt putarēt astātes ei diem illuxisse supmū. tu mr̄i tue pmū podꝰ fuisti. dehinc dolor ꝛ timor. memineris q̄so quot ei somnos. q̄t cibos. quotqꝫ iocos tuis fletibꝰ abruperis. quot ei anxietates pepereris. nulla maior ingratitudo est qꝫ que in matrē cōmittit. Si hec te fili nō moueant adamātina corda motura. sꝫ maneat tibi cor saxeum quo tāta materna solatia in te suaui amore congesta nō desinas rebellione cempēsare. Aspice iusti dei flagella non vt longe distātia sed vt mox futura Jamiamqꝫ presentia. Tu igit redi ꝛ in parētum sinu recumbe. a radice eñ seiūctus ramꝰ emoritur. quod nisi tu feceris tibi tanqꝫ inutili arbori imminet securis ꝛ ignis Dis deniqꝫ lectis posthabitis omnibꝰ ad me properādo festina dabo modum ꝛ ordinem quibꝰ parentum gratiam tuo honore assequeris. ꝛ noli rem in sinu positam cōtemnere Nam si parētes tuos offendere non desinas ꝛ eos aliquādo tua culpa pdideris habebis donec viuas nocte dieqꝫ summū dolorem erroris tui in pectore testem. Tūc primū parentes nosces dum pdideris tūc patrem tūc matrē. tūc mutatā domū. mutatā familiā

flebis et frustra côcuties pectora palmis. et sero penitere incipies dum nô erit penitudis locus. Sz vale incaluit calam⁹ qui cur-su furit et sistere nescit

Ceterum auunculus filio profugo in aliam formam

Meliore q̃z paras fruare salute. Scias care adolescens amicos omnes tuos a te auersos esse. neqz vllam rerum tuarꝫ velle dein-ceps curam agẽ. Ego adhuc resto quem vt video a tuo amore ex trudes si aures claudere et oculos vt cepisti auertẽ pgas. Tibi em̃ adhuc nô tuis morib⁹ sum amic⁹. qui te vilit' pijcis ad alia nat⁹ Nam si verum aurib⁹ hausi in te inualuit pompa lux⁹ et vanitas omnis. vix em̃ mustum es dnm corrumpis in acetum. Loq̃ co-gor ne taciturnitas mea indulgẽtia reputet'. mallem tamẽ poti us ꝙ tibi tua côscia q̃z me⁹ sermo pudorẽ incutẽt. satis em̃ inge-nij habes quo sordes tuas vides non tamẽ diluis. vias tortuosas tuas agnoscis nec deseris. impẽdensqz periculũ nô metuere non potes nec declinas. Ubi q̃so fili euasit parentũ reuerẽtia vbi lex nature vbi timor dei qui sic dissides a teipso et q̃ te societatib⁹ im-misces periculo plenis. Sperne rogo illos quorꝫ exemplo glori aris illosqz fuge vt scillam a tuo quoqz additu phibeas quos vi-des in tâta viciorꝫ exuberâtia collapsos vt int' virtutem et viciorꝫ discrimẽ nullum faciât. Qd nisi facias tâdem tibi rubiginem ef fricabũt quam vix vnq̃z vllo post tempore poteris diluere at exi tum tâdem flebis qui phemia nô sensisti. et q̃ iuuenis tam ptina citer agis senex cum rubore recordaberis. Nô hesito q̃n scias lu ce clari⁹ recta esse q̃ scribo sed nimium vereor ne passionũ impet⁹ te cogat seq̃ peiora. Hoc tamẽ scripsisse iuuat vt si errore tuo p-stabis ego in te meo officio pfunct⁹ fuero. nec omittẽ potui quin amicas tuas aures amico sermone pulsauissem nô quidem tâ blâ do q̃z verace nô tam composito q̃zfideli quem si rugata fronte cô tempseris tuosqz parẽtes côtinuis dolorib⁹ côtorseris meli⁹ fo-ret. sit venia dicto. te prius tellus ima dehisceret absorberetqz. Sz facito melius valetoqz felicius.

Responsio profugi filij ad suum auunculum.

Humillima cômendatiôe hũillimo corde pmissa. Nô video qb⁹

verbis auūcule dilciſſime imenſam animi leticiā expſſero tm̄ eni mihi vr̄is ex lris gaudiū ſubortū eſt tātuſqȝ leticie ſplēdor iſulſit vt oīa ỽba frigidiora videant̄ habere certe oculos nō mō velatos ſȝ pſus erutos· ſi vr̄is cōſilijs obluctari pſumerē tāta rōne fun datis. Dabo operā mox nebulā vite mee talit̄ abluē. vt matrem meā q̇ me geſtauit in vtero. me pepit. ſuo lacte nutriuit maiori gaudio pfundā q̄ȝ vnq̄ȝ fuerit ex me dolore concuſſa. ſocietatēqȝ illū quā ſum cupidius q̄ȝ prudēti⁹ imitat⁹ abijcio. fugio nego ab nuo reſpuo cathenāqȝ rumpo quā ipſe mihi cōtexui. Iā clare vi deo ſocios meos canib⁹ ſimiles q̇ os diligūt vt extrahāt ſuccum vel his q̇ lanā in ouib⁹ querūt nō ſalutem q̇ miro quodā applau ſu me viſi ſunt excolere quoꝝ amor ijſdē gradib⁹ cum meis dena rijs ambulauit tantoqȝ remiſſior quāto pecunia numero minor vt cū vltimo denario etiā ipſi⁹ amoris euaneſcēt vltim⁹ gradus. Iā lapſum meū agnoſco dolens ⁊ gemēs. q̇ nunq̄ȝ potui lachry mas pferre parentū. nō ſinat de⁹ vitā meā vſqȝ ad illa pduci tpa quib⁹ hec tractē quo dolorib⁹ rapti funeri forent ppiores. ſȝ me vel tell⁹ vt lr̄e tue ſonare vident̄ optem prius ima dehiſcat. vel cy clopū fulmīe cadā. clare ſentio vr̄a eruditiōe inſtruct⁹ quātū pa rētes amare ⁊ venerari oportet. vos aūt vt cepiſtis mihi aſſiſti te. nulla em̄ ſpes ſalutis nullū mihi pſidiū aliūde. Opto feliciſſi me valeatis opemqȝ feratis qui ſpem dediſtis.

¶ Ut filiū pmoueat ad beneficiū.

Plurime ſalutis largā affluentiā. Cogūt me vir egregie filij tui mores ſuaqȝ vite integritas i ſui fauorē ad te nunc lrās dare ro gās ꝙ in pmotionē alicui⁹ bn̄ficij paternū ſibi fauorē non abeſſe ſentiat. q̇ ob alia multa q̄ȝ ꝙ tibi fili⁹. a te meret̄ car⁹ haberi. qui adoleſcētie pmicias ita inſtituit vt oēs ſue etatis iuuenes eum p duce colūt obſeruāt q̇ fax eſſe videt̄ a quo oēs lumē accipiūt neō eū añcedē pt. quiſqȝ eo habet̄ honeſtior q̇ tergo ſuo ppior eſt. vix crediderit quiſpiā tantā ingenij lucē tantā indolis placētiā tm̄ facūdie ſplēdorē tā tenere etati incidē poſſe. iocūd⁹ adeo eſt vt ſa cetijs ſuis riſum lugētib⁹ euocaret multa paterna in ſe hȝ nō fu tur⁹ vnq̄ȝ tuaꝝ ỽtutū ſepultor quas gerit corde ⁊ frōte depictas eritqȝ tibi ipſe ſenectutis tue bacul⁹ ⁊ paterni noīs ſeruator ⁊ au tor. Uale plixior eſſem niſi iā nox abſtrahēt lumia celo

¶¶ Reſponſum ad pdictam.

¶ Salutem in autore salutis. Filiū meū extollere conaris mul
to studio nō pari iudicio. quem si min⁹ amares pl⁹ fidei apud me
tue lr̄e mererent. amor cec⁹ iudex est. Non em̄ tam reb⁹ fallimur
q̄ȝ rerum apparētijs. certum habeo ꝙ bene de filio existimas meo
cui ōmia asscribis vix orte ꝟtutis quo certe ꝑ ꝟtute effigiem pro
re simulachꝝ laudas. bone indolis esse videt̄ sȝ frōtis ei⁹ nulla fi
des ꝟtutē vt scopulum fugit. nō tam apis taxū odit. nō tam ba
culū canis vel balnea catt⁹ q̄ȝ hic librorꝫ osor est. quē si q̄s argu
at mille excusationū diuerticula q̄ret vt pulchro pallio crimen
obumbret. Vultū suū ad nutū variat vt q̄n̄qȝ nō idē sȝ sui dege
ner videat̄. facies agnū mōstrat sȝ vt sij ꝟbū est seruat in pectore
vulpem. Raro sibi vult⁹ cum aīo coit. raro lingua cōsonat ori.
Tu his vicijs mox occurre: discat aliū vite callē te mgr̄o Nā ni
hil duco turpi⁹ ficto nihilqȝ fedius simulato. Vale oīaqȝ facito
mea causa vt cōsuesti semꝑ ⁊ amice ⁊ diligēter

¶ Querela rare scriptionis.

¶ Sinceram amiciciam loco salutis. Habet me admiratio mlt̄
ta quid sibi velit tam diuturna litterarum tuarum in me absti
nentia. cum vet⁹ nostra cōiunctio nosterqȝ p̄stin⁹ amor frequen
tiores expostulat. Nescio q̄s torpor amoris. q̄ digitorꝫ palisis
te inuaserit vt litterulā ne vnicā ex te excutere possim. q꞉ tamē
vtriqȝ morꝫ cōfricatio ꝑdest iam diu statui te mearꝫ lr̄arꝫ freq̄n
tia cōtinuo blādoqȝ tactu cōfricare vt tādem aromatū more spi
ramina reddas q̄lenti⁹ odorē spirāt si nō trita fuerit. Magnes
forti⁹ trahit si terat̄. maiorana atqȝ lauēdula digitis cōtrectare
odores flagrāti⁹ fundūt. Tu ergo si me amas hāc scribēdi segni
ciem exue. teqȝ lr̄arꝫ frequētiorem exhibe ⁊ si q̄ ex te merui si dig
ne ꝑcor. si me tua existimas amicicia nō indignum rogo ne desi
nas mihi tuū statum p̄scribere studeasqȝ vetusti nostri amoris ci
neres exoluere inuenies spera adhuc aliquā viuētem scintillulā
tui vt creberrime scribas excitatricē. Qd̄ si mihi p̄stiteris q̄ȝma
xime tuis iussib⁹ delectabor. Sȝ vale lōgius scribendo prolapsus
sum q̄ȝ tarditas tp̄is vel festināntia postulauit.

¶ Intimatur amico ne quem proposue rat comitem capiat itineris ad scām ter rā q꞉ garrulus et mendax est

¶ Salutes nõ pauciores q̃ȝ gignit estas aristas. Audio ꝓposu isse te cordialis amice terram scam deuotõis grã visitare. assume reqȝ ꝓ socio villici filium sȝ vt te libere tuteqȝ alloq̃r accede ppt⁹ ne qua externa auris interueniat intereaqȝ mihi ad ostium ocul⁹ erit ne q̃s insperato irrumpat. Ille quem itineratiõis tue comi/tem delegisti vir prorsus agrestis ⁊ insulsus est. qui int̃ canes ma le tutus ambularet si tam lep⁹ q̃ȝ fatu⁹ videret̃. qui tot⁹ ex mẽda/cijs pẽdet ⁊ ex ficticijs cõfect⁹ est. Animũ tuũ inducas nihil si/bi credere. quem tam infestum aurib⁹ senties vt facile tibi quiet⁹ esse iudicabis vel eum lingua vel te aurib⁹ caruisse Certum est tã to pectoris sono mĩme respõdere ꝟtutem. Nam picas ⁊ gracu/los sua garrulitate supat. nihil iudicio digerẽs. nullam tenens lingue mẽsuram. alti eñ flat⁹ est q̃ more follis plenis buccis ae/rem trahit ⁊ efflat quo molẽdina motuꝝ putares. Uale lõgeue sane plaudẽter. Has dũ scribo nõ quierunt digiti sȝ volitat cala m⁹ nõ alit̃ q̃ȝ ei velũ supinfixũ essȝ vento ꝓspero agitatũ

¶ Intimatur breuis visitatio amici et leta confabulatio

Immẽsas cũ fauoris ardore salutes Aderit breui temp⁹ q̃d nos vnũ in locũ miscebit. statui eñ his paschalib⁹ vidẽ te Ita dico ni si vel tibi citi⁹ vel fortune seri⁹ placuerit. multa me diu ligatũ te nuerũt q̃ min⁹ te visitare potui. sȝ iã funẽ soluã. rumpã moras. cũcta retinacula frangã. longiorẽ ꝓtractionẽ ferre non possum. vror ardeo crucior. Te ꝑcelerit̃ visitare intẽdo vt refrigeriũ pbe/as q̃ hãc flammã ꝓuocasti. tũc vocẽ voci iũgem⁹ ⁊ dexterã dextre eritqȝ tũc nobis nr̃oꝝ euentuũ vltro citroqȝ iocunda recitatio q̃ nobis tũc dies breuissimi videbunt̃. etiã si estiuis solib⁹ ꝓtẽdant̃ tũc vt orati⁹ clamat bibẽdum. tũc pede libero pulsanda tell⁹. cra teresqȝ magnos coronasse iuuabit. eroqȝ tibi cohesurus diuti/us quo aduenero tardi⁹. amicissimoqȝ s̃mõe lõgas horas ꝯsum ptur⁹. vt mora restituat q̃d necessitas abstulit. Ex louanio tãta festinantia ꝙ facile putares si me has scribere ꝓspexisses digitos meos in pedes lepoꝝ esse cõuersos. Uale perhilariter ⁊ quidem gaudentior muscis in melle.

¶ Ad petitionem amici. statum suũ fratrisqȝ sui notum facit amico.

¶ Salutes felicib⁹ votis onustas. Quia semp inquris carissime vir qd frater quid ego qd vnus qd alt' vel qd ambo moliamur. Hinc his pauculis dabo respōsum. frat' me⁹ viuit in rure beatus qui vt oratij ꝟbum est paterna rura bob⁹ exercet suis ꝓspectatqꝫ errātes greges suos in valle. quādoqꝫ ramos arboꝝ amputat fe liciores qꝫ inserit. modo libet ei iacere sub antiqua ilice. modo in tenaci gramine. q̄rit aliquādo in siluis aues tendens rethia ꝛ do los apris ꝛ turdis edacib⁹. Jam pauidum leporem fugat. iam aduenam gruem laqueo captat. sic vagat' quotidie latis in cam pis perust⁹ solibus ꝛ let⁹ domum rediēs semp comedit dapes in eptas in quem illud ꝟgilij cadit felix heus nimium felix bona si sua norint agricole Nam nulla sub sole occupatio alia magis ei dem cōducit qui tāta ꝟboꝝ angustia cōtract⁹ est vt si ꝟbum vnū vel duo subduxeris elinguis fiat ꝛ quauis statua taciturnior. ita vt eum marmoreum putes ꝛ in auditorio pithagore aut mona choꝝ claustro nō tam vsum q̄ꝫ necessitatē silētij didicisse. qd silē tium in capiēdis auib⁹ peruale cōuenit Ad quam capturam in star argi centum ferentis oculos diligētissim⁹ est. libros a tergo relinq̄t nam studere apud eum torqueri est supplicijqꝫ loco liber est. ego autem venatiōis loco interdū poesim video. quo possim facilius dispēdia vite compēsare. more laborātium qui quādoqꝫ cantilenis solēt tedia ꝓpulsare. ꝛ itinerātium quib⁹ via breuior videtur si labor fabulis subleuetur. Uale sanus ꝛ satis viue se cundis.

¶ Rogatur amicus vt mittatur per eum scriptor peritus amico.

¶ Salutes omni desiderabili gratiores. Prospicias mihi rogo amice carissime de scriptore bono de bonitate nō solum artis loq̄r sꝫ fidei qui nō mecum agat vt ille estate pacta qui multa incepit perfecit nihil. Plurimi ille ꝟbi erat ꝛ ꝓmissionū maxima tuba. sꝫ omne ꝓmissum in voce ꝑmāsit. qui vbicūqꝫ loci eum cōuenio nō sec⁹ a meo aspectu fugit q̄ꝫ si basiliscum aspicet. Uolo mihi aulūgelium bonis lrīs ad grām ꝓtractis. mēdis castigatꝫ exscri bi. quem nec veno neqꝫ cōmodato vel lōgo tpe asseq̄ valeo. Hac igit' epl'a visa quasi pignore facito ad me bonus scriptor accedat Cui vt rō suaserit ꝑmium dabo. Plurimūqꝫ rogo ne differas ne quoqꝫ cōmittas vt te poti⁹ excusandū tarditatis q̄ꝫ laudandum

estinationis efficias. Parcito tamē si fuero q̄z equū est audentior. Nihil em̄ est qd̄ magni amoris sibi cōscius anim⁹ nō audeat presumē. Cete℞ post vltimas lrās nihil accidit qd̄ tua interesse arbitror p̄ter incredibile desiderium meum visendi tui. qd̄ in dies magis ac magis augescit hoc autē me leuare tui est officij si qd̄ ex me vis p̄cipito. tuis votis parē mihi certe voluptas est. ⁊ nullum in pondere pondus. Uale in eo qui mortis vincula rumpit Ex bruxella iunij quinta eo mane quo noctem fugauerat aurora consurgens.

¶ Epistola cōsolatoria

¶ Salutes ⁊ plusq̄z salutes si q̄d vsquā est qd̄ ijs pl⁹ est. Accepi lrās tuas plāctu plenas disertissime vir q̄b⁹ rumorē ad te venisse declaras ꝙ frat̄ tu⁹ in oppido suo cum alijs cōciuib⁹ obsidione hostium sit circūsept⁹ vt nulla sibi salutis spes recta videatur Nūc rogo dilectissime vir timorē exue. Pessim⁹ semꝑ in dubio augur est timor. Quanq̄z sepe vbi timoris magis ē. illic periculi min⁹ est. In bellis em̄ fallax ē spes ⁊ fallax est timor vbi fere nihil ex p̄meditato vel agit̄ vel accidit sȝ eunt oīa inopine Nō igit̄ despes q̄so. nemo scit q̄d p̄sidij fortuna p̄bebit finis cuiuslibet rei incert⁹ est. Nō em̄ de nihilo hoc nomē finis grāmatici dubij generis posuere. Uale vir fama ingēs sȝ re quidē ingētior. Ex louanio nouē̄oris sexta volati. instar auis q̄ vt ꝟgilij ꝟbo vtar raptim secat aera pēnis. Lator hax quiddā secreti tibi deuelaturus est. meo noīe Cui⁹ verbis nud⁹ sic credere potes ac mille forēt eis appēsa sigilla. qd̄cūq̄z dixerit iuratū putabis

¶ Intimat amic⁹ amico ꝙ sequēti die secū suo in redditu pransurus sit

¶ Uini optimi letissimos haust⁹ ꝓ salute q̄ salutatio in buccam cadit quam iam sitis inhabitat. Dum nūc curru vect⁹ vir ornatissime domū tuam trāsitu aspicio. mox saltu festino velut ad littus fracta puppe cōfugerem de curru descendo. celeriq̄z cursu domū tuam peto. ad cui⁹ fores pulso. ⁊ clamito parūper tecum loquēdi ꝓposito. Sȝ dum vicini te in ecclesia esse nunciarēt. fecit partim īpatiētia vectoris. partimq̄z distātia ꝙ illic te nō seq̄rer. partim q̄z ꝙ inculta fui rusticanaq̄z veste cōtectus In q̄ te solo coram. comparere nō formidabo. Parui curās q̄lis extrinsec⁹ tibi videar. q̄ a longo aptum ac nudum aīm ꝯgnouisti Sȝ dum cla

more vectoris societatisqꝫ rursus cogor currum ascẽdere. ecce in opine scholaris occurrit. cuiꝰ ex corio calamũ peto. hancqꝫ preca rio papirum nactus. has tibi dãdas relinquo. quibus certior fi as ꝙ cras rediens tecum pransurus sim. nisi vel deo vel fortune vel tibi secus placuerit. Interea vale faustus ꝛ fruere votis neqꝫ vnqꝫ rogatũ iouem inueneris surdum

¶ Filius ad patrem pro subuentione vt libros emat.

¶ Humilimam obedictiam loco salutis. Commemoratio ve stre et quidem vltronee sponsionis metuendissime pater omni cyrographo mihi efficacioris cunctoqꝫ pignore certioris intre pidam mihi affluit rogandi fiduciam. vt mihi denarios per tu tum ꝛ celerem nuncium mittere dignemini quibus mihi libros valeam comparare. Clare enim nouistis optime pater qualiter anni eant ouidio teste more fluentis aque. nec que preterit iterũ reuocabitur vnda. sic hec indulta studio tempora fluxu cõtinuo decurrunt absqꝫ refluxu. que tempora nequeo in profectum me um inflectere stante nõ modo mihi penuria sed omnimoda libro rum carentia que me facit sciẽtiarum dulci optatoqꝫ fructu ca rere. si enim cassiodro credimꝰ larga manus ingenia nutrit. Ue stre igitur bonitatis erit acquiescere iam meis necessarijs iustisqꝫ desiderijs quo pectore meo sciẽtiarum sitibundo vberem refectio nem dederitis ꝛ quidem vtilem gratam ꝛ salutarem ꝛ quo tãdem pater. optime tandem inuenerit tantalus vndas. Non enim de bent studentium sumptus inter cõsumpta sed veluti quedam se mina centupli fructus computari. Dignetur altissimꝰ vos feli cissime cõseruare. Ex louanio cursim ꝛ cõfidenter corde tñ meo multa spe multoqꝫ affectu titillante

¶ Respõsio patris ꝙ filio nequit subuenire ex conditione temporis

¶ Saluus ꝛ bonus esto. Uidi litteras tuas atqꝫ eas preter. exposuit mihi fili. intercursor nuncius indigẽtijs te multis sub esse. atqꝫ te mirari quid sibi velit hec temporis mora. qua tibi vt ais nihil ac nihil missum est sed ita certe nunc fili sunt tem pora vt conducat te ori tuo silentium dare et frenum desiderijs ast opulentiorem ꝓsperiorẽqꝫ fortunã expectare. Nam vt satis

audire potuisti hu⁹ anni agroꝝ cultura pratoꝝ sectio putatosq; vineaꝝ. ꝛ qđ egrius ferri solet dum iam his omnib⁹ labor essꝫ im pẽsus ex inclemẽtia celi male respõderũt possessori. nec erunt hec omnia. vel homib⁹ vel armẽtis hoc ãno pastum ꝓbitura. Hinc compati cõgeris parcẽtum damnis fratrumq; tuoꝝ. suorumq; egẽtijs. Parce igit᷑ atq; sobrie tibi ad temp⁹ viuẽdum est donec sidera nobis illuxerit feliciora. qđ breui cõcedat ille q̃ potest Va le salutes plurimas tuis magistris meo nomie annũciãs. etsi de⁹ votis annuat meis ad te me cito futuꝝ expecta

Cõquerit᷑ pater de dura correctiõe filij.

Salutes plurimas auro gemmisq; ornatas vel alio quodam si quid his ꝑciosius easdem poterit venustare. Inueni filiũ in hac paucula mora venerãde magister q̃ iam domi mee fuit habere ani mũ formiduloso quodã pauore deiectum vt vix oculũ leuare vel verbũ ausit exꝓmẽ. Si q̃s eum accedit ꝓpius mox caput retra hit cubitumq; leuat q̃ conari videt᷑ ꝙ caput a ꝟbere saluet. Qui in somno sepe clamitat veniamq; rogat. nõ alit᷑ ac virgis durit᷑ ipse vapularet. Dicit mihi mater ꝙ sub veste habeat cutẽ macrã grossis vibicib⁹ informem. Rogo igit᷑ magister optime ꝙ ipsiꝫ dulci⁹ iformes ꝛ mollius alas Neq; eũdem ꝟgis vel minis cor rigas. nec vtcũq; vapulare ꝑmittas. Mitis ipse ingenij est dul cisq; nature. Desꝑant eñ vt inq̃t quintilian⁹ plerumq; pueri ꝛ dolẽt. ꝛ nouissime oderũt ꝛ qđ maxime nocet dum omnia timẽt nihil conaut᷑. Nam vt frondib⁹ teneris rustici falcem non adhi bent eo ꝙ reformidare ferꝝ viderẽt᷑. ꝛ nondũ cicatricem pati pos se. Ita teneros ãnos nõ tam ꝟga terreri q̃ȝ iucũditate demulceri oportet. Videm⁹ eñ sepissime int᷑ man⁹ cesoꝝ lapides frãgi dum quadrant᷑ si fortasse nimio ipetu quadrator incusserit. Vale sub leto sidere vt tu⁹ honor. tua ꝟt⁹ tua merita poscũt.

Responsio ad eplãm p̄escriptã.

Salutem ꝛ si q̃d salute grati⁹ poterit cogitari. Deus q̃ȝ vel lem optime vir tuũ filium alienis oculis aspicẽs q̃ eundẽ dulcis nature mitisq; ingenij descripsisti. Qui alioꝝ iudicio cũ sit alijs multis vicijs inquiuat⁹ tum i inobediẽtia est omnium primus. Quem vt tua pace dixerim a vicijs sacietas q̃nq; retraxit nun q̃ȝ volũtas. Sꝫ ꝑcepta magistroꝝ vel cõtumaci temeritate con temnit. vel vbi incipit ibi deficit Scis eñ ꝙ ignis male accẽsus

cito extinguitur. Et equ⁹ mane deficiēs paruam dietam cōficit Si ei dur⁹ magister sim dur⁹ ꝛ ipse discipul⁹ est Dura duris effi catius leniunt. Sepe medici mollioris difformior est cicatrix. Grauioꝛib⁹ moꝛbis grauioꝛa remedia adhibent. medicus sepe le den do sanitatē cōfert nō sine murmure paciētis qui amara quā doqꝫ pocula ministrat que non sine frōtis rugositate soꝛbent. Ob scuritas in auro erit nisi addiderit flamma fulgoꝛem. Si enim pat es. nō que mulceāt ſꝫ que ꝓsint cogitabis Ne q̄ sibi plumis mollioꝛ esse conaris. durio. saxis fias. Quo tādem ꝑ meritis tu am senectam ꝑditis moꝛib⁹ inquietet Si virge cessarit mox ma licia q̄ nūc latet in lucem erumpet crescētqꝫ sibi vicioꝝ incendia quoꝝ flāmas nō facile extinxeris si paululum ꝓcesserint. Quid facto op⁹ sit tecum metipse cogita Ne tue prudentie ipse oblit⁹ videaris. Dum colloqui dabit tibi multa reuelabo que nō ausim papiro aut nūcio aut cōmendare calamo. Uale sit tibi leta sitqꝫ honesta ꝛ sera senectus. dum hec scribo man⁹ volat ocioꝛ austro.

¶ Responsio ad certas litteras hic non in sertas de glorioso poeta

¶ Salutes numero incalculabiles. Legi omnia iucundissime frater que mihi tuis in litteris consignasti multa iucunditate. atqꝫ vix risui finem faciens. easqꝫ iterum. iterumqꝫ relegi. lon go iam tempore illum noui cuius dictis in litteris meministi. cuius moꝛes. si pingere perago mihi scribenti laboꝛ esset. et tibi le genti fastidium. Hic enim noster bipes asellus ꝛ statua marmo rea suo vesano plumbeoqꝫ capiti. poeticam artem totam asseri bit. non alter ac totam poetriam ebibisset liquefactam. omnes enim oꝛatoꝛes post se facit. neqꝫ tullio cederet. si viueret. neqꝫ virgilio palmā daret. tam verbis abūdus est. vt qui secum sunt magis audire q̄ꝫ loqui possunt. ipse cicada est. que vbi tacta fu erit semel nunquam silet si parem sibi loquaculum inuenerit iā iam picas in nemoꝛibus. aut in paludibus ranas audire putar es. iudicium pꝛoprium pluris facit quam totius oꝛbis sententi am. plura de hac scriberem si mihi cum homine minus perito iā res esset. tibi autem omne parum sufficit. Hec iocundo calamo scribo. rideret calamus si os haberet. Uale. puluinar me vocat. magna pars noctis effluxit dabis me queso tuo fratri semper

cōmendatum. quē respiciat oro fortuna mitiori lumīe vel si nō fortuna. is qui fortune impat deus. Ex colonia nō mann pigra martij quinta noctis crescentib⁹ vmbris.

¶ Inquiritur status amici et describitur proprius.

¶ Immēsas largissimo corde salutes. Tu pre ceteris vir optie maxime nosti q̄ in studijs iam ipse cōsenui. vbi nihil mihi tēpis preterijt vnq̄ȝ quo nō sollicit⁹ ego de te deq̄ȝ tuo statu inq̄rerem q̄talit̄ fortuna tecum ⁊ q̄liter tu cum illa. q̄d agēs vbi esses quā viam vite seq̄reris q̄d de pcessu q̄d de fine disponēs cui te similez exhiberes. oculi mei te amicum absentem anxie petūt. q̄b⁹ p absētiam detrahit̄ multum. sȝ onimo nihil. Si autem ex aduerso petas q̄d agam. q̄d moliar. viuo frat̄ optime sorte cōtent⁹ mea. ad rōnem habeo. nil vltra desidero raro eñi desiderium magnū ⁊ animi quies cohabitāt. cum nihil pl⁹ torqueat q̄ȝ sepati carētia. habeo eñi quo viuā ⁊ quo forte meli⁹ sanctiusq̄ȝ carerem. habeo vīi lasciuiam. habeo vbi habitē. q̄d edam q̄d bibam. q̄ vehar q̄ tegar vbi iaceam. vbi spacier. q̄ delecter. q̄d q̄so summ⁹ pōtifex vel imperator roman⁹ hȝ ampli⁹ Magne diuitie nō diuitem sȝ occupatum faciūt. nō dñm sȝ custodem. neq̄ȝ eñi precium rex quem diuitem facit sȝ cōtempt⁹. semp eñi querēdo ⁊ inhiādo cupiditas crescit ⁊ seruit⁹ atq̄ȝ pauptas Plura scribere neq̄ui tetra iam nocte puent⁹ Valitudinem bonā habeto adamāte solidiorem. si q̄d ex me velis tuū est pcipe q̄ȝ parat⁹ fuero pbādo cōdisces. potius semp est re q̄ȝ vbis amiciciam splēduisse. Ex pedagogio lilij i louanio pēnata manu alatoq̄ȝ calamo. mane dum sol terris infundere cepat spiramina lucis.

¶ Tutores scolari studenti louanij in artib⁹ qui petit adire aliam vniuersitatem.

¶ Saluti intendere soco salutis. Dedisti ad nos lrās carissime adolescēs ⁊ quidē plures q̄b⁹ subnixe pcaris nostr̄ cōsensum quo aliam vniuersitatē studēdi grā adire valeres q̄ nostro iudicio nō tam sciar amore q̄ȝ rei vana quadam nouitate moueri videris. Scim⁹ iuuenum aīos pmptos eē ad motum q̄ spargunt̄ in oīa vota. q̄ sepe meli⁹ putāt q̄d pei⁹ est optimūq̄ȝ q̄d pessimū Prima nam etas stimulos hȝ. ⁊ frenos habet vltima Mens eñi iuuenū

vaga est. quietis impatiēs. ⁊ rerum nouitate letissima. maxime eorum iuuenum qui ocijs gaudent. Uanam enī semꝑ dant ocia mētem. Audiuīꝰ te inerti ocio incumbere. itaqꝫ somnolētum et ꝗ vix te tuba vigilem daret. Atqꝫ magistꝝ tuū te creberrime digito suo ꝯsignare quasi futuꝝ quiddam innuat. nō tam ꝟbis ꝗꝫ virgis complēdum. Nō videmꝰ quid aliud scriptis tuis conaris. ꝗꝫ loco scientiaꝝ ⁊ ꝟtutum ocia ⁊ vana petere. Nihil cōstante iuuene splendidiꝰ nihilqꝫ incōstante fedius Raro bene germinat plāta que sepe tāsfertur Proinde tibi mādamꝰ hanc tui trāsferēdi opinionem e mēte tua pellito litterisqꝫ semꝑ diligēter insuda qui ꝗꝫuis ex natura tardior es frequēti tamē exercitatione acui poteris valebit ingenium vbi intēderis. quod ꝑfecto leuius feceris si diem quottidie tuā scruteris omniaqꝫ facta audita dictaqꝫ illiꝰ diei remetiaris. quo factis melior. dictis acutior. auditisqꝫ doctior fias. Bona tua vt alioꝝ omnium a precio solito decidūt. Debes igiť esse ad studium alacrior ⁊ in exponēdo cōtractior vt tātum ꝟtuti addatur quātum fortune sit abstractum. Ualeto. Itaqꝫ facito ne si voces nostras lucro intelligere contempseris tādem tuo damno intelligas fac letꝰ omnia ne ꝗd molestus patiaris. Fac etiam volēs. cupiēdoqꝫ quod cogeris effeceris ne cogaris. Nullum vtilius in hac necessitate cōsilium est. desinet esse necessitas si volūtas accesserit. Magistros tuos ama. bonos cole scholares. ceteros p̄teri· neqꝫ cultos neqꝫ offensos Uale cōstans studio intētus omniqꝫ pendētia mentis seclusa

Tutores studenti louanij in legibus qui petit adire aliam vniuersitatem:.

Carissime adolescēs sit tibi leta dies sit plurima salꝰ. Omnibꝰ in litteris tuis multa diligētia moliris aliam vniuersitatem adire. legum studendaꝝ causa. Nō facile capimꝰ quid tibi louanij deest. vbi scholares legum tibi cōsodales multos habes ingenio ⁊ diligētia singulari. doctores quoqꝫ scientia experiētia eloquētia cōspicuos. Nisi forte cupias a nobis esse distantius quo poteris errare licētius. Hec instabilitas magnum argumētum est animi male se habētis. Ut enī egrum corpꝰ thoro voluiť nequitqꝫ cōsistere. sic eger animꝰ varijs affectibꝰ agitatur. male sꝑ speratur de iuuene vario ꝓprio sensui innitēte. Sentētia nostra est vt louanij studeas ⁊ maneas ⁊ tanꝗꝫ in tuto salubriqꝫ studio

rum portu iactis anchoris cõquiescas Oppone igitur desiderijs tuis seras ⁊ vectes habeq₃ semper animum tuũ vti decet ⁊ oportet cõsilijs nostris cõformem. Quod si feceris nos semper habebis tui amatoẽs. rerumq₃ tuarum vtiles ac diligẽtes prospectores. neq₃ vnq̃₃ amiciciaꝝ fores apud nos occlusas habebis. Uale felix valebisq₃ certe felicius quo studebis intẽtius. qui si non satis profeceris nunq̃₃ tibi ingenium defuisse arbitrabimur ſ₃ curam ⁊ diligẽtiam. qui magis profectum tuũ patulo corde cõcupiscimus q̃₃ naufrag⁹ portum vel famelic⁹ escam

¶ Inuectio iocosa in amicũ raro scribẽtem.

¶ Salutes innumeras atq₃ perhẽnes Dum omnia mente voluo atq₃ reuoluo amice percare cõcipere nequeo quid te detineat tamq₃ mutum facit vt omnino scribas nihil. cui tamẽ tam cultus stili fluxus adeo promptus atq₃ venustus est vt inter scribẽtes primatum teneas quasi papirus tibi pro regia sit ⁊ pro sceptro calamus. De quo plura dicerem. nisi hoc amantis esset. plinio teste. amatum non onerare laudibus. Fecit hoc semper leta viuacitas tua qui agili spiritu plenus es. ne quid iuris in te habeat desidia q̃₃q̃₃ tamen non viderim quo taciturnitatem tuam protegere posses. Non enim eo clipeo quo solent inertes et segnes te nihil habuisse quod scriberes in tanto flumine nouitatum Sed timeo ꝙ omnia tibi eant in cõmodo qui tempus aliquod aptum ad scribendum non inueneris. Estas forte atramentum exiccat ipsumq₃ hyems in glaciem vertit In vere autem nondũ auce pennas dedere. reliquo forte tempore paralisant digiti qui quandoq₃ stupent atq₃ rigescunt. vel forte papiri mola rupta ẽ vel nescio an te aliquo flumine laueris vbi omnes veteris amoris flammulas extinxeris. Cogor igitur exclamare illud poeticũ quis deus opposuit nostris sua numina votis. sed omisso ioco facias rogo musas tecum redire in gratiam frequẽtius quoq₃ scribito. multorum enim litteras que ad me scribunť semel dũtaxat lego idq₃ cursim. tuas autem nũq̃₃ satis legisse videor Redeo iterum atq₃ iterum nunc illam nunc istam particulam attingo et repeto egre illas e manibus emitto. facit hoc placens ornatus ⁊ minus placens raritas. Uale cadatq₃ in te poeticum illud vixeris eternum extendens in secula nomen

¶ Rursus iocosa inuectio in eandẽ sententiã

¶ Perennes amicicias loco salutis. Ab eo loco quo te mihi ab sentem tercia. iam tenuit estas carissime vir ex te recepi lrãꝝ nihil quo me habet admiratio grandis qui cum ad plures scribas homis amicissimi sis oblit⁹. Miror equidem vehemẽter lrĩs ad me datis magis q̃ʒ alijs iter clausum esse. Pereãt q̃so intercepto res lrãꝝ si qui sint eosq̃ʒ de⁹ optim⁹ maximusq̃ʒ radicit⁹ ꝑdat id qʒ ꝑpe diem. q̃ me lrãꝝ tuaruʒ priuãt iucũdissimo fructu omni melle suauiore. Sed certe si tua mei ꝑuipẽdentia hec incapedo lrãꝝ ꝑuenerit non possum nõ gaudere ita tibi secũdas res esse vt ne amicissimi quidem homĩs recorderis. Quanq̃ʒ nõ ꝑua sit felicitatis ꝑs vir amic⁹. neq̃ʒ teneat amicicia postremũ in humana felicitate locum. Sʒ ioco omisso rogo te optime vir amiceq̃ʒ fidentissime ꝑ placidum amicicie nomẽ perq̃ʒ id omne quod in ea dulcissimũ est. Si q̃d adhuc flãmule veteris amoris supsit nec mortu⁹ cinis est. ad me freq̃uẽter scribito. Nam id iuris lr̃e in me tue habẽt. semperq̃ʒ habebũt ꝙ ex me lõgiores excutiãt. Uale vale nihil pl⁹ qꝛ festinus. Ita iam clamitat nunci⁹. more impatiẽs. quasi cuperet vt apud Persium est. pulmonem rumpere ventis.

¶ Excusatio suꝑ porrectis p̃cibus pro cõtumace filio ad patrem

¶ Ingẽtes cordis ex fonte salutes. Sentio ꝙ moleste fers amice dilecte ꝙ rursus rogo ꝑ filio. cui⁹ pacem apud te ꝓ suis erratis iam freq̃uẽter adept⁹ sum. Putas em̃ ob recidiuam nec locũ precib⁹ nec venie relictum esse. Sʒ rogo patiaris in hoc vno me tibi eadem mẽte repugñre q̃ in omnib⁹ semꝑ obseq̃ cõsueui. Ueit ad me fili⁹ tu⁹ sese ad pedes meas soloten⁹ ꝓstratum faciẽs. fleuit rogauit fecitq̃ʒ mihi fidem penitẽtie vere Quem ideo emendatũ spero qꝛ se sentit deliquisse Dolor em̃ peccati p̃m⁹ ad veniam gradus est Irasceris scio. irasceris merito. idq̃ʒ etiam scio amasti iuuenem ⁊ spero amabis. Interim expedit ꝙ exorari te sinas. licebit rursus irasci si rursus delinq̃t. tũcq̃ʒ ꝙ irat⁹ fueris excusatius facies Remitte aliq̃d iuuẽtuti illi⁹ remitte lachrymis Addo ego iam precib⁹ suis etiam meas tãtoq̃ʒ cordialius quãto ipsum acrius seueriusq̃ʒ corripui. Uidim⁹ sepe initia mala. fine claudi optimo. si bonis se misceat bona videat audiatq̃ʒ abibũt vicia successione v̓tutum. Errando quãdoq̃ʒ discitur. Sepe em̃ error vnus

dum errasse puduit ab erroribus preseruauit. Pudor enim et verecundia scale sunt ad resipiscentiam et salutem. Sed quo melius agat districtissime illi minatus sum me nunq posthac rogaturum. hoc illi quem terreri oportuit. tibi non item. Nam fortasse iterum rogabo iterum impetrabo sit modo tale vt me rogare id te prestare deceat. Vale et si quid ex me velis faciam tam diligenter q libenter

¶ Responsio ad epistolam precedentem

¶ Salutes innumeras amore puro coruscas. Facilius erroribus filij. optime vir ignoscerem. si malam suam vitam in consuetudinem non vertisset. Omnis enim error etsi grauis videatur dum nascitur leuis tamen putatur dum in vsum venerit et sine metu committitur. Unum vicium alterius semper causa est ex quo mox aliud quasi sua soboles oritur tandem ex hoc itur in plura deterius. Quod autem vt scribis culpam agnoscit. Quid queso peius in errante cadere possit q culpam agnoscere et non dolere. Irrisor est non penitens qui adhuc agit cuius se dicit peniter Quid queso prodest si lachrymas fundat gemitus. suspiria. questus. plangatq quod gessit nec deserit. Si enim vt scribis errasse se cognoscit. iam sibi reus et iudex est. qui commissa damnat sed eadem nata committit. Certe si vite sue rationem a seipso oculis retroductis exigat. atq fuerit rerum suarum arbiter equus. facile seipsum damnauerit ipse. Sed esto doleat. nymbo tamen facilius in vitia relabetur. qui si quid boni ceperit non consistit. tunc enim omnia perdite ruunt dum que vitia fuerunt mores fiunt. Nec vero facile inducor vt credam quod errores bona mente fateatur et doleat sed habeat nescio quid paramenti in lingua quo verba voluere nouit atq euoluere et turpia facta palliato sermone contegere. virtutes mentiri et vicia negare. Si hieronimo credimus cum defenditur culpa geminatur. Quis queso viciosior aut confitens vicium aut mentiens virtutem. Certe is qui etiam mendacium adijciens geminauit vicium. Manifestam enim culpam negare augentis est crimen non diluentis. Vale ex insulis maij tercia summo mane oriente iam sole purganteq luce tenebras

¶ Increpatio fratris super incauto modo mercandi.

¶ Salutes inestimabili fauere fecūdas Nescio care frater quid audiam q̄ nundinas vndiq3 interesse visitas incauteq3 mercaris. ⁊ quod egrius me habet pluris sepe merces emis q̄3 vendas quo facile prospicit non adesse tibi certam emendi manum nec satis agnoscere te mercium differētias vel quāti vnaqueq3 res taxanda sit. Fertur q̄ in vinis equis ⁊ alecibus multa breui perdidisti. Si in tuū consilium prudentia admissa esset cautius ageres Neq3 tam multis simul tam quoq3 magnis leui audacia te ingereres. O frater illud comicum ad omnia valet ne quid nimis Perualde timeo q̄ non prius leuitas inconsulte audacie tue sedabitur q̄3 effectibus infaustis castigetur. vno sepe momēto cadit quod longo tempore structum est. Perdicio leuissimi gressus est tante quidem celeritatis q̄ non tam accurrat q̄3 aduolet. Lucrū autem prouidos animos sequitur longa cogitatione conductos Quod egrius aducit tardiusq3 graditur. more limacis. Si q̄d igitur amicicia mea apud te poteris habet te paucioribus implicabis tutior illa puppis est que paruo flumine fertur. Sed forte inanis meus labor est. Nam a cunabulis te non vidi alium neq3 credo vsquā gentium artificem eē qui te retrudere aut possit retexere. Tamen inefficaces meas litteras esse malui q̄3 nullas: Potiusq3 frustra me scripsisse q̄3 per incuriam tacuisse. Nō em̄ moris mei est sub duplicitate. ficto sermone blanda dicere. qui ī fronte ⁊ lingua animū gesto nec vnq̄3 aliud voce aliud gessi pectore. Heus quorsum hec. Furit in cursu penna nescitq3 cōsistere quam suspicor ex ala tue auce tractam esse quo in rem tuā adeo celer sibi cursus est. Vale corpore sanus sed animo sanior. Ex louanio ocius q̄3 imaginem specula reddūt.

¶ Responsio fratris ad precedentem epistolam.

¶ Amplicissimas ad vota salutes Dum tuas litteras humanissime frater tui in me amoris testes accepi. tantus mihi beniuolentie cumulus accreuit vt sistere non possem. qui nō calamum adeo festinātem ad his respondendum inflecterem. Arguis em̄ me ⁊ quidem ex fraterni amoris intimo fonte q̄ sim q̄3 par est mercando leuior emendoq3 audentior. Sed tu certe frater ex aduerso vt tua pace libere loq̄r. q̄ sentio semꝑ fuisti q̄3 par ē timidior. q̄ ab infantia adeo semꝑ trepidus extitisti. vt si ī aere nubecula

oriat mox diluuiū times Si venter succrescat edificia casura pa uescis. Scintillulam si videas ne pardeat vrbem. Si tonitruū audias vereris ne mūdi machina ruat. Bone frat hūc timorem exue. nihil tētat omnia formidās. spreuit semp fortuna timentes. Si quiddam pdidi. succedēt lucra pditiōis plagas sanatura. Oim rerum vicissitudo est. dabit de9 pgressus votiuos 7 exitus faustos atqz felices. Opto valeas longaqz in lustra protrahas euum.

Suadetur amico canonico vt grauitate omissa se aliqn̄ ludis ingerat. et let9 viuat.

Salutes q̄s tibi mens plenissima gestit. nec calam9 pingere sufficit nec pmere lingua. Quia q̄tidie ad te non scribo amice colēde. meoꝝ me moꝝ forsitā putabis oblitū. Has tn̄ nūc ad te datur9 sum. vt ex his sicut ex plerisqz ꝑorib9 mentē meam pspicias vtqz etiā me viuū scias 7 sospitē tuiqz maxime memorē. Ne q̄z etiā ignores meā de te sniam. Nā q relictis lucris reiectisqz curis ad quietē ita secessisti vt omnino te retrahas ad ociū somno atqz inertie amicū. qd lucifugi sectari solēt. mīme laudo. qui tua camera p sepulchro vteris. teqz ipm in ea viuētem infodis. q̄ facis tuam ꝟtutem segnicie lāguescē. Lōge magis tibi cōduceret mētū erigē caputqz tuū luci miscē. q̄z sic delitescē plumis 7 vmbris. Plurimū tibi cōgruēt floridā etatē agēti interdū venationi vel arculudio aut pilarū ludo operā dare. quo naturā curis g̃uatā aliqn̄ releuares. Ita em̄ negotijs humanis in oib9 eunt res vt si lud9 semp desit. qdcūqz negocium tractaris idipsum turbidum relinquet. Necesse ē autem laborē ludis. laboribusqz ludū moderare. Tu felix vale 7 q̄dē oī bene valēte felicior. Si quiddā ex me petē libeat. plena id fac fiducia. Nō em̄ tam imū grauia petūt q̄z ego tuis desiderijs cōplacē. Sed parce ineptie pce carateri. Nam hec indicibili celeritate pscripsi. Amicicia etiā non eloquētiam petit. suppletqz sp amor qd negat facūdia.

Rn̄sio ad pcedentē

Amicicias adamāte solidiores. Accepi ego lr̄as tuas letissimo plausu spectabilis dn̄e. pre cūctis dilecte. cōsiliūqz simul plegi tuū qd ex intimo cordis pgressum est. quo luce clari9 te video sp esse amicum meum nunqz tp̄is desituꝝ. Idqz diu mihi aptissimū habui nihil mihi te esse humani9 Tuū igit cōsilium libēs

audio amplectarq3 libēti⁹ Sȝ aurib⁹ meis inflatū est te pulchrā balistam eādemq3 forte atq3 neruosam i nundis miti p̄cio ꝯpas se. Dixisseq3 te eādem mihi eodem ꝑ p̄cio dimissuꝝ si id ego expo scere q̄ tibi grās tui fauoris habeo eosdēq3 q̄ꝫmaximas Sȝ cum plinio dico id vt feceris nō peto fiat. Qd̓ tn̄ si me tacēte tua oi no spōte facē volueris. tam gte accepo acsi cōcupiscerē Quanq̄3 em̄ sagittare nesciā. Pulchris tn̄ delector in arcub⁹ silis pauoni qui pulchris plumaturis cōgaudet licet volare nesciat. Inter lu dos tn̄ q̄s tuis lrīs meministi arculudiū me forti⁹ allicit. Cū ei⁹ ex ercitiū minorē corpi intēperiem inducit caloris ꝛ est⁹. Statuer rūt canonici basilice nr̄e ne q̄s canonicoꝝ e gremio se ingerat ar culudio. Sȝ ideo me min⁹ angit sanctio illa. Quo idem soleat tē p⁹ obseruātie ꝛ statutiōis esse nec vnū artero lōgi⁹. Nō em̄ sibil le folium est aut imutabile fatum qd̓ in capitulo ꝯcludit̓. Sed vale furit calam⁹ parcito queso. eplām claudo. ne crescat in libꝝ

Cōsulit amic⁹ amico ne vniuersitate relicta ad patriam redeat.

Salutes in celū vsq3 leuātes Uenit locū ad nostꝝ his dieb⁹ amice sincero mihi corde dilcē. q̄ se medicine doctorem asseruit. Multa de se dixit creditu mira s3 plurima de te. Cui non volui ego cōtradicē. ne si forte assertionē suā ꝓbare possit ipudent̓ me restitisse penitēt. At si nō possȝ etiam prudent̓ tacuisse nō nocēt. Haꝝ lator astās fuit. q̄ viri spēm laudauit s3 risit ingeniū eius ineptias dū vidissȝ nō potuit cū iuuenali nō exclamare. en aīam en mētem cum q̄ dij nocte loquūtur. Itaq3 se extulit ac cū dijs nocturnos congressus habuissȝ. Dixit em̄ te vniuersita te relicta ad patriā redituꝝ. Qd̓ si veꝝ sit. Uelim animi mei inspiciēdi se ram tibi aptam esse Quo facile colliges si mei cōmodi rōne3 du cerē q̄ꝛ te maxime hic esse vellem. Sȝ vnum illud nescio q̄tuler. ne tuo ad nos aduētui an timeā. Ubi admirabilis q̄dā expecta tio tui est. Nō q̄ꝛ verear ne tua v̄t⁹ opinioni hoim nō respōdeat. Sȝ ne cum veneris. nō habeas qd̓ mereris. Finē do. fac valeas idq3 signātissime cura. vt si q̄d studio demas v̄tutib⁹ addas.

Rn̄sio ad p̄cedentē

Salutes tibi amice cōsidentissime plurimas dico. nō quidē modis vt plaut⁹ inq̄t neq3 trimodio. veꝝ ipso pleno horrio. Lit teras ego tuas suauissimas ꝛ tui in me sincerissimi amoris ple

nissimas accepi ꝛ certe gaudio magno Nō em̄ tam crasse adhuc sum rusticitatis nec tam ebetis ingenij q̄ nō clare ꝓspiciam ꝙ verus amor in hoc cōsilium te euexit. Qđ semꝑ ꝓ firmo decreto tenebo. Nec vnq̄ȝ dies dederit ꝙ tuis cōsilijs aures obtūdam. q̄ in me semꝑ cōtulisti sincera pijssimi patris officia. quo optimo iure cogor donec me terra supstitem ferat. te semꝑ vt patrem excolere vt vite magistꝝ. Ceteꝝ audio frēm tuū. seniorem morteȝ sic obijsse. vt q̄ mane sospes fuit vespi sepult⁹ sit. nec auditū fuerat eū aliq̄ egrotatiōe detineri. cū repēte clamor subort⁹ est eū vita excessisse. gen⁹ quidē mortis felicissimū est si bn̄ illi cū deo sit. Sin min⁹ miserrim⁹ est trāsit⁹. sȝ male mori nō potuit q̄ bn̄ vixit Nūq̄ȝ vlla dies me amicissimo illi cineri. carissimeq̄ȝ aie videbit ingtū. dū memor ipse mei. dū spūs hos reget art⁹ Dent ei⁹ vmbre tenuē ꝛ sine pōdere terrā supi. redolētia aromata spirātesq̄ȝ crocos perpetuas quoq̄ȝ violas ꝛ rosas in vrna. Uale vita fret⁹ longū et frater vita defunctus eternum

¶ Cōgratulatio ad amicū qui duxit vxorē

¶ Immēsas ingēti affectu salutes. Cunctaꝝ reꝝ fama relatrix colēde p̄ceptor. q̄ oēs cursores an̄cedē cōsueuit meas fudit in aures te spōsalia cū nobili. pulcra pudicaq̄ȝ ꝟgine cōtraxisse. q̄ sua venusta forme dignitate oris specie moꝝūq̄ȝ grā nobilitatem sui generis ostētare cōpellit. Id certe summe laudo. ꝙ cū summo ex loco nat⁹ sis. vt illustris sobolis pater fias. nō obscurā. nō humilem. sȝ ex nobili genē ornatissimā tibi vxorē delegeris Pluris tamē adhuc facio ꝙ eam spōsam nact⁹ sis que maioꝝ suoꝝ laudib⁹ sua ꝟtute rn̄deat ꝑ quam certum est tibi magni splēdoris clarissimū radium illuxisse Leteris igit̄ plausu magno ꝛ mēte iocūda. Assintq̄ȝ tuis nuptijs matrone ꝑmarie virgines venustissime ꝛ adolescētes. faustum illum atq̄ȝ festiuū nuptiaꝝ diem. carmib⁹ celebrātes atq̄ȝ coreis. valitudineȝ firmam habeto. omnis te dij omnis quoq̄ȝ curel victricem. Ex delft iunij quarta. forib⁹ clausis opaca ob tempora noctis:

¶ Fit detestatio amico q̄ anhelat vxorē ducē

¶ Decenti cum vrbanitate salutes. Ad aures vsq̄ȝ meas carissime vir rumor delat⁹ est. ꝙ tu cleric⁹ atq̄ȝ vir doct⁹. alioquin prudentissim⁹. amorib⁹ iam vict⁹ sis ꝛ eousq̄ȝ vaga quadam raptus libidie. ꝙ te mr̄imonio dedicare p̄tendis. q̄ male ꝑpendis q̄ȝ dul

cis sopor sit i vacuo cubili. quo nihil molli⁹ ē. nihilqꝫ duri⁹ occu
pato. Rogo aīce colēde nihil incōsulte. nihil leuit' nihilqꝫ pcocit'
agas. Da spaciū tenueqꝫ morā. male cūcta ministrat ipet⁹ statius
inqt. Nec in ꝓmptis hēo qd aliud tibi dixero q̄ȝ si vxorē cepis
ꝙ paci valedixeris atqꝫ qeti. Nā sp mortale duellū domi habeb
vinculaqꝫ ⁊ ꝯpedes. ⁊ multos angores. somniqꝫ ꝑpetuū exilium
Quid aliud tibi vxor erit q̄ȝ y dolū qd coles. qd adores. vn̄ tot⁹
pēdeas. qd te noctib⁹ excitet. teqꝫ cogat lōga ordiri negocia. lon
gasqꝫ curas texe. q̄ nō tā vxorē q̄ȝ magistrā cepisse videberis Nul
l⁹ tibi dies ibit sine mestis rumorib⁹ Nō negauero tn̄ ꝙ vxore ni
hil sit fida cari⁹ Sȝ ꝑfecto nihil ea rari⁹ Parcito q̄so si audētius
loq̄ me amor i te me⁹ coegerit. Nā facile nō dixeri. quantū mihi
animi vuln⁹ tui nubēdi rumor īflixit. Sic loq̄ ꝯpellor. Continē
nō possum q̄ nō in sinū secrete tuū. est⁹ pectoris mei ꝓfundā ar/
dore suadēte. Oia em̄ eruptionē petūt. nō alit' q̄ȝ nouū mustum
spiraculo carēs. ipsi⁹ vasis ligūculas rūpit. Cūcta em̄ hec eo ten
dūt. ne qd pcipitāter egeris. Frequētior em̄ currētib⁹ q̄ȝ reptāti
b⁹ lapsus ē. Uale tp̄a mature visur⁹ lōga senecte.

¶ Uacillatio an poti⁹ dolēdum q̄ȝ gratulan dū sit amico q̄ duxit vxorem

¶ Multas amicissimo corde salutes. Nescio carissime vir trista
ri poti⁹. ḡtularive debeam. ꝙ te ad mr̄imoniū ꝯtulisti. Qd quā
tas q̄ȝve ḡues secū fert curas. ⁊ mētis angores. norūt q̄ huiusce/
modi molestias sunt expti Quid q̄so iuuat. ꝙ ad horā gaudeas.
vn̄ sp doleas. semelqꝫ leteris. dolitur⁹ millesies. Sȝ amor forte
velū ocul' dedit. pedib⁹ laqueū. alisqꝫ viscū. Teip̄m iā videb si ha
mū cogitas. q̄ nō capit nisi ꝑus capiat'. Sȝ forte ex aduerso. cu/
pis ꝑ mr̄imoniū tuo incēdio subueniri. Nā voluptas libidis c⁹
blādicūs vt tua pace dixeri nunq̄ȝ facile obsistē potuisti. itra mr̄i
monij septa sine vlla dedecoris macula a te licite poterit exerceri
Tu deniqꝫ sol⁹ nouisti. q̄ pedis pte te calceus ꝑmat. Certū est ꝙ
ci⁹ matrimonij scīssima lex est. q̄ deum autorem habuit. Un̄ oīs
honeste vite rō nascit' maxime si cum legitim⁹ primo nex⁹ existat
silitudo etiam moꝝ caritatisqꝫ accesserit. Nec possum etiam nō
laudare bonā illā quā relatu didici corpis spōse habitudinē. que
valide senectutis fundamēta iacit. ⁊ sanas fortesqꝫ ꝓles minat'.
Quas tibi faueat largitor ille siderē⁹ qui mr̄imonia fecit

¶ Auisat in secreto amic⁹ q episcop⁹ officia lem eum creabit si roget

¶ Memetipm totisq₃ tuis votis deditissimũ p salute Quia nobis sincerissime vir ⁊ amice sp fuerit cor vnũ ⁊ anim⁹ vnus nõ q̇dem fucata amicicia neq₃ caduca s₃ sincerissimi amoris candore firmata Hinc mihi sp est anim⁹ in tuam pmotionẽ intent⁹. arrigoq₃ sp aures si q̇d forte ijs icidat qd tibi possit cõmodo eẽ. neq₃ desino dum loc⁹ ⁊ temp⁹ psone q₃ digne se offerũt tuũ nomen cõmendatiõib⁹ multis celebri⁹ efficẽ. Itaq₃ vbis meis vt aiunt oĩa copi q reuerẽd⁹ dñs in xpo pater nr̃ antistes vir singulari virtute. te bona dilectõe carũ iam habeat ex eo q aĩo suo insculpsi te vir esse scĩa industria atq₃ bonitate decor. multisq₃ meritis honorãdum plena etiã fide ⁊ integritate pbatũ. ⁊ sue fame atq₃ honoris ɔstãtissimũ dilectorẽ. Preteã te miro quodã modo amat iusticiã ⁊ vtutũ oĩm esse cultorem ⁊ deũ gestare semp in mẽte. cũ plurib⁹ scriptu lõgissimis. Feciq₃ etiam q epi nr̃i secretari⁹ pm⁹ omnia q̃ dixerim ɔfirmauit. Ille nam nr̃e nauis hic clauũ regit et q̃ velit ratem impellit Itaq₃ puocat⁹ est dñs vt te in officialẽ suũ assumẽt si p te p tua foret pulsat⁹ pcib⁹ Nosti eñ dños rogari velle. etiam ad res q̃s vltro appetũt. Multi hãc rem psequũtur. multiq₃ auscultãt q̇s debeat voto potiri. Cõsulo igit q pces effundas. Exploratũ id satis habeo q nõ patiere repulsam. Nimis eñ ɔtemnẽ dñs videret rogãtes. si nõ rogãti offerret quod tãto conatu q̃rit. Hec tibi clam oĩb⁹ in secreto atq₃ vt aiunt sub mãtello deuelo. Maneãt q̃so maneãt pfunda ĩ aure sepulta Si amic⁹ animi custos rcẽ dicat quasi omnia secreta fideli silẽtio seruet nõ poteris amiciciam nõ lesisse si quicq₃ ei⁹ qd scripsi efferas Uale in eo q̇ ⁊ hec ⁊ oĩa secreta ɔgnoscit.

¶ Responsio

Salutes plurimas etsi q̇d boni eas expupat. Frigidior mihi amice ceu frat dulcissime calam⁹ est q₃ qui possit cõceptas ad te gratias depingẽ. Tam grat⁹ eñ fuit mihi lrãr tuar aspect⁹ vt nulla potui maiori affici voluptate nec tam re ipsa q₃ ex optimo in me aĩo tuo gauisus sum. Uet⁹ eñ vbum ẽ. q non rem s₃ aĩm amicicia spectat. Cum igit ardorẽ tue beniuolẽtie ĩtueor nõ habeo q̇d p digna satis gr̃a respõdeam. nisi eo satisfactũ putabis q mãserit mihi sp alta mẽte repostũ id in me meritũ tuũ. Neq₃ letheo flu

mi ꝯcessero ꝙ possit mihi fauoris tui memoriã abluere. Et quia vir optie parendũ cẽseo amicoꝝ ꝯsilijs vt q̃ in duob⁹ corpib⁹ vnam aiam statuerũt. vnã illã eq̃ volũtate ꝯducãt Impleẽ igit̃ nõ pret mittã qd te mihi tãtope video ꝯsulẽ Sꝫ nescio an mihi aui iplumi ꝯgruat alte volare ꝛ illotis pedib⁹ ad alta conari. Nimis vereor ne dũ meũ nomen augẽ laborãs. tuũ cõminuas. q̃ at magis fausta auspicia ꝙꝫ merita exigãt me leuare niteris. Hec dum memoria voluo tremit sub fasce calam⁹ Nõ volo tñ ꝙ pauor meus tuã autoritatẽ supet quã sp seqr nõ min⁹ ꝙꝫ corp⁹ vmbra. Uale vt opto tuas lrãs mox vt legerã igni cõmisi legẽdas Id ãt qd ad te iã scribo non nisi tutis aurib⁹ cõdas ne hoim timur risui si qd molimur nõ accidat. Creberrie eñ sic eunt res vt q̃ vehemẽtius cupi⁹ egrius asseq̃mur. Ex louanio aurora rubẽte. q̃ sci ioãnis festa dies adserpe cepit.

¶ Rñ⁹ negatiua ad idem.

Plurimas inexplicabili fauore salutes. Uix expmẽ suffecero vir mihi lumie carior. etiã si posset pect⁹ meũ centenos senos vnico spũ anhelare q̃nta sim leticia capt⁹. dum amicissimas lrãs tuas aspicio ingẽti amore fecũdas. q̃ iulij pma vespi tarde mihi oblate sunt lecto cubãti. Ego ãt illico nocte pacta qꝫ primũ aurora curas atqꝫ labores mortalib⁹ referẽs lumis aliqd extulissꝫ cepatqꝫ celũ infusiõe lucis albescẽ ad calamũ curro. meqꝫ in pmis tibi tota mẽtis affectiõe cõmẽdo. Habeoqꝫ grãs tibi plures ꝙꝫ gignat gramia tell⁹ de optio illo fauore q̃ me sp leuare conaris. q̃ nunqꝫ vices repẽdere valebo. vt tua bonitas ꝛ ꝟt⁹ merent. Darem certe opam ꝛ q̃dẽ nõ segnẽ vt tuis ꝯsilijs mime deessem nisi obstarent ꝙ sim lõgo iã senio cõfract⁹. infestoqꝫ calculo. curuat⁹ gradior. terrã inuit⁹ aspiciẽs. rupturam etiam passus sum multisqꝫ alijs morbis corp⁹ meũ exhaustũ ẽ. vt vix aliqd pstini vigoris reseruarit. adeoqꝫ resoluta mihi mẽbra pendẽt officijs deserta suis vt q̃si moritur ꝛ iamiã exituꝝ me dies fatalis exposcẽt. atqꝫ staret vicina mors i foribus. tremũt genua. dẽtes cadũt. frõs rugis ẽ plenissima. dura cutis. caua lumia. pallor i ore. Hec eñ senectutis incõmoda nõ vllis remedijs arceri pñt. ne si esculapius q̃dẽ ipse huiusve fili⁹ polidor⁹ ꝓpulsatores aut curatores assistãt. Quare neccitati parẽ cogor q̃ volũtati nequeo Uale firmoqꝫ teneto ꝙ tuis fuero vsqꝫ dum viuã neqꝫ min⁹ tu⁹ dum extinct⁹.

Arguit amic⁹ ꝙ nunq̄ꝫ respõdet lr̄is. petiturqꝫ ꝙ priorib⁹ det responsum.

¶ Salutes pl'imas feruēte mēte ꝑfusas. Cecidit mihi sepe in mēte dubiū vir dilcissime vter nr̄m magis accusand⁹. ego ne scꝫ qui lr̄is meis nimis te vexē. Au poti⁹ tu. q̇ ne mei q̇dē meministi. Interblandior tn̄ mihi pulchri⁹ esse. me lraꝝ munē ꝑuenire te. q̇ pollicitatiōe multa hic abiēs ꝙ sepe scribēs me ꝑuenisti. Castigabis igit̄ morā ne te oblite fidei arguāt aut cōtempte Nā vtrūqꝫ ꝟtute tua ē indignū. Sꝫ vnū certe instātissime peto. ꝙ ꝓoribus lr̄is meis oīno rn̄deas. Qḋ nisi feceris. obseruātiā erga te meam datāqꝫ fidē nō solū negligis imo ꝯtēnis Rogo igit̄ ꝙ tuis occupatiōib⁹ tantillū tp̄is subducas. ꝙ veteri aīcicie cōdonare digneris. amorēqꝫ nr̄m lr̄is ꝯfoueas eiqꝫ in dies aliq̇d addas in cumulū. Nā si ad quenq̄ꝫ ego alteꝝ. tp̄is vnq̄ꝫ libēs scripsi. ad te certe libētissime. Qui tn̄ cogor tp̄is ꝑcissim⁹ esse. Vix em̄ spaciū somni cibiqꝫ sumēdi habeo. Quo ḡui⁹ mihi sꝑ fuit tot lrās rn̄so idignas mittē. Priorib⁹ igit̄ lr̄is rn̄deas velim. In reliquū q̄ꝫ tēp⁹ si materia tibi scribēdi desit. id saltēꝫ scribito. Salue valeo aīce. ego te q̄ꝫ valē cupio. Ne ī nos id vulgatissim⁹ cadat. semotus a coede. Vale finē do. ne fiam q̄ꝫ par est ꝓlixior

¶ Rogat̄ nepos vt diligētiam faciat ꝙ rogāti de bona ancilla ꝓuideatur.

¶ Salutes astris ⁊ plures splēdidiores. Quia id fidei in te habeo carissime nepos te videliꝫ nō futuꝝ vnq̄ꝫ vel vinculi sanguis aut veteris aōris neglectorē hic ad te nūc scribo multa ꝓce rogādo ꝙ mihi de ācilla ꝓspicias. Vt tn̄ longe inq̇sitiōis labor absit. loq̇ poteris cū vxore custodis q̄ se huiuscemodi reb⁹ imiscet. In quib⁹ ei tā ꝟsatile ingeniȷ̄ acumē est vt ei⁹ artificiȷ̄ ingrās oēs p⁹ terga relinq̄t. Ea em̄ ācilla quā iā habeo. bona certe puella est q̇cquid ei dicit̄ mitissime fert. nō indignat̄. nō irascit̄. nō in q̄relas erūpit. Sꝫ latet. nescio q̇d. cui⁹ veritatē dies breui aꝑiet. Amore em̄ iudicio meo furit ⁊ ardet. quē silētio tegē neq̇t. nec flāmas sui est⁹ int̄ pect⁹ cohibē. Flet suspirat loquit̄ narrat assidue vt assiduitate narrādi. vel amoris sui solatiū capiat. vel refrigeria imēsi amoris assumat. Que si sermonē aut basilicā visitat. pede post ꝑedē mollit̄ posito vsqꝫ adeo lente ꝓcedit vt poti⁹ serpe q̄ꝫ ire videa

atur. sȝ si ad decimū vicū corā sciuerit. mox cursu ꝛ saltu leta et plaudēs iter pcurrit tāq̄ȝ e vincul' euolaret. Uale fortuna felicī Ex mechlinia tarde dū nox tenebras īduxerat orbi. cādela deficit cādelabꝝ aūt tenuissimo lumīe flāma lābit. Uix me subscripsero lumīs ꝛ ep̄l'e idē est finis ❡ Rn̄s ad p̄dictā ep̄lam

❡ Salutē ī eo fine q̄ sal' eē nō pt Qd hortaris p me fieri dignissīe vir mox deo fauēte nō min' diligent' q̄ȝ libēter ɔplē conabor. Nā fauor ī me tu' vndiq̄ȝ p̄ma frōte micat nec te cariorē habeo nec fidēciorē quēq̄ȝ At q̄ ego ex aduerso tu' sū diu fidē dedi pmissiōis q̄dē mee pign' ꝛ arrā. Sȝ ne momētula q̄ȝ par ē lōgi' terā Hoc rn̄siōis mee caput ē. Loq̄r cū vxore custodis. Jd spei qd ex ea traxero ad biduū lr̄is meis reuelabo. Fcit h̄ odor boni nōis tui q̄ nedū ad nos sȝ vndiq̄ȝ d ffundit'. q̄ facile īuenerīs id qd optas. Qui dū q̄ris nō min' q̄reris. atq̄ȝ facili' īuenies q̄ȝ īueneris. Cū fulgeāt ī te v̄tutis dotes eximie. earūq̄ȝ fulgoē sic decorarīs vt dignū te exhibeas cui oīs vtriusq̄ȝ sexus cupiat famulari. Uale cogor breuiloqu' esse. Cetā āt ī tēp' aliud refuo Jā sellant' ihȳ ātq̄ȝ eq̄ me ob nuptias fr̄is vectuꝝ bruxellas. Ueōr ne dies me deficiat. q̄ dies vt plauti v̄bū ē ad vmbilicū vsq̄ȝ dimidiat' est. Ex antwerpia iulij die penultīa oct' q̄ȝ fundat lumīa pheb'

❡ Rogat' amic' vt fideiubeat p aico

Plurie salutis lōgā ɔstātiā Qua apd te aice colēde irritū nūq̄ȝ mihi votū. neq̄ȝ vacua supplica' fuit. Hic ad te poti' vbi specialior fiducia speciali' recurro Rogās ĩce cū maxīa vt ad q̄ngētos vsq̄ȝ aureos p me spōsorē te eff c as Qui de idēnitatis securitatē p̄stabo. Ut tibi ꝛ tuis sat' erit. Officiū eīn receptorie aicoꝝ iuuamēto sū assecut' Sȝ manū admīstratiōi vetor īserē. donec hec fideiussio solit' formis sit expleta Rursus igit' subnixe depcor p amiciciā tuā. magnū mihi salutīs pciū. Si vnq̄ȝ vllū apud te locū p̄ces mee habiture sint. ne mihi iā desis in hac re quā absq̄ȝ tuo detrimēto ī magnū mecū p̄sidiū efficē potes. Qd si fecerīs firme teneas nullā rē tā arduā esse. quā nō putabo leuissimā. mō itelligā in aliq̄ officiū meū tibi posse pdesse. Uerꝝ pl' dixero. veli non me aliū putes q̄ȝ q̄ p dignitate tua vitā p̄fundēt. Sȝ certe iā sentio q̄ȝ gue sit hoi pudēti petē ab eo de q̄ se bn̄ meritū p̄tat Ne id qd petat exigē magis q̄ȝ rogare ꝛ ī mercedis poti' q̄ȝ bn̄ficij loco numerare videat' Uale ī summo lucis autore. cogor ab vlteriori cursu pennā cohibē. succedit nā vmbra. noctisq̄ȝ p̄fundū.

Respōdet amic⁹ ꝛ pater desiderijs.

Plīmaꝝ salutū ꝓfundū aceruū. Accepi tuas lrās fidētissīe vir aōris ꝛ f.dei plenas. Gaudeo plurimū ꝙ iā aliq̄ petiuisti q̄ valeā efficē. ſ3 magis ꝙ ïnacullant in me ſperauiſti. Et ꝙ tādē placuit poſthabitis alijs aīcis tuis oib⁹. ad me tua vota deflectē Cū igit̄ optie vir int̄ fere viuētes neō hodie ſit. cui aīcicie locū ꝑorē faciam. nō ē ꝙ me tātope roges. Prius a ſol' occaſu naſcet̄ dies. ꝑuſq3 etiā nox media ſolē videbit. q̄3 ego tuis defuero deſiderijs. Uidero ſꝑ ego. ne vnq̄3 ī me ſpem habeb inanē. Qui nunq̄3 aliud in me q̄3 aōris atq3 officij ſig̃ cōnotab. Nec quicq̄3 petē ex me poteris qd meis virib⁹ ſuberit in q̄ nō expectationē. re aīo ꝛ diligētia facile vicero Qd igit̄ ꝓ tuo ꝯmodo hac cū fideiuſſiōe facē poſſim firmū habeto me q̄3 tā tuū agnoſcito vt nō ita pollicē tuo pugillo q̄3 me totum poſſis icludē. Uale ī eo q̄ oīa donat ꝛ aufert. Ex mōtib⁹ auguſti die decima. adeo mane vt vix ceperat cādere dies nube noctis expulſa.

Frēs ex brugis ſuo frī louaniē ſtudēti

Gaudioꝝ nroꝝ manipulū ſaltē vſq3 ad vnū ꝓ ſalute Miramur frat̄ care qd te pt remorari ꝙ ad illuſtriſſimi dn̄i nr̄i ducis ſolēnīſſimas nuptias nō apareo. q̄x ꝑm⁹ heri letiſſim⁹ dies act⁹ eſt. Ubi tāt⁹ fuit tāq3 ieffabil' oīm reꝝ ſplēdor quāt⁹ potuit oib⁹ ingenijs ī vnū ꝯflatū ꝑfici. Oīa ſūt h̄ gaudio plena. plauſus vndiq3 aera replēt. ethera ꝑulſant. Uidēturq3 nō hoīes mō ſ3 muri tecta ꝛ pauimēta leticiā mirā reſonare. Paſſī ludi a torneamēta oīm q̄3 generꝝ ludi abſq3 int̄capedīe fiūt. Nihil muſicū eſt qd illic nō reſonet. puelle trahūt ſine fine choreas Hic bach⁹. h̄ ceres hac rematā ſpirāt cūcti teplent̄ odore. Lōg⁹ mēſaꝝ odor. tāta dapū vinorūq3 ꝯgeſtio q̄ntā neō facile dicet. Mirꝝ ē vidē ſtrates vndiq3 pānos tapeta illa pulcherrīa ſi qd vetuſtate ſqualet tegētia Uiuas vndiq3 ꝛ ſpirātes ſtatuas ꝯſtructāſ ī tab'nacul' q̄s deorū vult⁹ effingē dicas. Int̄ oīa tn̄ nihil aſpcū ornati⁹. nihilq3 iucundi⁹ eſt ipſo noſtro illuſtriſſimo ſpōſo letis ocul' ſuā inclitam ſponſam reſpiciēte. mira pulchritudine fulgētem multe prolis pulchreq3 minacē. Qui quocūq3 prodeūt nō minus oīm ocl'os poſt ſe trahūt q̄3 ꝓprioꝝ corpoꝝ vmbras. qui oculi intuēdo ſatiari nō pn̄t tanto eīm fulgore gēmaꝝ ꝛ auri pculſi ſunt ac ſolis eſtiuos ī radios deflecterent̄ Nō feneſtre. nō vici. nō theatꝝ. ſatiſ ſūt

inspectorib⁹. Nituunt ductilib⁹ muris tectis ꝛ scalis. Nā tant⁹ hoim cōflux⁹ adest. vt oppidū nostꝝ brugēse multitudī ꝯuent⁹ vix sufficere videat. Te igit hortatu oratuqꝫ velim huc posthabitis oib⁹ acceleres plurib⁹ dieb⁹ semꝑ si q̄d addi poterit crescēte nitore nuptiaꝝ celebritas erit. Videbis sic tuis ocul' nunq̄ꝫ letiora spectacula inspecturis q̄d ꝟbis eq̄re nō possum⁹. veni ergo dilecte veni q̄d nisi feceris te q̄ad vixeris lucifugū dicem⁹ noctue similē lumīs hostem. Optam⁹ valeas gaudeas ad lucem ꝓperas atqꝫ nobiscū his letis in nuptijs leta tp̄a ducas.

¶ Alia epistola sub alia forma ad eandem sententiam.

Nostri gaudij portiūculā vnā loco salutis Nescim⁹ frat optie q̄nā iam tenearis cōpede ꝙ his illustrissimi ꝑncipis nr̄i splēdidissimis nuptijs potes abesse. Ubi tāt⁹ sumpt⁹ est nitor ꝛ gl'a vt magnitudie rei oīa ꝟba superent. Prius celi sidera ꝛ maris nūerasse m⁹ arenas q̄ꝫ immēsos illos expsserim⁹ apparat⁹ tāta arte eousqꝫ ꝓgressa cōstructos q̄ potuit ingeniū humanū leuari. Q̄d si mille secul' viuas ꝛ scl'a seculis aggregent nunq̄ꝫ fueris tā arcto pago tā ꝑuo momēto tot ornat⁹ cōspectur⁹. Neqꝫ tātam vnq̄ꝫ melodiā mimoꝝ tubicinū histrionū auditur⁹. Null⁹ est ciuis q̄ nō studeat ornatui q̄ddā addē. Un⁹ tapeta figit. alt' ramos pendit alij herbas sternūt. alij flores iaciūt. alij tabernacula struūt. inuisaqꝫ spectacula formāt. Que si oīa ꝓgim⁹ dicē citi⁹ tpe carebim⁹ q̄ꝫ aio. citius ꝟbis q̄ꝫ reb⁹ Maiora oia sunt q̄ꝫ pleno calamo fundere possum⁹ vel mobili līgua depromē. Nā vt oēm vestiū ornatū oēsqꝫ argēti ꝛ auri fulgores ex fibul' balteis monilib⁹ omittam⁹. nō videm⁹ quo mediā vinoꝝ ferculoꝝqꝫ ꝑtē possim⁹ attingē quāt⁹ scꝫ fuerit ipsoꝝ coqꝝ cū arte labor. q̄ꝫ varia salsamēta q̄ꝫ lōga mēsaꝝ structura. fuisses vix ausus dicē tot aurea vasa tot ꝑciosissima pocula tota regiōe supesse. Totqꝫ turdos ficedulas capones ꝑdices fasianos pauones ceteraqꝫ aīalia gustui ḡta annū vnū dare potuisse. q̄ nō vidit nō facile creditur⁹ ē. Tu igit festinās ꝑpera. tolle oē plumbum ex pede poti⁹ indue plumas ꝛ alas nr̄m locū nō tā cursu q̄ꝫ volatu petēdo Vale ex brugis iulij q̄rta ꝑlimū tarde int' letissimas plausus tedis faciētib⁹ diescē noctē

¶ Rogat amicus vt duos equos cōmodato mittat amico ambasiationem acturo

¶ Salutē q̄ intimiorē nec vsq̄ȝ nec vnq̄ȝ pēna depīxit. Integerrim⁹ ille amor aīce sincero corde dilcē in tua quondā mecū mora cōtract⁹ quē in te gessi tp̱e lōgo. quē ꝗȝ nulla alia res q̄ȝ ꝟt⁹ tua ꝓuocauit his p̄cib⁹ meis p̄mā spem dedit. Proximā autē q̄ te ꝑ clarissima prudētia tua facile pōderatuꝝ existīo q̄ȝ iusta necāria/ q̄ȝ rō me ad supplicādū induxit. Mādato illustrissimi p̄ncipis nr̄i cogor vt ambasiator ducē mediolaneñ accedē. me ꝗȝ itineri añ triduū accingē. Quo nihil mihi supest tp̱is vt de eq̄s vestib⁹ aliisq̄ȝ req̄sitis vtcūq̄ȝ mihi possim ꝓspicē. Vñ decreui ad aīcoꝝ opē ꝯfugē eosq̄ȝ p̄cib⁹ iā meis onerare. Ad q̄d me ꝯpellit necessitas nō natura. Jllo eñ sp̱ singulari fato extiti vt mea libēti⁹ in amicos transfuderim q̄ȝ quicq̄ȝ ab eis exhauseri. Te igit̄ ꝑ veteri amicicia rogo. Duos mihi ex eq̄s tuis fortes ⁊ celeres venū vel cōmodato dimittas. decreto tuo stabo factur⁹ q̄d ipse iusseris Honor iā me⁹ casur⁹ est nisi tuis humeris fult⁹ sit. Si igit̄ q̄d ē q̄d vnq̄ȝ apud te magno studio cōtenderī nūcnūc vehemēti⁹ supplico ī hac iopina necītate mihi succurras. Q̄d iteꝝ atq̄ȝ iteꝝ rogo nō q̄dē meritis meis sȝ ex tua ꝟtute sumpta fiducia. Q̄d si feceris polliceor me fore nō mō paratū veꝝ ꝑcupidū placē. obtēꝑare morē deniq̄ȝ gerē tibi si q̄ñ erit q̄ potero tuis votis complacere. Qui nunq̄ȝ me īuenerit facti fauorisq̄ȝ īmemorē Vale felix sub fato benigno ꝟtuteq̄ȝ diues nūmis ⁊ annis.

¶ Rn̄o negatiua ad ep̄lam p̄cedētem.

¶ Abundā salutis affluentiā. Accepi lr̄as tuas q̄ꝝ tenorē memoria habes. sȝ vt plane loq̄r. i. e vno. bone vir nemo ē. ī cōcedendo vel ꝓmittēdo liberalior. in reddēdo āt nemo rursus cōtractior. Sepe a me petisti, petitaq̄ȝ creberrīe ꝯsecut⁹ es. Sȝ bñficia que ī te cōtuli obliuiōe ꝯpēsasti q̄ bñficioꝝ nouerca ē Vellē tibi essȝ postulatio rarior vel meritoꝝ firmior tenaciorq̄ȝ memoria. Nihil eñ iust⁹ censeo q̄ȝ collata obseq̄a ḡta memoria cōpensari. Scis q̄ adhuc sponsor ego ꝑ te sim. nec redimē curauisti Eāq̄ȝ etiā pecuniā quā in egētia tua ex facili manu mea recepisti. clausa nūc cōtractaq̄ȝ manu restituē differs. tātis p̄cib⁹ tātisq̄ȝ lr̄is meis vel req̄situs Tua eñ necītas mag̃ patulas meas aures reperit. Sȝ egētia postea mihi suborta ad repetendū me coartās, nullū in aure tua foramē inuenit. Solutionē ꝓtrahis in longū q̄ȝ reiicis quā fore ꝑbreuē ꝓmisisti Neq̄ȝ curas fidē illā q̄ȝ verb tuis obtulisti iusta solutiōe ꝯfirmare. Nō possum igit̄ vidē. q̄d

aliud ꝓbis. qd nouis iam pctib⁹ tuis conaris q̄ȝ loco rex vmbras vel fumū vendē. q̄ potius verb vt veto q̄ȝ vt rex signis vsus es. Nosti em̄ quātū ꝓbox pollicēdo ꝯsumpseris ⁊ q̄ȝ pua nūc pstas robora ꝓbis. q̄x si parcior veritatisq̄ȝ largior fuisses tue iā petiti oni nō deessem. sȝ oīm q̄ dicē volo caput ē. non velle me vlteriori ludificatiōe ꝯduci. Uale igiᵗ diligēterq̄ȝ cura ne solutionem re moreris qd nisi feceris tecū in ius ibo. nec est qui sec⁹ suadet. Tu tn̄ ꝑ tua prudētia qd optimū factu sit videbis.

Epistola iocosa speciosa super omis sione scriptionis

Immensas largissimo corde salutes. Tu pre ceteris vir optie maxime nosti ꝙ ī vrbe roma iā ipse cōsenui vbi nihil mihi tpis ꝑ teriyt vnq̄ȝ quo nō sollicit⁹ ego de te deq̄ȝ tuo statu inq̄rerē. Scri psi ad te lrās multas q̄x paucissimas vidi rn̄siones meruisse de q̄ nō parx in mēte cōsternor. nesci⁹ si hūc defectum nūciox fallacyis iusti⁹ adscripsero vel poti⁹ curis q̄ pectora humana sic a meōria seiūgunt ꝙ patrem filyj. frēm frēs. amicū amici q̄nq̄ȝ reddūt i memores. Uel forte qd oīm maxime vereor tue dignitatis alti tudo te magis a me reddidit alienū Nam ꝑusquā leuareris sepe scripsisti sempq̄ȝ mea ad vota celerem pedem cōtulisti. Jam aūt infriguisti. nō aliter q̄ȝ hibernis in alpium niuib⁹ anno sepultus iacuisses. Rogo igiᵗ te qui tempore declinas vt vigilātia surgas ageq̄ȝ oracyj cōsilio dum tua iam nauis in alto est amicicïax an choram fige. ne mutata. retrorsum te ferat vnda. ego autem vi dero ꝙ ibi anchora fuero qui te tāto amore tenebo vt abire neque as. Sed ioco posthabito amice carissime nihil omnino superest qd mihi gratius acceptiusq̄ȝ possis efficere q̄ȝ ꝙ creberrime scri bas lōgiori mora reiecta. statumq̄ȝ tuū mihi notifica. alia mune ra nō deposco. Satis em̄ valeo satisq̄ȝ omnib⁹ bonis plen⁹ sum si te vigere sciā statu secundo in quo te seruet qui solus id potest Ex vrbe roma octobris luce penultima.

Responsio cum detestatione suspicionis cadentis in amicicia.

Salutes multa cū⁹ felicitate sublimes. Quisquis ille fuerit amice dilecte q̄ de amico suspicari incipit iam is desinit eē amic⁹ sed qd poti⁹ crediderim nunq̄ȝ fuit. quo nō fides sublata credit.

s3 fictio. Amicicie eñ venenum suspicio ẽ. Neq3 vn q̃3 q̄s satis dixerit q̃3 semp ipsa noceat. Ubi autem suspicio cadit, fit amor tremul⁹ ruine ꝓpinqu⁹. Qđ eñ tam molli pulue scriptum ẽ faci li vẽto diluit. Uix quicq̃3 est ab amicicia alien⁹ ipsa diffidentia. Nõ certe mihi scribẽdi desidiam ĩpinges si te bene ĩspexeris S3 nescio quo faceto lepidoq3 sale ludẽ consuesti q̃ qđ maxime forte vis dicere. id studeas leto quodam ꝟbi tegumẽto ⁊ blãdo cõtegere risu. q̃si ioco dixeris qđ tamẽ serio aĩm tuũ ꝓurit ⁊ angit S3 eat hec res vt aiunt pedib⁹ suis. Ego tamẽ hercle reputo me illũ esse qui se nulli in amicicijs officijsq3 cessuꝝ fatebit. Ne quidem illi si q̄s talis vnq̃3 fuit aut vsquã est, q̃ omnes amiciciarum habenas ꝑpetuas stabiles incõcussasq3 seruarit. possentq3 citi⁹ celum astraq3 omnia mutari q̃3 tu de mea mẽte depelli. Frater tu⁹ san⁹ est q̃ aduenit his necdum clausis s3 penna meante. Petitq3 tibi cõmendari. dicitq3 te breui ad nos redituꝝ. Ubi autem veneris vsq3 ad diurnam stellam crastinam potabim⁹ vt plaut⁹ inquit. Finem do. Uale. nox ꝑperat ⁊ vt martian⁹ loquit. iam splẽdent merso fulgentia sidera pheto

¶ Scribit vicario episcopi pro iuuamine. vt episcop⁹ curam conferat.

¶ Multaꝝ salutũ fecundũ affluxũ. Ita nũc tẽp⁹ cordial' amice se offert. vt ego te prius rogare cogor q̃ prius rogari maluissem. Nisi tñ tali esses tãtaq3 ꝟtute vt hũana oĩa infra te ducẽs ĩtelligẽs nihil magis esse hoĩ ꝓpriũ q̃3 bñ facẽ vel ignotis. subdubitarem ꝓsus quicq̃3 bñficij abs te petẽ. a q̃ nihil vnq̃3 merit⁹ sum. S3 cũ vna oĩm voce mihi notissimũ sit te aĩo esse ꝑbenigno. maiori cũ fiducia tuas en pulso fores. q̄s mihi facile aptũ iri nõ dubito. Curat⁹ me⁹ hac die vita defungit. soluitq3 nature qđ debuit. Cui⁹ dignet misereri altissimus. Collatio cure vacãtis pleno iure competit reuerẽdo in xp̃o patri nr̃o ep̃o cui⁹ in oculis tanta autoritate vales ⁊ gr̃a. vt plene cõfidam mox fore vt cõficiatur qđ cupio modo aduigilare digneris. Exerceat se rogo ꝟt⁹ iam tua. oĩm viruꝝ ꝓmotrix semp atq3 leuatrix vt possim in gr̃a nr̃i antistitis te agẽte sic collocari, in qua tamẽ me esse cõfido vt dictam curã mihi cõferare dignet Hoc q̃3 gr̃e mun⁹ hac vice mihi benigniter impendat. Itaq3 rursus te etiam atq3 etiam rogo vt quod abs te peto tam summoꝑe q̃3 celeri⁹ fieri poterit effectum

reddas. Satis tamē superq3 satis feceris si diligētiam pstiteris. Nō eñ diligētia min⁹ laudi ducit q3 euētus. Qd si id fauoris mihi pstiteris senties ppe diem non gestare me aīm ad grās refe rēdas inertem semp q3 ostēdam me tibi ppetua obligatione tene ri. Uale oib⁹ tuis in negocijs flatu felici ꝛ forte secūda

Respondet vicarius cum oblatione diligē tie et spe voti consequendi.

Salutem etsi quid ea queas optare felici⁹. Et si mihi vir elo quētissime ocularꝫ noticie parum vbiq3 nihil tecum vnq3 fuerit fecit tamē hoc tui clarissimi nois optuma fama q tue pmotiōi afficiar nō sec⁹ ac frat esses. Qui qd homi insimul raro dat natu ra quidem diceris esse ditissima clarissimisq3 artib⁹: eloquētia q3 summa ꝛ pulchris animi dotib⁹ ornat⁹. Predicaris eñ vndiq3 dignus p tuis maximis splēdidissimisq3 meritis quem oēs dili gāt. amēt. obseruēt. venerent. Perdocti eñ reperiunt psepe mł ti. s3 qui idem ꝛ ingenio polleat scia vtute ꝛ eloquio eoꝝ est i nu mero collocād⁹ quoꝝ raritas cum fenice ↄpat. Lati⁹ loq̄rer si ad alium quempiam de te mihi sermo ess3. Non putabis velim hec adulant me scribere. nō eñ moris est mei hoim fauores blādien ter adulādo emūgere. aut vēdere laudes ad pōdera doni. Hoc ta mē securis tibi vbis affirmo q ad me nūc scripseris. sapient vti q3 fecisti si cōsilio. felicit si casu. iam accedo posthabitis omnib⁹ dñm nostꝝ epm q̄ oīm vtutum plenissim⁹ ipse. illos cariores h3 qui clariori fulgēt lumie meritoꝝ Conabor ego apud eum tuum nomē p se satis illustre multo sermone illustrare mansur⁹ tue fa me laudator semp ꝛ auctor. Faciamq3 si vires erūt te voti tui cō potem. Det de⁹ nostras diligētias cōspici bonis vt aiūt auibus. Si q̄d ampli⁹ velis alatum me iueneris. Tu interea sperata va litudine potiare

Inuitatur socius a socio vt insequendo pro- missa ad vniuersitatem veniat

Plurimaꝝ salutum cordialem applausum. Dum hic nūcius socioꝝ carissime ad te ituꝝ se dicēt. ex aīo cecidit tedium ꝛ som n⁹ ex ocul. quē abcedē nō pmisi q̄ nō lrāꝝ aliq̄d ad te latur⁹ esset si tñ scires qñ ꝛ vbi hec scribo ipsa tpis ꝛ loci facies breuitatē ex cusaret. Facileq3 etiā videres. sit venia dicto. q te i amicicia vic

et ĩ amore supaui. Turbor em̃ absentia tui q̃ absentia mei nõ mo
ueris. Sane cũ int̃ multa q̃ abeũti mihi pollicebaris hoc eẜ ex
tremũ q̃ q̃zprimũ retrospicies te videre a tergo sequẽtẽ. Qd̃ qz
nõdũ adiplesti si nõ satis te trahat amicicia. moueat te saltẽ lrã
rũ pfect⁹ vberrim⁹. q̃ in vniuersitatib⁹ ab oĩb⁹ q̃ri cõsueuit. Ad
vltimũ q̃z si nihil hoꝝ te incitare poterit tãdem id pudor efficiat
qd̃ rõ pri⁹ debuisset. Tu grãmatice sp̃ incũbis q̃ nõ dig̃ est ĩ quo
nobile senescat ingeniũ. Trãsit⁹ illic ẽ. nõ termin⁹. Tuũ ingeni
um tuaqz etas altiora postulãt. Seq̃re igit̃ vt pmisisti. ĩuenies
me louanij ĩ pedagogio lilij vbi locũ amplũ videbis nõ min⁹ pla
centẽ q̃z patẽtem bonoꝝ scholariũ largo numero decoratũ. plenũ
qz bonis pceptorib⁹ neqz min⁹ bonis doctrinis ⁊ moribus bonisqz
alimẽtis refertũ. Oĩa mihi ad votũ ibũt si tu mihi ĩ studio ĩ ca/
mera ĩ lecto fieri velis cõsodalis. Qd̃ vt facias rogo ⁊ consulo.
Ita em̃ fratno amore q̃ oẽm amorẽ exupat viuem⁹ vt nec me cõ
suluisse nec te penitebit paruisse. Camerã iam solã habeo te expe/
ctantẽ. puã tñ sz duob⁹ vnũ aĩm habẽtib⁹ nullus loc⁹ est ãgust⁹.
Plen⁹ est anim⁹ nescio finẽ inuenire sz sentio me tui amore lõgi
us q̃z destinauerã processisse. Valeto igit̃ illudqz oratianũ ex me
grate suscipito tecum viuere amem tecum obeam libẽs. Ex loua
nio iulij die septima.

Rñdet soci⁹ socio se prius ĩ grãmatica firmi us velle fundari priusq̃z adeat vniuersitatẽ

¶ Largissimas aĩo iucũdo salutes. Nõ facile crediderís ornatis
sime frat̃ quos aĩo dolores ptuli qz tua mihi carẽdum fuit pñtia
Qm̃ beniuolẽtia ĩ me tua certi⁹ mihi nihil ẽ. Eam em̃ benigni/
tatẽ quã tuis lrĩs tã alacri aĩo polliceris libẽter audio ãplector/
qz libẽti⁹. Sz q̃ sponsionẽ meã nõ impleri cui⁹ tuis lrĩs memi
sti ad quã emor tui calcar dedit sz ratio frenũ. id erat in cã q̃ esse
debui reꝝ meaꝝ iustior iudex. Dum em̃ oculos ĩ me cõuerto aspi
cio me parce nimis atqz tenuit̃ in grãmatica esse fundatũ. Sa/
tisqz etiã didici relatu prudentũ mľtos ĩ altiorib⁹ ſciẽtijs ab vni
uersitate sz grãmaticos ppaucos bonos euasisse. Sz eã grãmati
cã in scholis q̃s pticulares appellãt lõge pfecti⁹ faciliusqz acq̃ri
posse Quia igit̃ q̃libet res suo loco suaqz sede q̃rẽda ẽ Hinc te seq̃
ad tẽp⁹ distuli. nec tenui. Scis em̃ grãmaticã ad oẽs scias ne/
cessariã q̃ quĩtiliano teste nisi oratori futuro fundamẽta fidelit̃ ie

cerit mox corruit quicq̄d supstruxeris. Tard⁹ cōcept⁹ sum inge mioq; frigid⁹ cui potest nihil festino cursu infundi more vasculorum oris angusti q̄ supfusam humoris copiā respuūt. Sensim autem influctib⁹ vel etiam instillatis complent̄. Sic optime frater habenda mihi ratio est capacitatis mee quā mihi natura pca manu cōtulit qui nunq̄ potui oīno aut eq; atq; tu, aut etiā pxime vel pficere vel laborare Uale si quiddā p me fieri optabis vt seruo me vtere. Labor mandādi tu⁹ parēdi delectatio mea ē. Et parcito q̄so ineptie. Loquor em̄ vt v̄ba in buccā cadunt scriboq; semp vt eadem in cuspide calami oriunt̄ sniam aspicio pni habes verboȝ facecias vel q̄ ornatu cōnectant̄ modo claȝ sensum aptū q; pandāt animū Ex vleternis volatu hyrūdinis celerius augusti sole decimo.

Dant̄ gratie de honesta tractacione nūcij. q̄ etiā describit̄ secretoȝ esse vulgator

Successus letissimos p salute. Magn⁹ scribēdi conat⁹ ordinē nō h̄z. amor tacē nescit. ipet⁹ q̄z ipse eloquētiā nō admittit. Nō miraberis igit̄ fidissime vir. si hec oīa parit̄ iūcta cōfusionē pariāt. Sz ne te v̄bis diuti⁹ trahā. habeto hec pauca de plīmis q magn⁹ mihi in pmis leticie cumul⁹ accreuit quā null' equauero v̄bis. q2 mei honoris gr̄a. nunciū meū multa hilaritate tractasti. q̄ ex re me tibi obligatiorē teneo q̄ si in psonā meā lōge maiora ptulisses. q̄ sibi fact⁹ es ipsa luce carior. cui⁹ anim⁹ in te adeo incaluit vt vix v̄bū exp̄mat. cui nō mox nomē tuū illi imisceat. Ita vt videat̄ more aliq̄ȝ aīaliū vnicā in vocē edoctus. elinguis ad reliq. te āgeliuȝ faciet si lōgi⁹ pcesserit. Is te clamat. is te pdicat. ⁊ te celoten⁹ effert. Siplex ē. ver⁹ tn̄ ⁊ fid⁹ ē. Sz pax a tullio minusq; a pallade doct⁹. Nō secreti tenax multa em̄ noua d̄t q̄ ex te audiuisse refert eaq; spergit vt pdig⁹ nummos Pax videt̄ abesse a rimosa lagena q̄ qd̄ sursu accepit mox reddit i basso. Linguā h̄z tāta puritate pfectā vt nihil externi sup eā valeat residē. qui i auditis hoc efficit qd̄ solet i puluē vent⁹. Oberrāt vtiq; v̄ba q̄ mei nūcij buccis infundūtur si sibi ei⁹ linguā p lectulo atq; ei⁹ os p hospicio deputāt. vbi ne villi vnq̄ pmissum ē vel quieuisse vel pnoctasse Uale etsi q̄d ex me petē digneris promptū me sp inueneris atq; volentē. Ex brubburch kalēdas martias tcia. comane vt claudian⁹ inq̄t dū matutin⁹ psudat solib⁹ ether

Dolet amic⁹ q amici sui tepuerit aīcicia qḋ suspicat̄ ex ꝯuersatiōe cū emulo euenisse

Altos ad cumulos vsq̄ȝ salutes. Sperauerā tantā in te vim amoris regnisse carissime adolescēs q tuā absentiā quā sine dolore ferre nō potui tuis saltē lr̄is placitā reddēs atq̄ȝ ferendā. Neglector mei esse videris q̄ quottidie torqor meditatiōe tui. Iȝ nescio an id in cā sit q ꝯuseris cū quodā quottidie quē inuisum habeo vt nihil nō acerbū putem qḋ mihi cōmune cū illo ē Fecit mihi qḋ nō amico fieri debuit ne inimico q̄dē Oppugn̄tor alterius fame negligēs sue q̄ de ptinacia legē facit ꝛ de volūtate decretum Sȝ latret ipse more suo ꝛ veluti sus in late grūniat Ille pidaq̄ȝ blacteratiōe raucīscat. ꝛ suo mugitu mare celūq̄ȝ ꝯfundat. ei⁹ tn̄ freneticā vesaniā nō pluris facio q̄ȝ mag̃ curāt flumina nimbos. Multos in me cōcitauit q̄b⁹ ne velim indigri q̄ indignū reor iramulos incādescere q̄ decusso trūco in trūci casu decidūt. ab hoc em̄ tanq̄ȝ ab inhumano hoīe ꝛ q̄si ex tigriū ꝛ feraꝝ sanguīe nato nunq̄ȝ pacē obtinē valui. Deum tn̄ in iudicē voco vt me viuum vermib⁹ prestet in escā ꝛ aīam supplicio diro in seculo etno detineat. si de mihi p eū impositis aliq̄d vnq̄ȝ venit in mētem. Tue igit̄ ꝯtutis īspecto cādore intime rogo ne tu⁹ in me pristin⁹ amoris radi⁹ sole micātior hui⁹ emuli mei mēdosa nube fuscet̄. Cum mihi te sine nihil dulce est. q̄ te sp̄ mente gesto gesturusq̄ȝ quoad vixero q̄ nō phylogetes herculi carior erat. neq̄ȝ chyron achilli. Vale oī flore florēti⁹ oznerisq̄ȝ sp̄ rebus secūdis. Ex bergis octobris decima tarde. dū iam reb⁹ dederat sopor ocia fessis

Ad studentem interrogando habitudinē sui concurrentis

Boni vini ciphos plenos letosq̄ȝ haustus p salute. Audio te amice dilecte in achedemia tua vbi disputatiōes scholasticiq̄ȝ cōgressus agunt̄ habere cōcurrētem qui tātis argutiūculis plen⁹ ē vt veritati vel plucēti cedere nesciat. Qui q̄ȝ tātis fallaciaꝝ ꝯsitiys innodat⁹ est vt nisi tormētum sit talem habere q̄ doctores ipsos nō pluris facit q̄ȝ pygmeos hercules. Rogo te ex pectoris intimo fonte facito me hui⁹ rei certiorē de q̄ nihil tecum amplius agā. multaq̄ȝ in calami cōcauo latētia manebūt q̄ nō efluē pmittā. donec me tuū responsum meruisse videbo. Vale. Etsi qḋ velis

pcipue. me sp habeb memetipo relicto tua vota sequētem Nihil pl⁹ q̄ʒ festin⁹ Occupatio ē amica silētio. Dicoqʒ etiā cū symacho piget i eplis esse plixū ¶ Rn̄. ad eplam pcedētē.

¶ Nō vini ciphos pauculos sʒ ipm totū vas plenū ꝛ magnum loco salutis Insperato hic nūci⁹ intpreātendū me aggredit amice fidissime q̄ dum eodē tpis pūcto veniēs abiēsqʒ salue parit vale qʒ dixissʒ. vix potuit pcib⁹ flecti ꝙ puo momentulo sistet. Breui igit ꝟbo accipe hūc meū de q̄ loq̄ris cōcurrentē nō tā virib⁹ pectoris q̄ʒ oris valē. Sʒ scis ꝙ suis sepe telis ligua idocta succūbit. leporē citi⁹ cepis timpanis ꝛ tubis q̄ʒ eundē tacē coegeris. q̄ ipa loq̄citate loq̄cior ē. q̄ etiā vinoꝝ acut⁹ cēsor ē. Nouit em̄ egregie discernē cui⁹ vini fum⁹ g̃tiores nebulas cerebro ifundat Quo ꝟbo habes qd̄ q̄ris. Nil tn̄ mihi molestie affert. neqʒ ab hꝯ me peto fasce leuari. Arguim⁹ disputam⁹ altercamur lis manet i vocib⁹ ipsis. ac lite scolastica crescit atqʒ cōdit amor. Alma em̄ eo splēdescūt clari⁹ quo cōfricant forti⁹. sʒ vt me vnico ꝟbo absoluā nil adhuc argutiūculis suis i me efficē potuit ā pli⁹ q̄ʒ solēt ij q̄ i cinēs sufflāt q̄ pulués ꝓpos i oculos excitēt abscedítqʒ sp ex disputatiōe more cuculi voce attonita pfusa ꝛ querula. Uale Gaudio multo ꝛ plausu iocundo.

¶ Suadetur studēti vt legib⁹ incumbat poetrie studijs omissis.

¶ Cordialissimas i oīa lvota salutes. Uideo ex lrīs tuis gn̄i orōne ꝯpositis in q̄ꝝ ꝯpositiōe multū tpis iudico fuisse collatū ꝙ arti poetice incūbis. Ex q̄ flosculos colligis ꝛ alienis te plumis tacito autore coronas. q̄ꝙqʒ ingenui animi sit hūaniqʒ pudoris signū si plinio credim⁹ nō velle tacē q̄ ab alio didiceris. nec tn̄ tuam messem aliena grana ꝯferre. cui poetice ideo te meo iudicio iplicas. nō vt meli⁹ habeas. magis sapias. aut recti⁹ viuas. sʒ poti⁹ vt ornati⁹ fabuleris. Audias velim vtilit que dicā salubrit. hāc mihi de te firmaui sniam nō satis te legū pond⁹ inspicē q̄ integrū hoīem exigūt. Si vis igit in statū exurgē ad quē cūcte generose mētes aspirāt. ꝛ dignitatū noīa asseq̄ ꝛ honores. oīa ista poetica a te seiuges. ꝛ sacras illas leges tibi condes in pectore. vt tandem te turbamqʒ fratꝝ tuorum ab egestate defenses. Dum auteʒ doctoratus insigne nomē habebis. poteris tūc si sic libeat sectari musas. que tamen opes spernunt ꝛ antra ꝛ nemora querunt.

Silua placet musis vrbs ē inimica poetis autore patrarcha. came
ne ⁊ nīphe iā iacēt vidue atqꝫ nude. sꝫ forte allegab mihi illud ꝟ
gilij nec te peniteat calamo triuisse labellū. Parui hoc habeo q̇d
de fabellis suis senserit ꝟgiliꝰ qui iā neglectꝰ iacet. humiqꝫ ꝓstra/
tꝰ. pieridū chorꝰ cecidit. oīs castalij ⁊ heliconis decor abcessit fu
gerūt ꝑnasi a ꝟtice nymphe. poete voce sonoqꝫ carēt atqꝫ raucesc/
cūt. Difficil' est euersis repetē statū vel lapsis ī culmē ascēdē Le
giste in solio sunt. regnāt. ⁊ sceptra impialia gestāt Uale ꝓ viri
busqꝫ enitē vt legū doctrinā ꝯseq̄ris. gradiēdo sꝑ ꝟtutis ꝑ semi/
tā raro licꝫ pede signatā. Qd̓ si feceris rē ꝑstiteris tibi salubrem
mihiqꝫ gratam atqꝫ acceptam

¶ Rn̄sio

Salutes oēs q̄s tenet polus humꝰ atꝫ pelagꝰ Sūma cū venera
tiōe ⁊ lrās tuas carissime vit simulqꝫ tuū ꝯsiliū ꝯsequuturꝰ acce
pi q̇ mihi statui studijs hūanitatis ꝑ p̄cipuo studio me īsistē nol
le. Satis mihi erit si poetice artis nō fuero ꝑrsus igrꝰ. q̇ maio/
ra molior. volo em̄ rex nō ꝟbox studio tēpꝰ impēdere. nec opto
gl'ari eloq̇o vel dulcedie ꝓprij cantꝰ delcāri. oēs tn̄ ꝯsodales mei
intdū q̄dā recreationis cōductu poetice arti incūbunt. quā oīm
hoim p̄dicāt specimē esse decox idqꝫ nobis ordinariꝰ nr̄ legū do
ctor amore sincero consulit q̇ ita loquit̄ ac musas ipas latine loq̇
audires. Tu etiā clare mōstras. eplis tuis ꝙ ī hac arte eminēter
floruisti q̇ eā facilē orōnis obtines cursum q̄si ex natura ad hanc
solā eloquētiam factus ipe videaris. Et q̇ poetas oēs occubuisse
narrasti eosqꝫ raucisonos factos oēsqꝫ musas latē sub antris. eas
tn̄ oēs rursus tua epl'a reduxit in lucē. Nunq̄ꝫ em̄ eā epl'am de/
pinxisti inuitis aut absentibꝰ musis nīphis atqꝫ camenis. nunq̄ꝫ
ita luculent̄ ornate ḡuiterqꝫ scribēs nisi tulliꝰ ꝟgiliꝰ ⁊ sil'es te to/
tum possideret. q̄ sermonē tuū venustate ornas ꝟbox ⁊ cōspergis
floribꝰ Ad hec certe me trahis ꝟbali q̄dā dulciloq̇o. a q̇bꝰ me ar/
ceri lrāx sensu conabaris. nunq̄ꝫ poete iacebūt. nunq̄ꝫ ꝟgilij mo/
rient̄ hōres. ornata sꝑ stabit camena viuis hederꝫ. ⁊ musa lauris
ꝙ igit̄ interdū poesim videā sniā mea ē quā mutabo si dissentias
Sed plane cur dissentias explices rogo. q̄uis em̄ autoritati tue
oīa tribuā. rectiꝰ tn̄ arbitror rōne q̄ꝫ autoritate supari. Uale Ex
louanio raptiꝰ nunq̄ꝫ. clamor nūcij calcar dat hore labunt̄. cadit
sol. ⁊ duplicat vmbras. parat se dies cedere nocti.

¶ Responsio alia super eadem in aliam tamen sententiam.

¶ Immortales secluso tepore salutes. Jam clare video colēde p̄ceptor q̄ festinātia memoriā tollat. q̄ꝗ nihil eque festine ac meditate facim⁹ Dum hesterno die ex tp̄e ad te lr̄as darē ex memoria cecidit qd̄ oīm maxime mihi cordi fuerat. Uisus es tuis lr̄is innuere nō esse pudici ingenij vti ꝟbis aliorum exp̄ssiōe auctoris omissa. Habes forte in hāc sn̄iam plures. oratium scʒ senecā petrarcham ꝛ similes q̄ nō sec⁹ scribi volūt ac apes mellificant q̄ lectos nō seruāt flores sʒ mutāt trāsformāt ꝛ in mella cōuertunt volūtq̄ʒ vtēdum esse ingenio alieno sʒ abstinēdum ꝟbis Jlla em̄ silitudo latet hec eminet. Turpe est inq̄t senecas viro captare flosculos ꝛ notissimis se fulcire vocib⁹ ac memoria stare nō inuētione. Sʒ ex aduerso inumeri sunt q̄ alienis vtunt̄ autore tacito dicētes vsucaptionē tam ī vocib⁹ ꝛ clausulis q̄ʒ in reb⁹ eadē. Suffecerit p omnib⁹ allegat⁹ virgili⁹ qui ex homero inuētionem. ex lucretio ꝟba fert̄ suscepisse. Nam ex equo tria narrant̄ impossibilia vel ioui fulmē. vel herculi clauam. vel stilum homero subtrahē. fulmē em̄ iacere neminem decet nisi iouem. ineluctabili inuincibiliq̄ʒ robore certare nemī vnq̄ʒ q̄ʒ herculi adscriptum est Canere autem vt cecinit homer⁹ videt̄ impossibile cuiq̄ʒ secūdo. Uirgili⁹ certe ita ꝟsus homeri imitat⁹ est vt trāsferēdo q̄ prior vates cecinerat fecit vt sua esse credant̄. cui hocipso ꝑpulchro facinore ascribit̄ rem immēsa gloria dignam fecisse. ac ioui fulmē vel herculi clauam ex manibus excussisse. Cui ꝟgilio tam dulcis fuit homeri imitatio in quem tam attēte oculos infixit vt ꝛ in ꝟsib⁹ vicia que a nōnullis impitis rep̄hensa fuerāt ex industria sit imitatus autore macrobio. q̄ contra tuam sn̄iam ꝟgilium tam alta in specula locat vt nullis laudib⁹ crescat nulli⁹ vitupatiōe minuat̄ Finem do verit⁹ ne amicas obtūdam aures. si fuero ꝓlixius inep tiloquio immoratus. Uale atq̄ʒ qd̄ voles ꝑcipe oculum quoq̄ʒ mihi effodito vt apud plautum est. si vllum verbum faxo nisi qd̄ ipse iusseris.

¶ Rogat̄ amic⁹. vt adolescentē cōducat. q̄ bene scribat atq̄ʒ erroris arguit̄ cū insertiōe nouoꝝ.

¶ Salutes felicissima sorte decoras. Q̄ʒ in ꝓcessione iam mech

liniensis me non vidisti vir luce mihi dilectior. nihil aliud fuit in causa q̄3 curtium inopia ꝛ hoc iam tempore venire mihi non est integrum. nam alio trahor pollicitus. ꝛ nihil duco antiquius fide. Scripsit ad me nepotulus meus stilo satis composito. sed rudi caractere. age queso vt fiat bonus calamo. De bonitate picture loquor atq3 figure. In scriptore enim sine litterarum ornamine omnis virtus languere videtur. elucescit enim omne dictamen si litterarum pulchritudo accesserit. Placentiusq3 mentibus ꝛ oculis hominum se offert si sit splendida litterarum forma conscriptum. Deformia enim ꝛ incomposita nemo probat. Laboret igitur vt inter scriptores emineat nec in scribendi velocitate letetur. Properata enim formam debitam non assumunt nec quicq̄3 recte festinantia gerit. Ceterum ei pauperrimum virum commendaui vt eidem in dei honorem patrocinia ferret. a quo denarios extorsit. Viderit ne indignetur creator omnium eos contemni qui suo nomine opem querunt. Arguas queso eū multa verborum acrimonia ne amplius lachrymas pauperis vilissimi spe lucelli contemnat. Preterea petiuit famulus tuus vt statum domus mee tibi omnem perstriberem frater meus senior vir armorum est tanta audacia ꝛ robore vt non cederet furori achillis. tam magno procero eleganti corpore qui ob formam dignus videtur si eternos artus haberet. q̄ ei iuppiter ocio gaudens iacienda fulmina daret. Non tam diligenter vellus aureū draco custodiebat q̄3 hic arma sua radiantia curat. aliquid magni de eo fertur sed veritas adhuc nubilosa est. Secundus frater omnia dissipat quem si quandoq3 redimo mox sicut sus lota lotione peracta se rursus ī lutum proijcit. Junior diem proiecit nec amplius vescitur aura. iuit quo cuncta feruntur ꝛ quo capimur omnes. mors omnia tollit. capit omnia tellus. longa febre perustus est. milleq3 mortes conclusit in vna. qui tamen meo in animo nunq̄3 videtur obijsse. ibi enim semper mecum est cuius vultus mihi semper relucet dulcesq3 eius semper mihi arrident oculi ita quoq3 sua verba iam recenter mihi occurrunt vt vel ego videar secum alio migrasse vel ipse hic mecū conseruatus. cui parcat deus qui te sanum conseruet atq3 valentem

¶Congratulatur amicus amico q͛ receptus sit in seruitium regis et charitatiue admonet ne se amplecibus misceat impudicis.

¶Salutes et rursus salutes innumerisq̃ʒ salutibus comitatas. Spersit se hic loci nr̄i amice q̄ nō dilectior alt͛ de te mihi letissimā fama q͛ tibi videlʒ felix hora illuxerit q̄ ad seruitiū serenissimi regis nr̄i tuam p̱ industriā te aduexit. vn̄ nō par͂ tue p̱motiōi gratulor q̄ te sp̄ habui mea vita cariorē. Quanq̃ʒ tn̄ constet amicicias regū nō esse p̱hēnes sʒ petrarchā mēte reuolues q̄ cōsulit vt tēdū fore dn̄is nō fidendū Qd̄ nō dn̄o͛ꝝ ꝯditioni adscripsero sʒ vicijs quorūdā curialiū qui q̄s v͛tute imitari nequeūt p̱sequūtur inuidia etrudereq̃ʒ laborāt ex dn̄o͛ꝝ gratijs q̄s intimi⁹ credūt esse receptos. Tu em̄ illic peregrin⁹ incola es tuis te curis nō alienis inferes nec oib⁹ omnia credas. Multi curiales p̱ut hoīm varietas est diuerso thure sacrificāt. Sʒ nescio q̄d p̱ nebulā audierim. te veneris illis angorib⁹ implicari. q̄ hac de re lōge min⁹ sape videris q̃ʒ egregius ille pictor apelles. q̄ veneris caput de summi pectoris sui politissima arte p̱fecit. reliq̄s corpis p̱tes vt poete canūt inchoatas rudesq̃ʒ reliq̄t q̄si hoc ipso significare voluissʒ. p̱ter primā apparētiam in ipsa venere nihil esse deco͛ꝝ. vel sua arte picture cōdignū. Nō etiam de nihilo sagax natura si valerio credim⁹ vel poti⁹ oculis. rosam q̄ flos veneris est ita p̱duxit q͛ sub ei⁹ purpura multos aculeos texit quam etiam spinis armauit q̄si p̱ sagire vellet natura. in dore q̄d aspitatis occulte sub veneris blādicijs cōtegat͛. Sat sit dictū viro prudēti. rogo ne tediū faciant que amica fide dicta sunt. nō meum ē docuisse palladem. Uale. ceruo viuacior. phylomena letior. coruoq̃ʒ longeuior. Ex busco ducis ap̄lis serta merso iam sole. luce dimota.

¶ Queritur causa cur plures dictiones huius libelli vario modo vt iam vno iam alio impresse sint.

¶Ineffabiles amantissimo corde salutes. Uelle forte posses disertissime vir q͛ loco distātiore abessem vbi tibi amoris ex me tantundem. sʒ molestie min⁹ esset Sʒ cum abūdas omni v͛tute tum hac p̄cipue q͛ semp̱ habeas maximā in amicicia cōstantiā auden

tior sio ad te iteratas p̄ces effundē. Memīsse te arbitor amice fi
dissime te nup̱ mihi aio p̱ato atq̧ p̱benigno misisse epl'aꝝ codicē
cui hec noua imp̄ssoria ars caracteris formā ꝯtulerat. Sȝ quia
multa q̄ orthog̃phiā respectāt in his rep̱io q̄ me vacillantē ꝛ du
biū reddūt. Decreui rursus te p̄cib⁹ meis adire p̱cōtādꝫ securita-
tis gr̄a. Rogo igit̄ vt hac me vacillatione leuare digneris. Inue
nio in dcō codice multas dcōnes varia sillabicatione depictas ꝛ
vt ex multis paucas attingam. rep̱io q̄nq̧ michi p̱ c. q̄nq̧ mihi
lr̄a c omissa sic nichil ꝛ nihil c posita vel neglecta. Interdū iucū
d⁹ vel iocūd⁹ p̱ v vel o. Iā pulchꝛ vel pulcꝛ h aspiratiōe posita ł
omissa. Silit̄ namq̧ vel nanq̧. nō alit̄ cumq̧ vel cunq̧ vt per-
miscue p̱ m. vel n sillabicet̄. Sic q̄tuor vel q̄ttuor t simplici vel
duplicata. Secutū vel sequutū p̱ c vel q. Nūc exsurgo nūc exur
go. s seruata vel semota. Iam assum iā adsum poni cōspicio. ꝛ si
miles dcōnes multas memoratu p̱lixas. Rogo igit̄ mihi deuela
re digneris q̄d sibi velit hec scribēdi varietas cur q̧ mod⁹ vnus
idēq̧ arte vel vsu solid⁹ nō hic obseruat⁹ est. Sup̱ q̄ cupio vehe-
mēter q̄d sentias ꝯgnoscē. Qđ si feceris magnū mihi gratumq̧
feceris obsequiū. Intēa bonā ꝛ letā serua valitudinē

Rn̄sio dans rōnem. cur multe diuerse dcō nes in hoc libello. vario mō imp̄sse sunt.

Salutes vniuersas vno glomē cōnexas. Ut securi⁹ quiddā
tibi ornatissime vir tua sup̱ vacillātia de orthag̃phiatu p̱ scriberē
plurimū s̄bi habui cū eo q̄ haꝝ semp̱ epl'aꝝ imp̄ssioni vt ductor
astabat Ex q̄ accepisti hāc sillabicādi varietatē nō temē. nō casu
nō ignorātia p̱didisse. sȝ certa rōne p̄uioq̧ decreto. q̄ cautis ocul' p̄
cauē studebat ne in vnā p̱tē poti⁹ q̄ȝ aliā inclinatior notaret̄. i ca
precipue te vbi ex eq̄ pōdere ad varias p̱tes tractio ē. Ubi videlȝ
ars ab vsu discrepat. vel vsus ab arte dissideat. Uel vbi artis cū
arte vel vsus cū vsu vel opionū pugnātia ē. Nā q̇s mod⁹ neruo
sior ē vt dubiū repperit sic dubiū reliq̇t. ꝛ pari pacto q̄ epl'e non
vno stilo decurrūt vt in eaꝝ missione ad te scripsi sic hec sillabica
tio iā vno iā alio mō ꝯficit̄. Ne si vna p̱te retecta in alterā ceci-
derit. iā eos habeat q̇ sp̱ sibi sint infesti. Uaria varios delectant.
nō voto viuit̄ vno Sepe etiā eosdē cibos edentib⁹ si gregorio cre
dim⁹ diuersitas placuit coctionis. Sȝ vbi studiose p̱quiris hac
sup̱ rē meū iudiciū. in cinerē algidū p̱flas. vbi scintillaꝝ inuene

ris nihil nec caloris aliqd. Uter igit modus melior sit quo has
dcōnes nichil ⁊ michi vel seruata c lra vel abiecta scribimus. vt
definiam nō expecta. Uetustas forte c lra nō vtit. Leonard⁹ tn̄
aretin⁹ nō futilis autor c poni cōsulit. testes adducēs. dantem.
petrarcham bocatiū. ⁊ collutiū salutatum. vsus em̄ vt idem inqt
magister ⁊ dn̄s sermonis est adeoqꝫ imperiosus. vt rōne reiecta
solo arbitrio moueat. Similit pulcer sepulcꝝ ⁊ siles an aspira-
tionem ad c lrām admittāt nō laboro habet hoc vetustas sꝫ ꝓscia
nus ꝓhibet. Idemqꝫ vir acuti ameniqꝫ ingenij Gasperinus. De
adsum vel assum adqro vel acquiro. adquiesco vel acqesco ⁊ his
similib⁹ nō habeo quid elegero. Nō desunt tn̄ qui inter duo que
eque libere dici possunt id ducūt ornati⁹ politiusqꝫ qd vident ra-
riori lingua ꝓferri. Sꝫ quid queso arte securi⁹ quid rursus vsu
est triti⁹. quem penes. oratio teste. arbitrium est ⁊ ius ⁊ norma
loquēdi. Fauorinus vir ornatissim⁹ idemqꝫ doctissim⁹ precipit
ꝙ moribus viuam⁹ preteritis sed vbis vtamur presentibus. Si
rationes omnium percurrere velim liber mox fiet idemqꝫ maxi-
mus. Sꝫ age vt libet. ⁊ vt omnia verba claudam Ciceronis. ꝓ
inde est vt acceperis. Uale forte felici ⁊ omine fausto

Finis opusculi Impressi Da
uentrie In platea episcopi An
no domini. M. cccc. xc. Nona
Februarij.

